

DU^V
HENRICO^S
DORFFIO, SS. THEO-
DOCTORI COLONIENSI,
ario ibidem Professori, & Ordinis Eren-
S. Aurelij Augustini Priori, & per
inferiorern Germaniam Vi-
sitatori, &c.

VVM nuper in libel-
lum hunc, ante annos
centum & quod ex-
currit, excusum, inci-
dissem, eumq; doctis viris inspici-
endum dedissem, autores illi mihi
fuerunt, ut rursus eundem prelo

sub-

ei-
gta
que
ime-
esse in-
quidquam
hodū spectes,
us atq; ordinatus ex-
i possit. Sed vino vendibi-
spensa hedera opus non est. E-
quidem non dubito mecum sensu-
ros omnes qui librum hunc per-
uolutarint.

Eum vero Reuerenda admo-
dum Tuæ Paternitati dedican-
dum cœsui, maximè eam obcauf-
sam , quod quum hic ex Ordine
vestro profectus sit , merito ad e-
ius Ordinis primarium apud nos

vii

sin

tion

INCIPIT LIBER MA-

Re*dis agne productoribus*
bus effigie*rum figurarum et termac Nonnus*
gustini.

E per on maniam Visitatoris virtutis in
tus.

Suscipe igitur hilari frumenti
lumni ex Ordine vestro libelluna
meumque hunc conatum, ex sin-
cero & virtutum tuarum obser-
uantissimo animo procedentem,
bonam in partem interpretare.
In quo omine desino, Tuamque
Admodum Reuerendam Pater-
nitatem Dei Opt. Max. tutela,
ad Ecclesias sua utilitatem & mul-

torum

Bieni B VI

m.
i-
ir-
mo
Septi-

Reuerendæ Tuæ Pa-
ternitati addictissimus,

Petrus à Brachel.

IN

m.
i-
ir-
mo
tis

Pa-

IN

INCIPIT LIBER MA-
NVALIS AC INTRODUCTORVS
*in Biblihistorias figurarumque Veteris ac Novi Te-
stamenti per optimus, autea Biblia
vocabularia.*

Sanctus Eligius atque eis viris in Christo dilectis et egregiis in dentibus Neapoli largitu Ordinis Fratrum rum sancti Augustini, ^{frat} Antonius Ampigollus Ordinis memori- ti. Salutem dilectioni vestrae postulata referens, metuo non incongrue nelitus maris arauerim in opere, quod tamē multo labore sudoreque condidi, & ne velut insipidum relinquatur mea imperitia causante. Ideoque receptis labruicis vnde racemi decidantur, & ne vestra frustetur intentio, & mea sine fructu anxie peracta opera conticescat, retrahunt tria quæ protuli. Instigat vero largitoris manus, quæ sapientiam præstat parvulis & vi-

PRÆFATI O

ris prudentiam postulantibus. Nam sanctarum mentium precibus inclinata, largienda donare nouit, & elargita benedictionis rore perfundens, suscipientis & seminantis culturam abundantius fecundare. Vrgeteriam me ad hoc opus, quoniam noui meam inertiam non latere, cum imperfectum meum viderint oculi vestri. Idcirco sagittæ, quas propriè arcus iacit, præscitæ minus feriunt, præsertim cum ræa amplius imbecillitati te-
ti, quanto apertius vestra

plexio me modicum quod noui
ogantia potentibus impartiri. In
iustmodi figurarum compendio, nelo-
co refectionis fastidium generetur, suc-
cinctè loquor & clarè, ut mihi propria va-
letudo permiserit; malens opusculum sub
breuitate componere, diuisionibus ac sub-
diuisionibus lectorum exercitio derelictis,
quam nimia prolixitate confundere ins-
tuentes. Materias enim distinguam per
ordinem alphabeti patriciores & plures in
fabrica collocans, vt pauperis ingenij fa-
cultas permiserit. Ut autem quæsita facilius occurrant. Tabulam alphabeticam
posui, Spiritus sancti gratia annuente

In hoc

AD LECTOREM.

In hoc enim opusculo si quispiam vestrum
legentium vel audientium quisque mo-
nouerit defecisse, meminerit cultoris inu-
tilis fragilitatem, qui licet fruges debiles
paucasque produxerit, mente tamen &
corpo fideliter laborauit. Idcirco loco
effectus, effectum recompensans, animam
meam Lector superno recommendet a-
gricolæ, ut saltem cum hora vndecima o-
perantibus non quod iustum fuerit tri-
buat, sed quod coniuesuit egregia suæ
misericordia largi-
tate.

INDEX

INDEX
BIBLIORVM
AVREORVM QVO SINGVLA
capita, & r̄es, quā in eis tractan-
tur, ostenduntur.

Cap. 1. D e abstinentia.	1
Cap. 2. D e acceptione munera.	5
3 De acidia	8
4 De adoratione Dei	19
5 De adulatio[n]e & blanditiis.	11
6 De ambitione, & ambitiosis	13
7 De Amicitia	15
8 De amore Dei	17
9 De amore proximi	18
10 De Amore carnali	20
11 De Angelis bonis	22
12 De Angelis malis	26
13 De anima resurrect. & immortalitate.	28
14 De apparentibus sanctis.	32
15 De incanto aspectu.	34
16 De infutia, & calliditate falsa	35

De ana-

C A P I T U M.

17 De auaritia, & cupiditate	39
18 De verbo Dei audiendo	42
19 De aueritate mulierum	45
20 De auxilio Dei.	48
21 De Baptismo Christianorum.	49
22 De diuina hominum benedictione.	51
23 De benedictione hominum ad Deum.	52
24 De benedictione hominis ad hominem	55
25 De benignitate Dei.	57
26 De blasphemia in Deum.	61
27 De castitate & continentia	63
28 De casu peccati	65
29 De confessione peccatorum	66
30 De confidentia	68
31 de compassione proximi	71
32 De consilii bonis	75
33 De consilii malis	77
34 de consolationibus diuinis	79
35 de contemplatione Dei	82
36 de correptione fraterna.	86
37 de curiositate humana.	91
38 de decimis & primitiis.	93
39 de irrisione & conuictiis.	94
40 de detractione & susurratione.	96
41 de discordia, & lite.	99
42 de durtia & obstinatione.	102
43 de Ecclesia vel templo	104
44 de Electione Prelatorum	106
45 de exhortatione & pradicatione.	109
de ex <i>3</i>	

I N D E X

46	<i>de fallaciis mulierum.</i>	113
47	<i>de fide ad Deum</i>	116
48	<i>de fide mulierum.</i>	120
49	<i>de fidelitate homini seruanda.</i>	121
50	<i>de filiis erudiendis</i>	124
51	<i>de fortitudine bona.</i>	126
52	<i>de fortitudine mulierum</i>	129
53	<i>de fortitudine mala.</i>	131
54	<i>de gratiis Deo agendis.</i>	132
55	<i>de gratitudine humana.</i>	135
56	<i>de gula & ebrietate.</i>	138
57	<i>de homicidio</i>	
58	<i>de honore parentum.</i>	145
59	<i>de humilitate.</i>	148
60	<i>de factantia & gloriacione.</i>	156
61	<i>de idololatria & idolorum cultu.</i>	159
62	<i>de impatientia & murmure</i>	161
63	<i>de ingratitudine de beneficiis.</i>	164
64	<i>de inimicitia & odio.</i>	166
65	<i>de recta & sincera operum intentione</i>	169
66	<i>de inuidia & emulatione.</i>	172
67	<i>de hypocrisi, & simulatione.</i>	175
68	<i>de ira Dei aduersus peccatores.</i>	176
69	<i>de ira hominis per Zelum.</i>	180
70	<i>de ira hominis per odium.</i>	182
71	<i>de occultis Dei iudiciis.</i>	184
72	<i>de rectis hominum iudiciis.</i>	190
73	<i>de falsis hominum iudiciis,</i>	191
74	<i>de iuramento hominum.</i>	193
	<i>de iu-</i>	

C A P I T U M

75	<i>de iustitia & equitate.</i>	196
76	<i>de iustis inter peccatores.</i>	198
77	<i>de lacrymis & fletu.</i>	200
78	<i>de liberalitate & curialitate.</i>	206
79	<i>de loquacitate mulierum.</i>	211
80	<i>de luxuria & incontinentia.</i>	213
81	<i>de maledictione qua Deus maledicit.</i>	215
82	<i>de maledictione qua Deus maledicit homini.</i>	217
83	<i>de matrimonio.</i>	219
84	<i>de mendacio.</i>	224
85	<i>de miraculis divine potentie.</i>	227
86	<i>de morte in communi.</i>	237
87	<i>de horre da morte improborum & homicidarum.</i>	239
88	<i>de morte pretiosa iustorum.</i>	233
89	<i>de multitudine reproborum.</i>	235
90	<i>de obedientia & subiectione.</i>	237
91	<i>de operante quem Deus propitiis respicit.</i>	242
92	<i>de operatione bona.</i>	244
93	<i>de oppressione bonorum & malorum.</i>	246
94	<i>de oratione & deprecatione.</i>	249
95	<i>de superbo mulierum ornatus.</i>	260
96	<i>de patientia & mansuetudine.</i>	261
97	<i>de paupertate & inopia.</i>	264
98	<i>de pace & concordia.</i>	267
99	<i>de peccato & eius effectibus.</i>	269
100	<i>de pœnitentia peccatorum.</i>	272
101	<i>deperegrinis & hospitibus recipiendis &c.</i>	276
102	<i>de permissione divina.</i>	276
103	<i>de permissione humana.</i>	280
	<i>de quo-</i>	

J N D E X.

104 de quorundam peruersitate hominum	281
105 de persuerantia in proposito	286
106 de pietate mulierum	290
107 de varia populi mobilitate	294
108 de preceptis Dei obseruandis.	297
109 de prelatis & principibus bonis	307
110 de prelatis & principibus malis	310
111 de prodictione & proditoribus	314
112 de prosperitate mundana	315
113 de prudentia & sagacitate	320
114 de pueris bone indolis	323
115 de paenitentia delinquentium.	324
116 de pusillanimitate	325
117 de Sabbati obseruatione	329
118 Sapiencia mulierum	331
119 de sacra scriptura.	334
120 de sepultura	336
121 de silentio, & eius operations	340
122 de societate bonorum.	342
123 de malorum societate	343
124 de fœ & longanimitate	346
125 de stragibus hominum diversis.	350
126 de superbia & inconstancia	360
127 de suspicione & falsa crudelitate.	354
128 de tentatione & probatione hominum.	356
129 de tentatione à Deo	357
130 de tentatione diaboli	359
131 de timore Domini	361
132 de timore, quo mali timent bonos	363

detj.

BIBLIA AVREA,

SE V
VETVS ET NOVVM
TESTAMENTVM
Secundum ordinem Alphabeticum
in Locos Communes digesta.

C A P V T I.

De Abstinentia.

Abstinentia est meriti augmentatina.

Sapientia acquisitiva.

Religiositatis ostensiva.

Carnis refrenativa.

Victoria impetrativa.

Orationis auxiliativa.

Indulgentia obtentativa.

Exempli demonstrativa.

ABSTINENTIA primo est meriti augmentatiua; auger enim merita & virtutes. Ideo voluit Dominus parentes nostros primos non omni cibo vti in Paradiso, sed ab aliquo abstinere, vt ex obedientia & abstinentia amplius meterentur, vt habetur Genes.2. Propter eandem causam precepit Dominus filiis Israel, vt à multis cibatiis ab-

A-

stine-

DE ABSTINENTIA.

stinerent, ut habetur *Levit. 11.* Abstinētia valet ad habendam sapientiam. Moyses postquam ieunauit & abstinuit, meruit à Domino legem in monte Sinai accipere. *Exod. 24.* Helias ut liberius & sapientius prophetaret, vtebatur victu tenui & exili, quando petiūtā vidua Sareptana aquam & buccellam panis. *3. Reg. 17.* Et norandum est, quod corui pascebat Eliam carnibus bis in die, sed angelus pane & aqua: & hoc solum semel in die, *3. Reg. 17. & 19.* Danieli propter eius abstinentiam ostendit Deus visiones mirabiles, *Dan. 12.* Et eidē post ieunium reuelatū est mysterium passionis & incarnationis Iesu Christi. Post hebdomadas 62 occidetur **C H R I S T V S**, *Daniel. 9.* Quia Anna seruiebat Domino die ac nocte in ieunio & orationibus; ideo meruit à Domino prophetare de Christo, ut habetur *Luc. 20.* Abstinere debent Clerici & Religiosi præ cæteris. Ideo vir qui solebat consecrari Domino ab omni eo, quod eum ineibriare poterat, abstinebat. *Num. 6.* In horum figura, commendatur abstinentia Rechabitatum à Domino, qui noluerunt bibere vinum, sicut pater eorum mandauerat. *Ierem. 35.* Propter eius abstinentiam dicebatur Ioannes Baptista sanctus ultra omnes. Nam ipse fuit primus religiosus in novo Testamento, cuius cibus erat locusta & mel silvestre. *Matth. 11.* Ideo dixit Christus de eo: *Venit ad vos Ioannes non manducans, neq; bibens vinum.* *Matth. 11.* Mittens Dominus discipulos suos ad prædicandum dixit: *Comedite & bibite, quæ apud illos sunt.*

C A P V T I.

los sunt: hoc est sitis contenti de appositis, & ne delicate petatis, *Luc. 10.* Petrus volens ostendere, quod Religiosi discipuli non essent ebrii, dixit: *hi ebrii non sunt, cum sit hora diei tertia.* *Actoꝝ 2.* Abstinendum est ab esu carnium, maxime Religiosis & Clericis, qui debent carnem suam præ cæteris refrenare. Ideo vxor Ieroboam vadens ad Achiam Prophetam tulit panem & mel, carnes vero non legitur attulisse. *3. Reg. 13.* Pulmentum & panes, sed non carnes per Abacuc Dominus transmisit Danieli, vt ipse Daniel abstineret à carnibus, *Daniel. 14.* Multum facit abstinentia carnium. patet ex illo, quod Dominus multo tibi multiplicauit pisces, & nūquam carnes, de quibus piscibus plures saturauit, vt habetur *Matt̄. 14. Marc. 6. Ioan. 6.* Non legitimus Saluatorem nostrum comedisse carnes, nisi de agno Paschali, sed de piscibus comedit & dedit discipulis, *Luc. 24. Ioan. 21.* Populo vero Iudaico tanquam carnali, id est, de carne curanti dedit carnes, licet in eorum malum, vt habetur *Numer. 11. Exod. 16.* Abstinentia præbet victoriā in temporalibus & spiritualibus bellis: ideo vxori Manuæ conceptuæ Samsonem fortissimum pugnatoꝝ angelus abstinentiam indicavit. *Jud. 13.* In 300. viris aquam bibentibus temperatè, Dominus liberauit populum suum, *Jud. 7.* Ob hanc causam populo Israel existente in castris nullus comedit, nisi Ionas contra præceptum Patris, vt habetur *1. Reg. 14.* Iosaphat rex Iuda victoriā habuit; quia ieunauit ipse, & aliis ieunium prædicauit

dicauit, ut habetur 2. Paral. 20. Judith castissima, quia omnibus diebus ieiumauit, de Holoferne tyranno victoriam reportauit, *Judith* 8. & 13. Filii Israël bis debellati a filiis Beniamini ieunauerunt & victoriam habuerunt, *Indic.* 20. Philistæi debellauerunt filios Israël & arcam ceperunt, 1. Reg. 4. Postea vero filii Israël fleuerunt & ieunauerunt, & victoriam habuerunt, 1. Reg. 7. Saluator cum diabolo pugnaturus ieumauit, & ipsum in tribus temptationibus superauit, *Matth.* 4. Abstinentia iuuat orationem. Ideo Tobias dixit: *Bona est oratio cum ieunio, Tob. 10.* Prædicavit Esdras ieuniū, quia petituri erant à Domino viam rectam, 1. *Esd.* 8. Filii Israel timentes potentiam Holofernisi ieunauerunt prius & postea orauerunt, *Judith* 4. In huius figura Hester locuturæ Regi Asuero ieunauit cum ancillis & Mardocheo, *Hester.* 4. Multum valerabstinentia, ut homo possit vigilare & orare. Nam post cœnam increpauit Apostolos nus, quia vigilare & orare non poterant, *vñ* tūr. *Matth.* 26. Abstinentia meruit indulge peccatorum. Nam temperauit Dominus pœ Achab, quam ei cōminatus fuerat, propter ieiunium quod seruauit, 3. *Reg.* 21. Ni ieiunis Dominus pepercit, quia à maximo usque ad minimum omnes se ieunio afflixerunt, *Ion.* 3. Abstinere debet homo propter aliorum exemplum. Nam David desideratam aquam de Bethleem allatam sibi, bibere noluit, ut exemplum abstinentiae aliis demonstraret, 2. *Reg.* 23. Eleazarus maluit occidi,

quæ

C A P V T II.

5

quām vetita manducare, ut exemplum aliis p̄eberet, 2. Mach. 6. Septem fratres cum pia eorum matre potius varios cruciatus voluerant recipere, quām de esu sacrilego manducare, nē alii similia p̄petrarent, 2. Mach. 7. Quamquam esuriret Petrus, tamen immunda noluit manducare, ne exemplum ingluici aliis demonstraret. ut habetur Acto. 10.

C A P V T II.

De Acceptione munerum.

Acceptio munerum vendit libertatis obsequium.
Peruertit veritatis iudicium.
Nutrit proditoris flagitium.
Prabet simonia vitium.
Nocet ad Dei seruitium.
Valet si munus fuerit proprium.

AC CIPERE non debet homo munera pro impensis seruitiis, quasi seruitia vendens. Ideo Abraham noluit accipere munera, quæ ei obtulit rex Sodomorum pro victoria quā reportauit de inimicis suis, ne seruitium vendere videatur. Genes. 13. Magister militiae regis Babylonis non recepit munera pro liberatione ipsius; sed dedit ei manuscula & dimisit eam, Iurem. 40. Daniel respondit Balthasar regi munera promittenti pro expositione scripturæ: *munera tua tibi sint, & dona*

6 DE ACCEPTI^E MUNERVM

dona tua domus tua alteri da, Dan. 5. Acceptio munerum peruerit iudiciū & veritatem. Ideo Balaam amicus Balach acceptis muneribus contra iustitiam maledicere populo Dei satagebat, Num. 22. Munera quæ sibi obtulit fuerunt causa, quod David sententiam fallam tulit contra Miphiboseth, 3. Reg. 16. Menelaus propter vasā aurea, quæ dedit Andronico, contra iustitiam fecit Oniam occidi: & propter pecuniam quam Ptolomæo promisit, euasit ipse & fecit accusatores occidi, 2. Machab.

4. Propter pecuniam quam custodes sepulchri Christi acceperunt à principibus Sacerdotum, mentiti sunt corpus Christi furtim ab Apostolis fuisse sublatum, Matth. 28. Felix præses tenebat Paulum in vinculis, quia sperabat ab eo pecuniam obtinere, Actor. 24. Acceptio munerum generat & nutrit proditionem. Nam Aroth per munera quæ dedit Eglon regi Moab, ipsum proditione occidit, Iudic. 3. Dalila Samsonem tradidit Philistæis, propter munera quæ recepit ab eis, Iudic. 16. Propter munera missa Benadab rex Syriae rupit fœdus quod fecerat cum rege Israel cum tradens, 3. Reg. 15. Muneribus Tryphonis deceptus est Ionathas, remittens socios, qui fuit proditore occisus, ut habetur, Machab. 13. Menelaus accepit munera à latone, & ipsum postea nequiter supplantavit, 2. Machab. 53. Acceptio munerum est causa simoniæ ideo de filii Samuelis dicitur: Declinauerunt post auaritiam, & suscepserunt munera, 1. Reg. 8. Quia Giezi recepit munera pro sanatione

Naaman

Naa
nera
cerd
pien
aure
volu
com
ut cu
Etum
tes &
In e
plac
Israe
oper
sunt
gint
dæi p
In c
mun
10.
prop
offer
Ach
Assy
Mag
ariu
2.

C A P V T II.

7

Naaman accepit eum lepra, 4. Reg. 5. Propter munera quæ promisit Jason Antiocho, summum sacerdotium occupauit, 2. Machab. 4. Alcimus cupiens fieri summus Sacerdos Demetrio coronam auream præsentauit, 2. Machab. 4. Simon magus voluit Spiritum sanctum pecuniâ & muneribus comparare, dicens: *Date etiam mihi hanc potestatem, ut cuncte imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum, Act. 7.* Accipere possunt munera Deo seruientes & pauperes à diuitiis ad Deum placandis. In cuius figura Iacob misit fratri suo munera, ut placaret eum, Genes. 33. Munera obtulerunt filii Israel ad opus tabernaculi, quantum oportebat in opere, Exod. 36. In signum quod munera danda sunt Deo, dedit regina Saba Salomoni, centum vingtitalenta auri, 3. Reg. 10. Interfecto Amoni Ju-dæi pauperibus largiti sunt elemosynam, Hest. 9. In cuius etiam figura Jonathas dedit Alexandro munera, & inuenit gratiam coram eo, 1. Machab. 10. Accipi non debent munera de alieno, sed de proprio, ut Deo sit placitum. Ideo Dauid noluit offerre sacrificium de munere alieno, 2. Reg. 4. Rex Achas spoliata domo Domini misit munera regi Assyriorum, sed nihil ei profuerunt, 2. Paralip. 28. Magi apertis tressauris suis, non alienis, munera, aurum, thus, & myrrham Deo obtulerunt, Matth. 2. Duo minuta paupercula viduæ proprio quæsita labore à Domino diuiciunt muneribus præferuntur, Luc. 21.

A 4

Cap.

CAPUT III.

De Acidia.

Acidia vitium.

Requirit reprehensionem.

Acquirit transgressionem.

Inquirit mortis occasionem.

Exquirit punitionem.

ACIDIOSI reprehendédi & solicitandi sunt à Patribus diuinis & Prélatis; ideo Jacob acidiosus filios increpauit & solicitavit, dicens: *quid negligitis, Genes. 42.* Propter hanc causam præcepit Ionas Leuitis, ut essent solliciti, qui negligentes erant, *2. Paral. 25.* Redarguit Dominus in sua parabola ociosos, & remuneravit operantes, *Matth. 20.* Dormiebat Ionas sopore graui, & gubernator nauis redarguit eum, *Ion. 1.* Redarguit Dominus dulciter discipulos, qui secum vna hora non poterant vigilare, *Matth. 26.* Acidia est causa quasi omnium peccatorum: vnde filii Israel manducantes panem angelorum, attrædiati, acidiosi, murmurantes, viles Ægypti cibos desiderare cœperunt. *vbi patet,* quod acidia fuit eis causa murmurationis, impatientiæ, corporalis désiderii & mendacii. *Numer. 11. & 21.* Tempore belli manens Dauid ociosus in domo, adulterium & homicidium commisit, *2. Reg. 11.* Cum dormirent homines post seminationem seminis, inimicus homo superseminauit zizania, *Matth. 13.* Acidia est causa corporalis & spiri-

C A P V T III.

& spiritualis mortis. Ideo Sisara iacens operitus pallio, clavo concussum est in terra à Iahel uxore Abel Cinei, ut habetur *Iud. 4*. Samson dormiens inter genua Dalilæ, fuit captus, catenatus & mortuus, *Judic. 16*. Quia Abner negligenter custodiebat Saul, poterat eum David occidere si volebat, *1. Reg. 31*. Isboseth dormiens super lectum, à latronibus Principum occisus est, *2. Reg. 24*. Acidiosos punit Deus grauiter. Nam quando coepit populum tædere itineris & laboris, locutus est contra Moysen, dicens: *Anima nostra nauusat super cibo isto leuisimo*. Ideò misit Dominus serpentes ignitos, qui populum occidebāt. *Numer. 21*. Virgines dormientes & lampades accensas lucidi operis non habentes, à sponsi cœlestis nuptiis sunt exclusæ. *Matth. 25*.

C A P V T IV.

De Adoratione Dei,

Adorandus est Deus & colendus.

Cum bonorum oblatione.

Cum verborum oratione.

Cum templorum fabricatione.

Credendorum ordinatione.

Idolorum detestatione.

ADORANDVS & colendus est Deus numeribus bonis. Ideo duobus primis fratribus adorantibus & sacrificantibus Deo, respectus Dominus ad Abel & eius munera, & non ad

A s Cain,

10 DE ADORATIONE DEI.

Cain: quia ille obtulerat meliora. *Genes. 4.* Paras-
tus erat Abraham unicum filium suum Domino
offerre super monte in holocaustum, vt habe-
tur *Genes. 22.* Postquam præceperat Dominus
Moysi, quod ipse & Aaron & Leuitæ ascenderent
& adorarent, duodecim vitulos obtulerunt. *Exod.*
24. Salomon abiit, vt immolaret mille hostias, &
ibi apparuit ei Dominus. *3. Reg. 3.* Magi intrantes
domum, adorauerunt puerum, & munera obtu-
lerunt. Quid ergo deberent facere Christiani iam
regnanti, si gentiles, sic fecerunt parvulo vagienti.
Matth. 2. Adorandus est Deus in oratione, vnde
Enoch filius Seth fuit primus, qui orando cœpic
inuocare nomen Domini. *Genes. 5.* Salomon ste-
ritante altare, & expandens manus, genubus fle-
xis orauit. *3. Regum 8.* Leprosus adorauit Domi-
num orans & dicens: *Domine si vis, potes me mun-
dere.* *Matth 8.* Mater filiorum Zebedæi accessit ad
Iesum, orans & petens aliquid ab eo. *Matth. 20.*
Ad adorandum Deum debent fabricari Ecclesiæ
& altaria. Ideo Noë adificauit altare Domino,
& de mundis animalibus & volucribus obtulit
holocaustum Domino *Genes. 8.* Helchana cantæ
fidei erat, quod descendebat de ciuitate sub statu-
tis diebus, vt adoraret Deum in Sylo, *1. Reg. 1.* Rex
Dauid cultum Dei in Sacerdotibus & cantoribus
ampliauit, *1. Paralip. 15.* Cœcus natus & illumina-
tus à Deo ait: *Credo Domine, & procedens adorans*
eum, Ioan. 9. Adorandus est Deus in tribulationi-
bus & periculis, vt ab ipsis homines liberentur.

Ideo

Ide
resp
ado
xiss
pop
crif
Phi
ptiu
Don
verb
uit
mat
non
calo
sculp
gelo
min
reos
Hie
Deu
vt n
tant
Don
Paul
et

C A P V T . I V .

Ideò filii Israel afflicti in Ægypto audientes, quod
respexisset Dominus afflictionem eorum, proni
adorauerunt in terra. *Exod. cap. 4. in fin.* Cum di-
xiisset Dominus de percussione Ægypti, inclinatus
populus adorauit. *Exod. 12.* Offerente Samuele la-
cificium, liberatus est populus à tribulatione
Philistinorum. *I. Reg. 7.* Reuersi filii Israel de ca-
ptiuitate Babylonis, die ac nocte confitebantur
Domino. *Nehem. 9.* Cum audisset Iob nunciorum
verba, dicentium ipsi perditionem retum, adora-
uit Dominum, dicens : *Nudus egressus sum de utera
matris meæ Job. 1.* Adorandus est Deus solus, &
non aliqua creatura. Ideò primum præceptum de-
calogi fuit : *Non adorabis deos alienos, & non facies
sculptile, Exod. 20.* Manue volenti sacrificare an-
gelo, ait angelus : *Si vis offerre sacrificium, offeras Do-
mino, Judith. 13.* Cum irent filii Israël ad vitulos au-
reos, Tobias fugiebat consortia eorum, & ibat in
Hierusalem ad templum, ibi adorabat Dominum
Deum Israel. *Tob. 1.* Quamuis esset prohibitum
ut nullus peteret aliquid ab aliquo Domino, nisi
tantum à Dario : tamen Daniel tribus temporibus
Dominum adorabat. *Dan. 6.* Populus qui voluit
Paulum & Barnabam adorare, prohibitus est ab
eis. *Actor. 9.* Angelus Ioannem prohibuit ne
se, sed solum Dominum adoraret.

Apocal. vlt.

C A P .

CAPUT V.

De Adulatione & Blanditiis.

Adulatores in adulationibus quarunt complacentiam.

Reperiunt disloquentiam.

Tendunt ad infamiam.

ADULATORES semper loquuntur ea quæ credant placere audientibus eos. Ideò Cœre & complices populo placere volentes , dixerunt: *sufficient nobis.* Nomer.16. Absalon ut causam in curia patris habentibus complaceret, dicebat cuilibet: *Videntur mihi sermones tui recti.* 2. Reg. 15. Prophetæ dicebant Achab prospera de bello futuro, sicut ei complacere credebant, 3. Reg. 22. Consiliarij Assueri adulantes ei dixerunt: *Regis iusta est indignatio:* cum tamen temperare eius irā contra reginam potius debuissent. Hest. 1. Amici Amon volentes ei complacere, dixerunt: *Inbepari excelsam trabem,* Heb. 5. Alcimus proditor volens placere Demetrio dixit. *Perdidit Judas amicos suos* 2. Machab. 14. Herodi acclamabat populus voices Dei, ei desiderans complacere, Act. 12. confessim autem percussit eum angelus Domini , & consumptus à verribus expirauit. Adulatores disloquent sapientibus quibus placere credebant per suas blanditias. Nam adolescens narrans David mortem Saulis inimici sui , ei complacere credēs, fuit in eius visione occisus, 2. Reg. 1. Duo latrones qui

qui occiderunt Iacobos, & attulerunt caput eius. David placere credentes, displicerunt multum & similiter sunt occisi, 2. Reg. 4. Adulatores laudant in facie, & in absentia detrahunt & diffamant. Contra quorum consuetudinem Saluator noster recedentibus discipulis Ioannis cepit Ioannem multiplicitate commendare, quem in eorum praesentia non laudauit, ut lucide habetur, Matth. 11. Pharisei volentes Iesum capere in sermone, & postea ei detrahere; in facie eum laudare coeperrunt, dicentes: Magister es, quia verax es, Matth. 24.

C A P V T VI.

De Ambitione & Ambitiosis.

Ambitiosi sunt alieni nominis detractores.

Innocentis sanguinis effusores.

Presumptuosi familiatatores.

Cito regiminis sui desertores.

Prophanii sermonis secutores.

Superbiciulinis zelatores.

Ambitio causat detractionem. Nam ambitiosi id est detrahunt alij, ut ipsi magis appareant. Sic Maria & Aaron ambientes dominium populi detrahebant Moysi dicentes: Nobis locutus est Dominus, Numer. 12. Choroi & complices ambientes dominium populi Moysi similiter detraxerunt, Numer. 16. Ambiens Absalon re-

gnor

14 De AMBITIONE ET AMBITIOSIS.

gnum detrahebat patri & dixit cuilibet : videtur mihi sermones tui recti : sed non est qui te audiat constitutus a rege, 2. Reg. 15. Alcimus qui volebat fieri summus Pontifex, coram Demetrio detrahebat Iudea 1. Machab. 7. Ambitiosi non timent sanguinem effundere, & multa mala committere ut liberius valeant dominari. vnde Abimelech procurauit eligi per amicos in Dominum, & postea 77. fratres suos occidit, & multa mala fecit. Indic. 9. Parabola Ionathæ de Rhamno vrente ligna ambitiosos & eorum opera mala declarabat. Indi. 9. Ieroboam ambitiosus pessimè regnauit, & multa mala commisit, 3. Reg. 11. Athalia libidine dominandi, omne semen regium interfecit, 3. Reg. 11. Ptolemæus ut obtineret regionem, Simonem & eius filios interfecit, 1. Machab. vlt. Ambitiosi semper mala & præsumptuosa de se loquuntur. Ideo Baal præsumptuose dicebat, ut daret aliquis populum istum sub manu mea & anferrem de medio Abimelech, quod non fecit, ut habetur Indic. 9. Eleuabatur Adonias dicens : Ego regnabo, quod non euuenit postea, 3. Reg. 1. Nabuchodonosor dicit, cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo imperio subiugaret, Judith 2. Dicebat Seron faciam mihi nomen & glorificabor in regno, & debellabo Iudam: & ipse fuit postea debellatus. 1 Machab. 3. Ambitiosorum dominium citò transiit, diuino iudicio. Ideo Zambri qui occidit dominum suum, ut regnaret post eum, septem diebus tantum regnauit. Ingressus est enim palatium, & sue-

C A P V T VI.

15

& succedit se cum domo regia, & mortuus est in peccatis suis, 3 Reg. 16. Ptolemæus regnum Alexandri voluit occupare ambitiosè, sed parum ga-uisus est: quia die tertia defunctus est, 1. Machab. II. Ambitiosi ut plurimum sunt Simoniaci. Nam quia Iason summum Sacerdotium ambiebat, id-
eò promisit Antiocho 368. talenta argenti, & alia multa: tamen modico tempore functus est hoc honore: quia Menelaus, quem ipse ad Antiochum miserat, sciuit in se dictum Sacerdotium retor-
quere, 2. Machab. 4. Simon magus ambiens pote-
statem dandi Spiritum sanctum, voluit illum pe-
cunia comparare, Aetor. 7. Ambitiosi & superbi
plus dolent de paucis qui non honorat eos, quam
lætentur de multis, qui eis obediunt & honorant
eos. Talis fuit Amon, qui plus dolebat de Mar-
dochæo eum adorare nolente, quam lætaretur
de aliis qui eum quotidie adorabant. Hest. 5.

C A P V T VII.

De Amicitia.

Amici habere debent commune gaudium;

Familiare colloquium;

Fidele obsequium;

Mutua tedium;

Salubre confortium.

Amici debent inter se communicare gaudia,
& omnia temporalia & spiritualia bona. Id-

ad La-

et Laban vocatis amicis, fecit Racheli nuptias, & desponsauit eam. ut habetur Gene. 29. Dilexit Dauid Ionathan sicut animam suam, & expoliavit se tunica sua, & dedit Ionathae, 1. Reg. 18. In huius figura laudauit Dominus villicum iniquitatis, & consuluit nobis facere amicos de Mamona iniquitatis, eis bona nostra communicando grataanter. Luc. 16. Patens etiam exemplum de illo, qui vadit media nocte ad amicum, & sibi petit communicari panem. ut habetur Luc. 11. Amici debent simul habere de suis negotijs secretum colloquium. Ideo loquebatur Dominus Moysi de agendis sicut solet loqui homo cum amico suo. Exod. 28. Vocauit Amon amicos suos ad se, & exposuit eis magnitudinem digitiarum & filiorum turbam, & prospera & aduersa quæ reputabat se habere. Hester §. Tres amici Job venerunt consolari eum, & loqui secum, Job. 2. Saluator cum dilexisset suos quæ erant in mundo, in finem dilexit eos: & faciens sermonem finaliter locutus est eis. Job. 13. Amici debent esse fideles, & unus alius nunquam debet deserere, sed verbis & factis inuicem se iuuare; ideo Ruth dixit Naemi: quo perrexeris pergam, & ubi stabis stabo. Ruth. 1. Fidelis amicitia, sed indiscreta fuit, qua armiger Saul mortuus est cum eo, 1. Reg. 31. Ultimo dixit Abner ad Dauid: fac mecum amicitias, & erit manus mea tecum. 2. Reg. 3. Chusli amicus Dauid fidelis eum non dereliquit, sed dissipauit consilium Achitophel contra eum, 2. Reg. 17. Fideles amici erant Eleazar,

C A P V T VII.

19

zaro secundum corpus qui ei consulebant ne pa-
teretur. 2. Machab. 6. Amicitia tamen malorum
est detestanda, quia semper tendit ad malum; id-
eò Propheta Iehu dixit ad Iosaphat: *His qua ode-
rant Dominum, auxilium præbes, & cum eis amicitia
iungeris, ideo iram Dei mereris.* 2. Paral. 19. Alcimus
proditor factus amicus Demetrii, concitauit eum
aduersus Iudam, & fratres eius, dicens: *perdidit
Iudas amicos tuos, ut habetur* 2. Machab. 14. Duo
ribaldi & peccati homines Herodes & Pilatus
facti sunt amici in morte Christi. Luc. 23. Amici-
tia contrahenda est cum bonis, sapientibus & po-
tentibus viris. Ideò Rex Alexander scripsit Iona-
thæ: *And: si quod potens sis & aptus: esto amicus no-
stræ.* Machab. 9. Misit Alexander ad Ptolemæum
Regem, ut faceret secum amicitias, 1. Machab. 10.
Bonos amicos habuit Paulus, qui rogauerunt
eum ne federet in theatro. Actor. 19.

C A P V T VIII.

De Amore Dei.

Amor Dei:

Misericordiam obtinet peccatorum:

Scripturam continet præceptorum.

A Mor Dei facit misericordiam obtinere; id-
eò daturus Dominus Legem Moysi dixit:
*Ego Dominus facio misericordiam his qui diligunt
me, & custodiunt præcepta mea.* Exod. 20. Ob hanc

B

cautam

causam post decem repetita præcepta dixit Moysi:
Diliges Dominum Deum tuum, &c. Et hoc ideo post-
 posuit, ut si in aliquo præceptorum offendimus,
 per dilectionem Dei misericordiam habeamus.
Deuter. 6. Amer Dei, principium & finis est om-
 nium mandatorum; ideo dixit Moyses: *Quid petit
 Deus a te, nisi ut ambules in viis eius, & diligas eum.*
Deuteron. 10. Iosue post alias monitiones dixit
 populo: *Dilegitis Dominum Deum vestrum*: quasi
 faceret conclusionem omnium præceptorum.
Iosue 23 Paulus etiam dixit: *Sed quis non amat Deum,
 anathema sit ac si diceret*; talis nullum præceptum
 seruat. *i. Corinth. 16.* Hoc est etiam quod Paulus
 dixit: *Si linguis hominum loquar & angelorum, cha-
 ritatem autem non habeam factus sum sicut as sonans,
 & cymbalum tinniens.* ubi ostendit, quod nullum
 bonum potest fieri sine dilectione Dei: & ipsa ha-
 bita, non facit homo malum. *i. Corinth. 13.*

CAPUT IX.

De Amore proximi,

Amare debemus proximum:
Spiritualem offerendo orationem:
Singularem ostendendo dilectionem:
Salutarem exhibendo compassionem:
Liberalem faciendo subventionem.
Personalem dimittendo offensionem.

Amer

C A P V T I X.

19

A Mor proximi ostenditur esse verus, quando pro eo oramus, etiam si sit malus vel inimicus; ideo Abraham solcite & deuote oravit Deū, ut peccata Sodomitis indulgeret; quod fuit signum dilectionis, ut habetur Genes.18. Tantam dilectionem habuit Moyses erga proximos, ut orans pro eis, diceret Domino: *aut diminue eis nemoram hanc, aut dele me de libro in quo me scripsisti.* ecce quanta dilectio. Exod.33. Dominus etiam monuit nos orare pro proximis, non solum pro amicis, sed etiam pro inimicis, dicens: *Orate pro persequentibus vos.* Matth.6. Amare debet homo proximum sicut seipsum; ideo reprehensus est grauiter Cain, qui dixit se nō esse custodem fratris sui. Genes.4. Moyses ita dilexit quemlibet de populo suo, sicut seipsum, ita ut optaret quemlibet prophetizare, sicut ipse, licet in hoc honor suis diminui videretur. Num.11. Noluit ipse Moyses maiorem populum, quam Dominus sibi promittebat; eo quod sicut se, quemlibet de populo diligebat. Num.14. Animæ Ionathæ colligata erat animæ David, & dilexit eum sicut animam suam, 1. Reg.18. Amare debet homo proximum suum ostēdendo ei compassionem in eius aduersitatibus Sic filii Israel post occisionem filiorum Benjamin compatientes fleuerunt. Ind.3. Sanctus Propheta David ostendit cōpassionē dilectionis, scil. in planctu Saulis, 2. Reg.1. Hoc idem ostendit in planctu scilicet Ionathæ, 2. Reg.1. Ostendit hoc etiam idem in filio licet malo, in fletu quē fecit in morte Absalonis, 2. Reg.18.

B

2

Ama-

Amer

Amar debet homo proximum, subueniendo ei in nec^cessitatibus suis; id^e magnam dilectionem habuit Neemias ad filios transmigrationis in multis, quia amicabiliter fecit eis. *Neem. per totum. Tobias* etiam multum proximos diligebat; qui multis multa beneficia exhibebat. *Tob. 1.* Hunc amorem Samaritanus perfecte habuisse ostenditur, qui vulnerato & semiuiuo relicto multa beneficia est elargitus. *Luc. 10.* Amare debet homo proximum iniurias dimittendo: in cuius signum dixit Dominus Petro: *Dimitte fratrituo non tantum septies, sed septuagies seplies, Matth. 18.* Miram dilectionem habuerunt ad proximos Christus & Stephanus, qui non solum dimiserunt iniurias, sed etiam pro persecutoribus orauerunt, *Luc. 22. Acto. 7.*

C A P V T X.

De Amore Carnali.

*Amor consanguinitatis non debet impedire,
Bonorum distributionem,
Dolorum mitigationem,
Supernorum propositionem,
Divinerum revelationem.*

Amore carnalis consanguinitatis non debet prelatus bona Ecclesiastica & alia distribuere, sed solum amore meriti virtutis; id^e Moyles distribuens Leuitis boves & planstra, nullum dedit filiis Caath sibi carnem propinquis. *Numer. 7.*

Non

Non legimus Moysen aliquod magnum officium
dedisse alicui de filiis suis. *Exod. Lenit. Numer.*
Deuter. Migratnris Moyses rogauit Dominum,
vt populo suo prouideret de duce idoneo : nul-
lum autem de filiis aut consanguineis nominatit.
Numer. 27. Distribuens Josue terram Israelitis,
minorem partem dedit tribui sua, *Iosua 17.* Joann-
em & utrumque Iacobum Christi fratres non
dimisit Dominus caput Ecclesiæ fieri , sed solum
Petrum, *Ioann. 21.* Amari debent in tantum non
consanguinei, vt nimius dolor de eorum morte
habeatur; ideo Heli audiens mortem filiorum,
non est visus multum curare , sed solum de ca-
ptione Arcæ, *1. Reg. 4.* Dauid etiam mortuum fi-
lium parvulum non plorauit, sed gaudium potius
demonstrauit, *2. Reg. 12.* Joab increpauit Dauid de
nimio fletu in morte Absalonis filii sui, *2. Reg. 19.*
Mater illa mirabilis septem filios mori videns,
non ostendit dolorem , sed eos mirabiliter con-
fortauit, *2. Machab. 7.* Amari debent consanguinei
moderate, vt eis semper præponantur diuina; ide-
o Iudæi præliaturi contra Nicanorem plus ti-
mebant de templo & diuinis quam de vxoribus
& filiis, *2. Machab. vlt.* Loquente Iesu ad turbas,
cum quidam dicerent adesse matrem & fratres,
respondit : *Quæ est mater mea, & qui sunt fratres
mei? Quicunque fecerit voluntatem Patris mei, qui
in cœlis est, ipse meus frater, soror & mater est.* *Matt.
12. Luc. 8.* Amor carnis consanguinitatis impedit
consolations diuinæ; ideo dixit Christus Petro:

Caro & Sanguis non reuelauit tibi. ostendens quod paruas caro reuelationes ostendit. Matth. 16. Ob hanc causam dicebat Paulus Apostolus; *Cum autem placuit ei qui me segregauit ex utero matris, &c.* continuò non acquiteui carni & sanguini, vt habetur Galat. 1.

CAPUT XI.

De Angelis bonis.

*Angeli boni sunt
Reuelatores contingentium:
Liberatores innocentium:
Regulatores promerentium:
Eruditores nescientium:
Propugnatores configentium:
Increpatores delinquentium:
Incitatores excentium:
Confortatores patientium:
Introductores decedentium.*

Angeli boni reuelant & annunciant secreta, quæ debent contingere, vt fides adhibeatur; idèò apparuerunt angeli Abrahæ, & se erga eum familiariter habuerunt, reuelantes ei plura secreta, Genes. 18. Reuelauit angelus vxori Manue conceptionem Samsonis, & vitam quam eum facere oportebat: & hæc eadem vxori & viro nullus postmodum reuelauit. Jud. 13. Reuelauit angelus

He-

Heliæ, quod nunciaret nuncijs Ochoziæ, quod dilectio suæ infirmitatis descendere non debeat. ut habetur 4. *Regum cap. 1.* Danieli sunt multa & magna mysteria per angelos reuelata. *Daniel. 9. 10.* *11.* Zachariæ apparuit angelus, conceptionem & vitam præcursoris annuncians & reuelans. *Luc. 1.* Mariæ etiam modum incarnationis Salvatoris idem angelus nunciauit. *Luc. 1.* Magdalena & lociabuſ angelii reuelauerunt Christum à mortuis resurrexisse. *Matth. 28.* *Marc. 16.* *Luc. 2.4.* *Ioan. 25.* Aduentum Christi ad indicium angeli reuelauerunt Apostolis in die Ascensionis *Acto. 1.* Per angelum suum reuelauit Dominus Ioanni Euangelistæ diuersa genera tormentorum. *Apocal. per tot.* Angelii boni liberant & adiuuant in periculis, & maximè innocentes; ideo illi qui hospitati sunt cum Loth, eum de periculo Sodomæ, de quo erat innocens, eruuerunt. *Gen. 19.* Raphael, qui fuit dux Tobiæ, eum à piscis deuoratione eruens liberauit. *Tob. 6.* Vxorem etiam eius à Dæmone, & patrem ab oculoruſ cœcitate liberauit. *Tob. 8. 9. 11.* Descedit angelus cum Azaria & sociis in fornacem: & eum ab ignis incendio liberauit. *Dan. 3.* Carcerato Petro angelus astigit, & lumen refulxit, & eum de carcere liberauit. *Act. 12.* Angelii boni regulant & dirigunt homines, ut non peccent, sed mereantur; ideo angelus regulauit Abraham prohibens ne filium interficeret & offerret. *Genes. cap. 22.* Stetit angelus in via contra Balæam, qui sedebat super asinam, & prohibuit ne populo Dei

maledictionem offerret. *Numer. 22.* Regulauit angelus Joseph volentem Mariam coniugem suam dimittere, prohibens dimissionem, & rationem eius integritatis ostendens. *Matt. I.* Angeli boni erudiunt & docent ignorantes; in cuius figura vidit Jacob scalam, & angelos ascendentēs & descendētēs per eam significantes viam eundi ad cœlum; in qua docent angeli per viam contemplatiuam ascendere, & ad compassionem proximorum descendere per actiuam. *Genes. 28.* Apparuit Esaiæ vnuſ de Seraphin, & mundauit labia eius calculo, instruens ad loquendum, *Esiae 6.* Docuit angelus pastores inuenire Christum puerum natum in Bethlehem, pannis inuolutum, *Luc. 2.* Instruxit angelus Joseph accipere Mariam & puerum, & fugere in Ægyptum, quæ sit figura nostri, ut salutarium operum iſſistentia, prauitatem mudi, qui nos persequitur fugiamus, *Matt. 2.* Angeli boni pugnant pro nobis, nos ab inimicis corporalibus & spiritualibus defendendo; ideò angelus Domini stetit inter castra Ægyptiorum & populum Israel, defendens eum. *Exod. 14.* Plures boni angeli in specie equitum erant cum Eliseo, quos puerō demonstrauit, *4. Reg. 6.* Cum magna pugna esset inter viduam Machabæum, & Timotheum, apparuerunt de cœlo quinque angeli sedentes in equis, & armis Machabæum & populum defēdentes. *2. Machab. 10.* Angelus apparuit præcedens Judam & exercitum eius in veste candida. *2. Mach. II.* Angeli boni increpat & puniunt delinquen-

tes. Sic increpauit angelus filios Israel, qui amici-
tiam fecerunt cum Chanaan, eis divina beneficia
memorando. *Indic. 2.* Numerato populo à Dauid
angelus extendit manum super Hierusalem, ut
disperderet eam: & vidit Dauid angelum cæden-
tem populum, & ait: *Ego sum qui peccavi*, ut lucide
habetur. *2. Reg. 24.* Percussit angelus Domini i vna
nocte centum octoginta quinque millia peccato-
rum in castris Senacherib, qui iniuste contra po-
pulum Dei dimicabant. *3. Reg. 19.* Percussit ange-
lus Domini Heliодorum, qui templum exspoliare
volet. *2. Mach. 3.* Herodem volentem recipere
diuinos honores, percussit angelus Domini, &
consumptus à vermis expirauit, ut habetur *Act.*
12. Angeli boni confortant, & consolantur timi-
dos & afflictos, ne in tribulatione desperent. Sic
confortauit Gedonem, animans eum ad pug-
nam: & ne desperaret de triumpho, victoriati
repromisit. *Indic. 6.* Eiectæ Agar & tribulatae cum
filio, apparuit angelus & confortauit eam. *Genes.*
21. Fugientem Heliam à facie Iesabelis, angelus ei-
bo reficiens confortauit eum. *3. Reg. 19.* Transtu-
lit angelus Abacuc de Iuda in Babylonem, ut con-
fortaret Danielēm in lacu leonum. *Daniel. 14.* Post
recessum tentatoris, accesserunt angelii & mini-
strabant ei. *Matt. 4.* Orante Christo à se transfe-
ri calicem passionis, apparens angelus viriliter
confortauit eum. *Luc. 22.* Angeli excitat & solici-
tant proficientes & exercentes ad bonum, sic an-
gelus Domini à populo de carcere eductos exti-

tauit, dicens: *Surgite & loquimini ad plebem. Acto-*
s. Apparuit angelus Philippo, & incitauit eum ut
iret: qui vadens in illo itinere Eunuchum conuer-
tit. Acto. 8. Incitauit angelus & suscitauit Corne-
lium, ut iret ad Petrum; qui vadens, fidem Christi
recepit. Acto. 10. Angeli boni deducunt homi-
nem ad portum salutis vitae æternæ animas eo-
rum deducentes. In cuius figura redeuntibus fi-
lijs Iacob ad patrem suum, apparuerunt angeli, &
ipsum deduxerunt securum. Genes. 32. Propter
hanc causam dixit Dominus populo: Ecce mitto
angelum meum, qui procedet te, Ec. & introducet te
in terram promissionis. Exod. 2.. Raphael ange-
lus sub huius figura reduxit Tobiam ad patrem.
Tob. 11. Ob hoc dixit Judith: Custodiuist me angelus
Domihi, hinc euntem illic commorantem, & inde
reuententem. Judith 13. Factum est ut moreretur
mendicus, & portaretur ab angelis in sinum Abra-
hae. Læc. 16.

C A P V T XII.

De Angelis malis.

Angeli mali sunt Christianorum tormentatores:
Adulterorum puntores:
Peccatorum introductores:
Mendaciorum relatores:
Diuinorum formidatores.

Angeli mali tormentant fideles; in cuius fi-
 gura legitur, quod Spiritus Domini malus
 exagi-

exagitabat Saul: qui dicitur *Spiritus Dei*, quia po-
testate Dei potest quicquid potest. *1. Reg. 16.* Sic
etiam tormentauit Iob in rebus, filiis & carne
propria permissione Diuina. *Iob. 1.* Filia Chana-
neæ male à Dæmonio vexabatur, quam Christus
misericorditer liberanit. *Matth. 15.* Sic etiam ve-
xabatur ab eo ille dæmoniacus, qui spumabat &
stridebat. *Matth. 17. & Luc. 9.* Angelus malus
habet potestatem super luxuriosos, adulteros, &
male vtentes matrimonij & coniugibus. Nam
hoc est quod occidit septem viros filiæ Rachue-
lis, qui intrabant ad eam sicut equis & mulus,
non amore prolis, sed ardore libidinis. *Tob. 6.*
Propter hanc causam dicitur Dominus de Mag-
dalena 7. Dæmonia eieciisse, quæ quia luxuriæ va-
cabat operibus, in ea vniuersaliter potestatem
Diabolus possidebat. *Matth. 16.* Angelus malus
omnem defectum inducit in hominem, quem
possidet per peccatum. Nam facit hominem cra-
delem: quod figurant illi dæmoniaci, de qui-
bus dicitur *Matth. 8.* Iterum, facit hominem
immundum: quia dæmoniaci habitant in monu-
mentis. *Matth. 8.* Perierunt etiam Dæmones in-
trare porcos, propter immunditiam possessorum
ab eis. *Luc. 8.* Idèo vocatur à Domino *Spiritus im-*
mundus: quia aliquando per pœnitentiam exit ab
homine, post hoc sumit alios septem spiritus ne-
quiores se, & ingressi habitant ibi, ut *Luc. 11.* Facit
hominem cœcum in sui cognitione, & mutum ad
cōfessionem. *Matth. 12. Luc. 11.* Angeli mali virtute
diuina

28 DE ANIMÆ RESVRRECT. ET IMMORT.

diuina eiiciuntur, quam ipsi timent, potentissimam cognoscentes. Vnde Saluator noster octo dæmoniacos liberauit, vt patet in capite *De miraculis Dei*, *infra hoc eodem cap. 8.* Paulus in hac virtute curauit puellam, quam spiritus Pythonicus possidebat. *Act. 16.* Quia quidam derisive in nomine Dei & Pauli dæmonia volebant eiicere, dæmon in eos insiliuit, & confudit, vt habetur *Act. 9.* Angeli mali mendaces sunt, & mendacia profertur, & si aliquando vera dicunt, semper falsa veris commiscent; ideo audiri non debent, propter quod Saluator noster laudes eorum renuit, & ipsos tacere fecit, licet ipsi vera dicerent, vt habeatur *Luc. 4. cap.*

C A P V T X I I I .

De Animæ resurrectione & immortalitate.

Anima immortalitatem probant exempla;
Personarum decadentium;
Locorum continentium;
Perfectorum credentium;
Mortuorum resurgentium;
Verborum permanentium;
Sanctorum afferentium.

ANIMÆ rationalis immortalitas probatur, *Exemplis personarum defunctorum, quæ in alia vita leguntur viuere;* ideo dicitur de Abraham:

ham: *Appositus est ad populum suum.* Ex quo probatur quod alia vita habet populum , scilicet eos qui in hac vita bene vixerunt, sicut & ipse vixit. Et similiter dicitur de Isaac, & similiter de Jacob. *Genes. 25. & 35.* Apparens Dominus Moysi dixit: *Ego sum Deus Abraham, Isaac & Jacob.* *Exod. 3.* Per hoc probat Salvator resurrectionem mortuorum, dicens: *Non est Deus mortuorum sed viorum.* *Matth. 22.* Dominus reddidit omnia Iob quæ perdiderat in duplo : & tamen non habuit nisi septem filios & tres filias, sicut prius , secundum Gregorium in *Moralibus.* Hi qui fuerant mortui, viuere comprobantur, *Iob. vlt.* Frequenter legimus in libris Regum: *Dormiuit cum patribus suis.* Ex quibus verbis monstratur eos viuere post mortem, & iterum resurrecturos: sicut de dormiente appetet. Ex verbis etiam defunctorum damnatorum colligitur, quod viuent tam boni quam mali in alio saeculo, dicentium: *Nos insensati vitam illorum existimabamus insaniam.* Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei. *Sapient. 5.* Animæ rationalis immortalitatē probant loca in Sacra Scriptura animabus specialiter deputata , scilicet infernus , & requies Paradisi ; idēc cum Jacob crederet esse mortuum Joseph dixit: *Descendam ad filium meum cum dolore ad inferos.* *Genes. 37.* Fratres Joseph dixerunt: *Duodecim fratres sumus:* quasi adhuc viueret , quem motuum credebant: unus cum patre nostro est, aliis non est super, sed subter. *Genes. 42.* De Core & complicibus dicitur: *Descenderunt viui ad inferos.*

30 DE ANIMÆ RESVRRECT.

ros. Operti humo: ut per hoc ostendatur quod mali
in inferno viuunt secundum animas immortales:
Num. 16. Cū Absalon interiisset David lacrymatur
& planxit eū, ut dicit S. Augustin. 3. de Doct. Christ.
quod non orbis atem filii doluit, sed quod nouerat quam
graibus panis, tam impia & pàricidialis anima tor-
queretur. Nō prius qui alio filio innocentē & ægto-
tante affligebatur moriente lætatus est. 2. Reg. 12.
E. 18. Tobias dixit: Fili Sanctorum sumus & vitam
illorum expectamus, quā Dominus datus est his qui
fidem eius nō mutant. *Tob. 2.* De Nabuchodonosore
dicitur: *Infernus conturbans est in aduentu tuo. Esa.*
14. Animæ immortalitatē ostendit fides creden-
tium, & perfectorum, & sapientium. Si enim Saul
non credidisset Samuelē secundum animā viuere,
non eum suscitari petisset. *1. Reg. 28.* Hanc fidē ha-
buit David perfecte, dicens, quando mirantibus
seruis, quod ipse pro mortuo filio non lugebat, di-
xit: *Ego ibo ad eum, ipse vero non renertetur ad me. 2.*
Reg. 12. Hanc fidem tenebat Tobias dicens: *Praci-
pe in pace reponi spiritum meum. Tob. 3.* Fidelis Elea-
zarus ait sibi suadentibus: *Manum Dei, nec viuus
nec defunctus effugiam. 2. Mach. 16.* Ex verbis fidelis-
bus septem fratrum credentium aperte colligitur
animas viuere post hanc vitam. *2. Mach. 7.* Animæ
immortalitatē probat resurrectio mortuorū Vet.
& N. Testamenti; idē Helias resuscitaturus pue-
rū hospitē suā dixit: Reuertatur anima pueri huius
ad viscera eius: quæ nisi vixisset, non poruisset vis-
cera introire. *3. Reg. 57.* Heliseus non suscitasset si-

lium

C A P V T X I V .

31

luum Sunamitis, nisi tūc anima eius vixisset. 4. Reg.
 4. Saluator noster suscitaturus adolescentem de-
 functum, ac si viueret, vocādo surgere imperauit.
Luc. 7. Dormientem appellat pueram mortuam,
 quam tanquā de sōlmo excitans suscitauit. *Matth.*
 9. Lazarum quatriduanum tanquam viuentem
 vocans, dixit; *Lazare veni foras.* *Ioan.* 11. Animæ im-
 mortalitatē probat testimonium veritatis, quod
 mentiri non potest, scil. Iesu Christi, dicentis dil-
 cipulis: *Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam
 autem occidere non possunt.* *Matth.* 10. Hocidem pa-
 tet ex verbis eius resurrectionem pronuncianti-
 bus Saducæis, ut habetur *Matth.* 22. In parabola
 eius de Lazaro & diuite epulone, &c. ostendit ani-
 mas viuere post hanc vitam, *Luc.* 16. Consilium
 Christi est: *Facite vobis amicos de mā mona iniquita-
 tis, ut cum defeceritis recipiant vos in eterna taberna-
 cula.* Ergo anima post hanc vitam æterna taberna-
 cula possidebit. *Luc.* 16. Animæ immortalitatē
 probant testimonia Sanctorum, qui fuerunt docti
 à Spiritu sancto. Ideo Salomon ait: *Reuertatur pul-
 nus ad terram suam, & spiritus ad Deum qui creauit
 illum.* Ecclesiast. vlt. Stephanus cum lapidaretur,
 dicebat: *Domine Iesu, accipe spiritum meum.* Acto.
 17. Paulus ait: *Si terrestris domus nostra corrumpa-
 tur, habemus domum non manufactam, eternam in
 cælis.* 2. *Corinth.* 5. Idem: *Cupio dissolvi & esse cum
 Christo, quod nihil esset dicere, si anima
 non viueret in eternum.* ad *Phi.*

4. p. cap. I.

G A

C A P V T X I V .

De Apparentibus Sanctis.

Apparuit Deus aliquando nescientibus, instruendo:

Delinquentibus, corrigendo:

Se quarentibus, promittendo:

Confligentibus, defendendo:

Non credentibus, afferendo:

Patientibus, refonendo:

Diligentibus, experiendo.

Apparuit Deus aliquando, vt instrueret nescientes, & admoneret eos; sicut ante peccatum apparuit, & locutus est ad Adam dicens, instruens & admonens eum ne de ligno vetito manducaret. *Genes. 2.* Noe apparuit, & instruxit vt faceret arcam, & modum, & ordinem demonstrauit. *Genes. 6.* Ut monuit etiam Dominus Abraham, vt deterra & cognatione sua exiret. *Genes. 12.* Multoties apparuit Moysi, ipsum de liberatione, ducatu & regimine populi instruens. *Exod. 3.* & in multis locis. Sic & Josuæ multoties apparuit, instruendo eum. *Josue 1.3.5.11. & 27.* Spiritus sanctus apparuit in linguis igneis: vt discipulos ardenter instrueret prædicare. *Actor. 2.* Petro oranti apparuit Dominus, & eum de conuersione Cornelij instruxit. *Actor. 10.* Paulo apparuit, & monuit, vt sicut in Hietulalem prædicauerat, sic prædicaret & Romas

C A P V T XV.

33

Romæ. *Actoꝝ. 24.* Apparuit quandoque Dominus ad corrigendum delinquentes. Sic post peccatum apparuit & locutus est Adæ & Euæ, & serpenti pœnas & maledictiones inferens pro peccato. *Genef. 4.* Sic apparuit Cain post fratricidium, eum arguens de commissio peccato, *Genef. 4.* Per somnum apparuit Abimelech dicens: *Morieris propter mulierem quam tulisti*, *Genef. 20.* Salomoni apparuit, & eum dure de commissis sceleribus increpauit. *3. Reg. 11.* Cum appropinquaret Saulus Damasco, vt caperet Christianos, apparuit ei Dominus in luce de cœlo, eū prostrauit, cœcauit, arguit, & correxit. *Actoꝝ. 9.* Apparuit aliquando Dominus promittendo mercedem quærentibus se. Sic apparuit Abrahæ dicens: *Semini tuo dabo terram hanc*. *Genef. 12.* Salomoni apparuit Dominus, dicens: *Postula quod vis & dabo tibi: qui petiuit sapientiam à Domino, & quod petierat impetravit*. *3. Regum 3.* Apparuit quandoque ad defendendum sic multotiens apparuit Jacob, quando fratis iracundiam fugiebat, & eum defensare promisit, & ipso rediunte dixit Dominus ad Laban: *Caue ne quicquam loquaris aspere contra eum*. *Genef. 31.* Quando Dauid debebat committere prælium, semper consulebat Dominum: *qui semper apparebat, & respondebat, promittendo ipsi auxilium, & ferendo*, *1. Reg. 23. & 30.* Apparuit aliquando ad testificandum veritatem, vt increduli credant. Sic supra Christum baptizatum Spiritus sanctus visus & paterna vox audita est: *Hic est filius meus dilectus*. *Matth. 3. Lue. 3.*

C

In

34 DE APPARENTIBVS SANCTIS.

In transfiguratione , vt discipuli crederent , apparuit Spiritus sanct. in nube , & Pater in voce , testificans filium Dei esse , vt habetur *Matth. 17*. Apparuit aliquando ad consolandum afflitos . Sic apparuit Jacob in persecutione Esau , monstrando ei mirabiles visiones . *Genes. 28*. Sic Christus post resurrectionem suam apparuit primo Mariæ Magdalena afflictæ , deinde Petro , postea duobus discipulis euntribus in Emmaus . *Luca ultimo* . Stephano in sua passione ostendit cœlos apertos & ei apparen- tis , seipsum stantem à dextris Dei ostendit . *Act. 7* . Apparuit quandoque ad tentandum & probandum . Sic apparuit Abrahæ tentans eum , vt tolleret filium suum , & super uno montium offerret in holocaustum , vt habetur *Genes. 22* . Appari- tiones & reuelationes angelorum quære *supræ cap. II.*

C A P V T X V.

De incauto Asperitu.

• *Aspectus incautus est*

Præceptorum transgressus:

Lasciuorum incensus.

A Spectus incautus est causa transgressionis omnium præceptorum , & commissionis omnium peccatorum . Nam prima mulier quæ pomum incaute aspexit , transgressa est præceptum Domini cum gulæ vitium lethaliter commisit . *Ge- nes. 3* . Quia Cham verenda patris incaute aspexit ,

trans-

C A P V T XV.

transgressus est , & incurrit maledictionis esse-
etum. Genes. 9. Timuit Abraham ne ex incauto
aspectu homicidium sequeretur; ideo dixit Saraz
vixori suæ: Si viderint te Ægyptii, occident me, & te
serubunt, ut habetur Genes. 12. Dina volens incau-
te aspicere mulieres regionis illius fuit violata à
Sichem, vnde multa homicidia sunt secuta. Genes.
34. Herodes quia saltatricem aspexit incaute, ca-
put Joannis promisit, & nequiter adimpleuit.
Matth. 14. Marc. 6. Aspectus incautus accen-
dit & fouet lascivias & luxurias, & maximè aspe-
ctus pulchritudinis mulierum. Nam filij Dei vi-
dentes filias hominum, quod essent pulchræ vxo-
res, quas elegerant acceperunt. Genes. 6. Judas, quia
Thamar aspexit in bigio, exarsit libidine, & cum
ea peccauit. Genes. 38. Domina Memphitica cui
seruiebat Joseph, oculos iniecit, & eius ardens li-
bidine, eum molestauit. Genes. 39. Vedit David mu-
lierem lauare se, & ex hoc adulterium & homici-
dium perpetravit. 2. Reg. II. Holofernes Iudith
pulchram videns & ornatam, ab eius pulchritudi-
ne fuit captus, & turpiter capite truncatus. Iudith.
10. Videbant duo senes Susannam in pomærio
ambulantem, & eius concupiscentia exarserunt,
Daniel. 13.

C A P V T XVI.

De Astutia & calliditate falsa.

Astuti sunt imitatores demoniorum,

36 DE ASTUTIA ET CALLIBIT. FALSA.

Deceptores sociorum,
Suppressores sociorum,
Simulatores amicorum,
Extinctores inimicorum,
Zelatores delictorum.

Astuti sunt imitatores Diaboli , qui primus magister astutiae & calliditatis fuit: & hoc in serpente , qui erat callidior cunctis animantibus terrae , qui primam mulierem sua seduxit astutia , & callide non est aggressus virum , in quo maior prudentia residebat , ut dicitur Genes 20 . Quia Satan coram Deo veritati & sanctitati Job non potuit derogare , eum callide decipere voluit , omnia auferendo , & nuncios simul venire faciendo , ut multiplicato dolore ; citius per impatientiam frangeretur . Job. 1 . Astuti sunt deceptores sociorum suorum & aliarum etiam personarum , & semper nouas vias subtilitatis ad decipiendum inueniunt . Sic Laban multotiens voluit Jacob deludere , nunc in uxore , nunc in mercede , & semper notias astutias exquirendo . Genes. 29. & 30 . Cum Laban scrutaretur omnem supellecitem quam habebat Jacob callide fuit a Rachele illusus . Genes. 31 . Filii Jacob voluerunt patrem astute decipere , mitten tes ei tunicam intinctam sanguine , ut crederet filium a bestiis devoratum . Genes. 37 . Gabaonitae nouis astutias Iosue & filios Israel decipere procurauerunt . Io. 9 . Harum circuitum fecerunt Pharisæi cœco nato , ut eum verbis caperent , & mon-

C A P V T XVI.

37

monstrarent mendacem. *Joan. 9.* Astuti sunt simulatores, fingentes se esse quod non sunt. Nam fratres Dinæ callide deceperunt Sichem, & populum ciuitatis, religionem & amicitiam simulantibus. *Genes. 34.* Sedechias propheta fecit sibi cornua ferrea, verum Prophetam se simulans, & feffellit regem Achab, dicens: *His cornibus Syriam ventilabis, ut habetur 3. Reg. 2.2.* Callide cogitauerunt Pharisæi, demonstrantes se velle honorare Iesum, dicentes: *Magister, scimus quia verax es, et viam Dei in veritate doces, &c.* Volentes eum capere in sermone, *Math. 2.2.* Simile fecerunt, cum adduxerunt ei mulierem in adulterio deprehensam. *Ioann. 8.* Astuti sunt tyranni nouas inuenientes astutias, ut subditos & alios depriment & occidat. Sic fecit Pharao, qui nouas adinuenit astutias, ut filios Israel extingueret. *Exod. 1. 2.5.* Callide voluit Saul facere occidi David, simulans se velle esse consanguineum eius, dans & filiam in uxorem. *I. Reg. 18.* Sceleratam & nouam Iezabel inuenit astutiam ut vineam auferret Naboth, & eum occidi ficeret sine culpa, *3. Reg. 2.1.* Athalia regina ut regnare posset, omne semen regium callide interfecit. *4. Reg. II.* Herodes tyrannus, impius callide cogitauit Christum occidere, exquirendo à Magis innocentes pueros occidendo. *Matth. 2.* Astutias subtiles inueniunt initimi, ut possit unus alium superare. sic cogitauerunt callide Philistæi, ut faber ferrarius non inueniretur in Israel, ne fabricaret arma vel gladios, & sic eos facile superarent.

C 3

I. Reg.

38 DE ASTUTIA ET CALIDE FALSA.

1. Reg. 13. Quia Absalon inimicabatur Amon qui eius sororem oppressit; callide, ut cum occideret, conuiuum ordinauit. 2. Reg. 13. Astute Rapsaces Nuncius Senacherib loquebatur alta voce, ut audiret populus qui erat super muros, ut timens ei traderet ciuitatem. 3. Reg. 18. Satrapæ Persarum inimicantes Danieli, astute procurauerunt, ut Rex faceret decretum, contra quod sciebant Daniëlem facturum; & siccipse regi exodus incurreret pœnam mortis. Dan. 6. Calliditate quorundam inimicantium Paulo in ciuitate Lystra, ubi Paulum voluerunt populi adorare ut Deum, fuit postea Paulus lapidatus. Actoꝝ cap. 14. Iudæi callide Paulum volebant educi, quem ipsi coniurauerant occidendum. Actoꝝ cap. 14. Astuti nituntur sua scelera occultare, facta & fienda, aliquo velamine bonitatis, ne cognoscantur. Sicut Dauid astute voluit celare adulterium pietate, quando misit pro Vria ut cum vxore quiesceret & dormiret. 1. Reg. 11. Nefandam astutiam tenuit Amon, qui volens violare sororem, sub specie ægritudinis, iniquitatem celavit. 2. Reg. 13. Ambitionem regni ce'bat astute Absalon sub pietate iudicij, dicendo canentibus: *Videntur mihi sermones tui boni & recti: sed non est qui te audiat à rege constitutus.* 2. Reg. 15. Duo senes sub prætextu iudicij iniquitatem pessimam celaue-
runt. Dan. 3.

CAP.

C A P V T XVII.

De Auaritia & cupiditate terrena.

*Avari sunt
Iurgiorum materiam exquirentes:
Thefanorum pecuniam appetentes:
Iudiciorum iustitiam peruerentes:
Sacrilegiorum nequitiam committentes:
Occisorum malitiam incurrentes:
Proditorum peritiam exercentes.
Punitorum tristitiam sustinentes.*

A Vari & amantes diuitias sunt litigiosi & dif-
coli, sub cuius figura Cain (qui interpreta-
tur posseffio) Abel fratrem suum occidit. *Genes. 4.*
Propter nimiam substantiam Abrahæ & Loth,
non potuerunt habitare simul, propter pastorum
iurgia vtriusque. *Genes. 13.* Locupletato Isaac, pa-
stores & conuicinorum iurgia incœperunt. *Genes.*
26. Propter hanc causam Saluator noster noluit
se intromittere in diuisionem terrenæ hæredita-
tis, cum super hoc fuerat requisitus. *Luc. 12.* Auar-
ti nunquam temporalibus satiantur, sed semper
acquirere & congregare nituntur. In cuius figura
dicitur Cain ædificasse ciuitatē Enoch, nomine filij
sui, & nō Abel. Quia sancti & pauperes Christi no-
lunt hic habere manentem ciuitatem, sed futuram
inquirunt. *Genes. 4.* Obiecta victoria de Arpha-
xat Nabuchodonosor alia regna cupinuit. *Judith*
cap. 1. Adolescens iuuenis qui semper inhiabat
ad plura, recessit tristis, cum audiuist à Domi-

40 DE AVARITIA ET CUPIDITATE

no, quod non solum plura non quereret, sed relinqueret etiam acquisita. *Matth. 19.* Contra illos qui bona temporalia congregare nituntur, dixit Christus similitudinem diuitis, cuius ager fructus vberes afferebat. *Luc. 12.* Propter avaritiam quæstuariorum qui amplius volebant acquirere, factum est ut Paulus & Silas fuerint virgis cæsi. *Act. 16.* Ex avaritia vterius congregandi pecuniam Demetrius nomine argentarius, seditionem in Paulum concitauit. *Acto. 19.* Auari cupiditate ducti peruerunt rectum iudicium, & veritatem in falsitatem commutant; ideo dixit Iethro Moys: *Elige tibi consiliarios homines Deum timentes, qui oderint avaritiam:* quasi diceret, tales non peruerunt veritatem. *Exod. 18.* Balaam seductus avaritia, benedictionem populi in maledictionem conuertit. *Numer. 22.* Filii Samuelis fecuti sunt avaritiā, vt iudicium peruerterent. *1. Reg 8.* Vinea Naboth fuit causa quod falsi testes producti fuerunt contra eum, *3. Reg. 21.* Per pecuniam corrupti custodes sepulchri, mentiti sunt dicentes, quod corpus Christi per discipulos sublatum fuerat. *Matth. 28.* Felix Praeses, qui à Paulo pecuniam non recepit, ipsum non restituit libertati. *Acto. 24.* Auari clerici Symoniam committunt, & oblationes requirunt. vnde pauci sunt hodie clerici, qui faciant oblationes populo prohiberi, sicut qui præerant operibus templi. *Exod. 36.* Hiezi propter avaritiam vendidit curationem Naaman, quam Heliseus fecerat gratis, munera recusando, *3. Reg. 5.* Menelaus propter

propter pecuniam quam promisit Andronico, habuit Sacerdotium. 2. Machac. 4. Sacerdotes propter auaritiam permittebat vendi in templo oves & columbas, Matth. 21. Auari propter suam cupiditatem multotiens incurrit mortem. Nam Achior cupiditate ductus tulit de anathemate Iericho: id est fuit morti adiudicatus, ut habetur Ios. 7. Naval qui nuncij David fuit nimis auarus, feret totam substantiam & vitam perdidit, nisi quod propter largitatem & prudentiam vxoris eius sit, 1. Reg. 25. Quia Semei ex auaritia exiuit seruos requirere, fecit eum Salomon occidi, 3. Reg. 2. Propter hanc causam dixit Iudas commilitonibus suis: non concupiscatis spolia, quia bellum contra vos est, quasi diceret: Faciliter occidentur, 1. Machab. 4. Obsidentes corrupti pecuniâ, dimiserunt quosdam; ideo sunt occisi, 2. Machab. 10. Creditur Iudæi corruiisse in prælio: quia inuenta sunt donaria Idolorum sub tunicis interfectorum, quod prohibebatur eis, 2. Machab. 12. Auari ut pecuniam habeant, prodiciones exercent: & amicus supplantat amicum. Nam Dalila propter pecuniam Samsonem tradidit, quem prius se diligere ostendebat, ut dicitur Iudic. 16. Iudas Scarioth propter cupiditatem decimæ quam perdidit de vnguento Christum tradidit & vendidit, à quo tot & tanta receperat beneficia. ut habetur Matth. 26. Auari sunt grauiter puniendi & corrigendi à Prælati: & grauiter puniuntur à Deo Omnipotenti. Nam præcipua occasio reprobationis Saul vide-

tur fuisse cupiditas quam habuit in præda Ameliech, ut habetur *i. Reg. 15.* Opprimentes alios per usuras & exactiones Neemias grauiter increpauit. *Neem. 1.* Ptolemæus vituperauit Alexandrum, quia regnum eius per auaritiam concupiuit. *i. Machab.*
ii. Acerbe est punitus diues epulo, qui fuit de misericordia erga Lazarum auarus. *Luc. 16.* Emptores boum & villarum, id est, mobilium & immobiliū, sunt exclusi à cœna magna quam Dominus præparauit, *Luc. 14.* Terribiliter punita est auaritia Ananiæ & Saphiræ, per apostolum Petrum, quia subitanea morte occubuerunt. *Aetor. 5.*

CAPUT XVIII.

De Verbi Dei Auditu.

Audiri debet verbum Dei,

Cum fidelitate credendi:

Cum sinceritate reuenerendi:

Cum affectu adimplendi:

Cum voluntate paenitendi:

Sine impietate resistendi.

Audiri debet verbum Dei cum credibilitate & fidei; id est, cum Aaron verba Domini locutus fuisset ad populum, credidit populus omnis, & proni adorauerunt, ut habetur *Exod. 4.* Post aduentum Spiritus sancti multi qui audierunt verbū Dei, crediderunt: & creuit Ecclesia. *Aet. 4.* Gentes audientes quod Paulus & Barnabas prædicarent,

gauisi

gauisi sunt & crediderunt. *Aetor.* 13. Paulo & Barnaba prædicantibus, Iconii audierunt, & multi cum audiitate crediderūt. *Aetor.* 14. Intrante Paulo in synagogas Beryti audierunt multi cum audiitate qui crediderūt. *Aetor.* 19. Audiri debet verbum Dei cum reuerentia & deuotione cordis & gestus; ideo Eglon rex statim surrexit de folio, quando Ayoth dixit ei: Verbum Dei habeo ad te, o rex: maximam reuerētiā exhibens verbo Dei. *Ind.* 3. Heli docuit Samuelem ut reuerenter dicere: *Loquere Domine, quia audit seruus tuus.* 1. *Reg.* 3. Legit Esdras verba legis à mane usque ad mediam diem; & aures populi erant erectæ ad libertū. 2. *Esdr.* 8. Reuerenter audiebat Maria soror Marthæ, quæ sedens secus pedes Domini, audiebat verba illius. *Luc.* 10. Loquebatur Jesus docens in templo: & omnis populus suspenitus erat audiens verbum eius. *Luc.* 19. Reprehendentes se discipuli de ignorantia cognitionis Christi, dicebant adiuicem: *Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum loqueretur nobis.* *Luc.* 24. Prædicante Philippo in Samaria, intendebant turbae deuotæ his quæ dicebantur ab eo. *Aetor.* cap. 8. Audire verbum Dei non sufficit, nisi homo adimpleat opere illum quod audit: Ideò dixit populus Moysi: *Omnia verba qua loquuntur est Dominus, faciamus.* *Exod.* cap. 18. Job dixit Domino: *Auditu auris audiui te.* & post pauca: *Ago pænitentiam in familia & cinere.* *Iob.* 42. Et ultimo. Herodes licet pessimus, audiebat Ioannem: *Et auditō eo multa facie-*

44 DE VERBI DEI AUDITV.

faciebat. *Marc. 6.* In fine sermonis in monte dixit
 Iesus: *Omnis qui audit verba mea & facit ea, simila-
 bitur viro, qui edificauit domum suam supra firmam
 petram. *Matth. 7.** Mulieri dicenti: *Beatus venter qui
 te portauit, dixit Christus; Beati qui audiunt verbum
 Dei & custodient illud. *Luc. 11.** Estote factores verbi,
 & non auditores tantum. *Jac. 1.* Auditus verbi Dei
 conuerti facit peccatorem ab errore viae sua; idem
 dixit Dominus Hieremiæ: *Noli subtrahere ver-
 bum si foris audiant & conuertantur, *Ierem. 26.** Ver-
 bum prædicationis *Ionæ* venit ad regem, & con-
 uertit eum, & populum totius ciuitatis Niniue.
Ion. 3 Post prædicantem Christum in nauicula Pe-
 trus & alij relictis omnibus secuti sunt eum. *Luc.*
5. Videntes discipuli quod per prædicationem cō-
 uertebantur infideles, dixerunt multitudini: *Non
 est aquum nos derelinquere verbum Dei & ministra-
 re mensis: & tamen illæ mensæ erant pauperum &
 viduarum: ut ostenderent, quod prædicatio verbi
 Dei ad homines conuertendos præualeat operi-
 bus misericordiæ corporalis. *Act. 6.* Quia eu-
 nuchus audiuit verbum Domini à Philippo, con-
 uersus & baptizatus est. *Act. 8.* Prædicatio Petri
 & admonitio angeli Cornelium conuerterunt.
Act. 10. Lidda purpurissa ad prædicationem Pauli
 est conuersa, ut habetur *Act. 10.* Paulo loquente
 de resurrectione mortuorum, Dionysius Ario-
 pagita credidit. *Act. 17.* Audire verbum Dei no-
 lunt mali & incorrigibiles, ne conuertantur; idem
 dixit Moyses Domino: *Fili Ærael non me audiunt;*
*& quo-**

C A P V T X I X.

45

Equomodo audiet me Pharao. Exod. 4. Rex Achab noluit audire Micheam Prophetam , quia nō prophetauit ei nisi malum , sicut ipse merebatur habere. 3. Reg. 22. Dixit Dominus Ezechieli : *Domus Israel nolunt audire te, quia nolunt me audire: quia dominus exasperans est.* Ezech. 3. Iudæi obturauerant aures suas, ut non audirent Stephanum , & auditentes dissecabant cordibus suis. Actor. 7. Cum au- dissent quidam Paulum de resurrectione mor- tuorum, irridebant eum. *Actor. 17.*

C A P V T X I X.

De Auditate mulierum.

Auidæ sunt mulieres in vetitorum prohibitione:

Filiorum impetratio:

Genitorum prosperatio:

Sublimiorum cumulatione:

Secretorum reuelatione:

Inimicorum vindicatione:

Gaudiorum secretorum enarratione.

AVIDÆ sunt mulieres semper de sibi prohi-
bitis, & amplius desiderant vetita ; idè prima
mulier de concessis fructibus comedisse non
legitur , nec eos desiderasse, sed solum vetitum
concupiuit , & viro suo attulit ad comedendum.
Genes. 3. Vxor Loth voluit contra prohibitionem
retro post tergum respicere, & verba est in statuam
salis.

46 DE AVIDITATE MULIERVM.

salis. *Genes. 19.* Dina contra licentiam patris & fratre
 voluit videre mulieres regionis illius: & op-
 pressa est a Sichem, & sic de illis quæ volunt vi-
 dere viros & videri ab eis, ut habetur *Genes. 3.* Do-
 mina cui seruiebat Joseph, quia sciebat adulterium
 a naturali lege fore prohibitum, auidæ sollicitabat
 eum ad peccandum. *Genes. 29.* Auidæ sunt mulie-
 res habere filios, vt careant sterilitatis opprobrio;
 ideo Sara ita desiderabat filios, vt potius voluerit
 Abraham habere filios de ancilla quam non ha-
 bere, credens de se nunquam posse filios genera-
 re. *Genes. 16.* Filiæ Loth potius voluerunt habere
 filios de patre proprio, quam filios non habere.
Genes. 19. Rachael videns sororem fœcundam, di-
 xit marito: *Damibi libros, alioquin moriar.* *Genes. 30.*
 Anna desiderio habendi filios flebat, & non ca-
 piebat cibum. *1. Reg. 1.* Multum desiderabat illa
 mulier & proprium filium, quæ rapuerat alienum. *3. Reg. 3.* Auidæ sunt mulieres de profectibus
 & prosperitatibus filiorum; ideo mulier Sunatmi-
 tis voluit ire ad Heliseum pro suscitatione filij,
 quamvis vir eius plenam licentiam nō concessis-
 set. *4. Reg. 4.* Vxor Tobiæ quotidie respiciebat viā,
 vt videret filiū prospere venientē. *Tob. 10.* Mulier
 Chananaea sic feruide desiderabat filiæ sanitatem,
 quod Dominū pluries pro ea rogauit; & plura op-
 probria sustinens, nō desistit donec quod petierat
 impetravit. *Marth. 15.* Mater filiorum Zebedæi
 sic anida fuit pro filiorum prosperitate, quod ac-
 cessit ad Iesum & petiit filios ante laborem remu-
 nerari.

merari. *Matth.* 20. Auidæ mulieres poscunt habere possessiones & gloriam; idè Aza filia Caleph obtinuit terram irriguam, quia suspirans affectuosisime postulauit. *Iosue* 15. Ita concupiuit Iezabel viueam Naborum, ut fecerit eum iniuste lapidari. *3. Reg.* 21. Athalia concupiscentia gloriam & possessionem regni, omne semen regium excepto Ioas abscondito, interfecit. 4. *Reg. II.* Auidæ sunt mulieres scire secreta virorum: & quanto magis eis occultantur, eo amplius scire desiderant. Sed nullum secretum continent. Vnde vxor Samsonis tantum instituit, quod ei Samson reuelauit secretā & propositionem obscurā, quam parētibus noluit reuelare, quæ eam postea propalauit. *Jud.* 14. Dalila sua importunitate deuicit Samsonem ut ei panderet fortitudinis suæ: quod secretum Philisteis postmodum reuelauit. *Iudic.* 16. Auidæ sunt mulieres ad vindictam, & non patiunt nisi vlciscantur. Vnde Hester non fuit contenta de vindicta Amon suspensi, & 4000 virorum occisorum, sed in crastinum fecit ceteros trucidari. *Hester.* 9. Herodias sic desiderabat vindictam de Ioanne, qui dixerat contra eam, quod magis elegit petere ab Herode caput Ioannis quam dimidium regni sui. *Marc.* 6. *Matth.* 14. Dixit Christus exēplum de vidua, quæ multū fuit molesta iudicii ut eā de aduersario vindicaret. *Luc.* 18. Auidæ sunt mulieres secreta gaudia sui cordis exprimere, & alijs ret. elare. Vnde interrogata Rebecca, si vellet ire cum seruo Abrahā ad maritum suum, lētitiam volens ostendere, non dixit.

dixit , si placet vobis; sed l̄tanter dixit , Vadam.
Genes. 24. Puella nomine Rode p̄t gaudio non
 apparuit Petro, sed quod Petrus adesset, l̄tanter
 cucurrit intro stantibus nunciare , ut habetur
Actor. 12.

C A P V T XX.

De Auxilio Dei.

Auxilium petendum est à Deo : quia solus est :
Auxiliator in tribulatione :
Solus in tentatione :
Solus in contemplatione.

Primus Auxiliator in tribulatione Deus est pos-
 sitis. Psalmista, *Da nobis auxilium de tribulatio-*
Et hoc tripliciter conseruando , sive defendendo.
 Psalmus: *Mittat tibi auxilium de Sancto , & de Sion*
tueatur te. Elaiæ 50. *Dominus Deus auxiliator meus,*
& ideo non sum confusus. Item confortando Psal-
 mus: *Manus enim mea auxiliabitur ei.* Item spem
 gloriæ donando Psalm. *DEVS auxilii mei,*
& spes mea in Deo est. Auxiliator Deus in pugna
 tentationis. 2. *Paral. 32.* Cum Senacherib bra-
 chium carnium est nobiscum Dominus Deus no-
 ster auxiliabitur nostri. Item hostes debellando.
Esa. 30. *Ægyptus homo & non Deus , & equi eorum,*
caro & non spiritus. Inclinavit Dominus manum &
corruerat auxiliator , & cadet. Propter hoc dicebat
Esa.

Elia
 qui m
 26. Eg
 retur e
 Deus
 Israe
 scutum
 infund
 rum g
 gratian
 Leuan
 mihi. I
 do. Psal
 tus en

Bap
 Den
 Prop
 Robe

B'A
 qua
 brum i
 stiani: e
 bus, est
 vir bap

Eliaias : *Ecce Dominus Deus auxilium meum, qui est qui me contemnet?* Item corroborando, 2. Par. 26. *Egressum est nomen Ozie procul, eò quod auxiliatur ei Dominus & corroborasset illum.* Auxiliator Deus in contemplatione. Dent penult. *Beatus es tu I'rael! quis similis tui popule, qui salutaris in Domino scutum auxilii tui, & gladius gloria tua.* Item gratiam infundendo. Hebr 4. *Adeamus cum fiducia ad thronum gloria eius, ut misericordiam consequamur & gratiam in auxilio oportuno.* Item mittendo. Psalm. Lenani oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi. Item concupira & petita ad libitum faciendo. Psalm. *Beatus vir cuius auxilium est abs te.* Beatus enim est cui omnia optata succedunt.

D e Baptismo Christianorum.

Baptismus Christianorum est Demonstratus in figuris: Prophetatus in Scripturis: Roboratus Christi curis.

BAPTISMVS præfiguratus fuit in figuris antiquæ legis. Nam figuratus fuit per mare rubrum in quo filii Israel liberati sunt, id est, Christiani: & Pharao, id est, diabolus cum suis sequacibus, est submersus. Exod. 14. Per aquam signabatur baptismus in quam Helizeus misit salem, id est,

50 DE BAPTISMO CHRISTIANORVM.
est, Christus gratiam, vt eius sceleritas sanaretur,
vt lucide habetur, 4. Reg. 20. Septenalotio Naa-
man in Jordane, quæ eum mundauit à lepra, signat
septem dona Spiritus sancti, mundantia homi-
nem baptizatum. 4. Reg. 5. Baptismus prophetatus
fuit in Scripturis à Prophetis antiquis & nouis.
Nam de eo prophetauit Ezechiel, dicens: *Effun-
dam super vos aquam mundam, & mundabitini ab
omnibus inquinamentis vestris.* Ezech. 36. Joannes
Baptista eximus Prophetarum, prophetauit &
prædicauit baptismum, & incœpit eum, & Christi
baptismum prophetice nunciauit. Matth. 3. Bap-
tismum consecrauit & approbavit Christus, quan-
do baptizatus est à Ioanne, & Spiritus sanctus
apparuit in columbae specie, vt aquis virtutem
tribueret salutarem. Matth. 30. & Luc. 3. Præce-
pit Christus baptismum fieri de necessitate, cum
dixit: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu san-
cto, non intrabit regnum cœlorum.* Ioann. 3. Prædicari
etiam voluit Christus baptismum, & formam
baptizandi tradidit, dicens: *Euntes, docete omnes
Gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, &
Spiritus sancti.* Amen. Matth. 28. In baptismo &
fide ostendit Christus esse salutem nostram,
dicens: *Qui crediderit & baptizatus
fuerit, saluus erit,* Marc.
vltimo.

CAP.

51

C A P V T . X X I I .

De Benedictione Dei ad hominem.

Benedictionem Dei recipiunt,
Coniugiorum perfecti obseruatores:
Præceptorum subiecti executores:
Flagellorum electi supportatores:
Arduorum accepti operatores:
Denotorum dilecti hospitatores.

Benedixit Deus existentibus in matrimonio ad filios procreandos : sicut benedixit Adæ & Euæ, dicens: *Crescite & multiplicamini, &c.* Genes. 1. Noe etiam & filiis eius benedixit, dicens: *Crescite, &c.* Genes. 9. Benedixit Deus obedientibus præcepto eius: ideo dixit Abraham: *Egredere. Benedicam tibi: magnificabo nomen tuum.* Genes. 12. Ascensrus in cœlum Saluatot eduxit discipulos in Bethania, in montem Oliueti: quibus obedientibus, eleuatis manibus benedixit. *Luc. 24.* Benedixit Deus tribulatis, tribulationes patienter portantibus. Sic benedixit Deus Abraham de Ismaele electo & tribulato, dicens: *Ecce benedicamei, & angebo & multiplicabo eum valde.* Genes. cap. 17. Iob benedixit, quia patiens fuit, & restituit ei duplia. *Iob. cap. 42.* Benedixit Deus iustis & bene operantibus, augendo eis bona temporalia & spiritualia: sic benedixit Isaac, & ibat proficiens. *Genes. 26.* Jacob iustitatus cum

¶ DE BENEDICTIONE DEI.

angelo dixit: *Non dimittam te, nisi benedixeris mihi;*
& benedixit ei in eodem loco. *Genes. 32.* Operibus
manuum *Iob* Deus benedixit, & possessio eius
creuit in terra. *Iob. 1.* Desideranda est illa benedi-
ctio, quam daturus est Dominus iustis & bene o-
perantibus in die iudicij, dicens: *Venite benedicti*
Patris mei, percipite regnum, &c. *Matth. 25.* Bene-
dixit Deus recipientibus sanctos homines, vel san-
ctas reliquias, hospitio. Sic dixit Iacob ad Laban:
Modicum habuisti antequam venirem ad te: & nunc
dives factus es, & benedixit tibi Deus propter aduen-
tum meum. *Genes. 30.* Propter Joseph benedixit
Deus domui *Egypti*, & multiplicauit in omnibus.
Genes. 39. Habitabat arca Domini in domo Obe-
dedom tribus mensibus, & benedixit Deus do-
mui Obededom, ut habeatur *2. Reg. 6.*

C A P V T XXIII.

De Benedictione hominis ad Deum,

Benedicere debet homo Deo,
Pro superatione decertationum;
Pro acquisitione illustrationum;
Pro adeptione perfectionum;
Pro promotione praelationum;
Pro effusione orationum;
Pro evasione tribulationum;
Pro cognitione retributionum.

Benedicere debet homo Deo, pro obtentis via-
torijs corporalium inimicorum; ideo Mel-
chise-

C A P V T X X I I I .

13

chis edech occurres Abrahæ post victoriam quam
habuerat ipse de quatuor regibus, Dominum pro
obtenta Victoria benedixit, ut habetur *Genes. 13.*
obtenta Victoria de Sisara Delbora & Barac ceci-
nerunt dicentes: *Qui sponte obtulisti animas vestras*
de Israel ad periculum, benedicite Deo. Judith. 5. Post
victoriam quam habuit David de Goliath, dicitur
fecisse Psalm. *Benedictus Dominus, &c. I Reg. 7 Psal.*
143. Ozias princeps videns Judith cum capite Ho-
lofernisi, benedixit Deum. *Judith. 13.* Obtenta vi-
ctoria & ædificato altari sub Iuda Machabæo be-
nedixit populus Dominum. *I. Machab. 4.* Helio-
doro volente spoliare templum, sed terribiliter
flagellato, benedixerunt Deum. *2. Machab. 3.* Be-
nedicere Deum homo debet, pro acquisita vel ac-
quirenda sapientia; ideo cum audisset Hira ver-
ba Salomonis, ait: *Benedictus Deus, qui dedit David*
filium sapientem, ut habetur 3. Reg. 5. Cum aperuisset
librum Esdras, ut instrueret populum, benedixe-
runt Domino ipse & populus. *Neem. 8.* Tobias in-
struens filium & sapientiam docens, inter cætera dixit
ei: *omni tempore benedic Domino. Tob. 4.* Daniel qui
acepit sapientiam & reuelationes à Deo, ait: *Be-*
neditus Deus qui dat sapientiam. Dan. 2. Benedicere
debet homo Deo pro complemento & perfec-
tione cuiuslibet operis boni. Sic Salomon ædificato
templo benedixit Deo, qui dedit gratiam com-
plendi opus suum dicens: *Benedictus Dominus Deus*
Israel, qui locutus est ad David patrem meum, & com-
pletuit. 3. Reg. 8. Completo muro Hierusalem sub

D 3

Esdra

§4 DE BENEDICTIONE HOMINIS.

Ezdra & Neemia, dixerunt Leuitæ: *Surgite, benedicite Deum nostrum ab aeterno.* Neem. 9. Completa promissione, facta Simeoni à Spiritu sancto, accepit Iesum, & benedixit Deum, dicens: *Nunc dimittis, &c.c.* Luc. 2. Benedicere debet homo Deo in electione & promotione boni Prelati & iusti Principis. Ideo facto principe Asaph, ad confitendum Domino, sequitur: *Benedixit Dominus, &c.c.* Paral. 16. Videns Esdras animum Artaxerxis regis esse bonum dixit: *Benedictus Deus patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde regis.* 1. Esdr. 7. Benedicere debet homo Deo in oratione: & maxime in Ecclesia. Ideo Sara filia Rachuelis orando, dixit: *Benedictum nomen tuum Deus, qui cum iratus fueris misericordiam facis.* Tob. 3. Post ascensionem Domini erant in templo discipuli, orantes & benedicentes Deum. Luc. 24. Benedicere debet homo Deo, pro euasione tribulationum; ideo Raguel & vox eius, videntes quod dæmon Tobiam non vexaret, dixerunt: *Benedicimus te Domine Deus Israel: quia non contigit nobis ut putabamus.* Tob. 8. Ananias & socij liberati à flamma fornacis, benedixerunt Domino. Et similiter Nabuchodonosor Deum pro eorum liberatione plurimum benedixit. Dan. 3. Petrus Apostolus tribulationes patiens dicebat: *Benedictus Deus & pater Domini naci Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulacione nostra.* 1. Pet. 1. Benedicere debet homo Deo, pro receptis beneficijs gratias referendo. Ideo Raguel sollicite

C A P V T XXIV.

55

cite monuit Tobiam & filiam, ut pro receptis
beneficijs benedicerent DE VM cœli , & omnia
eius beneficia & mirabilia narrarent. *Tob. 10.* De
recuperato visu & auditis sermonibus Rague-
lis Tobias Dominum benedixit. *Tob. 13.* Macha-
bæus & qui cum ipso erant audientes auxilium à
Domino sibi missum, benedixerunt Dominum.
2. Machah. 11. Zacharias recepta prole, & soluto
vinculo linguae eius, prophetauit, dicens : *Benedi-
ctus Dominus Deus Iſrae!. Luc. 1.*

C A P V T XXIV.

De Benedictione hominis ad ho-
minem.

*Benedicere debet homo
Bellatorum victoribus:
Genitorum pignoribus:
Hospitiorum cultoribus:
Egenorum benefactoribus:
Et bonorum actoribus.*

Benedicere debet homo Deo ad acquirendam
victoriā; ideo Melchisedech benedixit Ab-
rahæ reuertenti cum victoria qua fuerat pro iu-
stitia præliatus. *Genes. 14.* In cantico provictoria
habita de Sisara dicitur: *Benedicta iuxter mulieres Ia-
hel.* Ozias princeps populi dixit ad Iudith, quæ
obtruncauerat Holofernem: *Benedicta tu es filia
a Domino Deo excelsō, &c. Iudith. cap. 13.* Bene-
dicere

dicere debet homo filiis suis & propinquis. Flen-
te Esau dixit pater eius : *In rore cœli & pinguedine
terra de super erit benedictio tua.* Genes. 27. Iacob be-
nedixit filio suo Ioseph & duobus filiis eius di-
cens : *Benedicat Deus pueris his.* Et post modicum,
benedixit omnibus filiis suis. Genes. 49. Rachuel
benedixit filiam, tradens eam Tobiae, dicens : *Deus
sit vobis cum, qui coniungas vos & impleat benedictionem.* Tob. 7. Benedicere & salutare debet homo
hospites suos, sicut Pharaon postquam Joseph in-
troduxit patrem suum, Iacob benedixit : & inter-
rogans eum de tempore vita sua. Genes. 47. Ra-
chuel osculatus Tobiam hospitem suum, præ gau-
dio fleuit, & ait : *Benedictio sit tibi fili mi: quia bona
& optimi viri es filius.* Tob. 7. Gabelus inueniens
Tobiam hospitem in domo Rachuelis benedixit
simili modo. Tob. 9. Veniente Maria ad domum
Elizabeth, & salutata ea, exclamauit Elizabeth,
dicens : *Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fru-
etus ventris tui.* Luc. 1. Benedicere debent Prælati
subditos suos ; ideo dixit Dominus Moysi : *sic bene-
dices filios Israel : Benedic tibi Dominus Deus tuus,*
& custodiat te. Numer. 6. Extendens manum Aa-
ron ad populum benedixit eis. Lenit. 9. Non so-
lum Prælati boni, sed etiam mali debent benedi-
cere subditos suos ; ideo dixit Balaam : *Ad benedi-
cendum ductus sum, benedictionem prohibere non de-
beo, & non potero :* ut habetur Numer. 23. Con-
uertit Salomon faciem suam, & benedixit omni
Israel : & omnis Ecclesia stabat. 3. Reg. 3. Cum Da-

C A P V T XXIV.

57

uld obtulisset holocausta, benedixit populo in nomine Domini. I. Paralip. 16. Benedicere debent pauperes benefactoribus suis; ideo dixit Moyses populo: Non pernoctabit apud te pignus pauperis, ut dormiens in vestimento, benedicat tibi. Deuteronomio 24. Naëmi videns quod Boos benedixit Ruth nurui suæ & pauperi & viduæ, benedixit ei, dicens: Benedictus sit à Domino, quia gratiam quam seruauerat viuis, reparauit & mortuis. Ruth. 2. Benedicere debet homo bene operantes & sancta opera facientes; ideo Iosue dixit Rubenitis & Gaditis: Fecistis omnia quæ præcepit Moyses: Et sequitur: benedixit eis. Ios. 23. Quia Ruth caste vixerat, & bene fuerat operata, Boos benedixit ei. Ruth. 3. Heli Sacerdos benedixit Helchanæ & uxori eius, orantibus & offerentibus in templo. I. Reg. 1. Nunciatum est David quod viri Fabes Galaad sepellissent Saul mortuum, dixitque ad eos: Benedicti vos à Domino qui fecistis misericordiam hanc cum Domino vestro Saul, & sepelisstis eum. 2. Reg. 2.

C A P V T XXV.

De Benignitate Dei.

Benignus est Deus exorantibus pro alienis delictis:

Tolerantibus, & habenis astricatis;
Operantibus cœlicanis ascriptis;
Decertantibus sed effrenis delictis.

D 3

Jan

58 DE BENIGNITATE DEI.

Iam peccantibus & poenitentibus de delictis:
 & grotantibus morbi pœnis afflictis.

Benignus est Deus operantibus pro peccatori-
 bus. Vnde Abrahæ petenti à Domino ut par-
 ceret Sodomitis, qui cum multa fiducia loqueba-
 tur, semper benigne respondit: & quamuis Abra-
 ham visus fuisset hominibus importunus, Domi-
 nus ei quod petebat benignus concessit: ut luci-
 de ponitur Genes. 18. Dicit Dominus Moysi: Cerno
 quod populus iste dura cernicis est: dimitte me ut ira-
 scatur furor meus, & delcam eos. quasi benigne di-
 ceret: Tu tenes me benigne, pro eis orando. Exod.
 32. Similia dicebat Hieremiæ oranti pro populo,
 quem volebat propter peccata delere. Hierem. 7.
 Benignus est Dominus tribulationem sustinenti-
 bus; ideo fugienti Iacob iram fratri sui, Dominus
 benigne apparuit, & reuertentem, benigne ab in-
 secutione defendit. Genes. 33. Loquebatur Domi-
 nus Moyfi ut amico, & ipsum à detractoribus
 pluries liberauit. Numer. 12. & 14. Helia angu-
 stiato coruus panes & carnes iussu Dei cum beni-
 gnitate ferebat. 3. Reg. 17. Eadem Helia fesso &
 tribulato Deus panem & aquam per angelum de-
 stinavit. Reg. 3 & 19. Cum Azaria & sociis eius in
 fornace vidit Nabuchodonosor similem filio Dei,
 ad probandum quod semper Deus est cum tribu-
 latis, sustinentibus patienter. Dan. 3. Danieli exi-
 stenti in lacu leonum Deus benigne misit coctum
 per Abacuc de longinquο. Dan. 14. Discipulis de
 Christi

CHRISTI recessu tribulatis ipse Spiritum paraclitum promisit & dedit. *Joan. 14. Act. 2.* Petrum fluctuantem in mari Dominus benigne de fluctibus liberavit. *Math. 14.* Stephano positio in tribulatione martyrij, Dominus benigne cœlum aperatum & seipsum ostendit. *Acto. 7.* Joannes existens in Pathmo à Deo est multis reuelationibus consolatus. *Apocal. per totum.* Susannam in maximis tribulationibus & periculo mortis, Deus misericorditer per Danielem liberavit. *Dan. 13.* Latronem clamantem in suis tribulationibus, consolatus est eum D O M I N U S dicens : *Hodie me cum eris in Paradiso.* *Luca 23.* Ionam qui degluttitus fuit à pisce, Dominus misericorditer liberavit, ut dicitur *Iona cap. 2.* Ex his omnibus colligitur benignitas Dei Omnipotentis. Benignus est Deus iustis & recte viuentibus. Ideo Iacob qui fideliter vixerat & fiducialiter dicebat : *Non dimittam te, nisi benedixeris mihi,* benigne benedixit ei, ut habetur *Genes. cap. 32.* Ezechias Rex dixit : *Dominus propitiabitur sanctis, qui in toto corde querunt Deum.* *2. Paralip. 30.* Misit Dominus benigne angelum Raphaelem, qui Tobiam duxit incolument & reduxit. *Tob. 5. usque ad 12.* Magdalena pio operi intendentem Christus benigne discipulis murmurantibus excusauit. *Math. 16. Marc. 14.* Exaudiuit Dominus innocentem Susannam, & benigne eam ab iniustis senibus liberavit. *Dan. 13.* Discipulos iustos Christus benigne defendit tépo-re passionis, dices; *Si ergo me queritis, finite hos abire.*

O quan-

60 DE BENIGNITATE DEI.

O quanta benignitas. *Ioh. 18.* Benignus est Dominus præstantibus pro iustitia, eos confortando & adiuuando; idèò obediuit Dominus voci Iosue dicenti: Sol contra Gabaon non mouearis. *Ios. 10.* Gedeoni dedit benigne bis signū in vellere, quod de hostibus victoriam obtineret. *Indic. 6.* Machabæus & qui cum eo erant bis à Deo auxilium acceperunt. *I. Machab. 10.* Benignus est Dominus peccatoribus, & specialiter volentibus pœnitentia; idèò benigne pepercit David consitenti peccatum cum à Nathan fuit reprehensus, ut dicitur *2. Reg. 12.* Licet posteri David multipliciter peccarent, tamen Dominus multotiens pepercit eis. *3. Reg. 17.* Præparauit Dominus piscem qui recepit Ionam, quamuis iuste ex inobedientia puniretur. *Ion. 2.* Statim post vocationem Matthæi, benigne cum peccatoribus manducauit. *Matt. 9.* *Marc. 2.* *Luc. 5.* Magdalena piæ peccata cōdonauit, & à murmurante Pharisæo eam defendit. *Luc. 7.* Exemplum Christi de filio prodigo maximam Christi benignitatem ad peccatores ostendit. *Luc. 19.* Zachæus publicanus qui Christum desiderabat videre, benigne fuit à Domino visitatus. *Luc. 19.* Latroni perenti sui à Christo memoriam, in breui, promisit tempore paradisum. *Luc. 23.* Magna pietas Christi qua Petrum ter negantem non abiecit, sed potius benigne respexit. *Luc. 22.* Thomam nō credentem non repulit, sed se tangi & palpari permisit. *Ioh. 20.* Saulum persecutorem benigne prostratum cœcauit pariter & conuertit.

Aster.

C A P V T . X X V I .

51

Acto. 9. Benignus est Dominus debilibus & infirmis, eis sanitatem largiendo. Nam circumibat Iesus totam Galileam, sanans omnem languorem & infirmitatem: quod nisi fecisset, multi infirmi ad eum non potuissent accedere. Matth. 4. & 9. Leprolum dicentem: Domine si vis potes me mundare: extendens manum Iesus, tetigit & mundauit. Matth. 8. A muliere sanguiflua, secundum legem immunda, Iesus se tangi permisit, ipsamque sanavit. Matth. 9. De benignitate Dei circa infirmos quos curauit, vide caput. 4. 4.

C A P V T . X X V I .

De Blasphemia in Deum.

*Blasphemari acerbitatem punitionis subeunt.
Iniquitatem transgressionis committant:
Benignitatem correptionis omittant:
Sublimitatem elationis premitant.
Malignitatem detractionis immittant.*

Blasphemari in Deum grauiter puniuntur: etiam in praesenti & tamen propter hoc non dimitunt multi. Nam filius mulieris Israelitæ, quia blasphemauerat Deum, iussus est à Domino lapidari. *Levit. 14.* Vir Dei dixit ad regem Israel, qui dixerat: Deus montium Dominus, & non Deus valuum, dabo omnem multitudinem hanc grandem in manu sua. *3. Reg. 20.* Multum displicerunt Domino blasphemiz seruorum Senacherib regis Asyriorum.

62 DE BLASPHEMIA IN DEUM.

syriorum, propter quos percussit Deus 185. millia hominum de exercitu suo. 4. Reg. 19. Blasphemi committunt peccatum grauissimum, & acriter Deum in sua iniustitate impugnat; ideo dixit Heli filius suis: *Si peccauerit vir in virum, placari eipotest Deus.* Si autem in Deum: quis orabit pro eo? ut habetur 1. Reg. 2. Multum aggrauauit Sathan peccatum David, quod fecerat inimicos blasphemare nomen Domini, 2. Reg. 12. Maius peccatum nesciuit excogitare impia Iesabel quam blasphemiam, ut Naboth ficeret blasphemare. 3. Reg. 21. Blasphemati quanto magis reprehenduntur & responderetur eis, peiores sunt & amplius blasphemant: propter quam causam prohibuit Ezechias ne populus responderet aliquid blasphemis Rapsacis, ut haberetur 4. Reg. 18 & Esa. 36. Cum argueret Hieremias propheta populum, qui sacrificabat diis alienis, responderunt: *Sermonem Domini non audiemus, sed sacrificabimus Regina cœli.* Hierem 44. Blasphemia ex magna superbia & elatione trahitur; ideo superbi sunt qui blasphemant, & maiores se Domino reputant. Unde Nabuchodonosor dixit tribus pueris: *Quis est Dominus qui eripiat vos de manu mea?* Hæc autem dicebat, quia statuam eius adorare nolebat. Dan. 3. Holofernes indignatus, quia Achior Dei potestiam commendauit, dixit: & prophetasti quod Israel defenderetur a Domino, ostendam tibi quod non sit Deus in terra nisi Nabuchodonosor. Ind. 6. Dicentibus Judæis Nicanori: *Est Deus potens in cœlo, qui iubet custodiri Sabbathum,* Respondit, &c.

C A P V T . XXVII.

63

*Ego potens in terra, qui iubeo sumere arma. 2 Machab.
15. Blasphemant Deum increduli & infideles, de-
trahentes operibus Dei. Vnde cum Iesus eieisset
dæmonem Pharisæi clamabant, dicentes: In Beel-
zebub principe eiicit dæmonia. Matth. 12. Luc. 11.
Pendente Christo in cruce, prætereuntes bla-
phemabant eum, mouentes capita sua, & dicen-
tes: Vah! qui destruis templum Dei, & in triduo rea-
dificas illud. Matth. 27.*

C A P V T . XXVII.

De Castitate & Continentia.

*Castitas sociorum malignitate arrebitur,
Flagellorum acerbitate dimittitur,
Prae cunctorum utilitate diligitur,
Clericorum maturitate dirigitur,
Relictorum sobrietate acquiritur,
Sine morum aequalitate perditur.*

Castitas seruatur in societate bonorum, & perditur in societate malorum; in cuius signis parētes nostri dum in Paradiso fuerunt, erāt casti; sed postquam eieūti fuerunt, conuersantes in terra, cognouit Adam vxorem suam Euā. Gen 4. Donec Dina fuit cum fratribus suis & patre, fuit casta: sed exiens mulieres videre, est corrupta, ut habetur Genes. 34. Castitatem frangentes contra præcep- tū Domini, grauiter puniuntur. Nam cū Sichem violasset Dinam filiam Jacob, fratres eius Sichem & patrem & populum occiderunt. Gen 39. Post debel-

64 DE CASTITATE ET CONTINENT.

debellationem Madianitarum iussit Moyses corruptas iugulari , & virgines seruari. *Numer. 21.* Amon propter deflorationem Thamar ab Absalone in conuiuio est occisus. *2. Reg 13.* Post violationem vxoris Leuitæ plusquam sexaginta millia virorum sunt occisi. *Indic. 20.* Castitas cara res est & multum diligenda; & debet homo se morti exponere ut eam custodiat. Ideo Ioseph licet esset iuuenis, & felicitaretur à domina, maluit incarcerari & diffamari, quam perdere castitatem. *Genes. 39.* Iudas qui castus nō erat, diligebat in alijs castitatem; ideo detestatus est fornicationē Thamar. *Genes. 38.* Sic diligebat Sara castitatem, ut diceret: *Tu scis Domine, quia nunquam concupini virum.* *Tobie. 3.* Grauiter fuit Susanna molestata à Senibus: sed nec famam, nec vitam præposuit castitati. *Daniel. 13.* Maria non est oblita votum castitatis tenere, licet angelus diceret ei quod de ea filius Dei nasceretur, ut habetur *Luc. 1.* Castitatem maximè seruare debent Sacerdotes & ministri Dei. In cuius figura dicitur quod mundi debeant esse à mulieribus, qui panes Sacerdotales manducarent, ut habetur *1. Reg. 21.* Quando mulier Sunamitis volebat loqui Heliseo, tunc Heliseus mittebat puerum, seu feruum, tanquam vitam consortia mulierum. *4. Regum 4.* Propter illud quod Christus dixit, quod in alio sæculo non nubent neque nubentur, sed erunt sicut angeli Dei, ostenditur quod vita ministrorum Dei in terra debet esse casta, ut sequantur vitam cœlestium ministro-

rum.

CAPUT XXVIII.

65

rum *Math. 22.* Argumentum est castitatis Prælatis & Clericis, quod Stephanus mulieribus est præpositus. *Acto. 6.* Castæ debent viuere reliæ & viduæ inter alias mulieres : & quia castitas est eis difficulter, propter voluptates expertas, ad eam seruandam debent intendereieiuniis orationibus ; ideo Judith post mortem viri sui non cognouit alium virum, sed cum puellis suis clausa morabatur, habens cilicium iupta lumbos, & iejunans cunctis diebus. *Indith. 8.* Anna vidua fuit casta, quæ steterat cum viro annis septem tantum, & vidua fuit usque ad annos octoginta quatuor: quæ nec descendebat de templo,ieiuniis & orationibus vacans. *Luc. 2.* Castitas non sufficit sola ad salutem, si non aliis virtutibus & moribus bonis adornatur. Quod ostenditur in parabola de decem virginibus : ubi tot virgines fatuæ exclusæ, sed sapientes introductæ sunt. Quia fatuæ virgines licet castæ erant, oleum tamen bonorum operū non habebant, ut lucide habetur *Math. 25.*

CAPUT XXVII.

De Casu peccati.

Casu peccati cadunt aliquando praesignati boni à vulgaribus

Prædonati donis singularibus.

Cadunt aliquando viri boni in peccatum, & reputati sunt sancti; ideo qui se existimat sta-

E

re vi-

re, videat ne cadat. Nam licet primi parentes essent in innocentia sancti; in loco tam eminenti & Domino satis propinquio, nihilominus tamen cederunt. *Genes. 3.* Loth qui bonus fuit inter malos, egressus à Sodomis cum duabus filiabus suis, cecidit in peccatum luxuriæ. *Genes. 19.* David qui fuit sanctus & electus à Deo, de graui peccato in granius cecidit: dum post adulterium in seruum Dei fidelem homicidium perpetravit. *2. Regum 11.* Iudas cecidit & Petrus, qui erant discipuli Christi & socij: quia unus tradidit eum, & alius negauit eum. *Matth. 26.* Cadunt aliquando in peccatum homines dotati multis donis, quibus se tueri debabant. Nam angeli cederunt, qui fuerunt creati in celo, dotati multis dotibus, nullam habentes materiam inclinantem ad casum, ut dicitur *Esaie 14.* Salomon dotatus sapientia, cecidit; qui cum amaret alienigenas mulieres, idola propter luxuriam pessimam adorauit. *3. Regum 11.* Fortissimus Samson, qui mandibula mille viros occiderat, & portas apportauerat ciuitatis, deceptione mulierculæ cecidit, cœcatus & mortuus est. *Iu. dicum 15.*

C A P V T XXIX.

De Confessione peccatorum.

*Confessionem peccatorum efficit defecta accusatio,
Inscit erecta desperatio,
Minuit incipita iteratio,*

Cen-

C A P V T X X I X .

67

*Consulit recepta tribulatio,
Perficit accepta reputatio.*

Confessio peccatorum debet esse accusatoria, & nullum debet excusare peccatum. Ad quod mouebat Dominus Adam, ut cognosceret & accularet peccatum suum: sed ipse retorsit in Deum & in mulierem, & mulier in serpentem. *Genes. 3.* Reprehensus David à Nathan, peccatum suum patenter & humiliter est confessus. *2. Reg. 12.* Similiter cognovit peccatum numerationis populi, & obvulsi se poenæ portanda. *2. Reg. 24.* Veniebant ad Ioannem omnis populus Iuda, confitentes peccata sua. *Matt. 3. Marc. 1.* In cuius figura dixit Christus leprosis: *Ite, ostendite vos Sacerdotibus. Luc. 17.* Prædicante Paulo, multi veniebant confitentes peccata sua. *Actor. 19.* Confessio peccatorum debet esse cum spe venia, & non cum desperatione. Ideo confessio Cain Deo non placuit, nec ipsi profuit, quantumcunque peccatum recognouerit; quia cum desperatione, iniusta fuit, cum dixit: *Maior est iniquitas mea, quam ut veniam merear. Genes. 4.* Iudas confessus est peccatum suum, dicens: *Peccavi, tradens sanguinem iusti, &c.* sed ipsa non profuit; quia cum desperatione fuit. *Matt. 26.* Confessio peccatorum debet esse cù proposito ulterius nō peccandi; ideo Pharaoni dicéti: *Peccavi, nō profuit illa confessio;* quia non intēdebat desistere à peccato, nec derelinquere duritiā cordis sui. *Exo. 10.* Simile accidit Saul cum reprehenderet eū *Sa-*

68 De Confess. Peccatorum.

muel de obedientia ad Deum. 1. Reg. 15. Sed quia David dixit illud verbum, scilicet, *Peccavi*, cum intentione ultraius non peccandi, dixit ei Nathan: *Transfutus Dominus spectatum a te.* 2. Reg. 12. Confessionem inducit aliquando tribulatio & afflictio: cum enim homo tribulatur, cogitat quod pro peccatis suis patitur, & Domino confitetur; id est dicit Psalmista: *Multo plicata sunt infirmitates eorum postea accelerauerunt*, scilicet ad confessionem. Psalm. 13. Afflitti Israelites per serpentes, dixerunt Moysi: *Peccauimus, quia loquuti sumus contra te.* Numer. 21. Oppressi filii Israel a Philistais & filiis Amon, tunc confessi sunt, dicentes: *Peccauimus.* Jud. 10. Confiteri debent homines quantumcumque iusti, & se peccatores asserere & reputare, exemplo Neemiae, dicentis: *Ego & domus patris mei peccauimus: iniquitatem fecimus.* Neem. 1. Orans Daniel, qui erat vir perfectus, dicebat confitendo: *Peccauimus, iniquitatem fecimus.* Daniel. 9. Sextus illorum septem fratrum qui pro Domino sustinebant martyrium dixit: *Hec patimur, quia peccauimus*, ut dicitur 2. Machab. 7.1

C A P V T XXX.

De Confidentialia.

Confidenter debent homines delinquentes prohibere argendo:

Audientes adhibere referendo:

Insurgentes cohibere fugiendo:

Vera

*Vera gentes edocere differendo:
Indigentes se prabere in petendo:
Objacentes se exhibere parendo.*

Considens debet esse homo ad redarguenda
vitia & peccata; ideo confidenter arguit Moys-
es contra Pharaonem, ut habetur *Exod. 5. & infra.*
Audacter & confidenter, sed discrete Nathan ar-
guit David de peccato. 2. *Reg. 12.* Helias confiden-
ter reprehendit Achab, dicens: *Non ego turbo H-
raelet sed tu. 3. Regum 18.* Stephanus audacter & con-
fidenter arguit Iudeos de peccatis eorum, dicens:
*O dura cervice, & insensatis cordibus: vos semper Spi-
ritui sancto resistitis:* ut clare habetur *Actor. 7.* Pau-
lus praesente praeconsule, Elyman magum acriter
reprehendit, lumineque priuavit. *Acto. 13.* Con-
fidenter debet homo referre & nunciare audi-
tibus quæ annuncienda sunt; ideo Helias confi-
denter terulit Ochoziæ regi: *Hec dicit Dominus,
de lectulo quem ascendisti non descendes, sed moria-
moriens. 4. Reg. 1.* Heliseus homo magnæ confi-
dentiæ dixit ad Ioram regem: *Quid mihi & tibi?
Vade ad Prophetas patris tui & matris tue. 4. Reg. 3.*
Confidenter & audacter debet homo pugnare
pro iustitia, & in prœlijs pusillanimes adiuvare &
animare, sicut Ezechias confidenter bellatores ad
bellum confortabat, dicens: *Viriliter agite & con-
fortamini, nolite timere. 2. Paralip. 32.* Magnæ fuit
constantiae Neemias, qui ab inimicis non potuit
terredi. *Neem. 46.* Iudith fuit valde magnanimis,

quando decapitabat Holofernem. *Judith. 13.* Iudas
 dixit sociis timentibus multitudinem hostium:
Absit ut fugiamus. I. Machab. 9. Pugnante Jonatha,
 fugerunt socij; sed videntes cum fortiter præliari,
 reuersi, victoriam habuerunt *I. Machab. II.* Con-
 fidenter debet homo loqui & prædicare publicè
 veritatem, nec timore nec alia causa declinare ab
 ea: sicut Mardochæus non declinavit à veritate
 diuini cultus, adorando Amon, & cōfidenter ver-
 bi veritatem loquebatur reginæ. *Hester. 4.* Cœcus
 illuminatus à Domino audacter cōfitebatur Pha-
 risæis, miraculi veritatem, vt lucide habetur. *Ioan.*
 9. Sanctus Petrus qui prius ad vocem ancillæ ne-
 gauit Christum, recepto Spiritu sancto sic confor-
 tatus est, vt audacter coram toto collegio confite-
 retur eum. *Actor. 2. & 3.* Magnanimis & audax
 fuit Paulus prædicando coram magistratibus &
 ciuibus & coram multis iudicibus veritatem.
Acto. 19. & 20. Confidenter debet homo petere,
 quod iustum est maxime; sic confidenter petiit
 Bersabea à Dauid vt Salomon filius eius regnaret.
 vt habetur *3. Reg. 1.* Audacter sed indiscrete petiit
 mater filiorum Zebedæi pro filijs suis eos sedete
 cū Christo. *Mattb. 20.* Magna fiducia mulier Cha-
 nanæ filiæ liberationem à Domino postulauit.
Mattb. 15. Cum magna fiducia petiit Ioannes pro-
 ditorem sibi à Domino reuelari. *Ioan. 13.* Ioseph
 audacter introiuit ad Pilatum, & petiit corpus
 Christi. *Mattb. 27.* Confidenter & audacter debet
 homo se parare ad obedientiam Prælatorum, &

vsque

C A P V T X X X I .

71

visque ad mortem; sicut Thomas volens obedire Christo, dicenti; Eamus in Indeam iterum, aliis discipulis timentibus, dixit: Eamus & nos & moriamur cum illo. *Ioan. 11.* Petrus dixit Magistratibus: Obedire Deo oportet magis quam hominibus. *Acto*s*. 5.* De hac materia quærantur plura capita de Fortitudine cap. 5. per totum.

C A P V T X X X I .

De Compassione proximi ad proximum.

Compati debet homo carceratis, liberando:
Tribulatis, confortando:
Fatigatis, subleuando:
Mortidatis, deplorando:
Obstinatis, supportando:
Viduatis, consolando:
Secum natis, adiuuando:
Reprinatis, res dando:
Infirmatis, visitando:
Euagatis, hospitando.

C Ompati debet homo captiuis, & eos pro posse liberare, sicut Abraham audiens captiuum Loth, ei compatiens velociter & viriliter iuuuit eum. *Genes. 4.* Filii Israel ducentena millia mulierum & puerorum captiuorum habentes, remiserunt eos: ecce quanta compassio. *2. Paralip. cap. 2. 8.* Tobias multum compatiebatur captiuis

72 DE COMPASSIONE PROXIMI.

ptius, pascens & redimens eos. *Tob.* 1. & 2. Abimelech compatiens Hieremias in lacum misso, procurauit liberari eum. *Hierem.* 38. Darius audiens in lacu leonum esse Danielēm, præ dolore dormiuit incœnatus. *Daniel.* 14. Compati debet homo omnibus tribulatis, & consolari eos verbis & factis. Sicut Ruben & Iudas, compatientes tribulato Ioseph, nitebantur liberare eū. *Gen.* 37. Du^m Iezabel persequeretur Prophetas, Propheta Domini Abdias cōpatiens, abicondit ex eis centū, vt habetur 3. *Reg.* 18. Hester audita, tribulatione populi sui, compatiens eis, se morti exposuit vt libaret eos: quod & fecit: *Hester.* 7. Discipuli compatientes Chananea tribulatæ pro filia, pro eius exauditione Dominum rogauerunt. *Matt.* 15. Ut vidiſ Iesuſ Mariam flētem & propter mortem Lazarī tribulatam, compatiens ei fleuit, & Lazarum à mortuis fuscitauit. *Ioan.* 11. Pendens Christus in cruce, habet compassionem cum matre, quam videbat in anima crucifigi. *Ioan.* 19. Compati debet homo fatigatis, & eos refocillate, si potest; ideo Gedeon compatiens socijs fatigatis, postulauit pro eis panes. *Iud.* 8. Dauid compatiens lassis socijs non valentibus ire ad bellum & remanentibus ad sarcinas, constituit quod æqua esset pars eorum sicuti bellatorum. 1. *Reg.* 30. Compati debet homo mortuis, & specialiter mortuis in malo statu animæ, vel mortuis contra iustitiam; ideò filii Israel compatientes Benjamin & filiis suis, in eorum excidio amarè fleuerunt, licet ab eis fuerint

sint

rint grauiter offensi. *Iudic.* 21. Doluit Dauid de occisione Absalonis, compatiens & sciens eum esse damnatum. 2. *Reg.* 18. Antiochus licet esset malus, audiens Oniam iniuste osse occisum, compatiens fleuit. 2. *Machab.* 4. Compati debet homo peccatoribus obstinatis & iniuriantibus, eis benignè parcendo & suppertando. sicut Samuel lugebat Saulum regem, ei compatiēs, quem sciebat à Deo reprobatum. vt habetur 1. *Reg.* 15. Contra nolentes delinquētibus compati, & sibi iniuriātibus parere, proposuit Christus parabolam de seruo nequam, cui Dominus multa dimiserat, & ipse noluit dimittere pauca; idē Dominius eum tormentis subiici mandauit, & sibi quod dimiserat repetiuit, vt habetur *Matth.* 18. Compatiendum est Relictis & viduis, eas dulciter consolando; idē Heliias benigne accepit verba Viduæ satis dura, & ei compatiens, filium suscitauit. 3. *Reg.* 17. Similiter compassus est Heliseus viduæ debitæ obligatæ, oleum augmentando. 4. *Reg.* 4. Magnum dolorem habuit Onias Sacerdos quando vicit ab Heliodoro templum spoliari, in quo erant deposita viduarum. *Matth.* 2. Vedit Iesu flentem Viduam, compatiens, consolatus est eam, & eius mortuum filium suscitauit. *Luc.* 7. Petrus videns flere Viduas pro morte Thabitæ quæ alebat eis, eas compatiens suscitauit eam, vt eis iterum alimenta præberet. *Act.* 9. Compati debet homo singulatiter patriæ & natis in ea, quando vidiit eam esse in periculo vel in malo statu. Ideo Neemias audiens

74 | DE COMPASSIONE PROXIMI

malum statum Hierusalem , fleuit diebus multis ,
 & tandem consilium & auxilium arripuit opportunum. *Neem.* 1 & postea magnam compassionem
 habuit Hieremias de destructione suæ ciuitatis,
 plorans & vulans super eam. *Threnor.* 1. Saluator
 videns ciuitatem Hierusalem destruendam fle-
 uit, compatiens super illam. *Lnc.* 19. Compati de-
 bet homo pauperibus priuatis temporalibus bo-
 nis, & eorum necessitatibus subuenire; ideo dice-
 bat Iob: *Auris audiens beatificavit me , eo quod pa-*
pererem liberassem Iob. 29. Multum valet ad compa-
 tiendum pauperibus , quod disceptatio futuri iu-
 dicij solum de operibus misericordiae fiet, exhibi-
 tis & non exhibitis , pauperibus & egenis , vt ha-
 betur *Matth.* 25. Misertus est Dominus turbæ que
 cum expectauerat tribus diebus , & ita pauperes
 erant vt non haberent quod manducarent : &
 eis compatiens , de quinque panibus & duobus
 pisibus eos satiauit. *Ioan.* 6. & *Matth.* 10. Simili-
 ter cum septem panibus satiauit quasi quatuor
 millia hominum. *Marc.* 8 & *Matth.* 15. Compati
 debet homo infirmis , & eos quantum potest iu-
 uare debet. Sic compassus est Samaritanus homi-
 ni vulnerato , alligans eius vulnera & imponens
 eum iumento. *Luc.* 10. Petrus videns flere viduas
 propter mortem Thabitæ quæ alebat eas , eis cō-
 passus est. *Act.* 9. Quia diues epulo non est com-
 passus Lazaro vulnerato ; ideo sepultus est in in-
 ferno. *Luc.* 16. Multum compassus est Saluator
 surdo & muto , quando ingemuit & sanauit eum.

Matth.

Mat-
 sione
 84.
 eos v
 do po
 quos
 Loth
 crede
 nef. 19
 tes pe
 24. Q
 cum
 cap. d

Co
 An
 Co
 Pa
 So
 e

C
 consi
 nuit,
 nō sta
 dupli

Math. 9. Marc. 7. Quotiens Christus ex compas-
sione infirmos sanauerit, quare de *Miraculis cap.*
84. Matth. 12. Compati debet homo peregrinis, &
eos vagos recipere, & hospitare & reficere, quan-
do potest. Sic compassus est Abraham angelis,
quos credebat homines peregrinos. *Genes. 18.*
Loth etiam compatiens peregrinis, angelos, quos
credebat esse homines, in hospitiū introduxit. *Ge-*
nes. 19. Duo discipuli euntes in Emaus, compatiens
peregrino, eum ad hospitium coegerunt. *Luc.*
24. Quomodo autem recipiendi sint peregrini &
cum compassionē humānē tractandi, quare *infra*
cap. de Peregrinis. cap. 100. per tot.

De Consiliis bonis.

Consiliis acquiescendum est,
Angelorum, viriliter erudientium:
Coniictorum, humiliiter admonentium:
Peritorum, salubriter instruentium:
Sociorum, fideliter consulentium:
Aduersorum, utiliter edocentium.

Consiliis angelorum & sanctorum acquiesce-
dum est; ideo legitur quod angeli dederun-
consilium Loth vxori eius: quod quia vxor nō te-
nuit, versa est in statuā salis. *Gen 19.* Loth etiā, quia
nō statim ascēdit in móte, quod angeli cōsuluerūt,
duplicē incestum commisit; quia cū duabus filia-
bus

76 DE CONSILIIS BONIS.

bus suis peccauit. *Genes. 19.* Consiliis bonis consanguineorum non aquiescentes pereunt, vel male eis accidit. Sicut generi Loth, quia non crediderunt Loth socero suo, cum Sodomitis perierunt. *Genes. 19.* Quia fratres Ioseph Ruben non crediderunt & eius consilio, venit super eos turbatio. *Genes. 42.* Filiij Beniamin non crediderunt filiis Israël, consulentibus post scelus commissum; ideo perierūt, ut habetur *Judic. 20.* Bonum consiliū dedit Pilato uxori sua, sed ipse non creditit, & occidit Christum. *Mattb. 27.* Consilium sapientum servandum est; ideo dicebat filio Tobias: *Consilium semper a sapiente perquire, ut dicitur Tob. 4.* Qui non credit consiliis sapientum, perit: sicut filii Israël, qui noluerunt credere Moysi sapienti, & experto dicenti, non ascendatis: ideo vici fuerunt. *Numer. 14* Roboam quia non tenuit consilium sapientū, perdidit maiorem partem populi. *3. Reg. 12.* Daniel sapientia Dei plenus dabat bonum consilium, Nabitachodonosor, ut peccata sua eleemosynis redimeret; sed ipse non creditit: ideo in bestiam est mutatus. *Daniel. 4.* Ioseph & Azarias non crediderunt consilio sapientis Iudæ; ideo perdidérunt duo millia virorum. *1. Machab. 5.* Consiliis amicorum & sociorum credendum est. Nam fidele consilium dabat Achior Holoferni cum quo erat in exercitu; sed quia non creditit, occisus fuit. *Judith. 5.* Godolias, qui non creditit consiliis Iohannæ ut sibi caueret, mortem incurrit. *Ierem. 41.* Iudas cum paucis pugnaturus, contra multos non credit;

dit;

C A P V T . X X X I I I .

77

dit, idē perdidit vitam. 2. Machab. 9. Consilium non solum amicorum, sed etiam inimicorum tenendum est, si est utile. Nam Absalon non credit Achitophel. Idē postea à Joab tribus lanceis est percussus. 2. Reg. 18. Consilium Abner spernens Azahel ut desisteret persequi eum, sed scismum despiciens, lancea est transfossus. 2. Reg. 2. de hoc quāre 44. cap.

C A P V T . X X X I I I .

De Consiliis malis.

Consilium malum procedit à faminis decipientibus:

A subditis contradictibus:

A reprobis, male loquentibus:

A mundanis, vana docentibus:

A cupidis, lucra querentibus.

Consilium malarum mulierum detestandum
est, nec acquiescendum est eis. Nam Eua male
consuluit & persuasit viro ut de ligni vetiti
fructu manducaret: quod & fecit; idē amēnissimum
locum Paradisi perdidit. Genes. 3. Domina cui
seruiebat Ioseph, male consulebat & persuadebat
ei ut castitatem perderet. Genes. 39. Mulieres suis
persuasionibus peruerterunt cor Salomonis ut
adoraret idola, ut habetur 3. Reg. iii. Athalia mater
Ochoziæ regis Juda, ingressa viam domus Achab,
impulit eum ut male ageret. 2. Paralip. 22. Stul-

tura

tum consilium dedit Iob eius vxori: sed ipse tan-
quam sapiens & sanctus non acquieuit ei. *Iob. 2.*
Nefandum consilium dedit Herodias filiae, dicēs:
Nihil aliud petas, nisi caput Ioannis, *Matth. 14.*
Marc. 6. Consilium malum aliquando dant subditi
Principibus & Prælatis, vt eos venire faciant in
scandalum & in malum. Sic populus Israel ma-
le consuluit Aaron, vt faceret eis vitulum au-
reum, quem adorarent: quibus Aaron stulte cre-
dedit, & scandalum incurrit. *Exod. 32.* Artaxer-
xes persuasus à subditis æmulis Iudeorum, pro-
hibuit fieri opus templi. *1. Esdr. 4.* Filii Amon ma-
le suggesserunt regi suo, vt dehonestaret nuncios
David: propter quod scandalum & odium fuit in-
ter ipsos reges generatum. *2. Regum 10.* Consi-
lium malum dant peruersi homines vt faciant al-
lios cadere in periculum & peccatum. Sicut Ba-
laam consuluit Balach, vt filios Israel faceret for-
nicari, & iram Dei incurriere. *Numer. 24.* Iona-
dab iniquum consilium dedit Amon, vt violaret
Thamar sororem suam. *2. Reg. 13.* Amici Amon
male consulerunt, vt pararet suspendium Mar-
dochæo, in damnum suum. *Hester. 5.* In diebus
Antiochi aliqui peruersi ex filiis Israel persuade-
bant alijs deflerere domos, dicentes: Eamus &
disponamus testamentum cum gentibus quæ cir-
ca nos sunt, *1. Machab. 1.* Elymas magnus peruer-
se Proconsuli consulebat vt non crederet verbis
Pauli. *Actor. 14.* Cum esset Paulus & Barnabas in
magno honore, quidam peruersi persuaserunt
popu-

C A P V T XXXIV.

79

populis, ut lapidarent eos. *Acto. 14.* Consilium malum aliquando dant mundani sapientes, quanto Deus stultam facit sapientiam. Sic nefandum consilium dedit Achitophel Absalon, & tamen erat consilium eius illis diebus quasi consilium Dei, ita sapientis ut omnes excederet, praeter Deum. *2. Regum 17.* Sapientes Pharaonis dererunt consilium insipiens, ut habetur *Esaia cap. 19.* Rectores populi & sapientes consuluerunt Sedechiæ, ut occideret Hieremiam. *Hierem. 38.* Ad malam suggestionem satraparum statuit Rex Persarum decretum. *Daniel. 6.* Consilium malum dant cupidi & auari propter auaritiam. Sieut Menelaus iniquum consilium dedit Andronico, ut occideret Oniam Sacerdotem, ut ipse habeat sacerdotium. *2. Machab. 4.* Ptolemæus corruptus pecunia consuluit Andronico ut Menebaum absolueret, & faceret Oniam occidi. *2. Machab. 4.* Quæstores perditæ quæstu, persuaserunt Magistratibus, & fecerunt Paulum cædi virgis. *Acto. 16.*

C A P V T XXXIV.

De Consolationibus Diuinis.

*Consolatur Dominus viriliter patientes;
Humiliter obsequentes;
Salubriter pœnitentes;
Fideliter confugientes;*

Hofsi

30 DE CONSOLATIONIBVS DIVINIS.

Hostiliter subsistentes,

Vtiliter incidentes.

Consolatur Dominus obedientes mandatis suis; id est Abraham postquam exiuit de terra sua ad mandatum Domini, Dominus consolatus est eum diuersis apparitionibus. *Genes. 12. 15. & 17.* Filijs Israël qui obedientes Deo exierunt de Ægypto, ut sacrificarent in deserto, misit Dominus consolationem, quando pluit eis in deserto manna & carnes. *Exod. 16.* Consolatur Dominus tribulatos post tempestatem tribulationis dans trāquillum consolationis, iuxta illud quod dicebat Psalm. *Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo consolationes tue latificauerunt animam meam.* Ideò fugiente Iacob à facie fratri sui Deus est eum multipliciter consolatus in somno. *Genes. 28.* Moysi exulanti apparuit Dominus in deserto, consolans eum, quod non accidit ei in domo Pharaonis, ut habetur *Exod. 3.* Luctum Iudeorum Dominus conuertit in gaudium, quando per Hester fuerunt à tanto periculo liberati. *Hester. 9.* Notabile est quod filii Israël tempore tribulationis, scilicet captiuitatis Babylonicae habuerunt plures Prophetas, quam tempore Salomonis, in quo fuerunt in magna prosperitate: scilicet Hieremiam in Iudea. *Hierem. 1.* Ezechielem & Daniel in Chaldaea. *Ezech. 4. & Dan. 4.* Paulus sentiebat multas consolationes diuinas in tribulationibus suis, unde dicebat: *Sicut abundant tribulationes Christi*

C A P V T XXXIV.

81

Christi in vobis, ita per Christum abundet consolatio nostra. 2. Corinth. 1. Ioannes exul & tribulatus in Pathmo, plures visiones & consolationes habuit quam in prosperitate cum Christo habuerat. Apocal. per totum. Consolatur Dominus pœnitentes in multis tribulationibus & necessitatibus & temptationibus, quæ in pœnitentia accidentur; In cuius figura Moyles, quietiunauit in monte 40. diebus & 40. noctibus, cibatus fuit diuina consolatione. Exod. 24. In huius etiam figura Heliam curuis præcepit, ut pasceretur. 3. Regum 27. Saluator etiam discipulos existentes in mari (quod pœnitentiam signat) cum haberent ventum, scilicet temptationis contrarium, ingressus ad eos, ipsos est multipliciter consolatus. Matth. 8. Paulus etiam volens confortare eos qui erant secum in naui, similiter vento contrario, ait: *Astitit mihi angelus Domini, dicens: Ecce donavi & saluavi omnes qui navigant tecum.* Actor. 27. Consolatur Deus præliaantes pro Fide & Iustitia, adiuuans & confortans eos in pugna. Sic confortauit Josue, dicens: *Noli timere, non dimittam te, confortare & esto robustus.* Iosue 1. Machabæus & qui cum eo erant, yidentes sibi adiutorium missum à Domino lætati sunt, & benedixerunt Domino, & confortatis animis convaluerunt. 2. *Machab II.* Consolatur Deus obsecros corporaliter, & specialiter ab hostibus carceri mancipatos, sic consolatus est Ezechiam Regem, quando interfecit per angelum 185. millia virorum de exercitu Senacherib regis Assyriorum.

F

rum

82 DE CONSOLATIONIBVS DIVINIS.

rum & eum liberavit. *3. Reg. 9.* Filios Israel obseſſos ab Holoferne in Bethulia, consolatus est in victoria eorum per manum fœminæ Judith. *Ind. 10* & *13.* Petrum inclusum in carcere Herodis consolatus est per angelum suum, liberans eum. *Act. 12.* Paulū & Silam positos in carcere Dominus missis terræmotu, consolatus est, frangens vincula, & liberans eos, ut habetur *Act. 16.* Paulum solum positum in custodia Claudij, Dominus per visionem sui mirabiliter consolatus est. *Act. 23.* Consolatur Dominus iustos, utilia opera facientes. Sic consolatus est Tobiam & Saram, liberando à dæmonio qui viros eius occiderat, ut habetur *Tob. 8.* Daniellem iustum bis positum in lacu leonum, Dominus consolatus est per angelum & Abacuc. *Dan. 6.* & *14.* Susannam quæ adulterio nolebat consentire, morte damnatam, Dominus per Danielem liberavit. *Dan. 13.* Impleuit Dominus promissum quando in Pentecoste Apostolis Spiritum sanctū misit. *Act. 2.* De Ecclesia dicitur, quod ædificabatur in timore Domini, & consolatione Spiritus sancti. *e. Act. 9.*

C A P V T XXXV.

De Contemplatione ad Deum.

Contemplantur Deum & illustrantur paenitentes in religione;
Quiescentes ab occupatione;
Recedentes ab occupatione.

Prof.

C A P V T X X X V .

*Præsidentes in Prælatione
Abstinentes a comedione,
Consistentes in oratione,
Patientes in tribulatione.*

Contemplantur Deum & illustrantur viri religiosi, qui relictæ patriæ & parentibus vadunt in terram religionis sibi à Deo monstratam, ut liberius contemplentur. In cuius figura postquam egressus est Abraham de terra sua & de cognatione sua & venit in terram quam monstrauit ei Dominus; in furore contemplanti apparuit Dominus. *Genes. 15.* Heliæ fugienti à facie Iezabel (id est, religioso à facie carnalitatis) ostésum est quod Dominus non erat in spiritu grandi, i.e. superbiae: nec in commotione, scilicet auaritiæ; nec in igne, id est luxuriæ: sed in sibilo auris, id est, quiete contemplationis. *3. Regum 19.* Ioanni sequestrato à consolatione mundana, reuelata sunt cœlestia, ut habetur *Apocal per totum.* Contemplari possunt Deum viri mente & corpore quieti, non discurrentes nec vagabundi: sicut Esau vir vagus non habuit benedictionem patris, sed Iacob domi remanens benedictionem recepit, & reuelationes plutes habuit. *Genes. 27.* Item Iacob requiescens super lapide, post solis occasum, vidi scalam & angelos descendentes & ascendentess. *Genes. 28.* Sara cum ancillis suis ascendit in superius cubiculum, ut oraret & contemplantur. *Tobia cap. 3.* Daniel ingressus est domum suam, & de

84 DE CONTEMPLAT. AD DEV.M.

nocte reuelatum est ei mysterium. *Dan. 3.* Notabile est quod Maria quæ quietè sedebat ad pedes Domini, præponitut Marthæ, quæ ministrabat ei. *Luca 10.* Cum Petrus oraret in superiori domo, reuelatum est ei, gentiles non abiiciendos. *Aitor.* 10. Contemplari volentes liberius, necesse est esse solitarios & à turba remotos. Sicut I^saac habitans in terra australi, relicta familia, egressus est ad meditandum in agro. *Genes. 24.* Post transitum fluminis Iacob solus remansit, & contemplatus est angelum luctantem secum. *Genes. 32.* Heliseus quando voluit orare pro filio Sunamitis, remansit solus & clausit ostium. 4. *Regum 4.* Dauid contemplatus dicebat: *Quis dabit mihi pennas sicut columbae, & volabo & requiescam.* Ecce elongauit fugiens, & mansi in solitudine: & expectabam eum qui saluum me fecit. *Psalm. 5.* Dimissa turba Iesus ascendit in montem solus, orare: in quo dat exemplum fugiendi turbas. *Mattb. 14.* Contemplatur Deum prælati, debitæ prælationis officium exercentes; in cuius figura Moyses pascens oves easque induens ad intetiora deserti, contemplatus est Deum in flamma rubi ardantis. Sic Prælatus ducens populum ad asperam poenitentiam, deinde contemplatur, ut habetur *Exod. 3.* Iethro dixit Moysi, ut præcesset populo in his quæ ad Deum pertinent, id est, in doctrina contemplationis. *Exod. 18* Prælato adestenti in montem contemplationis, reuelat Dominus quod debeat populo nunciare seruanda. Sicut reuelauit Moysi quando præcepta & ceremonias

monias ei dedit in monte. *Exod. 20.* Loquebatur Dominus Prælatis in contemplatione , sicut loquebatur Moysi facie ad faciem, ut amicus cū amico. *Exod. 33.* Zacharias ingressus templum & offens sacrificium, contemplatus est angelum nuntiantem. *Luc. 1.* Contemplantur Deum non crapulosi & ebriosi , sed ieunantes & sobrij; ideo Moyses stetit cum Domino in monte, contemplando , quadraginta diebus panem non manducans, & aquam non bibens. *Exod. 24.* Helias ieunans contemplatus est angelum , qui pauit eum spirituali cibo, qui ambulauit in montem Dei. *3. Regum 19.* Sara ut vacaret liberius orationi & contemplationi, tribus diebus ieunauit, non manducans neque bibens. *Tobia 3* Danieli ieunanti & abstinenti ostendit Deus mirabiles visiones in eius contemplatione. *Daniel. 2.* Ad Saluatorem nostrum post ieunium accesserunt angeli & ministrabant ei. *Matth. 4.* Saulus prostratus & excæcatus, ieunans per triduum, vidi mirabiles visiones: & tunc raptus creditur esse in tertium cœlum & ibi audiuisse & vidisse secreta Dei. *Aitor. 19.* Contemplari debet homo Deum orando , & Deum in Ecclesia horis debitiss collaudando in huius figura Samuelem dormientem in templo, id est, in oratione contemplantem. Dominus vocauit. *1. Reg 3.* Dum cantarent psallentes ante Heliseum , facta est super eum manus Domini & prophetauit. *4. Regum 3.* Dicit angelus Danieli oranti: *Egressus sum ut doce-rem te, & intelligeres.* *Dan. 9.* Orantibus Apostolis

86 DE CORRECTIONE FRATERNALI

in die Pentecostes, descendit Spiritus sanctus & illustravit eos. *Act. 2.* Contemplantur Deum tribulati pro liberatione tribulationum; & sic contemplabatur Iudith, quando videns tribulationem ciuitatis suae, ingressa oratorium & in cinerem se prosternens, orauit. *Iudith. 8.* Hester videns suum populum in tanta tribulatione & periculo positum, depositis vestibus regijs, induit se sacco, & feruenter orans & contemplans orauit pro liberatione populi. *Hester. 4.* Ezechiele stante in medio captiuorum, facta est super eum manus Domini. *Ezech. 1.*

C A P V T XXXVL

De Correptione fraternali.

Corrigendi sunt fratres & proximi:

Ex intentione miserendi,

Cum discretione arguendi,

Cum laisone resistendi,

Sub affectione diligendi,

Comminatione puniendi,

Executione puniendi,

In contemplatione dirigendi.

Correptio fraternalis est opus misericordiae & pietatis spiritualis, & est opus magis meritum quam misericordia corporalis; quia corporalis lucratur vitam corporalem, spiritualis vero vitam animae. Vnde Abraham postquam iurauit Abimelech

lech facere secū misericordiam , statim increpauit
eum. *Genes. 21.* Phinees & socij misericorditer ege-
runt, quod arguerunt fratres suos , qui ædificauer-
rant altare in scandalum filiorū Israel ; & eos con-
uertos misericorditer suscepserunt, satisfactionem
acceptantes. *Iof. 22.* Misericordiam duplēm fecit
Iogathas , quando priorem reprehendendo, tem-
perauit, & Dauid tuñ liberavit. *1. Regum 19.* Per-
fectam regulam dedit Dominus Petro, dicens : *Si*
peccauerit in te frater tuus, &c. Et, si audierit te, lu-
cratus es fratrem tuum. *Matth. 18.* Correctio fra-
ternā debet fieri benigne , discrete & charitatue:
& talis correctio deducit homines errantes ad
viam veritatis & pacis. Et sic benigne & discrete
compescuit Abraham iurgiū inter pastores Loth
& pastores suos. *Genes. 13.* Non eum furore arguit
Nathan Dauid de adulterio & homicidio, dicens:
Pessime fecisti; scilicet cum discretione, assumpta
similitudine, illaqueauit eum verbis oris eius , &
eum convertit. *2. Regum 12.* Similiter vnum de filijs
Prophetarum reprehensurus regem Israel, discre-
te similitudinem proposuit, & regem convertit. *3.*
Reg. 13. Benigne reprehendit Iudith ciues suos , &
fecit eos ab incepto proposito remoueri. *Iudith.*
8. Quia Petrus discrete arguit quosdam irriden-
tes Apostolos, ideo conuertit eos. *Aitor. 2. C. 3.*
Post sanationem claudi ostendit Petrus quibus-
dam eorum culpam , benigne aliqualiter eos ex-
cusans, & dulcia verba dicens : Itaque conuersi
sunt quinque millia hominum. *Ait. 4.* Paulus be-

nigne & discrete arguit Romanos conuersos ad fidem. *Roman. 3.* Ob quam causam discrete arguit Joannes Apostolus Ecclesiasticos, dum reprehendendo eos de malis quæ faciebant, semper memorabat bona quæ faciebant, ut non desperarent, sed magis confortarentur. *Apocal. 2. & 3.* Correctio & reprehensio non prodest obstinatis: imò deterriores facit; ideo dimittendi sunt & habendi tanquam hæretici & publicani, ut dicit os veritatis. *Matth. 8.* Satis benigne & dulciter, increpabat Loth Sodomitas: sed obstinati non audierunt. *Genes. 19.* Hebreus vir cum reprehenderetur à Moysi, in iniuriosa verba obstinatus prorupit. *Exod. 2.* Filii Israel reprehenderunt filios Beniamin de sceleris uxoris Leuitæ, & voluerunt punire malos: sed ipsi obstinati non consenserunt; ideo perierunt. *Indicum 20.* Abner reprehendebat Asahel de persecutione eius; sed ipse contempsit, ideo perijt. *Regum 2.* Pulchre arguebat & conuincebat cœcus Pharisæos, illuminatus à Domino, sed ipsi obstinati eiecerunt eum extra templum. *Ioan. 9.* Corrigentes & arguentes bonos, diliguntur & honorantur, & correpti meliores efficiuntur; ideo Moyses reprehensus à Iehstro quod stulto labore consummaretur, quamuis homo esset gentilis, verba eius non despexit, sed omnia implens, eum dilexit & honorauit. *Exod. 18.* Daniel discrete arguit regem Balthasar exemplo patris sui. Rex vero patienter verba audiuit, & ipsum dilexit, & magnifice honorauit. *Daniel. 5.* Corrigendi sunt duri

cum

cum zelo & feroore , & dure & acriter increpan-
di ; ideo Helias cum magno zelo arguebat popu-
lum durum,dicens : *Si Deus est Dominus, sequimini
eum. Si autem Baal, sequimini illum,* 3. Reg. 18. Grandi
feruore & zelo reprehendebat Heliteus Regem
Israel, circumstante exercitu, dicens : *Visit Domi-
nus in ciuiis conspectu sto, quod si non vultum Iosaphat
regis inde rebus cerem, non attendisse te, nec respe-
xissem.* 3. Regum 3. Ioannes Baptista cum magno
feruore dicebat Pharisæis : *Progenies viperarum.*
Matth. 3. Multa-audacia & zelo arguebat
Herodem, dicens : *Non licet tibi habere uxorem fra-
tris tui.* Matth. 14. Marc. 6. Vnus de latronibus
qui pendebat in cruce, cum magno zelo alterum
reprehendebat. Lnc. 23. Stephanus in consilio Iu-
dæorum feruenter & audacter increpauit eos.
Actor. 7. Corrigere debent Prælati subditos suos,
& eos de quolibet virtio singulariter arguere; quia
vita subditorum debet stare sub manibus Præla-
torum. Debent enim eos reprehēdere. Sic Sacer-
dotes restiterunt, Oziæ volenti offerre incensum,
quod non erat sui officii, dicentes : *Non est tui offi-
cii adolere incensum.* 3. Paralip. 26. Item debent eos
reprehendere si non seruant iura & statuta Eccle-
siæ, sicut reprehendit Esdras filios transmigra-
tions qui duxerunt contra legem filias alienigena-
rum. 1. Esdr. 9. & 10. Item debent reprehendere
oppressores minorum & pauperum. Sic Neemias
increpauit optimates , propter grauamina quæ à
diuitiis imponebantur pauperibus. Neem. 5.

90 DE CORRECTIONE FRATERNA.

Item debent eos reprehendere de violatione festorum. Sic arguebat Neemias portantem onera Sabbatho, dicens : *Quae est haec mala quam vos facitis, & prophanatis diem Sabbati? ut habetur Neem.*

¶4. Item debent eos reprehendere dure de mendacio, sicut Petrus Ananiam & Zaphiram. *Acto. 5.*

5. Debent increpare subditos de malo exemplo, per quod alij tetrahuntur de bono : sicut Paulus Elymam magum dure reprehendit, qui nitebatur auertere proconsulem. *Acto. 13.* Reprehendere etiam debent dure Simoniacos : sicut Petrus Simonem magum volentem emere Spiritum sanctum. *Acto. 8.* Item de peccato carnis: sicut Apostolus reprehendit Corinthios de fornicatione. *1. Corinth. 5.*

Reprehendere etiam debent litigantes. Sic Paulus eosdem Corinthios, qui de sæcularibus negotijs litigabant. *1. Corinth. 6.* Item de irreuerentia circa Sacra menta. Sicut Paulus eosdem de irreuerentia Eucharistia. *1. Corinth. 11.* Magis debent eos arguere de errore circa resurrectionem. *1. Corinth. 15.* Multum debent increpari subditisi non reuerenter honorant Prælatos suos, ut decet : Sic Apostolus reprehendebat eosdem, quod à falsis Apostolis graui sustinebant, & ipsum non honorabant. *2. Corinth. 8.* Arguendi sunt subditi, vel qui in ingressu religionis vel vita spiritualis volunt etiam aliqua tenere de vita sæculari. Sic Paulus arguit Galatas, qui post receptionem Euangeli volebant tenere obseruantias legis. *Galat. 3.* Item debent Prælati corrigere subdi-

tos

tos otiosos & pigros : sicut Paulus correxit Thes-
alonicenses otiosos. 2. *Theffal. ultimo.* Corrigendi
sunt ebriosi & crapulosi , non in ipsa crapula &
ebrietate (quia tunc non habent intellectum &
spiritus claros, sed obfuscatos) sed cum vinum vel
crapulam digesserunt. In cuius figura habemus à
sapienti Abigail exemplum , quæ volens repre-
hendere Nabal super duritiam quam ostendit nū-
cijs Dauid, noluit tunc dicere illi post prandium
statim , sed expectauit tempus opportunum quo-
usque vinum bibitum digessisset , ut habetur *1.*
Regum 25.

De Curiositate humana.

*Curiositatē sapientes diligunt per successionem sa-
pientia;*

Cupiunt accessionem eridentia;

Appetunt responsionem eminentia;

Exigunt monitionem praesentia:

Curiosi desiderant semper noua scire , & ipsa
scientia apparere. Ideo prima mulier, quæ
desiderauit bonum scire sicut Deus , vocem ser-
pentis audiens, pomum aspexit, & diuinum præ-
ceptum contempnit. *Genes. 3.* Discipulorum curio-
sitatē scire volentium tempus secundi aduen-
tus, reprehendit Dominus, dicens: *Nō est vestrum*

nōesse

92 DE CURIOSITATE HUMANA.

posse tempora vel momenta. Act. 1. Atheniensēs qui erant curiosi, non vacabant nisi audire vel dicere aliquid nouum, vt semper noua scirent. *Aétor. 17.* Curiosi volunt videre semper magna & noua, & aliquando in suum periculum. Nam Dina curiose volens videre mulieres regionis, capta & corrupta est à Sichem. Nota illud de mulieribus. *Genes. 14.* Iudæi videntes miracula Dei fieri manifesta, adhuc signa quærebant. *Luce 11.* Herodes curiose desiderabat videre Christum, vt videret ab eo signa fieri. *Luc. 23.* Curiosi cupiunt apparere potentes & magni; quod est contra mandatum Dei; ideo præcepit Dominus populo, ne in monte ascenderent, id est, alta non saperent, & terminos non transirent. *Exod. 14.* Prohibuit Dominus omnē curiositatem intrare sacrificium, nisi prius omnia inuoluerentur. *Num. 4.* Ozias rex Iuda voluit adolere incēsum, vt videretur posse fungi officio Sacerdotis, 2. *Paralip. 26.* A curiositate processisse videtur vt Simon magus voluerit baptizari: quia videbat signa quæ faciebat Philippus, & ea ad ostētationem facere cupiebat. *Aétor. 8.* Curiosi debent admoueri & prædicari à prudentibus & bonis viris; quia frequenter conuertuntur, & curiositatem relinquent; ideo prædicante Apostolo in Epheso, multi qui fuerunt curiosa sectati, congererunt libros & combusserunt eos coram omnibus discipulis. *Aét. 19.* Reprehendebat Apostolus quosdam Thessaloniciēles curiosos, curiose & inquiete ambulantes, & nihil operantes. 2. *Theff. 3.* Adolescē-

tiores viduas monet Apostolus esse vitandas, quæ sunt frequentevagæ & curiosæ, ociolæ & verbo læ. 1. ad Tim. 4.

C A P V T . XXXVIII.

De Decimis & Primitiis.

Decima considerantur quantum ad qualitatem offerentium, & eorum modum.

Ad dignitatem exigentium, & eorum modum.

Decimæ considerandæ quantum ad eas dantes, & quantum ad Clericos recipientes. Decimas debet dare quilibet, quantumcunque magnus & potens, libenter & de melioribus rebus. Sic fecit Melchisedech, qui dedit Abrahæ decimas de omnibus quæ habebat; qui Melchisedech fuit rex Salem. Genes. 14. Dat homo decimas, quia Deus eum custodit, pascit, & vestit, & dirigit; sicut petiuit Iacob Genes. 28. Cito debent decimæ dari, sicut præcepit Dominus, dicens: *Decimas & primitias non tardabis.* Exod. cap. 22. De melioribus & pulchrioribus & pinguioribus debent decimæ & primitiæ dari. Numer. II. 18. A fidelibus debent decimæ ad templum præsentari, etiam si Sacerdotes non petant. Deut. 18. Decimas recipientes sunt Clerici, qui non debent superflua petere; sed Deo vacare & de decimis & primitiis debent esse contenti. Numer. 18. Per Sacerdotes recipientes decimas, debent communicari decimæ & primitiæ & alij redditus Ecclesiarum, pauperibus

bus, pupillis & viduis. *Denter. 14.* Sacerdotes qui recipiunt decimas debent vacare spiritualibus & diuinis, non temporalibus. *2. Paral. 3. I.*

C A P V T XXXIX.

De Derisione & Conuicijs.

Deridentur à derisoribus,
Moderatores malarum affectionum;
Operatores rectarum operationum;
Prædicatores sanctarum operationum.

Derisores cum suis derisionibus accedunt pacificos, aliquando nocendo qui prius non habebant intentionem nocendi. Sicut viri Sochot deridentes Gedeonem, ipsis siccunsciantibus, eum induxerunt ad nocendum eis, qui prius nocere solebat. *Judic. 8.* Nabal incitauit David contra se & socios eius, qui prius fuerant pacifici, propter derisiones & conuicia dicta nuncijs eorum; nisi per Abigayl fuisset retentus. *1. Regum 25.* Instruendi sunt pueri à parentibus, ne derideant senes; quia pueri qui deridebant Heliseum dicentes: *Ascende calce, ascende calce,* permissi sunt deuorari ab ursis; qui alias compassus, puerum mortuum suscitauit, ut euidentissime habetur *4. Regum 2.* Derident mali & peccatores bonos iuste operantes, siue iuste operari volentes. Sicut Michael videns ludentem David ante Arcam Domini.

ni, de-

C A P V T XXXIX.

derisit eum , dicens : *Quam glorioſiss rex eſt fa-*
etus. 2. Reg. 6. Paralip. 13. & 30. Sanaballat & To-
bias deridebant ædificantes muros Hierusalem,
id eſt , mali derident bonos qui in bonis operi-
bus tanquam viuis lapidibus ædificant fideles Ec-
clesiæ . *Neem. 4. Nicanor videns holocausta offer-*
ri, deridebat offertentes . *1. Machab. 7. Derident po-*
ſiti in prosperitate tribulatiōs , positos in aduersi-
tate: q[uod]tod maximum malum eſt . Sic excēcato To-
biæ vxor, parentes & cognati deridebant eum, di-
centes: *Vbi eſt ſpe tua pro qua eleemosynas faciebas?*
Tob. 2. Similiter legitur de Job, cui dicit vxor sua:
Adhuc permanes in ſimplicitate tua? Job. 2. Saluator
noster tempore ſuæ ſanctissimæ paſſionis multas
deriſiones , & illuſiones recepit: vt daret exem-
plum tribulatiſ non curandi de deriſionibus mu-
danorum, vt dicitur *Matt. 22. & 23. Deridentur*
hodie Prædicatores & Prælati miſſi ad prædican-
dum; quia veritatem dicunt & prædicant. In cu-
iū ſigura filij Iſrael deriſerunt curſores quoſ mi-
ſerat Ezechias *2. Paralip. 30. Sic etiam deridebat*
populus Prophetas miſſos à Deo , qui eis verita-
tem annunċiabant. *2. Paral. 36. Iudæi deridebant*
populos prædicantes & loquentes varijs linguis,
dicenteſ; eos plenos mero quoſ Spiritus ſanctus
repleuerat. *A&T. 2. Cum audiſſent Athenienseſ re-*
ſurrectionem mortuorum quam Paulus præ-
dicabat, irridebant eum. *Luc.*

Cap. 17.

Sun

Ga

CAPUT XL.

De Detractione & Susurratione.

*Detractores habent sanctitatis malignationem:
Felicitatis indignationem:
Seueritatis punitionem:
Iniquitatis occasionem:
Sublimitatis elationem:
Et bonitatis peruersiōnem.*

Detrahunt viri pessimi viris bonis, solum ex malitia multa, falsa plura imponentes. Sicut domina cui seruiebat Joseph inique detraxit ei apud virum suum, imponens ei quod eam voluisse opprimere. *Genes. 29.* Similiter Pharaon detraxit Moysi, dicens *cui dubium est quod non pessime cogitatis.* *Exod. 10.* Peiores sunt tales quam Balaam, qui voluit detrahēre & maledicere populo Dei. *Numer. 22.* Ancilla pessima detraxit & maledixit Sarai, imponens ei imperfectionem virorum. *Tobia 3.* Senes illi pessimi Susanam turpiter infamauerunt, magnam falsitatem imponentes ei. *Dan. 13.* Simon male loquebatur de Onia prouisore ciuitatis & defensore gentis. *2. Machab 4.* Falsi testes detraherunt Stephano, dicentes: *Homo iste non cessat loqui.* *Actor. 7.* Detractione vitium est inuidorum, qui inuidentes felicitati aliorum infamant eos, ut deprimant. Sic Principes detraherunt Dauid apud Achis, ut amouerent eum. *I. Regum 29.* Emuli ædificantes

ficantium scripsierunt Artaxerxi detrahentes , ut
opus faceret intermitti. *I. Esd. 4.* Principes populi
detraxerunt Hieremiam apud Sedechiam Regem,
inuidentes ei. *Hierem. 38.* Viri Chaldae inuidia
moti accusauerunt Iudeos, detrahentes eis coram
Rege. *Daniel. 3.* Satrapæ Darij, inuidentes fœlici-
tati Danielis, detraxerunt ei coram Dario. *Daniel.*
6. Pharisæi intuidentes Christo, multotiens detra-
xerunt ei , quia cum publicanis conuersabatur.
Matth. 9. *Luc. 5.* Paulo pluries ex inuidia detra-
ctum est. *Actor. 18.* Apud Ephesum. *Acto. cap. 19.*
A quibusdam Iudeis in templo. *Acto. 21.* A Ter-
tullo coram Felice rege. *Acto. 24.* Athenis à Pha-
risæis. *Acto. 17.* Detractores grauiter puniuntur à
Deo in præsenti & in futuro. Nam Maria locuta
est detrahendo Moysi modica occasione assu-
pta, sed cito secuta est lepræ poena. *Numer. 12.* Filiæ
Israel detraxerunt terræ promissionis , in malum
suum, quia nullus eorum intravit eam, sed mortui
sunt ab hostibus & bestijs in deserto. *Numer. 13.* &
14. Etiam propter detractionem Chore & com-
plicium eius multi fuerunt occisi. *Numer. 16.* De-
tractio & accusatio causa est homicidiorum &
multorum malorum. Nam hac occasione Boech
Idumæi referentis Sauli quod Abimelech cōfor-
tauerat Dauid, occidit Saul octoginta quinque vi-
ros induitos Ephod, & mulieres & paruulos. *I. Re-*
gum 22. Principes filiorum Amon detrahentes
nuncij Dauid peruerterunt intentionem eius, &
fuerunt causa belli debellationis , & homicidio-

rum multotum. 2. *Regum* 10. Simon Præpositus
 templi suis malis relationibus faciebat templum
 Dei despoliari. 2. *Machab.* 3. Mala verba & detra-
 ctoria quæstuariorum fecerunt Paulum capi &
 verberari. *Acto.* 16. Detractione à superbia procedit
 & ambitione : volentes enim exaltari & alios de-
 primere, detrahunt eis. Sic Absalon ambiens re-
 gnum Patris, detrahebat ei, dicens : Non est, qui
 audiat te constitutus à rege. 2. *Regum* 15. Amon
 superbus quia non adorabatur à Mardochæo, de-
 traxit omnibus Iudeis coram rege. *Hester.* 3. Alci-
 mus qui volebat fieri, summus Sacerdos, detra-
 hebat Iudæ coram Demetrio, 1. *Machab.* 7. De-
 tractores non debent audiri, nec verbis eorum
 est adhibenda fides. Nam Siba seruus Miphibo-
 seth nequiter detraxit Domino suo coram David;
 & David cito fidem adhibuit verbis eius; & ideo
 peruersum dedit iudicium. 2. *Reg.* 16. Sapiens fuit
 Alexander rex, qui viros pestilentes qui venerunt
 aduersus Ionatham detrahentes ei, & interpellan-
 tes regem aduersus eum, nullatenus audire vo-
 luit. 1. *Machab.* 10. Detractores peruerunt semper
 bona in mala, vel tanquam mala intentione facta.
 Nam si ieiunas, dicit te hypocritam; si comedis,
 voracem; si quiescis, pigrum; si rides, inquietum;
 si taces, stultum; si loqueris, præsumptuosum; si
 tua pauperibus das vel erogas, dicit te esse vanum
 & gloriosum; si non erogas, avarum; si sapiens es,
 superbum, si religiosus, dicit te hypocritam, si lætæ
 conuersationis, dissolutum; si aliorum gratiam ha-

bes

bes adulator es ; si aliorum gratiam non habes,
maledicus es; si maturitati studes melancholicus
es. vnde dicit Chrysostomus: *Sunt quidam peruersi
homines similes Pharisæis, qui de omni re quam vident
malum indicant, & in peius interpretantur.* Ideo de
Ioanne Baptista multum ieunante dicebant quidam
detractores dæmonium habet de Iesu autem
comedente, dicebant: *Ecce homo vorax & pota-
tor vini.* Matth. ii. Viso miraculo de cæco nato de-
traxerunt Pharisæi, dicentes: *Nos scimus, quia hic
homo peccator est:* & maledixerunt illuminato.
Iean. 9. Eiecto dæmonio & loquente muto, quidam
detrahentes Christo, miraculum peruerterunt, dicentes: *In Beelzebub principe dæmoniorum,*
&c. Luc. 11. Matth. 12.

De Discordia & Lite.

*Discordia oritur ex inuidentia fraternitatis,
Ex adiacentia cupiditatis,
Ex eminentia sublimitatis,
Ex fraudulentia carnalitatis,
Ex complacentia cupiditatis,
Ex absentia fidelitatis,
Corrigitur ex prudentia Prelati.*

Discordia multotiens oritur ex inuidia fratrum,
ut patet in prima discordia fratrum, videlicet
inter Cain & Abel, quam mouit ex inuidia Cain,

C 2 quia

100 DE DISCORDIA ET LITE.

quia munera Abel Deo placebant. *Genes. 4.* Oc-
ciso à Dauid Philistæo, & auditis cantantibus: *San*
*percu**sit mille, & Dauid decem milia*, inuidia motus
quia minus dederant sibi persecutus est Dauid. *I.*
Regum 18. In turba erat dissensio de Iesu. Nam di-
centibus quibusdam, quia bonus est; quidam moti
inuidia, dicebant, quia malus est, & seducit tur-
bam. *Ioann. 7.* Aliquando ex inuidia discordant
religiosi, sicut baptizato Cornelio à Petro, disce-
ptabant aduersus illum qui erant ex circumcisio-
ne fideles, inuidentes ei qui gentilis fuerat. *Aitor.*
II. Discordia sunt aliquando ex avaritia propter
temporalem substantiam. Nam propter multam
substantiam quam habebat Abraham & Loth, fa-
cta est discordia & rixa inter vtrorumque pasto-
res. *Genes. 13.* Quia Iacob decepit Esau in hæredi-
tate & benedictione paterna, facta est discordia
inter eos. *Genes. 27.* Locupletato Isaac, pastores ip-
sius & pastores vicinorum iurgia inceperunt. *Ge-
nes. 26.* Et propter avaritiam & tenacitatem Nabal
facta est discordia eius ad Dauid, sed per Abigail
prudentissimam largitatem fuit sapienter sedata,
vt dicitur *I. Regum 25.* Discordia oriuntur multo-
tiens ex superbia & ambitione. Nam quia reges
Sodomorum à feruitute Chedorlohomor se vin-
dicare volebant factum est bellum à quatuor re-
gibus contra eos. *Genes. 14.* Ex timore perdendi
dominium pugnauit Amalech contra Israël. *Exod.*
17. Inter Abimelech & viros Sichem qui male fe-
cerunt eum principem, facta est magna discordia.

Ind.

Iudicum 9. Nimis perfida discordia facta est inter Absalon & Dauid. 2. *Regum* 15. Et propter superbiam & duram responsionem quam Roboam fecit populo, diuisum est regnum. 3. *Regum* 12. Contentio inter discipulos facta est, quis eorum esset maior, quæ per humilitatem sedata fuit. *Luca* 22. Discordiae fiunt frequenter propter mulieres, siue propter luxuriam. Nam filij Sodomitæ vallaerunt domum Loth in qua erant angeli in humana specie, ut libidini vacarent. *Genes.* 19. Occasione Dinæ quam Sichem opprescit, facta est discordia, & secuta sunt homicidia. *Genes.* 33. Propter vxorem Leuitæ pessime tractatæ, facta est discordia tanta, ut exinde bellaretur & ex una parte tantum 25. millia & centum hominum morerentur. *Iudicum* 20. Quia Thamar violata ab Amon fratre eius, facta est discordia inter fratres, ex qua frater iussit interfici fratrem. 2. *Regum* 12. & 13. Propter vxorem Samsonis alteri traditam, dissensio facta est cum Philisteis. *Iudicum* 15. Discordiae oriuntur aliquando ex vitio gulæ. Sicut accidit de filiis Israel, qui iurgati sunt contra Moysen ductorem eorum, propter defectum cibi & propter potum. *Exod.* 16. & 17. Attædiati filij manna, rixati sunt contra Moysen, petentes carnes. *Numer.* 21. Discordia & dissensio in disputatione pro inuenienda veritate vel defendenda fide & faciendis bonis, bona est & sustinenda. Ideo Barnaba & Paulo prædicantibus Iconij diuisa est ciuitas, & quidam erant cum Iudeis, quidam vero bonos Apostolos

defendebant, ut habetur *Acto*.14. Ut per Paulum iustitia & per Barnabam misericordia monstraretur, facta est dissensio inter eos propter Ioanem. *Act.15*. Cum exclamasset Paulus in Concilio de resurrectione mortuorum, facta est disceptatio inter Pharisaeos & Saduceos. *Act.20*. Discordes & rixantes debent Prælati & Maiores corriger, & ad pacem & concordiam exemplis & rationibus prouocare: sicut Moyses corripuit rixantes Hebreos ad inuicem. *Exod.2*. Mulieres rixantes propter infantem virum, Salomon cum vera iustitia prudenter quietauit. *3.Reg.3*. Contentionem discipulorum, quis esset maior Christus sedauit, de sua dans exemplum humilitate. *Luc.22*. Litigantibus Iudeis quomodo Christus possit eis dare carnum suam ad manducandum Saluator multis exhortationibus eos quietauit. *Ioan.6*.

CAPUT XLII.

De Duritia & Obstinacione.

Duri & obstinati verbis vilibus non informantur,

Signis sublimibus non corriguntur,

Auditis correctionibus peiores efficiuntur.

Duri & obstinati in malo per verba & prædicationes non emolliuntur, sicut duri lapides, super quibus si cadat aqua, non mollescant intius. Sic Heli verbo filios corripuit, sed non profuit,

fuit, vt h
graues c
potuit t
Nec per
neficia,
re, vt ha
ad dulci
rit. 1. Re
vt non
occisus
instrue
durati
stinati
lia fieri.
Sic ind
gna qu
emolli
7.8. EG
durissi
tionis
culæ m
nati no
hendu
post ac
Genes.
admon

fuit, ut habetur 1. Reg. 2. Samuel satis dixit populo graues conditiones regis, & voluntatem Dei, non potuit tamen immutare animum eorum. 1. Reg. 8. Nec per verba Ionathæ admonentis, nec per beneficia, Dominus cor durū Saulis potuit immutare, ut habetur 1. Regum 18. Nabal fuit ita durus, ut ad dulcia verba nunciorū David flecti non potuerit. 1. Reg. 25. Multa verba dixit Abner ad Asahel ut non persequeretur eum, sed ipse non assensit, & occisus crudeliter fuit. 2. Reg. 2. Nuncij Ezechiae instruebant & prædicabant viris Iuda, sed ipsi indurati subsannabant eos. 2. Paral. 30. Duri & obstinati quantumcunque viderint signa & mirabilia fieri, propter hoc non mollificant mentes suas. Sic induratum fuit cor Pharaonis, qui ad nulla signa quæ Moyses de mandato Domini faciebat, emolliebatur ad credendum Domino. Exod. 5. 6. 7. 8. & 9. Iudæi qui apprehenderunt Jesum, fuerūt durissimi & obstinati, ut neque per lignū prostrationis eorum, neque per signum sanationis auri-culae moti fuerint, Luc. 22. Iob. 18. Duri & obstinati non solum non quiescunt, sed etiam si reprehenduntur, peiores fiunt. Nam durior fuit Cain post admonitionem Domini, & fratrem occidit. Genes. 4. Obstinati Iudæi, Zacharia increpante & admonente, eum crudeliter occiderunt. 2. Paralip.

24. Stephanum increpatem Iudæos de eorum duritia, ipsi eum nequiter lapidauerunt. Act. 7.

CAPUT XLIII.

De Ecclesia vel Templo.

*Ecclesia materialis est
Sine pigritia adificanda;
Summa latitia Domino dicanda;
Qui flagitia non sunt perpetranda:
Ibi spuria est emendanda;
Est ad officium sic visitanda;
Ibi plebis vitia sunt praedicanda.*

Eccl esia cum sollicitudine & feroore debet à fidelibus ædificari. Ideo feruentior fuit Salomon in ædificatione templi quam domus sue; quia templum in septem annis, domum vero in duodecim perfecit. 3. Regum 7. Magnam curam habuit Dominus de ædificatione Ecclesie, quando præcepit Cyro, ut ædificaret ei domum in Hierusalem; quod prius prædicterat per Esaiam. Esiae 2. & 1. Esd. 1. Jūdæi prius ædificauerunt templum quam muros ciuitatis, licet haberet inimicos prope. 1. Esd. 3. Ecclesia ædificata debet solenniter & cum gudio consecrati, in toto vel in parte, scilicet in altari; ideo magnam solenitatem fecit Salomon in dedicatione templi. 3. Regum 8. Obtenta victoria de inimicis Machabæi, dixerunt: *Ecce contriti sunt inimici nostri qui contaminauerunt templum, ascendamus nunc mundare & innocare sancta, id est, dedicare Ecclesiam;* nec de suis dominibus fecerunt men-

mentionem. *I. Machab.* 4. Multum debet homo timere violationem dedicationis templi. Nam Iudæi præliaturi cum Nicanore , plus timebant de violatione templi quam de suis proprijs vxoribus & filijs. *2. Machab.* 15. Ecclesia dedicata debet esse libera & gaudere priuilegio libertatis, vt fugientes ad eam saluentur, nec ibi aliquis occidatur; id eo præcepit Ioiadas pontifex, vt Athalia educeretur, nec ipsis aliquid fieret in templo, vt haberetur 4. *Regum* 11. Rex Demetrius statuit vt quicunque fureret ad templum esset liber. *I. Machab.* 10. Quamvis Judæi graui odio persequerentur Paulum , tamen propter reuerentiam & libertatem templi noluerint eum occidere in templo. *Aster.* 22. Ecclesiam debet homo intrare mundus à peccato; in cuius figura dixit Dominus Moysi : *Facies labrum aneum ad lanandum:* & missa aqua lauabant Aaron & filij eius manus suas & pedes cum ingressuri erant tabernaculum. Per manus signantur operationes; per pedes affectiones. *Exod.* 30. Non licet nisi paucis & mundis intrate templum & tangere vaſa eius. *Numer.* 4. Quoniam ſæpe mundauit Dominus templum , eiſiens vendentes & ementes, & mensas, & boues, & columbas, quæ templum reddebat immundum. *Matth.* 21. *Luce* 19. Ecclesiam debet homo intrare & ſæpe visitare, & ſpecialiter Clerici ad horas canonicas reddendas & orationes offerendas ; ideo commendatur Tobias quod frequenter iuit ad templum , orans Deum, nobis in exemplum, *I. Tob.* 1. Inſtruendi lunt

Sunt pueri ut Ecclesiam visitent, exemplo Christi, qui 40. die à nativitate voluit ad templum deferri, & duodennis in templo in medio doctorum fuit à matre sua inuentus & reportatus. *Luc. 2.* Petrus & Ioannes ascenderunt in templū, ad horam orationis nonam: & tunc sanatus est Claudus, quem Petrus sanauit. *Act. 3.* Eunuchus Candacis reginæ Aethiopum commendatur, qui de Aethiopia veniebat in Hierusalem ad visitandum templum, & sedens in curru, legebat Esaiam Prophetam: quod est contra illos qui ad sacra loca euntes & redeuntes non referunt salutaria documenta, sed vana. *Act. 8.* Ecclesiam debet homo visitare frequenter, & prædicationes & documenta audire, quæ debent Prælati & religiosi facere, detestando vitia & laudando virtutes. Exemplo Christi, qui plures prædicauit & docuit in templo, ut habetur *Matth. 21. Luc. 9. & Joan. 6.* Angelus aperto carceri, in quo erant Apostoli vinciti, dicit eis: *Iteloquisti*, ut habetur *Act. 5.*

CAPUT XLIV.

De Electione Prælatorum.

*Electionem semper oratio debet precedere,
Designatio solet incedere,
Iustificatio debet accedere,
Sed malignatio solet intercedere.*

Electionem debet præcedere deuota oratio ad Deum, ut Deus eligentium corda illuminet ad eligen-

eligendum
ante ele
Prouide
betur M
pulus D
Apostol
statueru
runt: Tu
bis quem
aliquand
& ista f
Moysi:
cum fe
signum
to Dom
eum in
elegit D
mini, &
sti, ut i
Iethro
pientes
qui od
in excep
bonus
Post m
bonum
Daud
moner
Eligite
ic, V

eligendum. Si nos instruit Moyses, qui moriturus ante electionem alterius Prælati orauit, dicens: *Provideas de homine qui sit super multitudinem, ut habetur Numer. 27.* Post mortem Iosuæ orauit populus Domini, & consuluit eum pro duce. *Iud. 10.* Apostoli cum eligerent Apostolum loco Iudea, statuerunt Ioseph & Matthiam, & orantes dixerunt: *Tu Domine qui nosti corda hominum, ostende nobis quem elegeris ex his duobus, Actor. 1.* Elegit Deus aliquando Prælatos per signa vel per reuelationes: & istæ sunt optimæ Electiones, sicut præcepit Moysi: *Tolle virgam & pone in tabernaculo.* quod cum fecisset inuenit virgam Aaron germinasse: in signum diuinæ electionis. *Numer. 17.* De mando Domini speciali elegit Samuel Dauid, & vnxit eum in regem. *1. Regum 16.* Barnabam & Paulum elegit Dominus per reuelationem, dicens: *sequimini, &c. Actor. 14.* Eligendi debent esse boni & iusti, ut iuste & pacifice regant populum. Tales dicit Iethro Moysi esse eligendos mones ut eligeret lauentes & timentes Deum, in quibus esset veritas, & qui oderint auaritiā; nobis & præcipue religiosis inexemplum *Exod. 18.* Saul quando fuit electus, erat bonus, & non erat in filiis Israel melior. *1. Reg. 9.* Post mortem Saul, illi de tribu Iuda elegerūt Dauid bonum in regem. *2. Reg. 2.* Appropinquans morti Dauid dixit: De filiis meis elegit Dominus Salomonem *1. Paral. 28.* Scripsit Dominus rex, dicens: Eligite meliorem de filiis Domini vestri. *4. Regum 1c.* Vocauit Iesus discipulos suos, & elegit ex eis

duo-

108 DE ELECTIONE PRÆLATORVM.

duodecimi meliores quos vocavit Apóstolos. *Lue.*
 6. Elegerunt Apostoli Stephanum, virum plenum
 Spiritu sancto & fide. *Aétor.* 6. Eligere debent ele-
 tores prælatum non infirmum, sed fortē, qui
 possit contra hostes spirituales vel temporales, vel
 corporales eos defendere, & onera prælationis
 magnanimititer portare; ideo Moyses videns Ma-
 dianitas superare populum Dei, ad vlciscendum,
 elegit duodecim milia virorum de omni tribu for-
 tissimos, qui bellare possent. *Numer.* 13. Videntes
 filij Israel quod Gedeon viriliter pugnabat, dixe-
 runt: *Dominare tu nobis.* & elegerunt eum in du-
 cem & Dominum. *Judic.* 8. Maiores natu Galaad
 elegerunt Jephthe, ut imperaret eis & pugnaret
 pro eis. *Judicum* 10. Amici Judæ dixerunt Ionathæ:
 Ecce Iudas defunctus est, & non est ei similis, te e-
 legemus hodie in principem pro eo, & ducem ad
 bellandum bellum nostrum, i. *Machab.* 9. Elege-
 runt aliquando diuino iudicio, in damnum suum,
 & mali populi eligentis, sicut Abimelech, qui pro-
 curauit eligi per amicos; sed male successit vtris-
 que. *Judicum* 9. Parabola de rhamno electo ab ar-
 boribus, pertinet ad prælatos malos. *Judicum* 9.
 Terribili Dei iudicio factus est rex Jeroboam su-
 per decem tribus, qui fuit occasio quod po-
 pulis recederet à cultura Dei.

3. *Regum* 12.

CAP.

De
Exhort
Conten
Audien
Mon
Exere
Delin
Patienc
Per pa
Neglig
Refere
Non cr

Xho
dest.
nihil pr
nitus ex
non dest
cidit. Gen
responde
tatus est
acquieci
zechia e
ti destru
tur Dani
meret el
Exhorta

os. Lue.
plenum
ent ele-
em, qui
rales, vel
lationis
ens Ma-
endura,
ribu for-
videntes
, dixe-
min du-
Galaad
ugnaret
onathæ:
llis, te e-
ucem ad
. Elege-
n suum,
qui pro-
sit vtrif-
o ab ar-
dicum g.
oam su-
l po-

C A P V T X L V .

De Exhortatione & Prædicatione.

*Exhortatio bona solet
Contemnentes non iuuare;
Audientes honorare;
Morientes liberare;
Exerceentes recreare;
Delinquentes coarctare;
Patientes confortare;
Per parentes obsecrare;
Negligentes incitare;
Referentes animare;
Non credentes renocare.*

Exhortatio & Prædicatione obstinati non prodest. Exterior enim exhortatio sine interiori nihil prodest, & parum est efficax. Nam Cain monitus exteriore voce Dei, à concepta nequitia non destitit, sed pium fratrem suum crudeliter occidit. *Genes. 4.* Sodomitæ cum admonerentur, male responderunt, & pessime egerunt. *Genes. 19.* Hortatus est Abner Asahelem, sed ipse obstinatus non acquieuit & occisus fuit. *2. Regum 2.* Curores Ezechiae exhortati sunt filios Israel, sed ipsi obstinati destruxerunt eos. *2. Paral. 30.* Satis exhortabatur Daniel Nabuchodonosor ut peccata sua redimeret eleemosynis; sed nihil ei profuit. *Daniel. 14.* Exhortationes bonorum audientibus & sequentibus

EJO DE EXHORTATIONE ET PRÆDICATIONE.

tibus multum prosunt, & bene accedit eis. Sic bene accedit Iacob, qui acquieuit exhortationibus matris, & benedictionem habuit. *Genes. 27.* Bene successit fratribus Ioseph, qui crediderunt exhortationibus Ruben & Iuda, ne interficeret Ioseph; quia per eum postea ab inopia sunt subleuati & exaltati. *Genes. 37. & 64.* Serui Naaman hortati sunt eum ut crederet verbis Helisei; qui acquieuit, & in Iordan se septies lauit, & sanitatem recepit. *1. Regum 5.* Tobiæ bene accedit, quod credit exhortationibus Raphael. nam incolumis iuit & rediit, vt habetur *Tobia 6.* Exhortatio bona quandoque liberat hominem à morte. nam exhortatione quam fecit soror Moysi filiæ Pharaonis, mulier Hebræa pro nutriendo paruulo cum vocaretur, liberauit Moysen à morte. *Exod. cap. 2.* Bonæ exhortatio quam fecit Abigail ad Dauid, liberauit Nabal à morte. *1. Regum 25.* Quia Mardonchæus exhortatus est Hester ut rogaret Regem pro populo, populum à periculo eruit. *Hester. cap. 4.* Abimelech exhortatus est Sedechiam, & liberauit Hieremiam à carcere in quo morabatur. *Hierem. cap. 38.* Exhortatio bona laborem & fatigationem minuit, & recreationem tribuit. Nam exhortatione quam fecit Iethro Moysi ut iudices minores statueret, & ipse stulto labore se non consumeret: Diminutus est labor & fatigatio Moysi. *Exod. cap. 18.* Ædificantes templum in Hierusalem de captiuitate reuersos hortabantur Aggeus & Zacharias Prophetæ, & recreabant eos

eos in la-
mias æd-
optimata
cemos, &
nus corun-
peccato
tatio Ab-
quod co-
25. Quâd-
gem lud-
factus ef-
hebat eu-
exhorta-
tur 2. Pa-
nem Ne-
fius non
te popul-
cata sua.
fortat, &
eo Tobit
exhorta-
Job ven-
Hiob cap
in sartag-
tabantu-
num aspi-
hortatio
se bono-
rentes t

rione.
. Sic be-
tionibus
7. Bene
t exhor-
Ioseph;
leuati &
rtati sunt
ieuit, &
a recepit
credit
is iuit &
na quan-
exhorta-
araonis,
cum vo-
ap. 2. Bo-
id, libe-
Mardo-
Regem
Hester.
niam, &
moraba-
orem &
tribuit.
Moysi vt
labore se
& fatiga-
plum in
tabantur
creabant
eos

C A P V T X L V .

III

eos in laboribus suis. 1. Esdr. 5. Desiderans Neemias ædificare muros Hierusalem, hortatus est optimates & magistratus, dicens: *Surgamus, & adifi- cemus, & alienatus est labor, & confortata sunt manus eorum in bono.* Neem. 2. Exhortatio retrahit à peccato iam in proposito existentes. Sicut exhortatio Abigail ad Dauid eum à peccato homicidijs, quod conceperat facere, retraxit, 3. Regum cap. 25.

Quādiu vixit Ioiada qui exhortabatur Iosā re-
gem Iuda, tamdiu fuit Iosā bonus; sed eo mortuo,
factus est pessimus. Exhortatio enim illius retrah-
ebat eum à malo: & postea quando non habuit
exhortationem, ruit in omne peccatum, vt habe-
tur 2. Paralip. 24. & 4. Regum 12. Ad exhortatio-
nem Neemiae, usurarii reddiderunt usuras, & ulterius non acceperunt. Neem. 5. Baptista exhortan-
te populum multi baptizabantur, cōfidentes pec-
cata sua. Matth. 3. Exhortatio bona tribulatos con-
fortat, & tribulationes portare leuius adiuuat. Id-
eo Tobias adibat omnes in captiuitate positos,
exhortans eos, vt habetur *Tobia cap. 1.* Tribulato
Job venerunt amici eius ad confortandum eum.
Hiob cap. 2. Primum illorum septem fratrum cum
in sarcagine torqueretur, cæteri cum matre hor-
tabantur, una se mori fortiter, dicentes: *Domi-
nus aspergit:* vt habetur 2. Machab. cap. 7. Ex-
hortatio bona parentum ad filios facit eos es-
se bonos. Ideo summopere studere debent pa-
rentes filios & filias exhortari: Sicut parentes
vxoris

112 DE EXHORTATIONE ET PRÆDICATIONE.

vxoris Tobiae monuerunt eum honorare sacerdos, maritum diligere & gubernare domum & seipsum irreprehensibilem exhibere. *Tobie* 8. Moriturus Mathatias filios efficaciter hortatus est ad agendum viriliter pro lege Domini: quod ipsi optime seruauerunt. *I. Machab.* 2. Exhortatio bona incitat & iuuat homines ad bonum & virtutem. Sicut Iudith sua exhortatione animauit homines de Betherulia ad viriliter resistendum Holoferni, & ad complacendum Deo. *Judith* 8. Iudas Machabæus hortabatur & animabat populum sermonibus bonis. *I. Machab.* 3. & 4. & *2. Machab.* 8. 10. & 11. Paulus & Barnabas hortabantur fratres, & animabant ut permanerent in fide. *Acto* 14. Exhortationes in prædicationibus debent prædicatores libenter facere: quia eis hoc officium à Deo iniungitur; & quia ex ipsis peccatores & infideles ad Dominum conuertuntur. Propter primum dixit Dominus. *Esaia* 1. Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, & annuncia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum. *Esaia* 57. Hieremias primo de prædicatione se excusauit: postea Domino consulente, consensit. *Hierem.* 1. & 2. Factum est verbum Domini ad Ionam Prophetam, vt iret prædicare in Niniuen ciuitatem grandem: qui licet primo fugerit, postea obediuit. *Ion.* 1. & 2. Misit Saluator discipulos, dicens: prædicate dicentes: Appropinquabit enim regnum Dei. *Matth.* 10. Exprobrata incredulitate eorum, Christus dicit discipulis suis: *Prædicate Evangelium omni creature.*

Marc,

Marc. 1
peccato
Sicut p
propter
in Pente
tria mill
cap. 2. A
factus f
Acto 14
credi
debet h
gem, n
vtilis.
que ad r
oppress
descend
resumer
dra stan
sive leg
mnis po
autes e

Falle
Gulio
Verr
Carri

C A P V T XLVI.

113

Marc. 16. Exhortatio prædicationis vtilis est; quia peccatores & infideles ad Deum conuertuntur. Sicut prædicatio Ionæ conuertit Niniuitas, qui propter peccata subuerti debebant. *Iona 3.* Petrus in Pentecoste sic efficaciter prædicauit, ut circiter tria millia hominum conuerterit ad fidem. *Acto. 1.*
cap. 2. Ad prædicationem Petri tot crediderunt, ut factus sit numerus credentium quinque millia.
Acto. 4. Prædicantibus Paulo & Barnaba Iconiis, crediderunt multi Indæ & Græci. *Acto. 4.* Non debet homo prædicator attædiari prædicare legem, nec auditores audire, dummodo sermo sit vtilis. Nam quadam vice prædicauit Paulus vsque ad medianam noctem, vbi quidam adolescentis oppressus somno cecidit & mortuus est; quem descendens, suscitauit, & iterum prædicationem resumens, vsque ad diem protraxit. *Acto. 20.* Esdra stante super gradum ligneum, & prædicante siue legente libros à mane vsque ad meridiem, omnis populus congregatus est quasi virvnus, & autes eorum erant erectæ ad librum. *Neem. 8.*

C A P V T XLVI.

De Fallacijs mulierum.

Fallentes mulieres intendunt

Gulosisatis deceptionem:

Veritatis subuersionem:

Carnalitatis accensionem;

H

Cupi-

*Cupiditatis repletionem,
Dei pietatis compassionem.*

Fallacia mulierum est, ut seducant hominem ad omne malum sive vitium. Et quia per vitium gulæ cætera vitia introducuntur, ideo de vitio gulæ homines decipiendo seducunt, ut sic ad spiritualem & corporalem deducant interitum. Nam occasione Euæ primus homo seductus est ut veritum fructum comederit: ex quo spiritualem & temporalem mortem incurrit. *Genes. 3.* Si saram sitientem ex labore Jakel inuitauit ad portum, & fraudulenter aquam petenti lac tribuit, de cuius potatione sopitum occidit. *Judicum 4.* Fallaces mulieres sunt, decipiendo mendacijs, quibus multum in fallendo vtuntur. Vnde Sara non solum homines, sed D E V M voluit fallere mentiendo, dicens: *Non risi. Genes. 18.* Suis mendaciis addunt aliquando lachrymas fallax mulieres, ut citius eis credatur. Sic vxor Samsonis fundebat lachrymas, dicens: *O disti me, se simulans Samsonem diligere: cuius secretum postea retulit, quod celare promisit. Judicum 16.* Mentita est Dalila simulans se Samsonem diligere donec secretum suæ fortitudinis reuelaret: quem postea fallens tradidit inimicis. *Judicum 16.* Fallacias multas inueniunt mulieres, ut viros ad luxuriam trahant, & sic ad suas voluptates allicitant. Nam filiæ Loth bene alios viros deceperunt, ex quo patrem taliter deceperunt, ut ad luxuriam eum

& in-

& incestum duplēm prouocauerint. *Genesis 19.*
Mulieres Moabitārum fornicari fecerunt filios
Israēl. *Numer 25.* Domina cui Ioseph seruiebat,
fallere eum per luxuriam voluit; sed nequiuīt, vt
habetur *Genesis cap. 39.* Citius deceperunt popu-
lum mulieres Moabitæ, quam Dalila, vt habe-
tur *Numer. 30.* Licet optima intentione, Iudith
Holofernem per accensionem luxuriæ decepit.
Iudith. cap. 10. Herodias per libidinem sic de-
mentauit Herodem, vt decollari faceret Ioan-
nem, quem iustum reputabat. *Marc. 5. Matth.*
14. Fallacias inueniunt mulieres, auaritia & cu-
piditate attractæ. Sic Rachel quæ propter auariti-
am furata fuerat idola patris sui; & cum pater
insecutus, supellecilem Iacob scrutaretur, pa-
trem pulchra adiumentione delusit. *Genes. cap. 31.*
Saphira per auaritiam furata fuerat precium agri,
& credidit Petrum decipere: & ipsa experta est
diuinam vltionem. *Actor. 5.* Fallunt aliquando
mulieres iniquos, volentes aliis nocere, ex com-
passione & pietate detrahendo, & eruendo de eo-
rum manibus innocentes. Sicut obsterices Pha-
thaonem, nolentes interficere pueros filierum Is-
rael, vt habetur *Exod. 1.* Raab exploratores ab-
scondit, & eos ad mortem quærentes illusit. *Ios. 2.*
Michol fecit fugere Dauid à Saule, quærente
eum occidere, & posuit simulachrum in locum
suum, & sic delusit Saul & Dauid liberauit. *I. Re-
gum cap. 19.*

CAPUT XLVII.

De Fide ad Deum.

Fides ad Deum;

Commendatorum perfectione ostenditur;

Miraculorum præcessione extenditur;

Inimicorum abiectione attenditur;

Periculorum evasione accenditur;

Miraculorum ostensione defenditur;

In deuotorum saluatione perpenditur;

Prædicatorum instructione infunditur;

Incredulorum vexatione prætenditur.

FIdem habentes magnam & Deo credentes in scriptura commendantur, ut eorum exemplo credamus. Nam credidit Abraham Deo, & reputatum est ei ad iustitiam. *Genes. 15.* Moysen de magna fide commédat Apostolus, dicens: *Fide Moyses magnus effectus est.* Ad *Hebr. 11.* Mariam virginem de magna fide commendat Elisabeth, dicens: *Beata es qua credidisti,* quoniam perficiuntur ea, &c. *Luc. 10.* Commendat Saluator fidem Centurionis, dicens: *Non innueni tantam fidem in Israel.* *Matt. 8.* Credentes laudat Dominus dicens eos esse beatos. *Beati qui non viderunt & crediderunt,* &c. *Ioan. 20.* De fide commendatur Stephanus. Nam dicitur Stephanus plenus fide & Spiritu sancto. *Aet. 6.* Fides aliquando acquiritur ex miraculis præcedentibus & ostensis. Dum enim homines vident

mira-

miracula inducuntur citius ad credendum. Ideo postquam filii Israel transierunt mare miraculose diuīsum, & viderunt Pharaonem submersum, timuerunt Deum & crediderunt Deo. *Exod.* 14. Magi videntes stellam eius miraculose monstratam, magnam & nouam fidem receperunt, venientes de longinquō adorare paruulum puerum, ipsum firmiter credentes esse Deum. *Matth.* 2. Viso miraculo de claudio sanato per Petrum & Ioannem, factus est numerus credētium quinque milia. *Actoř. 4.* Paulus & Cornelius miraculis conuersi sunt ad fidem. *Actoř. 9. & 10.* Proconsul videns Elymam magum per Paulum miraculose cœcatum, credidit. *Actoř. 13.* Fidei attribuitur victoria: ipsa enim est quæ triumphum habet de hostibus. Iuxta illud: *Sancti per fidem vicerunt regna.* *Heb. 11.* Hæc est enim victoria quæ vincit mundum, fides nostra. Ideo dixit Ionathas cum magna fide armigero suo: *Non est Deo difficile saluare in multis vel paucis: qui postea victoriam habuit.* *1. Regum 14.* Cum magna fide dixit Dauid ad Goliath: *Tu venis ad me cum gladio, hasta & clypeo: ego autem ad te venio in nomine Domini, & triumphauit in pugna.* *1. Regum 18.* Magna fides fuit quando dixit Aza: *Domine, non est apud te uilla distantia utrum in paucis auxiliaris an in pluribus: & bellando victoriā habuit.* *2. Paralip. 14.* Simile dixit Iudas Machabæus sociis, & fuit triumphator. *1. Machab. 3.* Fides facit hominem securum in omni periculo, & auffert omnem timorem. Ideo dixit Iosaphat exerce-

citui suo : *Credite in Domino Deo, & securi eritis.* 2. *Paralip.* 20. Esdras venturus in Hierusalem per periculosa viam, noluit conductum petere à rege, sed cum fide magna convertit se ad Dominum ieiuniis & orationibus, ut habetur *I. Esdr.* 8. Videntes Neemias tot imminere péricula & laborem ædificantibus, dixit eum fide magna : *Deus noster pugnabit pro nobis, & nos securi faciemus opera.* *Neem.* 4. Cum magna securitate dixerunt tres pueri regi : *Deus pater eripuit nos de manibus iuis.* *Dan.* 3. Ex abundati fide & securitate processerant verba illorum septem fratrum. 2. *Machab.* 7. Fides operatur miracula. Ideo Christus dixit : *Sihabueritis tantam fidem quantum granum sinapis, & dixeritis hunc monti, tolle & mitte te in mare.* *Math.* 21. *Marc.* 11. Dicitur autem ibidem : *Signa autem eos qui in me credent haec sequentur. In nomine meo euident damonia Marci ultimo.* Miracula etiam recipiunt fidem habentes. Ideo Dominus propter fidem Centurionis sanavit seruum. *Math.* 8. Multum debet valere Christianis fides propria, si tantum valuit paralytico aliena, quod sanavit eum. *Luc.* 5. *Math.* 9. Quia mulier Chananæ magnam fidem habuit, ideo sanitatem filiae impetravit. *Math.* 15. Credens pater pueri lunatici, dixit : *Credo Domine ad tua incredulitatem meam.* *Marc.* 9. Paulus videntes quandam qui nunquam ambulauerat habentem fidem, sanavit eum. *Acto. cap.* 14. *Fides saluat, siue facit homines saluari?* Ideo mulier

mulier patiens fluxum sanguinis ait intra se:
Si retigero fimbriam vestimenti eius , salua eris.
Et sequitur : Confide filia , fides tua saluam te fecit . & sanata est . Matth. cap. 9. Magna fuit Magdalena fides propter quam CHRISTVS dixit ei:
Fides tua saluam te fecit , vade in pace , ut habetur Luc. cap. 7. Custos carceris in quo erat Paulus videns terræmotum , & carcerem apertum , dixit:
Quidam oportet facere ut saluus siam ? respondit ei:
Crede in Iesum , & saluus eris. Acto r. 16.

Fidem instruunt & instruere debent prædicatores verbi Dei ad populum audientem , & ad eam inducere non credentes. Nam prædicante Petro in Pentecoste , crediderunt millia virorum .
Acto r. 2. Multi Samaritani crediderunt in prædicatione Philippi : & etiam Simon magus. Acto r. 8. Postquam Philippus prædicauit Eunuchos dixit Eunuchus : Ecce aqua , quis prohibet me baptizari. Dixit Philippus : si credideris in Deum ex toto corde . & ait : Credo Dominum Iesum Christum .
Acto r. cap. 8. Quidam Cypri & Cyrenenses loquebantur ad gentes , & multi conuersti sunt ad fidem. Acto r. 11. Fidem non habentes , vel modicam habentes , debent reprehendi & puniri. Ideo Zacharia verbis angelii fidem non adhibente angelus eum taciturnitate percussit , dicens : Non poteris loqui quousque haec sient , pro eo quod non credidisti. Luca 10. Punivit Dominus illos de patria sua , propter carentiam fidei , subtrahendo virtutes & miracula. Nam quia ipsi fidem non

320 DE FIDE MAGNA MULIERVM.

non habebant, ipse ibi virtutes & miracula non ostendebat. *Matth. 13.* Reprehendit Saluator Petrum, dicens: *Modica fidei*, quare dubitasti. *Math. 14.* Thomam etiam non credentem Dominus arguit, dicens: *Noli esse incredulus, sed fidelis.* *Ioan. cap. 20.*

C A P V T XLVIII.

De Fide magna mulierum.

*Fides Sanctorum mulierum magna est:
More virorum sic extolluntur.
Verbis Sanctorum sic obsequuntur.*

Fides sanctorum mulierum in Sacra Scriptura extollitur & laudatur. Nam commendat Apostolus ad *Hebreos 11.* Raab meretricem quæ non periret cum incredulis suscipiens nuncios exploratores in pace. De quibus dicitur *Josue 2.* Commendatur de fide Ruth quæ dixit socrui suæ: *Populus tuus populus meus, & Deus tuus Deus meus, ut habetur Ruth 1.* Redarguitur Zacharias ab angelo de incredulitate. Sed Elisabeth commendatur de fide; quia fideliter exclamauit. *Luce 1.* De resurrectione Domini multos viros legimus dubitasse, sed de mulieribus nihil legimus tale, sed quod apparuit primo Mariæ Magdalena & illa credens & currens, fideliter Apostolis nunciauit. *Matth. 28. Marc. 16.* Fidem habent mulieres sanctæ, credendo verbis sanctorum virorum, & eis fidem

dem pl
bis Ha
difficil
tis obli
dem, &
catum
instrue
sua fui
omnes
ditur a
tem. R
porum
quæ se
mauit.
tur Do
audire.
dem, d
stus. Io
confess
quod tu
De fide
dalena

I
Fide
Obe
Bene

C A P V T X L V I I I .

121

dem plenarie adhibendo; sic vidua Sareptena verbis Heliæ fidem adhibuit, licet ille rem multum difficilem ipsi iuberet. 3. Reg. 17. ^{3.} Alia mulier debitatis obligata, verbis Helisæ magnam adhibuit fidem, & vasa mutuo acquisiuit, & oleum multiplicatum inuenit. 4. Reg. 4. Lidda Purpurissa Paulo instruenti creditit, & baptisata cum omni domo sua fuit. Acto r. 16. Fidem non solum mulieres, sed omnes debent ore confiteri. Quia corde creditur ad iustitiam, ore autem fit confessio ad salutem. Roman. 10. Vnde & mundi creatorem & corporum resurrectionem confitebatur illa mulier quæ septem filios ad mortem pro Dei legibus animauit. 2. Machab. 7. Anna prophetissa confitebatur Dominum, & loquebatur de illo omni volenti audire. Luc. 2. Mulier Samaritana confessa est fidem, dicens: Scio, ut Meßias venit, qui dicitur Christus. Ioan. 4. Confessio fidei Marthæ similis fuit confessioni Petri. Ioan. 11. quia dixit. Ego credidi, quod tu es Christus filius Dei vivi. ut supra Ioan. 11. De fide mulieris sanguifluæ Chananææ, & Magdalenæ, quære cap. 16.

C A P V T X L I X .

De Fidelitate homini seruanda.

Fideles debent esse homines,
Obedientia, vere parendo,
Benivolentia, se diligendo,

H 5

In

*In presentia, bene serendo;
Pleniscientia, in consulendo;
Et in currentia pacata tenendo.*

FIdeles debent esse serui dominis suis & nunquam sibi imposita prætermittere. Sic Eleazar seruus Abrahæ fideliter egit sibi commissum à Domino, quod iuit pro Rebecca nutu eius, ut habatur *Genes. 24.* Iacob fideliter seruuiuit Laban, paſcendo fideliter & sollicite greges. *Genes. 31.* Erga Dominum suum Ioseph se fideliter habuit, quando vxorem eius vrgentem, tangere recusauit, ut habetur *Genes. 29.* Noluit Dauid tangere suum Dominum, persequentem se, cum potuit eum occidere. *1. Reg. 24.* Armiger Saul licet indiscrete, tamen fideliter se habuit, quia noluit vivere post mortem eius. *1. Reg. 31.* Fideliter se habuerunt viri labes ad Dominum suum, quem honorifice sepelierunt. *1. Reg. 13.* Vrias fidelis fuit, nolens requiescere in delicijs quamdiu Joab eius capitaneus esset in exercitu, quantumcunque esset à Dauid ut requiesceret, pluries incitatus. *2. Regum 11.* Ioab fuit Domino suo valde fidelis, quando capiendo ciuitates, victoriam non sibi sed Domino adscripsit. *2. Reg. 13.* Tres viri robustissimi viriliter defenderunt Dominum suum, afferentes eiaquam de cisterna Bethleem cum magno periculo vitæ. *Paral. 11. & 2. Reg. 23.* Fidelitatem inter se debent seruare amici tempore tribulationis, & alterutrum se iuuare. Sic Ionathas indicauit Dauid iram patris

patris , & ipsum quantum potuit excusauit 1. Regum 19. Dixit Dauid ad filium Abimelech amicum suum: Non timeas , & non paueas quicquam, qui quiescerint animam tuam, querent & meam. 1. Regum 22. Cum fugeret Dauid Absalon , dicit ei Ethay: Vixit Dominus, in quoconque loco fueris , sine in vita sine in morte ero tecum. 2. Reg. 15. Rex Israel dicit regi Iuda amico suo: Vbi ego, ibi & tu: & sicut populus tuus, sic & populus meus. 2. Paralip. 18. Fideles debent esse Prælati subditis , & eos more boni postoris & non mercenarij, fideliter defendere; ideo fideliter egit Ioiada Pontifex cum Joas filio Ioram, vt habetur 4. Regum cap. 11. Licet ipse male recognouit postea 2. Paral. 24. Onias summus Pontifex fideliter laborauit, vt custodiret depositum viduarum & pauperum , quando Simon voluit templum Domini facere spoliari. 2. Machab. cap. 3. Fideles debent esse homines in consilijs, & fideliter dare consilium indigentibus. Sic Ioseph fideliter se habuit erga Pharaonem in consilio quod ei dedit, per quod famem euasit. Genes. cap. 44. Viri Dauid dederunt ei fidele consilium , vt ipse non exiret cum eis ad prælium, vt non extingueretur lucerna Israel. 2. Regum 12. Discretum & fidele consilium dederunt Paulo quidam de Azia ne federet in theatro. Acter. 19. Fidelitas seruanda est in promissis , vt homo ex pacto id quod liberè promitterit obseruet fideliter: sicut Raab fideliter se habuit cum exploratoribus quos saluare promisit. Iosue cap. 2. Iosue etiam fideliter

deliter se habuit erga eam, saluando eam, sicut exploratores promiserant. *Ios. 6.* Quamuis Gabao-nitæ fecellissent Josue & populum eius; tamen Josue & populus eius iuramenta & pacta facta cum eis fideliter seruauerunt, contra hostes eos fideliter defendendo. *Ios. 9.*

C A P V T L.

De Filijs erudiendis.

*Filiis instruendi sunt à parentibus,
Cum reverentia Deum timere,
Summa decentia, mala cauere.
Cum complacentia, mores habere.*

Filiis instruendi sunt & erudiendi. Primo ante omnia, diligendo Deum & reuerendo: quod si non faciunt, pereunt mala morte. Nam quia filius mulieris Israëlitæ de viro Ægyptio fuerat male instructus (sicut plures tales spurii mali sunt, quia non bene à parentibus instruuntur) primus blasphemauit Deum; qui postea fuit à populo de præcepto Domini lapidatus. *Levit. 24.* Præcepit Dominus filiis Israël, ut docerent filios suos magnalia quæ fecerat eis, ut eum magis honorarent, ut habeatur *Deuter. 10.* Sollicitus erat Job de filiis suis, ne forte Deum offenderet. Ideo pro eis quotidie sacrificium offerebat: omnibus parentibus in exemplum. *Job. 10.* Mater septem fratrum mirabiliter instruebat eos in his quæ Dei erant. *2. Mach.*

Macha
di sunt
crepab
de sup
tri & m
guebat
Quare
puit fi
1. Regu
pter pa
à Dom
fuit co
fuit à fi
& doc
ut Dau
lium s
regnar
pore d
Nam T
biæ: E
te, vt h
bent in
tur, vt
tes Sar
gere m
liam, &
18. Qua
runt e
Matha
ducent
libus i

Machab. 7. Filii instruendi, corrigendi & increpan-
di sunt de vitiis quæ committunt. Sic Jacob in-
crepabat Joseph filium suum reuelantem somnia,
de superbia & ambitione, per quam videbatur pa-
tri & matri & fratribus dominari. Genes. 33. Ar-
guebat Iacob filios suos de negligentia, dicens:
Quare negligitis. Genes. 42. Quia Heli male corri-
puit filios suos, ipsi & ipse grauiter sunt puniti.
1. Regum 4. Contumax filius & superbus, qui pro-
pter patris monita non dimisit peccata, præcipitur
à Domino lapidari. Denter. 21. Adonias, quia non
fuit correptus à patre, volens superbe regnare,
fuit à fratre occisus. 3. Regum 2. Filii erudiendi sunt,
& docendi bonos mores, & operari virtutes. Sic-
ut David appropinquans ad mortem, instruxit fi-
lium suum Salomonem de regimine bono, quia
regnare debebat. 1. Paralip. 28. Et Regum 2. In tem-
pore debet pater instruere filium ut bene agat.
Nam Tobias docuit filium suum ab infantia. To-
bia 1. Et postea in iuuentute Tob. 4. Postea in mor-
te, ut habetur Tob. ultimo. Parentes multum de-
bent instruere filias, quando matrimonio tradun-
tur, ut bene in omnibus se habeant. Sic parentes
Saræ monuerunt eam honorare socrum, dili-
gere maritum, gubernare domum, & regere fami-
liam, & leipsam irreprehensibilem exhibere. Tobia
18. Quia parentes Susannæ fuerunt iusti, & erudie-
runt eam, ipsa noluit adulterio cōsentire. Dam. 13.
Mathatias instruxit filios suos, dás vnum ex eis in-
ducens, & alium in consiliatorem, omnibus nobi-
libus in exemplum. 1. Mach. 2.

CAPUT LI.

De Fortitudine bona.

Fortes & strenui debent esse viri potentes ad succurrendum:

Pure viuentes, ad afferendum:

Bella gerentes, ad confringendum:

Bellaregentes, ad acnendum:

Prauenientes, ad innadendum:

Se munientes, ad resistendum:

Et patientes, ad sustinendum.

Talis fuit fortitudo Abrahæ, qui audiens esse captum Loth, assumptis trecentis vernaculis, succurrerit ei, & debellavit quatuor reges, & liberavit Loth, & reduxit eum cum tota sua substantia, & populum Sodomorum. *Genes. cap. 14.* Saul fortiter & viriliter succurrerit viris Iabes Gallaad oblessis, & liberavit eos, ut habetur *1. Regum. cap. 11.* Ioiada strenue eripuit regem de manu Athaliæ, succurrens Ioas paruulo electo per eum à regno, & ipsum in regem regni perditii coronauit, ut habetur *4. Regum. 11. & 2. Paralip. cap. 24.* Fortem strenuum & audacem reddit hominem puritas conscientiæ, & ad dicendum & agendum securum. Sic Iacob timens iurgium, dicit ad Laban: *Quam ob culpam, &c. ut habetur Genes. 31.* Propter veritatem Iacob, cui femur emarcuit, luctanticum angelo, dicit angelus ei: *Si contra Deum fortis*

fortis fuisti quanto magis contra homines præualeas? *Genes. 31.* Moyses purus & innocens au-
dacter, & constanter stetit coram Pharaone, ar-
guens eum. *Exod. cap. 5. & seq.* Iudith quia puram
& bonam intentionem habebat, contra Holofer-
nem strenuè fecit. *Iudith. cap. 12. & 13.* Fortes
sunt bellatores in prælijs, & viriliter & stre-
nuè bellantes, & maxime iustum bellum. Sic Phi-
nees cum duodecim millibus pugnatorum Ma-
dianitas, & præter homines & mulieres qui oc-
cisi sunt, triginta duo millia virginum duxit in
prædam, nec aliquis de suis est mortuus. *Num. 31.*
De Caleph dicitur, quod ita fortis erat ad bellan-
dum, in octuagesimo anno, sicut fuerat in vigesi-
mo, quando fuerat explorator. *Iosue cap. 14.* Ge-
deon fortissimus in trecentis viris, maximum po-
pulum viriliter superauit. Dixerat enim ei ange-
lus: Dominus tecum virorum fortissime. *Jud. 6.*
Et post hoc, in illa fortitudine liberauit Israël. *In-
dicum cap. 8.* Vnus formidolosus dissipat totum
exercitum. Ideo dicit Gedeon: Qui formidolo-
sus est reuertatur. *Indic. cap. 7.* Samson multa for-
tia superauit contra Philistæos. *Indic. 15. & 16.*

Dauid fortiter superauit leonem & vrsum in
eremo, & Goliah. *1. Regum 17.* Forte licet despe-
rati fuerunt duodecim pueri ex parte Dauid, &
duodecim ex parte Isboseth. *2. Regum 2.* Viriliter
percussit Iehu duos reges, Joram & Ochoziam,
& filios Achab, vt habetur *4. Regum 9. & 10.* For-
tem reddunt exercitum confortationes Princi-
pum &

pum & Ducum exercitus. Ideo Caleph & Josue viriliter confortauerunt populum, dicentes : Ascendamus & possideamus terram. *Numer. cap. 13.* Moyses dixit ad Iosue : Confortate, & esto robustus, tu introduces populum. *Deuteron. 27.* Pergens Iosue ad bellum contra plures reges, erat in fronte exercitus, confortans alios sequentes : regibus & principibus in exemplum. *Ios. 8.* Captis quinque regibus, dixit Iosue principibus : Ponite pedes super colla regum, & nolite timere. *Ios. 9.* Ayoth princeps confortauit populum, dicens : Sequimini me, tradidit Dominus inimicos nostros in manibus nostris. *Judic. 3.* Iudas Machabaeus hortabatur milites suos, dicens : Estote fortis in bello. *1. Machab. 4.* & *2. Machab. 8. 10. & 11.* Fortis & audax debet esse vir bellator ad praeueniendum. Nam, secundum Tullium, Melius est praeuenire quam praeuiniri. Magnum enim habet auantagium, qui dat primos ictus. Sic peruenit Dauid cum uno milite ad castra Saul, & abstulit sceptrum scyphum & hastam eius. *1. Regum 26.* Jonathas cum solo armigerō intravit in Philisteos, & per eum filij Israel victoriā habuerunt, ut habetur *1. Regum 14.* Tres milites Dauid intrauerunt in castra Philistinorum, & diuiserunt eos. *2. Regum 23.* Iudas Machabaeus viriliter transiuit Iordanem & irruit in hostes suos. *1. Machab. 5.* Eleazar audacter irruit in elephantem & occidit, licet ipse sit postea mortuus. *1. Mach. 6.* Machabaeus & socii more leonum irfuentes in hostes, occiderunt multitudinem inimicorum

corum
strenu
quand
cesseru
tueren
bant, &
micis.
Holof
ei. Judi
thias ac
chab. 2.
uersari
est cons
peſio. T
fornace
eripere
gratia &
sic de a

Forte
Ad
Adne
Ad a

Fort
virc
culis ex

corum 2. *Marhab.* 11. Fortis est nihilominus & strenuus qui strenue & valenter resistit, licet aliquando praeueniatur. Ideo filii Israel armati recesserunt de terra Aegypti, ut se ab insequentibus tuerentur. *Exod.* 13. Filii Israel una manu ædificabant, & alia tenebant gladium, ut resisterent inimicis. *Neem.* 4. Audientes filii Israel potentiam Holofernis, viriliter parauerunt se ad resistendum ei. *Judith.* 4. Magnam fortitudinem habuit Mata-thias ad resistendum hostibus Iudeorum. 1. *Marhab.* 2. Fortitudo perfectissima est tolerantia aduersariorum. Vnde dicit Philosophus: *Fortitudo est considerata periculorum susceptio & laborum persistatio.* Tali fortitudine apud Deum toleraverunt fornacem pueri dicentes regi: Deus potest nos eripere de caminito ignis. *Dan.* 3. Stephanus plenus gratia & fortitudine, viriliter sustinuit lapides; & sic de alijs martyribus.

De Fortitudine mulierum.

Fortes sunt aliquando mulieres;
Ad virorum liberationem;
Aduersorum tolerationem,
Ad animorum demonstrationem.

Fortes inuenta sunt mulieres ad saluandum viros, in sacra Scriptura, & aliquando se periculis exponentes. Nam Delbora sic sua fortitudi-

130 DE FORTITUD. MULIERVM.

ne populum liberauit cum iudicaret Israel , quod Barach noluit exercitum ducere , ipsa consulente, nisi ipsa iret cum eo. *Judicum* 4. Viriliter saluauit Abigail virum suum à morte & dissipatione. *I. Regum* 25. Magno periculo exposuit Hester se, vt populum liberaret à lata sententia. *Hester*. 6. Judith fuit in magnis periculis , vt Holofernem occideret, & populum liberaret. *Judith*. 13. Fortes etiam inuentæ sunt mulieres ad sustinendum aduersa. Ideo dixit Boos ad Ruth , quæ erat vidua de sua terra egressa. Scit omnis populus mulierem esse virtutis. *Ruth*. 3. Graue improperium sustinuit Sara filia Raguelis ab ancilla, nec ei respondens: *Tob*. 3. Mulier mater filiorum septem, fuit valde fortiter tormentata, sustinendo duplicita in filijs & etiam in seipsa. 2. *Machab*. 7. In passione filij Maria fuit fortissima ; quia stans iuxta crucem, gladius passionis eius ipsius animam pertransiuit, secundum vaticinium Simeonis, vt habetur *Luce* 2. *Ioan*. 19. Fortem facit mulierem & audacem amor inflammans, ita vt calefacta igne amoris, nec paueat quidquid occurrat, vnde inuentæ sunt mulieres, quæ ardore filiorum succensæ leonibus, qui filios rapuerunt, occurrisse leguntur. Sic magna fuit Magdalena fortitudo & audacia, quæ à morte **C H R I S T I** succensa , in passione Iudeos armatos & crudelissimos non expauit , totiens ad sepulchrum veniens vallatum custodibus recedentibusque discipulis , non recedebat , audacter etiam dicens : Domine, si tu sustulisti eum, dico

C A P V T L I I I :

131

dicito mihi, ubi posuisti eum, ut habetur *Ioann.*
cap. 20.

C A P V T L I I I .

De Fortitudine mala,

*Fortes sunt homines mali,
Ad offendendam innocentiam,
Inferendam violentiam,
Postponendam reuerentiam.*

Fortes sunt mali ad nocēndum innocentibus; & eis antequam noceāt se multis periculis exponentes, qui postea sine pessimo terminant. Sic fortis fuit Cain, quando insurrexit in fratrem innocentem & occidit eum: sed ipse postea similitet est occisus. *Genes. 4.* Abimelech multum laborauit occidendo 70. fratres suos innocentes. *Jud. 9.* Multis periculis & laboribus exposuit se Saul persequendo Dauid; sed nequitiam sui animi non perfecit, vt dicitur *1. Regum 18.* Similiter Saul multos labores assumpsit, & periculis se exposuit, & male seruiuit. *2. Regum 15. 16. & 17.* Plures quam quadraginta Iudei voverunt hon comedere, donec occiderent Apóstolum Paulum innocentem. *Actor. cap. 23.* Fortes sunt mali ad mouenda bella, se multis periculis exponentes. Nam multum laborauerunt illi quatuor Reges, qui post magnam stragem hominum debellauerunt regē Sodomorū, & Loth in captiuitatē ducebant. *Gen. 24.*

I
II

Ter-

Teras multas perambulauit & deuastauit Holofernes, multa bella procurans & mouens ; tamen una mulier decapitauit eum antequam compleret desiderium suum. *Judith per totum.* De hac matetia require plura *cap. 42.* Fortes sunt mali homines volendo se contra Deum erigere & opera diuina minuere. Ideo Ieroboam multum laborauit, ut posset populum à domo Dauid & à cultura Dei abducere. *3. Regum 12.* Antiochus multum laborem sustinuit ut cultum Dei destrueret in Iudea ; & tandem depauperatus & confusus in terra aliena miserabiliter est defunctus. *2. Machab. 9.* Non solueri prudentiores, sed & feruentiores sunt filii huius saeculi filiis lucis. *Luc. 16.* Nam aliis dormientibus discipulis, Iudas tractans proditionem Christi, solicite vigilabat. *Matth. 26.* Principes Sacerdotum multa solicitudine fatigati sunt, ut nomen Christi possent extinguere. Nam custodes sepulchri corruperunt pecunia. *Matth vlt.* Et discipulos eius incarcerauerunt, & praeceperunt ne in nomine Iesu loquerentur. *e. Actor. 4.*

CAPUT LIV.

De Gratiis agendis Deo.

Grates sunt reddende;
Pro beneficiorum receptione gratifica,
Periculorum euasione mirifica,
Inimicorum ciectione magnifica,

Pro

Pro
Pro
ProC
Gra
à Deo
cia qua
nus lib
mino,
neſ. 32.
miffa,
multis
Domini
Dan. 2
cijs ſib
1. Corri
tribus
gratia
termiſſ
1. T heſſ
pro li
bulati
liorū
ceder
gnūm
libera
mus T
ceban
Scrip

*Pro filiorum adoptione califica,
Pro infirmorum sanatione deifica,
Pro ciborum assumptione pacifica.*

Grates sunt agendæ & reddendæ Deo generaliter pro multitudine beneficiorum, quæ à Deo recepimus; ideo Jacob post multa beneficia quæ à Deo abundantiter receperat, ditatus, plenus liberis & omnibus bonis, gratias agebat Domino, dicens: *Domine memor sum omnium*, &c. *Genes. 32.* Audiens David multa beneficia sibi promissa, gratias humiliter egit. *2. Reg. 7.* Daniel de multis beneficiis quæ à Deo acceperat, benedixit Dominum, dicens: *Sit nomen Domini benedictum.* *Dan. 2.* Paulus Apost. gratias agebat pro beneficijs sibi à Deo collatis, dicens: *Gratias ago Deo meo.* *1. Corinth. 1.* Item gratias agebat pro beneficijs fratribus collatis, & omnes homines ad agendas gratias inducebat, dicens: *Semper gaudete, sine intermissione orate, in omnibus gratias agite.* *Ephes. 5. 18.* *1. Thes. 5.* Gratiae reddendæ sunt Deo singulariter pro liberatione & euasione periculorum & tribulationum; ideo voluit Dominus ut tribulatio filiorum Israel de seruitute Pharaonis nunquam recederet ab eorum memoria, dicens: *Erit quasi signum in manu tua.* *Exod. 13.* Postquam filii Israel liberati sunt, transito mari rubro, dixerunt: *Cantemus Domino gloriose.* *Exod. 15.* Tres pueri benedicebant Deum, de ignis incendio liberati. *Dan. 3.* Scripsierunt Iudæi & populus Aristobulo de ma-

134 DE GRATIIS AGENDIS DEO

gnis periculis liberati. 2. Machab. 1. Gratiae red-
dendae sunt Deo pro triumphis & victorijs ini-
micorum, quas diuina bonitate obtinuerunt; id-
eo post mirabilem victoriam habitam à filiis Is-
rael obtulerunt Domino dona. Numer. 31. Simi-
liter post victoriam de Sisara, Barach & Delbora
Domino gratias cecinerunt. Ind. 4. Habita victo-
ria & mundato templo per Iudam Machabæum,
benedixerunt in colum. 1. Machab. 4. Victo &
debellato Timotheo similiter per Judam in hym-
nis & confessionibus benedicebant. 2. Mach. 10.
Gratiae referenda sunt Deo pro impetratiōne si-
ue redēptione filiorum bonorum. Sic laudauit
Dominum Anna pro gratia quam accepit, ablato
sterilitatis opprobrio. 1. Reg. 2. De Salomone dici-
tur: *Benedictus Dominus, qui dedit David filium sa-*
pientissimum. 3. Reg. 5. Post conceptionem filij Dei
in se, B. Maria Virgo laudauit Dominum, dicens:
Magnificat anima mea Dominum, &c. Luc. 1. Nato
Ioanne, Zacharias laudauit Dominum, dicens: *Be-*
neditus Dominus Deus Israel, &c. Luc. 1. Gratias de-
bet homo agere pro sanitate à Deo recepta, vel in
se vel in alio. Nam cum Tobias recuperasset vi-
sum, ipse & vxor eius & naï glorificabant Deum.
Tob. 11. Turbae videntes paralyticum curatum à
Domino, glorificabant Dominum qui dedit talem
potestatem, &c. Matth. 9. Marc. 2. Post vitam & sa-
lutem adolescenti aditam, accepit omnes timor
& glorificabant Deum. Luc. 7. Vnus de decem le-
prosis curatus, reuersus est cum magna voce ma-
gnifi-

gnificās Dōminum. *Luc.22.* Claudus sanatus à Pe-
tro surrexit, & ambulans, & exiliens, laudans Deū.
Act.3. Gratias referre debēt homines Deo pro vi-
ctu quem Dominus concessit eis ad sustinendam
vitam corporalem. Sicut Religiosi faciunt, exem-
plo Christi & omnium Apostolorum. Debemus
autem Deum laudare ante assumptionem cibi qui
parat nobis escas, & omni carni aperit manum
suam, & implet omne animal benedictione. Sic
fecit Christus ante multiplicationem panū, quān-
dovoluit turbam pascere in deserto: qui suspexit
in cœlum gratias agens. *Matth.14.* Post cœnam et-
iam laudare debemus Deum, & gratias referre,
qui nos satiauit & pauit, exemplo Christi & Apo-
stolorum, qui post cœnam dixerunt hymnum an-
tequam exirent in montem. *Matth.26.* In præpa-
ratione spiritualis & angelici cibi, scilicet Eucaristiæ,
& in eius consecratione & communione a-
gendæ sunt Deo magnæ gratiæ, exemplo Christi,
qui accepit panem in sanctas & venerabiles ma-
nus suas, & gratias agens, benedixit. *Matth.26.*

De Gratitudine seruanda homini.

Gratus debet esse homo,
Liberantibus operose,
Dona dantibus generose,
Declarantibus seriose,

*Amicantibus gratoſe,
Laborantibus virtuoſe,*

Gratus debet esse homo ei qui eum de aliquo periculo liberauit, vel in aliqua tribulatione iuuit. Sic gratus fuit Abrahæ rex Sodomorum, qui liberauit eum & populum suum de præda quatuor Regum, offerens ei omnia spolia; sed ille liberalis nihil voluit recipere. *Genes. 14.* Quia Moses liberauit filios Iethro Sacerdotis, fuit ei gratus. *Exod. 2.* Bene remuneravit Iosue Raab, quæ liberauerat exploratores ab hostibus. *Iosue 6.* Cum Gedeon liberasset populum, gratus populus dixit: *Dominare tu nobis. Jud. 8 cap.* Tobias gratus fuit Raphaeli, qui liberauerat eum à cæcitate, vxorem à dæmonio, & filium à deuoratione piscis, offerens ei multa: quia hominem credebat eum esse. *Tob. 12.* Naam liberatus à lepra, multa dona obtulit Helisæo, licet ipse renueret. *4. Reg. 5.* Gratus debet esse homo laboranti & fatigato in eius seruicio ei retribuendo ut decet: ideo Abraham oblatæ à Rege Sodomorum, licet per se tanquam liberalis respuerat, voluit tamen ut socii partem prædæ haberent, qui secum pro eo fatigati fuerant. *Genes. 14.* Dicit Laban ad Iacob: *Nam quia frater meus es seruies mihi gratis. Genes. 29.* Regratiatus est Dauid seruis & viris Iabes, qui laborauerant ad sepeliendum Saul, dicens: *Benedicti vos à Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro Saul & sepelisti eum. 2. Reg. 2.* Helias ascensus.

surus in paradisum remunerauit Heliseum , qui seruierat ei 4. Reg. 2. Gratus debet homo esse illis à quibus recepit dona vel bona, cui semper obligatus est, si non retribuit ; ideo Laban videns iocalia quæ seruus Abrahæ dederat Rebeccæ sorori suæ , dixit ei : *Ingredere benedicte Domine, cur foris stas? & preparauit ei coniuinum Genes. 24.* Quia regina Saba multa dederat Salomoni , retribuit ei Salomon, sicut gratus. 3. Reg. 10. Helias propter beneficia recepta à vidua , eius filium à morte suscitauit. 3. Reg. 17. Heliseus bene remunerauit mulierem Sunamitem, apud quam transire & habitate consueuerat, impetrans ei filium & suscitans. 4. Reg. 4. Plene recognoscebat Paulus collata beneficia, dicens; *Sicut angelum Dei recepisti me. Galat. 4.* Gratidebent esse homines multum instrutoribus & doctoribus. *Quia ut commentator ait: Patribus & Doctoribus non possumus reddere aequalia, nec possumus esse nimis grati.* Sic Pharao multum fuit gratus Ioseph , qui eum visione & interpretationem docuit, & in agendis consuluit : quæ Pharao magnifice sublimauit. *Genes. 41.* Nabuchodonosor & Balthasar bene retribuerunt Danieli pro eruditione eorum & interpretatione visionum & somniorum. *Dan. 2. & 5.* Gratus debet esse homo amicis & hæreditibus eorum ; ideo quia Cyneus amicus fuerat & bene se habuerat de filijs Israel, pepercerauit ei Saul. 1. Reg. 15. Dicit David ad Abimelech, cuius pater fuerat mortuus: *pro eo mane tecum, qui quasierit animam tuam, qua-*

ret meam. 1. Reg. 22. Retribuit David gratiam Mi-
phiboseth pro gratia & amicitia patris, ut dicitur
1. Regum 9.

C A P V T L V I .

De Gula & Ebrietate.

*Gula vitium solet
Inducere tentationes,
Generum adducere pollutiones,
Mentis inducere cæcationes,
Iuris deducere subversiones,
Cordis perducere durationes,
Necis producere occasiones.*

Gula vitium in temptatione obtinet primum
llocū. Nam quia comedere & bibere sunt de
necessitate naturæ, diabolus ibi laqueum tenta-
tionis abscondit, ubi necessitatem esse ostendit.
Sic enim vitio gulae primum hominem in paradi-
so tentauit, imò & vicit. Genes. 3. Prima tentatio fi-
liorum Israel fuit de potu, secunda de cibo. Exod.
16. & 17. Volens diabolus Saluatorem experiri,
prius ipsum de gula quam de alio vitio tētauit vel
tentari permisit. Matth. 4. Gula vitium incen-
dit & luxuriam nutrit. Ideo venter & genitalia
sunt propinqua; eoque venter mero æstuans faci-
le despumat in libidinem. Hinc est quod Loth qui
in Sodomis bonus fuit, ineptius, cum propriis
filiabus peccauit, & duplice incestū commisit.

Genes.

Genes. 19. In cuius figura dictum est: *Spiritus immensus id est luxuria, habitat in sepulchris,* id est, in hominibus gulosis. Iuxta illud Psalm. *Sepulchrū patens est guttū eorum.* Et dæmones petierūt in porticos intrare, id est, tentatione luxuriæ, in gulosos. *Luc. 8. Marc. 5.* Gulae vitium hominem infatuat & demētat, ita ut seipsum & quicquid facere debet non cognoscat. Nam Noe qui erat vir perfectus, inebriatus sic dementatus est, ut postposita omni verecundia denudatus iaceret. *Gen. 9.* Satis stultus & deimens factus est Esau qui propter lentis edulium, vendidit primogeniturā fratri suo. *Gen. 25.* In quaestione trium sapientum de fortitudine, dixit unus: *Vinum praevalet omnibus qui bibunt illud.* præualet, id est, mutādo sapientē in stultum. *3. Esd. 3.* In Esaiā dicitur: *Absorpti sunt à vino,* scil. propter ebrietatē, ut dicitur *Esa. 28.* Gulae vitium deordinat hominem in omnibus, scil. in ludis, in verbis, in actibus, & in omnibus operibus malis. Ideo sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt lude-re. *Exod. 32.* In epulis homines sunt loquaciores, & inordinate audacieores; ideo Sichemita inter epulas & pocula maledicebat Abimelech. *Jud. 9.* De inordinato populo dicitur: *Comederunt & saturati & impinguati sunt, & provocaverunt te,* scilicet propter inordinationes suas. *Neem. 9.* De inordinatione gulosorum dicitur: *Vocavit Deus ad fletum & ad planctum.* Et ecce gaudium & lætitiam, occiderē vitulos, iugulare arietes, bibere vinū, & cōedere carnes. *Comēdamus & bibamus: cras n.* morie-

140 DE GULA ET EBRIETATE.

moriemut. *Esa. 22.* Propter inordinationes filiorum suorum in commissationibus & in epulis Iob offerebat quotidie holocausta *Iob. 1.* Propter inordinata verba in epulis dicta, diues epulo cruciabatur in lingua. *Luc. 16.* Gulae vitium etsi detestabile est in omnibus hominibus, in clericis tamen & religiosis est magis detestandum; ideo dixit Dominus ad Ieronimum: *Vinum & omne quod inebriat non bibetis tu & filii tui, quando intrabis tabernaculum. Leuit. 10. Numer. 16.* Filii Heli Sacerdotis qui in tabernaculo seruiebant, nolebant accipere carnes coctas in sacrificijs, sed crudas, ut laius suae cupiditati prepararent. *I. Reg. 2.* Religiosi & Clerici qui habent circa diuina obsequia sedulè deseruire attendere debent ad discipulos, qui post cenam inertes erant, & oculi eorum erant grauati a somno, ut non possent cum Domino una hora in oratione solummodo vigilare. *Matt. 26.* Gulae vitium multoties causa vel occasio est mortis. Nam iuxta sapientis sententiam: *Per crapulam multi perierunt.* Vnde Philistæis epulantibus & lætantibus, domus cecidit super eos. *Iud. 16.* Amon in coniuio temulentus fuit ab Absalone occisus *2. Reg. 13.* Comedit Jonathas modicum mellis contra præceptum patris, & fuit condemnatus ad mortem; sed populus ipsum liberauit. *I. Regum 14.* Benadab rex Syriæ temulentus, per Principum prouinciarum pueros ad mortem fugatus est *3. Reg. 20.* Filiis Iob vescientibus & bibentibus vinum, domus cecidit super eos, & oppressit

preslit eos. *Iob.* 1. Propter ebrietatem Holofernus,
Iudith habuit oportunitatem ad eum occiden-
dum. *Judith* 12. Reuersus Amon à conuiuio læ-
tus, statim fuit cum duabus filiabus & cum decem
filijs occisus. *Hester*. 9. Fecit Ptolemeus conui-
uum Simonis, & eum cum duobus filiis interfecit.
I. Machab. vlt. In conuiuio natalis Herodis re-
gis fuit innocens sanctus Ioannes Baptista pro-
pter veritatem miserrime decollatus, ut habetur.
Marc. 6. *Matth.* 14.

C A P V T L V I I .

De Homicidio & occasione.

Homicidia committuntur,
Ab inuidentium iniquitate,
A defendantium nobilitate,
A superbientium sublimitate,
A lascivientium carnalitate,
A decipientium seueritate,
Ex retinentium iniquitate,
Sed delinquentium pœnampensate.

Homicidium procedit aliquando ex inuidia,
quia videt aliquis illum cui inuidet prospe-
rare, occidit eum, ne prosperet amplius. Sicut Cain
motus inuidia fratrem suum occidit. *Genes.* 4. Tā-
ta erat affectio Saul ad occidendum David, pro-
pter inuidiam quam habebat in eum, ut ipsum no-
valens

142 DE HOMICIDIO ET OCCASIONE

valens occidere, occiderit Abimelech, quia confortauerat Dauid, & occidit similiter alios Sacerdotes cum mulieribus & patulis eorumdem. *1. Reg. 22.* Judæi occiderunt Saluatorem, solum morti inuidia. Sciebat enim Pilatus quod solùm propter inuidiam tradidissent eum. *Matth. 27.* Homicidium sit aliquando propter defensionem suam vel aliorum; sic Moyses occidit Ægyptium calumniantem Hebræum, ut defenderet fratrem suum. *Exod. 2.* Aliquando occidit homo aliquem propter defensionem patriæ vel gentis suæ. Sic Dauid occidit Goliam propter defensionem populi sui Israël, cui ille plurimum insultabat, ut habetur *1. Reg. 17.* Occidit Abner Asahel persequentem se ad occidendum, nec volenter à persecutione desistere. *2. Reg. 2.* Homicidia aliquando committuntur propter superbiam & ambitionem dominij. Sicut Abimelech occidit septuaginta fratres suos, ut ipse solus dominium obtineret. *Iudic. 9.* Zambri occidit Elam dominum suum temulendum, ut regnaret post eum. *3. Reg. 16.* Athalia tanta libidine exarsit dominandi, ut omne semen regium interficerit. *4. Reg. 11.* Sellus cogitauit contra Zachariam dominum suum, & interfecit eum, ut regnaret post eum. *4. Reg. 15.* Ptolemæus occidi fecit Alexandrum regem, ut regnum quod desiderauerat possideret. *1. Machab. 11.* Homicidia sunt saepe propter luxuriam, propter quam causam tam in Sacra Scriptura, quam in antiquorum gestis multi leguntur occisi. Nam propter luxuriam Si-

chem

chem deflorans Dinam filiam Iacob, ipse cum pa-
tre & populo ab ipsis Dinae fratribus est occisus.
Genes. 34. Occasione vxoris Leuitæ crudeliter ve-
xata luxuria, occisa est maxima multitudo. *Jud. 20.*
Dauid ut liberius cum Betsabea vacaret libidini,
fidelem militem occidi fecit. *2. Reg. 11.* Amon pro-
pter luxuriam quam exercuit in Thamar, ab Ab-
salone in conuiuio est occisus. *2. Reg. 13.* Adonias,
quia vxorem patris periret in uxorem, fuit Salomo-
nis sententia occisus. *3. Reg. 2.* Homicidia multa
exercunt proditores, & proditorie. Sicut Joab
missis nuncijs, vt Abner rediret pacifice ad Da-
uid, cum loqueretur ei percussit in inguine, & oe-
cudit eum. *2. Reg. 3.* Item Ioab continens mentum
Amasæ salutans eum, & quasi desiderans eum of-
culari percussit eum latenter & proditorie occi-
dit. *2. Regum 20.* Occidit Triphon Ionathan &
duos filios eius, cum receperisset pro liberatione
eius duos filios obsides, & tringita talenta argen-
tea à Simone fratre suo. *1. Machab. cap. 42.* Pto-
lemaeus fecit conuiuio Simoni Sacerdoti &
duobus filiis eius, quasi volens eos honorare; in
quo conuiuio eos proditorie interfecit, vt habe-
tur. *1. Machab. cap. ultimo.* Homicidium si aliquan-
do iuste, cum occiduntur homines ex iustitia, eo-
rum exigentibus culpis. Nam quia Zebee &
Salmana occiderunt fratrem Gedeonis, iuste &
rationabiliter sunt ab eo occisi. Quia omnis qui
acceperit gladium gladio peribit. *Iudic. cap. 8.*
Matth. 26. Iuste fecit Dauid occidi adolescentem,
quia

qui Saul Dominum suum se dixerat occidisse. 2. Reg. 1. Quia Ioab occiderat duos viros proditorie, scilicet Abner & Amasam, ipsum iustissimus Salomon mandauit occidi. 3. Reg. 2. Duo senes pessimi qui Susannam condemnauerunt ad mortem, iussi fuerunt à populo lapidari. Dan. 13. Ananias & Saphira Domino mentientes, Dei & Petri sententia sunt occisi. Act. 5. Homicidium valde Deo displaceat, qui inter omnia vitia ipsum legitur grauiter puniuisse. Nam homicidium Cain puniuit acerbè, & tamen adhuc non erat prohibitum lege scripture. Genes. 4. Vnde ut ostenderet Dominus quod ipse homicidium abhorret, & homo etiam abhorre debeat, sub figura velamine carnem cum sanguine prohibuit comedи. Lexit. 9. Homicidia in anima sicut & corpore. Ideo dicebat Rebecca, timens ne Esau occideret Iacob: *Cur orbabor utroque filio uno die? vno scilicet anima, alio in corpore.* Genes. 27. Tantum offenditur Deus innoxium sanguinem effundendo, quod voluit ne ut Dauid, qui sanguinem innoxium effuderat, sed Salomon templum ei ædificaret, quod & Salomon fecit. 3. Reg. 7. Quia Iosas fecit Zachariam iniuste occidi, grauiter fuit punitus à Domino, quia diuina permissione est occisus, nec in sepulchro regio est sepultus. 2. Parahp. 24. Vnde dicit quidam sanctissimus Doctor, hortans & admonens quemlibet homicidam ut pecciteat: O homicida quid fecisti? si totum orbem terræ combussisses, ccelum destruxisses, paradisum spoliasses; Deum non in tantum

tur-

turbasse
Dominum
guinem
nem qu
pœnitere

Hono
Eis lo
Eisp
Cura
Non
Fru
Penal

Hab
quendo
honora
rexit de
eam sup
ter alia
noren h
templo
Domus
lam spel
nolite
tiationi

turbasses, quam quod fudisti sanguinem pro quo Dominus noster IESVS CHRISTVS suum sanguinem roseum effudit. Interemisti enim hominem quem Deus viuificauit. Couertere & age pœnitentiam; & erit tibi gratia à Deo.

De Honore parentum.

*Honorare debemus parentes,
Eis loquendo cum reuerentia,
Eis parcendo cum obedientia,
Curam gerendo in indigentia,
Non efficiendo tristes tidentia,
Fructum querendo ex complacentia,
Pœnam timendo de negligentia.*

Honorare debet homo parentes , eis exhibendo reuerentiam , scilicet reuerenter loquendo & reuerenter assurgendo. Sic Salomon honorauit Bersabee matrem suam : quia ipse surrexit de solio suo in occursum matris , & posuit eam super sedem suam , 3. Reg. 2. Tobias iustus inter alia quæ dedit filio documēta , & hoc fuit: *Honorem habe matri tuae. Tob. 4.* Expellens Iesus de templo vendentes & ementes dixit: *Scriptum est, Domus mea domus orationis est, vos autem fecistis illam speluncam latronum. Luc. 19. & Matth. 21.* Et nolite facere dōnum Patris mei domum negotiacionis: vos autem fecistis , &c. Volens Christus

dere quod patrem in miraculis & in omnibus honorabat, dixit eis qui eum accusabant quod habet dæmoniū: *Ego honorifico Patrem meum.* *Ioan. 8.* Omnia opera quæ faciebat Iesus attribuebat Patri; ostendens quomodo Pater debebat honori. *Ioan. 8.* Honorare debet homo patrem & matrem in præceptis, insuper & in omnibus obsequendo: quia non obedientes, malam incurrent sententiam; ideo filii Heli, quia non obedierunt patri ut desisterent à malis, diuinam sententiam grauissime incurserunt. *1. Reg. 2.* Ionathas, quia nō obediuit præcepto patris, scilicet contra eius mandatum modicum mellis comedit, mortis sententiam incurrit. *1. Regum 14.* Puer Jesus ascendens in Nazareth cum parentibus, erat subditus illis. *Luc.*

2. Obedire debent filij parentibus, scita eorum voluntate, etiam dato quod verbis non exprimūt; ideo Jesus sciens matri displicere, quod vinum in nuptijs non haberetur, aquam in vinum mutauit. Nam tantum dixit mater: *vinum non habent.* *Ioan.*

2. Honorare debemus parentes de ipsis in vita & in morte habendo curam, & in necessitatibus eis subueniendo. Ideo Dauid in magna necessitate existens, curam de parentibus habuit, & ipsos regi Moab diligentius commendauit. *1. Reg. 22.* Tobias senior dixit filio suo: *Cum accepit Deus animam meam, corpus meum sepelicum honoribus: matrem tuam honorabis omnibus diebus vita tua.* Omnibus filijs in exemplum. *Tob. 4.* Pendens Christus in cruce, matrem suam dilecto discipulo com-

men-

mēdauit. Ex quo patet quantum sollicitudinem de ipsa gerebat qui de ea in tali articulo cogitabat, ut habetur *Ioan. 19.* Nota hic exemplum quod dicit sanctus Augustinus de quadam filia, quæ nutrīuit matrem in carcere, præbens ei singulis diebus v̄bera sua. Propter quam charitatem rex matrem vinculatam liberavit. Honorare debemus parentes in nullo eos contristando, nec eos in quantum possumus, contristari finendo. Nam licet Esau esset malus & fratrem suum vellet occidere, non tam volebat hoc perpetrare viuente matre vel patre, ne contristaret eum, scilicet patrem, sed dicebat : *Veniet dies luctus Patris mei, & interficiam eum. Genes. 27.* Timens Iudas contristationem patris, ad magnam pœnam se obtulit, cum dixit de Benjamin : Si non reduxero eum tibi, reus ero in te in omni tempore. *Genes. cap. 43.* Videns Iacob quod Iudas non patiebat eum tristari, acquieuit verbis eius, qui non acquieuerat verbis Ruben dicentis : duos filios meos occide, si non reducam eum tibi, ut habetur *Genes. cap. 43.* Iuda cum supplicaret Ioseph, ut remitteret Benjamin, ait: Non possum redire ad patrem meum absente puerō; ne calamitatis Patris mei existam testis. *Genes. cap. 44.* Honorare debemus parentes, propter fructum consequendum. Nam alicui alij præcepto D e s non adiunxit præmium seruantibus, & pœnam non seruantibus, nisi solum præcepto de honore parentum. Vnde ait : *Honorā patrem & matrem, ut sis longanus super terram*

148 DE HONORE PARENTVM.

ram. Et sequitur: *Quis maledixerit patri vel matri, fit ille maledictus & morte moriatur. Exod. cap. 20 & 11.* Quia Sem & Iaphet patrem denudatum honoraverunt, ideo eius benedictionem acceperunt. *Genes. 9.* Benedictionis autem patris magnæ reputatio-
nis erat, quando Esau & Iacob pro ea taliter con-
tendebant. *Genes. 27.* Quia Cham patrem non
honorauit, sed derisit, eius maledictionem incur-
rit. *Genes. 9.* Ad Ruben dicit Iacob: Non crescas,
quia ascendisti cubile patris tui *Genes. 49.* Hono-
rare debemus parentes, ut durum diuinum iudici-
cium fugiamus, & eius ultionem, quam in praesen-
ti parentes non honorantibus præparauit. Præ-
cepit enim Dominus per Moysen: Si genuerit
quispiam filium contumacem proteruum, &c. la-
pidibus obruet eum populus. *Deut. 21.* Absalon
pessime persecutus est patrem suum: ideo fuit
morte pessima interemptus. *2. Regum 18.* Duo fi-
lii Senacherib occiderunt eum, sed neuter eorum
regnauit. *4. Regum 9.*

CAPUT LIX.

De Humilitate.

Humiliare nos debemus,
In petitione dominorum,
Famulatione dominorum,
Gubernatione subditorum,
In responsione iuriorum,

In

In reliq.
Exult.
Reputa.
Cum.
Per re.
Christi

HV.
ham De
ad Dom
sum ego.
angelo
in Man
cum 5.
do ante
Quand
uid se l
plinan
excusa
Magna
adorau
turio b
dignus,
ægrotat
8. Mat
accessio
liari d
& eis
ad Ag

*In religione clericorum,
Exultatione premiorum,
Reputatione minorum,
Cum despectione laudatorum,
Per remissionem peccatorum,
Christi sanctione exemplorum.*

HVMiliare debemus nos Deo in oratione, loquendo humiliter & seruiendo. Sic Abrahām Deo humiliter loquebatur, dicens: *Loquar ad Dominum Deum meum, quoniam cinis & puluis sum ego.* Genes. 18. Gedeon humiliter locutus est angelo à Deo misso, dicens: *Familia mea infima est in Manasse, & ego minimus in domo patris mei.* Indicum 5. Dauid coram Deo humiliter se habuit, quando ante eius arcā ludendo saltauit, 2. Regum 6. Quando Nathan venit ad Dauid ex parte Dei, Dauid se humiliter habuit ad eum. 2. Reg. 12. Disciplinante Domino populum, Dauid humiliter se excusauit, dicens: *Ego sum qui peccavi.* Regum 24. Magna humilitas fuit in Magis, qui procidentes adorauerunt puerum in præsepio. Matth. 2. Centurio humiliando se Deo dicit: *Domine non sum dignus, &c.* Fecit se dignum recipere gratiam pro ægrotante seruo quā à Christo postulabat. Matth. 8. Mater filiorum Zebedæi, precatura pro filijs, accessit humiliter & adorauit. Matth. 20. Humiliari debet homo coram dominis temporalibus, & eis seruire & respondere; ideo dixit angelus ad Agar: *Reuertere ad domum tuam, & humiliare*

domina tuae. Gen. 16. Multum humiliauit se David contra Saul dominum suum, cū debebat esse eius gener, dicens: *Quid ego sum, & quæ est domus mea, ut siam gener regis, &c. 1. Reg. 18.* Similiter cum Saul persequebatur eum, multum se humiliauit, dicens: *Cur persequeris pulicem viuum. 1. Reg. 26.* Mibhibo-seth inique accusatus regi à seruo, iniuste exhortatus à Domino, humiliiter loquebatur. *2. Regum 16. & 19.* Humiles debent esse prælati, non ambitione prælationibus inhærendo vel se ingerendo, sed humiliiter excusando, ac cum subditis humiliiter conuersando; ideo humiliiter se quinques Moyses excusauit antequam vellet ducatum populi accipere: ad ultimum, volente Domino, accepit. *Exod. 4.* Non debent prælati totum sibi velle superbe, sed alijs humiliiter partem dare; ideo Moyses licet ducatum à Domino haberet, tamen rogauit Hobab ut secum iret, & populi ductor esset. *Numer. 10.* Non debent negotia de suo capite facere, sed humiliiter requirere consilium subditorum. Nam licet Moyses sic familiariter loqueretur cum Domino, tamen consilium lethro consulentis sibi fideliter, non despexit. *Exod. 18.* Quantum debeat homines prælationem respuere, patet in Gedeone; qui licet electus, noluit tamen populo dominari. *Iudic. 8.* Non debent velle Prælati salutationes hominum inferiorum & genuflexiones ante se sustinere, & adorari ut Deus. Nam cum Petrus adoraretur à Cornelio, ait: *Surge, quia ego homo sum.* Similiter fecit Paulus & Barnabas,

A. Uer.

*Acto. cap
cuilibet re
tiā, M
citat furor
humilitate
eius. Gen
Saul qua
Si Robo
deceim pa
ceps qui
ptus ab i
1. Quia
verbis C
catellum
nitatem
Quæren
ligeret?
si quisq
ter: ami
giosi pra
ligiolor
stamentu
debent
les & h
sum dign
bent de
Ego vox
1. Del
dui; q
regum*

Aetor. cap. 10. & 14. Humiliter debent homines cuilibet respondere. Quia, iuxta Sapientis sententiam, *Mollis responsio frangit iram: sermo durus suscitat furem.* Nam quia Iacob loquens cum Esau humiliter respondebat, ideo compescuit iram eius. Genes. 33. Vnde humiliter respondit David ad Saul quando debuit fieri gener ipsius. 1. Regum 18. Si Roboam humiliter respondisset, nequaquam deceim partes populi perdidisset. 3. Regum 12. Princeps quinquagenarius tertius non est consumptus ab igne, quia humiliter loquebatur. 4. Regum 1. Quia mulier Chananaea respondit humiliter verbis Christi quæ aspera videbantur, asserens se catellum, de micis mensæ Domini capientem, sanitatem integrum filiæ procuravit. Matth. cap. 15. Quærente Domino à Petro, utrum plus alijs diligenter? respondit humiliter, dicens: *Domine, tu sis quia amo te.* Non dixit, plus alijs, sed humili-
ter: amo te. Joan. 20. Humiles debent esse Religiosi præ ceteris gentibus, exemplo aliorum Religiorum & Eremitarum noui & veteris Testamenti, scilicet Heliæ & Ioannis Baptistæ; ideo debent Religiosi de se humiliter sentire & se vi-
les & humiles reputare. Sic Ioannes dicebat: *Non sum dignus soluere corrigiam, &c.* Joan. 1. Item de-
bent de se humiliiter loqui. Sic Ioannes dicebat:
Ego vox clamantis in deserto. ut habetur Joan. cap.
1. Debent non pompatice, sed humiliiter indui; quia qui mollibus induuntur in domibus regum sunt. In cuius figura sanctus Ioannes

erat indutus de pilis camelorum *Math. 3.* Vnde Augustinus in Regula dicit: *Non sit notabilis habitus vester.* Super quo verbo dicit Hugo de S. Victore: *Non enim tenera vestis, sed munditia mentis ornatum facit Clericum.* Vnde Gregorius: *Si cultus vestium subtilium peccatum non esset, nequaquam sermo dinuniat vigilanter expressisset,* dicens: *quod dines ille qui purpura fuit induitus apud inferos torqueretur, ut habetur *Luc. 16.** De Helia similiter, qui erat accinctus zona pellicea circa lumbos eius. *4. Regum 1.* Item debent humiliter & non laute pasci, ut murmurent in deserto cum filiis Israel dicentibus: *Vitam mortui essemus in terra Ægypti quando sedebamus super ollas carnium.* Sed ipsi sint contenti victu tenui, cum Joanne, cuius cibi erant locustæ & mel sylvestre. *Math. 3.* Helia etiam in cuius figura angelus solum panem subcinericum ministravit. *3. Reg. 9.* Debent etiam victum humiliter querere, nec ex superbia verecundari mendicare; cum talis seruus Dei à vidua Sareptana buccellam panis humiliiter postulauit. *3. Reg. 17.* Item debent humiliiter habitare, non in altis domibus & excelsis palatijs, sed in locis solitarijs & desertis; ideo habitauit Ioannes in deserto. *Luc. 3.* Humiliantes se Domino humiliiter, exaltatur, iuxta Salvatoris sententiam: *Qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur.* In cuius figura Saul qui quarebat asinas, fuit à Domino super regnum Israel exaltatus. *1. Reg. 9.* Veniens Heliseus ad Iordanem, primo percussit aquas nihil dicens, & non est diuisa,

quia

quia super uocauit h
Helia d
cere incl
filij Israe
& fueru
per tragi
a popul
Christo
cium A
misit, v
humilit
dicens :
in nonis
mo qua
Salomo
omnibus
batut fi
cet ma
fratrib
pheta,
pheta,
iustus &
virgini
Ioānes
diceba
1. Hu
bona
gloria
stus p

quia superbe agebat. Secundo nomen Heliae in-
uocauit humiliter, & sic exaltatus est ; quia spiritu
Heliae duplēm habuit, propheta fuit, & mira fa-
cere inchoauit, vt habetur 4. Reg. 2. Dispersi sunt
filii Israel per Holofernem & humiliauerunt se,
& fuerunt per victoriam exaltati in tantum quod
per triginta dies vix collecta sunt spolia Assyriorū
a populo Israel. Judith. 15. Petro dicente humiliiter
Christo: *Exi a me quia peccator sum ego*, ex hoc offici-
um Apostolatus ipsi Dominus benigne com-
misit. vt habetur Luc. cap. 5. Optimam regulam
humilitatis & exaltationis suæ ostendit Saluator,
dicens : *Cum inuitatus fueris ad nuptias, recumbe
in nonisimo.* Luce cap. 14. Humiliari debet ho-
mo quantumcunque magnus, iuxta sententiam
Salomonis , qui ait: *Quanto maior es humilia te in
omnibus.* Ideo Hester magna humilitate abomina-
batur figuram & signa superbie. ibid. 4. Daud li-
cer Magnus & in regem vñctus , tamen viçtualia
fratribus humiliiter deferebat. 1. Regum 17. Pro-
pheta Magnus Hieremias , ex vtero vocatus Pro-
pheta, dicebat: *Nescio loqui.* Hierem. 1. Ioseph vir
iustus & castus , reputans se indignum coniugio
virginis , voluit eam occulte dimittere. Matth. 1.
Ioānes cum per sanctitatem crederetur Christus,
dicebat: *Non sum dignus soluere corrigiam, &c.* Joan.
1. Humiles debent esse homines quando aliqua
bona faciunt, vt non velint inde ventum vanæ
gloriæ, vel ab hominibus collaudari. Nam Chri-
stus publica sua miracula prohibebat dici, vt et-

iam patet in leproso mundato. *Matth. 8.* Et de duobus cœcis liberatis, *Matth. 9.* Et de surdo & muto sanato. *Marc. 7.* Et similiter de transfiguratione. *Matth. 17.* Ad fugiendam iactantiam & vanam gloriam de bonis quæ nos agimus, & ad habendam humilitatem, multum valer exemplum de superbo Pharisæo, & de humili publicano. *Luc. 18.* Petrus loquens humiliter de clando sanato, sibi quicquam attribuere noluit. *Act. 3.* Humilitas bonis meretur indulgentiam peccatorum; nō solum autem bonis, sed etiam malis. Exemplum. Nam Achab nequissimus, imponens sibi poenam debitam pro peccatis, humiliatus est, & Deus ei poenam temperavit. *3. Reg. 21.* Roboam & Principes eius humiliati sunt, & Dominus mutauit sententiam per Prophetam suum. *1. Paral. 12.* Ezechias humiliatus est; idcirco non venit ira Dei in diebus eius. *2. Paral. 19.* Nabuchodonosor humiliatus, recognouit statum suum, & reductus est ad statum pristinum. *Dan. 4.* Quia viri Niniuitæ humiliati sunt, non est eorum ciuitas subuersa. *Ion. 3.* Magdalena, quia ad pedes Christi humiliter accessit, peccatorum veniam humiliiter impetravit. *Luc. 7.* Humilitatis exemplum de Christo debemus suscipere in triplici suo statu, scil. Natiuitatis, Vitæ, & Mortis. In natiuitate fuit humilius; quia concipi voluit in ciuitate parua, scil. Nazareth; vnde dixit Nathanael. A Nazareth poterit aliquid boni esse. *Ioan. 1.* Item quia de humili matre. *Luc. 1.* Respexit humilitatem in humili loco collocando se, scil. in pra-

lepio

sepio. *L*
do hum
quia de h
teautem
lima. Ca
terrena a
ma, inim
Econtra
vulnera
ctus, à d
debueru
nia pate
do Deu
sub hum
phræm
figurati
cit, &c.
uit? Sa
bat? Sa
non era
Deus,
Maria
adorab
bat? si
erat ho
quis re
quis ef
dieban
non er
civos e

sepio. *Luc. 2.* De humilitate autē Christi quomo-
do humiliiter vixit ,humiliter docuit,nūc omitte:
quia de hoc plena sunt omnia Euangelia. De mor-
te autem Christi notandum est, quod fuit humili-
tima. Caruit enim ijs que superbi querunt, scilicet
terrena affluentia, mundana sapientia, popularis fa-
ma, inimicorum victoria, numerositate amicorum.
Econtra fuit Christus vestibus spoliatus , in carne
vulneratus , insipiens reputatus , corporaliter vi-
ctus, à discipulis derelictus , ab his qui amici esse
debuerunt acriter afflictus, & crucifixus. Hæc om-
nia patent. *Math. 27. Luc. 23. & Joan. 19.* Quomo-
do Deus omnipotens suam Deitatem abscondit
sub humanitate, patet ex hoc, prout pulchre E-
phræm deducit in quodā sermone de Christi trans-
figuratione, vbi Christum Deum & hominem di-
cit, &c. *Si non erat Deus, Gabriel quem Deum voca-**
nit? *Si non erat homo, Maria quem in ventre gesta-*
bat? *Si non erat Deus Elizabeth quem salutabat?* *Si*
non erat homo, in praesepe quis rasebat? *Si non erat*
Deus, angeli quem glorificabant? *Si non erat homo,*
Maria quem lactabat? *Si non erat Deus Magi quem*
adorabant? *Si non erat homo, Ioseph quem circumcidie-*
bant? *Si non erat Deus, columba quem testabatur?* *Si non*
erat homo, Joannes quem baptizabat? *Si non erat Deus,*
quis relaxabat peccatum? *Si non erat homo, in deserto*
quis esuriebat? *Si non erat Deus, mare & venti qui obe-*
diebant? *Si non erat homo, in naui qui dormiebat?* *Si*
non erat Deus, mortuos qui suscitabat? *Si non erat homo,*
cibos qui sumebat? *Si non erat Deus, latroni regnum*
quis

Sicut
quis dabit? si non erat homo, in cruce quis pendebat?
si non erat Deus, Sol lucem propter quem tenebat? si non
erat homo, in sepulchro quis iacebat? si non erat Deus,
die tertia quis resurgebat? si non erat homo, Thomas
quem palpabat? si non erat Deus, in cælum quomodo
ascendebat? Pater ergo quod Christus fuit Deus & ho-
mo, ex substâlia Patris ante secula natus, omnia im-
plens, omnia continens, equalis per omnia Patri in sub-
stâlia, ex ipso & cum ipso sempiternus. Nam in se sus-
cepit humanam naturam creator ac Dominus omnium
creatuarum, & suam Gloriosissimam Deitatem ve-
lanit ac humanauit sua humilitate, nobis in exemplum
ut ita faciamus, & cum eo aeternaliter gaudere va-
leamus.

CAPUT LX.

De Iactantia & Gloriatione.

Iactatores consuerunt alios despicere detra-
hendo:

Pompis se perfidere extollendo,
Sic Deum abuicere obloquendo,
In factis deficere abdicando.

Iactatores aliorum facta & personas despiciunt
& seipso extollunt. sic Gaal dicebat: *Quis est*
Abimelech, & qua est Sichem ut seruiamus ei? uti-
nam daret aliquis populum istum sub manu mea. qua-
si diceret: Ego magna faciem. *Iudicum 9.* Grandia
verba dixit Rapsaces ex parte regis Assyrio-
rum

rum, desp
extollens
18. Con
ponit Ch
& de Ph
te alios,
num, rapp
mine: L
minatun
nos. Ioan
quia pota
Ioan. 19.
gnal oq
re posse
nem, vo
14. Stulu
bus. N
gnabo:
Philolo
termina
cutus e
respon
perbus
na pran
natus, v
in aula
est hac
iactato
tur sup
chus ti

rum, despiciens regem Iuda, & regem Ægypti, & extollens Dominum suum & seipsum. 3. Regum 18. Contra iactantes se & cæteros despicientes ponit Christus parabolam de publicano humili & de Phariseo superbo, exaltante se, & deprimente alios, dicens : *Domine, non sum sicut cæteri hominum, raptore, adulteri : Peior tamen erat omni homine : Luc. 18.* Despiciebant Pharisei cœcum illuminatum, dicentes : *In peccatis natus es, & doces nos. Ioan 9.* Arroganter ait Pilatus Christo : *Nescis quia potestatem habeo crucifigere te & dimittere te. Ioan. 19.* Jactatores pompatice & ex superbia magna loquuntur, sed homo sapiens de quibus iactare posset, tacet. Sic Samson inermis interfecit leonem, volens ostendere suam probitatem. *Iudicum 14.* Stultum est se iactare de futuris contingentibus. Nam Adonias eleuabatur, dicens : *Ego regnabo : & postea non regnauit. 3. Regum 1.* Vnde Philosophus : *defuturis contingentibus non est determinata veritas.* Benadab rex Syriæ pompose locutus est regi Israel per nuncios suos ; cui bene responsum est, ut dicitur 3. Regum 20. Amon superbus pompose iactauit se quod solus cum regina pranderet ; qui fuit postea suspendio condemnatus, ut dicitur *Hester 5, & 7.* Nabuchodonosor in aula deambulans, dicebat cum superbia : *Nonne est hec cinitas quam adfieauit mihi ? & cætera verba iactatoria. Daniel. 4.* Quantumcunque humilianiatur superbi se iactare non desinunt. Sicut Antiochus turpiter fatigatus superbe se iactabat. 2. *Machab.*

158 DE JACTANT. ET GLORIA

chab. 5. Iactatores non solum supra homines se extollunt; sed etiam supra Deum. Ideo dicitur de Lucifero angelo, qui dicebat in corde suo: *In cœlum ascendam, supra astra exaltabo solium meum, qui postea confuse & turpiter cecidit.* Esa. 14. Nabuchodonosor dicit sociis Danielis: *Quis est Deus qui eripiat vos de manu mea.* Daniel. 3. Dicentibus Iudeis: *Est Deus potens in cœlo qui iusit celebrare diem septimum.* Respondit Nicanor: *Et ego potens in terra qui impero sumi arma.* 2. Machab. 5. Qui se sic iactant, semper mentiuntur, & imitantur diabolum, qui se iactabat plura possidere quam Deus, dicens Christo: *Hac omnia dabo tibi si cadens adoraveris me.* Matth. 4. Secundum vero Lucam, se iactauit, dicens: *Hac mibi tradita sunt, & cui volo, dabo illa.* Luc. 4. Iactatores multa dicunt & pauca faciunt, immo ut plurimum confunduntur & deficiunt. Luxta illud poeticum: *Sæpe minus faciunt homines qui magna minantur.* Sic Goliath se iactans, inuitabat alios ad singulare certamen, qui fuit à puerो superatus. 1. Regum 17. Holofernes iactabat se coram Achior quod ipsum occisurus & filios Israel superaturus esset: qui postea fuit à scemina interfactus. Judith 6 & 13. Dixit Seron: *Faciam mininomen, & delebo Judam:* & ipse fuit postea debellatus. 1. Machab. 3. Demetrius superba verba misit ad Ionathan, sed cito male ipsi successit, 1. Machab. 10. Nicanor iactauit se daturum pro uno talento nonaginta mancipia Iudeorum, sed ipse succubuit. 2. Machab. 8. Petrus iactanter se obtulit

cu m

eum Christo mori, qui eum ad vocem scemina-
ter negauit. *Matth. 26.*

C A P V T L X I .

De Idololatria & idolorum cul-
tura.

*Idololatrare facit homines,
Timiditas vel absentia Prelatorum,
Calliditas & adharentia lasciuorum,
Malignitas & complacentia sociorum,
Tumiditas & excellentia superborum:
Iniquitas & conscientia reproborum.*

IDOLOLATRARE facit homines aliquando absentia
Praelatorum. Tales fuerunt filii Israel; quia dum
Moyles esset in monte, interim dixerunt ad Aaron:
Fac nobis deos qui precedant nos Qui pusillanimus,
timens populi insultum, fecit eis vitulum confla-
tilem, quem ipsi adorare cœperunt. *Exod. 32.* Mor-
tuus Jofue, filii Israel fecerunt malum in conspectu
Domini, & deleruerunt Dominum Deum patrum
suorum, & idolis seruierunt. *Indic. 2.* Idololatrare
facit homines luxuria & inordinata concupiscen-
tia mulierum. Nam fornicatus est populus Israel
cum filiabus Moab, quæ vocauerunt illos ad sacri-
ficia sua: & illi comedenter & adorauerunt idola sua.
Num. 25. Idololatrare facit homines mala societas
vel malū exēplū: q̄ videtur in aliis qui male egerūt.

NON

160 DE IDOLOLATRIA ET IDOLORVM.

Non enim suffecit Achab regi Israel, vt ambularet in peccatis Ieroboam, sed insuper seruiuit Baal, & adorauit eum. 3. *Regum* 16. Achas rex Iuda ambulauit in vijs regum Israel, insuper & filium suum consecrauit, transfetens per ignem, vt habetur 3. *Regum* 16. Translatis filiis Israel in Syria, collocatae sunt diuersae gentes, in ciuitatibus Samariae: & vnaquaque fecit Deum suum iuxta consuetudinem gentium. 4. *Regum* 17. Idololatria facit homines superbia eorum qui se reputant aequales vel maiores Deo. Sic Holofernes iratus contra Achior qui commendabat potentiam Dei Hebreorum, dixit, se esse ostensurum quod non esset Deus, nisi Nabuchodonosor. *Indith.* 6. Darius rex Persarum pracepit, vt nullus peteret aliquid ab aliquo deo intra triginta dies, nisi ab ipso, tanquam se, sicut Deum ostenderet potentem. *Dan.* 6. Nabuchodonosor fecit statuam auream, & pracepit superbe vt omnes gentes adorarent ipsam *Dan* 3. Idololatria facit homines malitia propria & peruersitas animi. Sicut Ieroboam ex cogitato consilio fecit duos vitulos aureos adorari pro Deo, vt habetur 3. *Regum* 12. Adificauerunt viri Iuda Aras & statuas super colles & subter arbores. 4. *Regum* 17. Confusus Senacherib reuersus est Niniuen; & cum adoraret in templo Dei sui, duo filii eius occiderunt eum. 4. *Regum* 19. Manasses rex Iuda fecit aras Baalim, & adorauerunt omnem malitiam cœli. 2. *Paral.* 32. Babyloni prius adorantes idolum, post eius subuersio-

nem

nem ador: iussit ædific suillas, vt p thenis, in uitatem; ria Dei. A
D
Impati
re
Sernie
Inuide
Irasci
Nesci
Excel

Impati
nes &
quando.
minæ su
ei, rec
nem co
dixerun
inter te. C
runt iro
Egypta
quod m
impatie

C A P V T L X I I . 161

nem adorauerunt Draconem. *Dan. 14.* Antiochus iussit ædificari aras & idola, & immolari carnes suillas, vt pater i. *Machab. 1.* Manente Paulo Athenis, incitabatur videns idololatrare totam ciuitatem; in quo monetur quilibet dolere de iniuria Dei. *Acto. 17.*

C A P V T L X I I .

De Impatientia & murmure.

Impatientes sunt & murmurantes, subiacentes correctionibus dominorum:

Seruientes crapulationibus gulosorum,

Inuidentes consolationibus aliorum,

Irascentes in implexionibus aduersorum,

Nescientes in instructionibus peritorum:

Excellentes in inuentionibus sublimiorum.

Impatientes sunt serui & subditi ad correptiones malitia eos adorauit. *Exod. 19.* adorauit. *Babylon. 5.* buuersio- nem

ambula-
seruuit
rex Iuda
& filium
n, vt ha-
ael in Sy-
nitatibus
um iuxta
ololatrat-
reputant
es iratus
tiam Dei
uodon non
b. 6. Da-
ceret ali-
i ab ipso,
tentem.
auream,
dorarent
es malitia
poam ex-
eos ado-
dificaue-
s & sub-
herib re-
i templo
egum 19.
adorau-
Babylon-
buuersio-
nem

Sic Agar non ferens correptionem domiae suæ quæ affligebatur propter superbiam eius, recessit impatiens, sed est ad angeli monitionem conuersa. *Genes. 16.* Præpositi filiorum Israel dixerunt Moysi prælato eorum: *Iudicet Dominus inter te & nos. Exod. 5.* Filij Israel impatientes dixerunt ironice Moysi; *Nunquid non erant sepulchra in Ægypto?* vt habetur *Exod. 14.* Videns populus quod moraretur cum Domino, vt instrueret eos, impatienter dixerunt ad Aaron; *Fac nobis deos qui*

precedat nos. *Exod. 32*. Ancilla Saræ impatienser fere
rens increpationem, contumeliose respondit. *Tobie 3*. Impatientes & murmurantes sunt homines
gulosi, non volentes pati aliquem defectum escæ
& potus. Nam impatiens populus Israel murmu
ravit propter defectum potus. *Exod. 17*. Murmu
rauerunt postea tanquam impatientes propter
cibum & grauiter puniti sunt. *Exod. 15*. Gulosi
multa habentes, murmurare non desinunt. Sic fi
lij Israel habentes Manna & coturnices à Domi
no, adhuc murmurabant, propter ariditatem sitis.
Exod. 17. Recordabantur filij Israel carnium de
Ægypto, sed de miseria & seruitute in qua fuerant
non fecerunt aliquam mentionem, de qua à Deo
fuerunt liberati. *Exod. 16*. Propter defectum po
tus & fructuum murmuraueunt ad aquas con
tradictionis. *Numer. 20*. Impatientes & murmu
rantes sunt homines inuidi de aliena felicitate:
quod Domino multum displaceat. Ideo propter
murmurationem contra Aaron & Dominum ex
inuidia factam, egressus est ignis à Domino, & de
uorauit extrema castrorum. *Numer. 16*. Discubé
te Domino in domo Matthæi, Pharisæi inuidi
murmurate cœperunt quod cū peccatoribus mā
ducaret. *Matth. 9*. *Luc. 5*. Similiter cum discubaret
cum Zachæo. *Luc. 19*. Operarij murmurabant ad
uersus patrem familias, quia largus fuerat non tan
tum laborantibus tota die, sed & venientibus ho
ra vndecima. *Matth. 20*. Principes sacerdotum au
dientes pueros cantantes Osanna, indignati sunt.

Luc.

Lxx. 19. M
fratris, in
tientes su
quid pati
in damnu
suum di
laqueo se
filij Iuda
2. Paral. I
duas suas
aduersus
betur AE
quando
quia hab
recusant
strueret,
tes maxi
ritatem,
phas co
monstra
in verita
sunt. 2.
luminati
maledix
Stephan
Impati
queunt
tur. Na
nes impa
tiens su

Luc. 19. Matth. 21. Frater filij prodigi inuidēs festo
fratris, indignatus nolebat intrare. *Luc. 15.* Impati-
entes sunt homines iracundi, qui nesciunt ali-
quid patienter pati. Aliquando impatientes sunt
in damnum suum. Sic Achitophel videns consiliū
suum dissipatum, ira & indignatione commotus
laqueo se suspēdit. *2. Reg. 17.* Quia dure locuti sunt
filii Iuda tribus decē iratae & separatae sunt ab eis.
2. Paral. 10. & 3. Reg. 12. Græci quia videbant vi-
duas suas in quotidiano ministerio despici, irati
aduersus Hebreos murmurare cœperunt, vt ha-
betur *Acto. 6.* Impatientes sunt aliquando multi,
quando instruuntur, & veritas eis manifestatur:
quia habentes oculos obtenebratos illuminari
recusant. Sic vxor Tobiae, cum eam Tobias in-
strueret, impatienser respondit. *Tob. 2.* Disputan-
tes maxime quando superantur ab ostendente ve-
ritatem, turbantur & impatientes sunt. Sic Eli-
phas conuictus à Job, multa signa impatientiæ
monstrauit. *Iob. 22.* Quia Eleazarus instruebat eos
in veritate, qui eum duxerunt, in iram conuersi
sunt. *2. Machab. 6.* Pharisei audientes cœcum il-
luminatum disputantem & conuincentem eos,
maledixerunt ei. *Joan 9.* Audientes Iudæi verba
Stephani, dissecabantur cordibus suis. *Acto. 7.*
Impatientes sunt homines superbi; qui audire ne-
queunt verba quæ eorum extollentiaæ opponun-
tur. Nam cum cessasset loqui Achior, Holofer-
nes impatienser tulit. *Judith. cap. 5.* Sic fuit impa-
tiens superbus Amon, vt quia Mardochæus non

164 DE INGRATITUDINE BENEFIC.

adorabat eum, paruum reputans omnem a liam gloriā, mortem eius & aliorū Iudæorum procurauerit nequiter, *Hester* 3. Nabuchodonosor audiens quod tres pueri eius statuam noluerunt adorare, quam superbe exerat, in ita & in furore præcepit eos mitti in fornacem ardente, *Daniel* 3. Herodes rex iratus, audiens quod Christus Rex natus esset, propter superbiam dominandi, pueros in furore mandauit occidi, ut habetur *Matth*. 3.

C A P V T L X I I I .

De Ingratitudine beneficiorum.

*Ingratus est homo de beneficiis largienti sponte,
Paris seruitis, relucentis fronte,
De præcipitis eruenti prompte,
In amicitia non vivente sōte.*

In grati sunt homines Deo, ipsius beneficia obliuioni tradentes, nec de ipsis gratias referentes. Sic filii Israel educti à Domino de seruitute Ægypti fecerunt vitulum aureum, adorantes eundem, ut habetur *Exod*. 32. Cito obliti sunt beneficiorum Dei filij qui fastidiebant Manna & murmurabant. *Numer*. 21. Reprehendit angelus Iudæos ingratos, diuina beneficia recolendo *Iudic*. 2. Sublimauit Deus Iero boam super decem tribus & ille auertit populum à cultu Dei. 3. *Regum* 12. In grati sunt aliquando homines seruentibus eis fide-

fideliter in
do, siue op
positus pi
dentibus
Genes. 40.
sibi fidelit
recepatur
sæpius nit
David Vr
Ingratus
magnop
do destru
David ha
eum qua
gum 23.
fratricidi
grauiter p
thas viro
ea alienat
Dominu
qui poste
27. Ex de
runt ing
tione pu
securi. A
amicis ho
tibus, eis
trarium
uis Dau
niosum

fideliter in quocunque seruitio, siue ore instruendo, siue operibus seruiendo. Sicingratus fuit prepositus pincernarum aduersus Joseph, quis succendentibus prosperis sui interpretis est oblitus. *Genes. 40.* Laban multotiens voluit fallere Iacob sibi fideliter seruientem. *Genes. 29.* Multa seruitia receperat à Dauid Saul, & tamen eum occidere saepius nitebatur. *1. Regum 18.* Valde ingratus fuit Dauid Vriæ, cui tradidit litteras mortis. *2. Reg. II.* Ingratus est aliquando homo liberanti eum de magno periculo, tales liberati nituntur aliquando destruere liberantes. Nam saluavit & liberauit Dauid habitatores Ceylæ; & tamen in manu Saul eum quærentis occidere tradere voluerunt. *1. Regum 23.* Postquam Dauid condonauit Absaloni fratricidium, & liberauit eum de exilio, ipse eum grauiter persecutus est. *2. Regum 15.* Misit Ionathas viros, qui liberauerunt Demetrium; qui postea alienatus, vexauit eum, ut habeatur *1. Machab. II.* Dominus vineæ pepercit persequentibus seruos, qui postea eius filium occiderunt. *Luc. 20. Matth. 21.* Ex decem leprosis liberatis à lepra, noué fuerunt ingrati. *Luc. 17.* Quæstores ingrati de liberatione puellæ à dæmone, sunt postea Paulum persecuti. *Actor. 16.* Ingratus est homo aliquando amicis honorantibus eum, & puro corde diligenteribus, eis vel eorum hæredibus retribuendo contrarium. Sic filij Amon pro honore accepto à seruis Dauid ad eos personaliter destinatis, ignominiosum vituperium reddiderunt. *2. Reg. 10.* Valde

ingratus fuit Dauid amicitiae Ionathæ, quando filios hæreditate priuauit. 2. Regum 16. Non est recordatus Joas rex misericordiæ & amicitiæ quam fecerat ei Ioiada Sacerdos, quando Zachariam eius filium interfecit. 2. Paralip. 24. Heliseus multum honorauerat populum Israel & regem, & tamen iussit eum rex decapitari. 4. Reg. 6.

CAPUT LXIV.

De Inimicitia & odio.

*Inimicitia & odium,
Iniquitate acquiritur prependente,
Cupiditate inquiritur propendente,
Malignitate perquiritur inuidente,
Carnalitate exquiritur inuadente,
Auctoritate concipitur argente,
Cum pietate dimittitur paciente.*

INIMICITIAS permittit Deus fieri, & hoc propter peccatum. Peccatum enim causa est inimicitiarum. Vnde Aurelius Augustus dicit; *Peccatum est deformitas, quam Deus detestatur;* iniquitas quam dæmon amplexatur; infirmitas qua totus mundus dissipatur. In cuius signum statim post peccatum primorum parentum posuit Deus inimicitias inter serpentem & mulierem & inter utriusque semen, ut dicitur *Genes. 3.* Tres inimicos suscitauit Dominus Salomonis post peccatum, scilicet Razon filius Cliada, & Adad, & Ieroboam. 3. Reg. 11.

Cum

Cum fili
ram Do
s. & seq
eos, sed
casione
ipse en
nibus si
tiæ mu
tur. N
inimic
pastor
tato. I
inimic
reditat
& int
oritum
fratre
amar
pacific
quia
eos. E
agere
micu
xuria
& fil
deba
cens
carn
& T
por

Cum filii Israel peccarent & facerent malum contra Domino, insurrexerunt inimici eorum. *Judith.* 5. & seqq. Judæis peccantibus Holofernes obsedit eos, sed paenitentes liberati sunt. *Judith.* per tot. Occasione peccati diabolus dicitur inimicus noster: ipse enim est inimicus, qui dormientibus hominibus superseminauit zizaniam. *Matth.* 13. Inimicitæ multæ ex cupiditate rerum temporaliū oriuntur. Nā inter pastores Abrahæ & Loth factæ sunt inimicitæ propter substantiā. *Gen.* 13. Rixati sunt pastores Gerara cum pastoribus Isaac, eo locupletato. Ideo appellauit nomen loci illius, *Putens ad inimicitias.* *Gen.* 26. Oderat Esau Iacob propter hereditatem, & dicebat: *Veniet dies lucitus patris mei, & interficiam eum.* *Genes.* 27. Inimicitia & odium oritur aliquando, ex inuidia. Nam inuidentes fratres Ioseph quod à patre cunctis fratribus plus amaretur, oderant eum, nec poterant ei quicquam pacifice loqui. *Gen.* 37. Ægyptij oderat filios Israel, quia creuerant & multiplicati sunt, & affligeabant eos. *Exod.* 1. Videns Saul quod Dauid prudenter ageret & populus eum diligenter, factus est eius inimicus. *1. Regum* 18. Inimicitia magna surgit ex luxuria: Propter deflorationem Dinæ, inter Sichem & filios Iacob inimicitia magna fuit. *Genes.* 34. Fudebat apud Samsonem lachrymas vxor eius, dicens: *Odisti me, &c.* *Ind.* 16. Judicio Dei sit ut post carnalē amorem sequatur odio, ut pater in Amon & Thamar electa. *2. Reg.* 13. Inimicitias & odium portant aliquādo homines mali reprehēdētibus

eos & loquentibus veritatem. Nam cum Helias argueret Achab de iniqua morte Naboth, dixit ei Achab: *Num inuenisti me inimicum tibi.* 3. Regum 21. Dixit Achab ad Iosaphat de Michea: *Ego odi eum, quia non prophetat mihi nisi malum.* 3. Regum 22. De hac materia require multum in cap. de Veritate. cap. 135. Inimicitias debet homo fugere, & quantum potest inimicos pacificare, & ut pacem cito inueniat, non nimis offendere. Nam Iephthe pacificatus est cum Galaditis qui expulerunt eum, & pro eis pugnauit. *Iudicum* 11. Duo latrones Rechab & Baana, qui tulerunt caput Isboseth Dauid, inimici ipsius fuerunt, ab eo condemnati, 2. Regum 4. Cognovit Simon quod Triphon in dolo teneret vel peteret argentum vel pueros, iussit tamen dari, ne inimicitia in populo magna fieret. 1. Machab. 13. Reprehendendi sunt qui propter bonas causas non faciunt pacem cum inimicis, cum propter mortem Domini facti sint amici Herodes & Pilatus, qui fuerunt inimici. *Lue.* 23. Inimicis deuictis diuinâ non humana virtute, Deo gratiae sunt reddendæ. In cuius figura Thou rex audiens, quod Dauid expugnasset Adarezet inimicum suum, misit ad eum filium suum, & gratias egit ei, ut dicitur 1. *Paralip.* 18. Amputato capite Holoferni, dixit Iudith: *Laudate Deum, qui fecit victoriam, & interfecit inimicum nostrum.* *Judith.* 13. Subversis Ägyptijs dixit Moyses: *Cantemus Domino gloriose: quia equum & ascenforem proiecit in mare.* *Exod.* 15. Raquel & Anna laudauerunt Deum, qui excluderat ab eis

ab eis inimicum vexantem. Tob. 8. Machabæi vi-
ctoria habita, dicunt: *Confusi sunt, &c.* De hac ma-
teria quære in cap. de *Discordia*. cap. 4.

C A P V T L X V .

De Intentione recta in opere.

Intentio in opere facit exterminare si fuerit.

Opus acceptari, si defuerit,
Habet occultari, si latuerit,
Nequit indicari, quid voluerit,
Debet regulari, ne ruerit.

Intentio imponit finem operi, opus de se non iudicatur, sed intentio. Nam vna & eadem operatio facta ad diuersas intentiones, sortitur virtutem & vitium. Vnde Cain occidit Abel, & peccauit, quia ex inuidia fecit & malam intentionem habuit. *Genes. 4.* Dauid interfecit Goliam, & meruit; quia ex iustitia, & vt populum defenderet. *1. Regum 17.* Abraham & Sara riserunt in promissione filij, sed risus fuit Abrahæ commendatus & virtuosus; quia ex lætitia; Saræ vero reprehensibilis, quia ex incredulitate. *Genes. 17. & 18.* Pharaon dixit, *Peccavi*; Iuda etiam dixit, *Peccaui*; nee tamen veniam meruerunt; quia erat intentione eorum depravata. *Exod. 9. Matih. 27.* Dauid dixit similiter, & Deus pepercit; quia rectam intentionem habuit. *2. Reg. 12.* Non solum idem opus diuersis intentionibus à diuersis personis factū &

170 DE INTENTIONE RECTA, &c.

virtus & vitium est, sed factum etiam ab eodem.
 Nam Moyses quasi idem dixit & non hæsitauit; &
 idem postea hæsitans, primo meruit, secundo pec-
 cauit, ut habetur *Numer. 20.* & *Exod. 18.* Multi-
 plices intentiones habebant turbæ in sequendo
 Christum. Nam quidam sequebātur eum, ut eum
 nequiter obseruarent: & hi grauiter peccauen-
 runt, ut habetur *Luc. 14.* Quidam ut de panibus
 eius saturarentur; & hi nec merebantur, nec pec-
 cabant. *Ioan. 6.* Alij ut sanarentur à languoribus:
Ioan. 6. Alij ut auditent verba eius, & inde ædifica-
 rentur: & hi multipliciter merebantur. *Luc. 5.* Di-
 uersitas intentionum in cupiendo Christum vi-
 dere Zachæum fecit mereri salutem domui suæ.
Luc. 19. Et latronem demereri Christi responsio-
 nem. *Luc. 23.* Intentio & voluntas reputatur pro
 facto, si possilitas non affuerit: Nam commen-
 davit Dominus bonam voluntatem David de ædi-
 ficando templum, licet ipse noluerit quod ædifi-
 caretur per eum. *2. Reg. 7.* Herodis intentio quan-
 do occidit pueros fuit, quod voluit occidere Chri-
 stum, licet non potuerit; ideo Christicida vocatur.
 nam ita peccauit ac si Christum occidisset. *Mattib.*
 2. Sine causa non dixit Iesus; qui viderit mulierem
 ad concupiscendā eam iā mæchatus est eā in cor-
 de suo. *Mattib. 5.* Intentio celatur ab opere, non
 opus ab intentione; nam David misit ad Vriam
 ut veniret & quiesceret, non propter eius quietem,
 sed ut suum peccatum celaret. *2. Reg. 41.* Or-
 nauit se Judith yti solent se ornare lasciuæ mulie-
 res;

res; sed illa ornatia non ex libidine, sed ex maximam virtute patriam defendendi processit. *Iud. 11.* Herodis intentio erat Christum occidere; sed tamen eam sub adorationis pallio abscondit. *Matth. 2.* Intentio hominis in his quæ aguntur ab eo, nec debet nec potest de facili iudicari vtrum sit bona vel mala, maxime in ambiguis: & debet homo semper bonum opus in bonam partem conuertere; nam filij Ruben & Gad ædificauerunt altare ad bonam intentionem, quod filij Israël in oppositum conuerterunt, vt habetur *Ios. 22.* Quia Mardochæus non adorabat Amon, credebat Amon quod faceret ex despectu; sed non ex despectu processit, sed quia creaturæ noluit facere reverentiam creatoris. *Hester. 3.* Prohibuit Dominus duobus cæcis illuminatis ab eo, ne cui hæc dicarent: at illi diffamabant eum in tota terra illa; nec tamen arguuntur transgressores, vt habetur *Matth. cap. 20.* Intentiones habendæ in operibus, regulam dedit Christus, quam scilicet intentionem debet homo habere vel bona faciendo, vel mala sustinendo, (quæ omnia debent referri intentionaliter in ipsum) dicens: *Beati eritis cum oderint vos homines & maledixerint vos propter nomen meum. Gaudete & exultate, &c. Matth. 5.* Similis regula habetur, cum dicitur: *Qui dederit potum, &c. Marc. 9.* Item, *Omnis qui reliquerit dominum, &c. Matth. 19.* Eleemosynam dare, iejunare, orare precepit Dominus fieri, non intentione placandi hominibus, sed placandi Deo, qui in abscondito videt,

& in

172 DE INVIDIA ET ÆMULATIONE.

& in abscondito manens iuxta intentionem remuneratur operantem. Matth. 6.

C A P V T L X V I .

De Inuidia & Æmulatione.

*Inuidia & Æmulatio
Mortis doloribus dat occasionem:
Summis honoribus minorationem
Dat detractoribus oblocutionem,
Propinquioribus perturbationem,
Dei cultoribus non dat lesionem.*

INUIDIA occasio est spiritualis & corporalis mortis. Nam, ut scribit Sapietia: *Inuidia diaboli mors introuit in orbem terrarum*, quia scilicet videns diabolus hominem esse in statu felici, & ad illum locum posse accedere, vnde ipse ceciderat, doluit & tentauit, & vicit, & homo vtriusque sententiam mortis incurrit tunc, ut dicitur Genes. 3. Cain motus inuidia Abel fratrem suum occidit: quia eius munera & non sua Dominus accepit. Genes. 4. De hac materia quare in cap. De Homicid. cap. 46. Non miseris, sed positis in diuiniis & honoribus inuidetur. Nam quia Dominus benedixerat Isaac, & multiplicatus est, ob hoc inuidebant ei Palæstini. Genes. 26. Propter honorem quem dabant Palæstini Dauid, canentes percusso Philisteo: Satil percussit mille, & Dauid decem millia, inuidere coepit Saul, & persequebatur Dauid, r.

Regum

Regum
niel eo
sionem
Sacerd
rari, cla
contra
21. Luc
tum, &
uident
sapient
unt &
quod C
filio su
Reg 17
sacerd
Actor.
Steph
suis;
extra)
Conu
nabat
valen
ad mo
Iudæ
24. D
Etione
quin
dunt
nes. 3
à pat

Regum 18. Videntes satrapæ & principes quod Daniel eos honoribus superabat, quærebant occasionem contra eum, ut dicitur *Dan. 6.* Principes Sacerdotum audientes à pueris Christum honoriari, clamantes; *Osanna*, & videntes miracula, sunt contra Christum per inuidiam indignati. *Matth. 21. Luca 19.* Audientes Pharisi Lazarum suscitatum, & videntes turbam sequentē Christum, inuidentes collegerunt cōsilium. *Ioan. 11.* Inuidetur sapientibus & docentibus bona, ab his qui nesciunt & doceri nolunt. Nam videns Achitophel quod Chusii consilium præualeret doctrinæ & cōfilio suo, inuidia stimulatus laqueo se suspendit. *2. Reg 17.* Petro & Ioanne loquentibus ad populum, sacerdotes dolebant, quod populum instruerent, *Actor. 4.* Audientes Pharisi verba sapientiæ, quæ Stephanus loquebatur dissecabantur cordibus suis, (quia inuidia infuidus corruptitur intus & extra) & stridebant dentibus suis in eum. *Actor. 7.* Conuenientibus civibus audire Paulum & Barnabam Iudæi repleti sunt zelo. *Actor. 13.* Inuidi nō valentes se aliter fariare, murmurant & detrahunt ad modum canis latrantis. Sic Alcimus proditor Iudæ & Nicanor inuidia detrahebant. *2. Machab. 24.* De hac materia quære plura *in cap. De Detractione, cap 39.* Inuidi non parcunt propinquis, quin inuideant omnibus, & detrahant, & offendunt Nam Rachel Lyæ sorori suæ inuidebat. *Genes. 30.* Fratres Ioseph inuidebant ei, vidētes quod à patre plus amaretur, *Genes. 37* Maria soror Moysi & Aaron

& Aaton frater eius in Moysen inuidia moti sunt.
Numer 12. Frater filii prodigi videns fratrem suū cum honore receptum indignabatur, ei & noluit intrare. *Luc. 15.* Inuidi in quantum possunt, nituntur impedire bonos, bene operantibus multimo de detrahentes. Nam ædificantibus templum, filii Iuda post redditum de Babylone, gentes inuidentes eis multipliciter inuidebant, & grauissime vexabant eos. *I. Esdr. 4.* Audientes Sanaballat & Tobias quod venisset homo qui quereret prosperitatē Israel, contristati & moti sunt contra ædificantes, ut clare habetur *Neem. 4.* Cum ex Atheniensibus multi Iudæi crederent, inuidentes concitauerunt omnes ciues, ut habetur *Astor. 17.* Inuidiam debent fugere boni homines, quātumcunque ab ea aliquando stimulentur; nam cum duo viri prophetarent in castris, Josue quasi inuidens eis (quia mos est discipulorum inuidere doctrinæ aliorum magistrorum) dixit Moysi: Domine mi, perhibe eos; at ille, quid æmularis pro me? nec ad inuidiā prophetantium induci potuit verbis eius, sed desiderabat singulos prophetare, ut dicitur *Numer. 11.* Fugit Joannes Baptista inuidiā; quia cum dicerent ei discipuli sui similiter moti inuidia, quia Christus baptizauit, & turbæ sequabantur eum, Respondit: *In hoc gaudium meum impletum est.* *Ioan. cap. 3.*

C A P V T L X V I I .

De Hypocrisi & Simulatione.

*Hypocrita & simulatores,
Gentes decipiunt, bona simulantes,
Porros accipiunt frondes detestantes,
Dentes suscipiunt, mortem comminantes.*

Hypocritæ & simulatores intendunt semper suis simulationibus aliquam deceptionem inferre, sicut Amon simulauit se languere, ut sororem suam Thamar ad se venire faceret, ut eam deciperet & oppimeret; quod & fecit. 2. Reg 13. Hiezi simulauit Dominum suum vestibus indigere, ut Naaman deciperet, & ipse acciperet vestimenta. 4. Reg. 5. Apollonius pacem Iudæis solennitatibus Sabbathum simulauit; & sic eos decipiens arma sumens, multos ex eis nequiter trucidauit, ut dicitur 2. Machab. 5. Pharisæi placida verba Saluatori dicebant, volentes eum capere in sermone. Matthæus 22. & Marc. 12. Non solum homines, sed etiam ipsum Deum hypocritæ conantur decipere. Et ideo Simon magus reputabat se esse Deū, simulans se volare in aere, quod diabolus modo fecit; quem Petrus turpiter prostrauit, ut patet in Legenda Sanctorum. Legitur & de Simone quodam, qui volebat emere Spiritum Sanctum, ut videtur Actio. cap. 8. Hypocritæ cauient sibi de peccatis minoribus; de maioribus vitijs non curantes; de quibus dicit Dominus, quod sunt excolantes puli-

176 DE HYPOCRITE ET SIMULATOR.

pulicem, & deglumentes camelum. *Matth. 23.* Pharisei noluerūt intrare in parasceue Pilati prætorium, vt non cötaminarentur, Christum eadem die occidere non timentes. *Joan. 18.* Archisynagogus volebat Sabbathum custodiri à populo, ne sanitatem reciperet, sed non timebat offendere Deum, detrahendo ei, & populum à bono subtrahendo. *Luc. 24.* Hypocritas punit Dominus maledictionibus, reprehensionibus & flagellis: & sic sunt à Prælatiſ & à prædicatoribus arguendi. Nam vxori Ieroboam, quæ de viri consilio, mutato habitu, fe aliam simulauit prophetam inquirens, Achias Propheta Domini mandato & ipſi & viro multas maledictiones & flagella simul cum nece filij nunciauit. *3. Regum 14.* Nam cum Scriptura diuina generaliter impium detestetur; tamen singulariter hypocritis multipliciter comminatur, dicens: *Væ vobis, Matth. 26.* Manifeste hypocrisim Ananiae & Saphyræ Petrus acriter increpando, puniuit. *Aetor. 5.* Elymam magum Paulus grauiter de hypocrisi increpauit. *Aetor. 13.*

C A P V T L X V I I I .

De Ira Dei contra delinquentes.

Irascitur Dominus non obsequentibus eius preceptis:

Deum colentibus, aris erectis,

Laudes non canentibus, pro iam receptis,

Se

C A P V T L X V I I I :

177

*Seruientibus rebus ineptis,
Pro presidentibus parcit subiectis.*

Inascitur Deus contra nō obedientes ei & præceptis eius. Sed notandum ante omnia, quod secundum Augustinum, *5. Decimatione Dei*, Ira Dei nō est perturbatio animi eius, sed iudicium quod irrogatur peccato. Cogitatio vero eius & recognitio mundanorum est immutabilis ratio. Non enim sicut hominem, ita Deum cuiuscunque facti sui penitet: cuius est de omnibus omnino rebus tam fixa sententia quam certa præscientia. Sed si non vtitur Scriptura talibus verbis, non hoc modo familiari insinuabit omnem gratiam hominū quibus vult esse consultum, ut perterreat superbitentes, excitet negligentes, exerceat querentes, & alat intelligentes; quod non faceret si nō se prius inclinaret, & quodammodo descenderet ed iacētes. Sic iratus contra Moysen nolentem recipere ducatum populi, quando pluries mandauit ei. *Exod. 4.* Contra Ægyptios nolentes obedire Deo, populum dimittēdo iratus est Deus, & misit iram suam. *Exod. 12.* Propter inobedientiam populi & Moysi iratus est Dominus contra eum ad aquas contradictionis. Vnde ipse dixit: *Est mihi Dominus iratus propter vos.* *Deut. 2.* Filiis Israel, quia non obedierunt, & tulerūt de anathemate, iratus est Deus. *Ios. 7.* Dixit Iosias; Magnus furor Domini stillauit super nos; quia non custodierunt patres nostri præcepta Domini Dei nostri, *2. Paralip. 34.* Multum

M

tum

178 DE IRA DEI CONTRA DELINQ.

tum debent Christiani iram Dei timere, cum Artaxerxes rex paganus dixerit: *Omnia in nobis secundum legem Dei fiant, ne forte ira Dei exurgat.* 1. *Esd.* 7. Iraicitur Deus idololatriis, Deum cœli non adorantibus. Nam iratus est Dominus Salomoni eo quod auersa esset mens eius à Domino; quia deos alienos propter mulierē adorauerat. 3. *Reg.* 9. Propter peccatum idololatriæ iratus est Dominus contra populum Israel; & tradidit eos in manus Azazel regis Syriae. 4. *Reg.* 13. Propter auguriū & idololatriam irritauerunt Dominum filii Israel; ideo iratus est eis 2. *Paral.* 24. Increduli quasi idololatriæ reputantur super quos descendit ira Dei. Nam qui credit in filium Dei, habet in se vitam æternā: qui autem incredulus est, ira Dei manet super eū. *Ioan.* 3. Iraicitur Deus contra ingratos, qui sua beneficia non recognoscentes, peiora mala accumulat. Sic iratus est contra Amasiā regem Iuda, qui diuino auxilio superauit Idumæos; & attulit deos eorum & adorauit eos 2. *Paral.* 25. Ezechias non retribuit secundum beneficium Domini; sed eleuauit cor suum contra Dominum, & facta est ira Dei contra Iudam & Israel. 2. *Paral.* 32. Seruus nequam ingratus, cui Dominus tot & tanta dimiserat, noluit misereri conserui. *Matth.* 18. Idecirco iratus Dominus tradidit eum tortoribus, donec quadratem nouissimum resignaret. Iudeis non recognoscensibus gratiam sanationis infirmorum, quam Christus faciebat infirmis, sed obseruantibus si Sabbatho curaret ut accusarent eum, iratus est Dominus

C A P V T L X V I I I :

179

minus super cœcitatem cordis eorū. *Marc. 3.* Contra ingratos inuitatos ad cœnam & nolentes venire, sed persequentes seruos & nuncios, iratus est Dominus; qui perdidit homicidas & eorum ciuitates succedit. *Luc. 20.* *Matth. 22.* Irascitur Dominus contra peccatores diuersorum vitierum. Sic iratus est contra populum suum propter peccatum gulæ; qui populus astuabat desiderio carnium, sedens & mærens. *Num. II.* De gulosis autem dicitur: *Comederent & saturati sunt, provocauerunt autem te ad iracundiam.* *Neem. 9.* Propter peccatum murmurationis egressa est ira à Domino & plaga. *Num. 15.* Propter vitiū luxuriæ iratus est Dominus contra populum fornicatam cum filiabus Moab. *Num. 25.* Tractantes Eucharistiam indigne, exterminantur irâ Dei. Nam Ozæ quia indigne tetigit arcam Dei ut eam sustentaret, iratus est Dominus, & percussit eum, & mortuus est. *2. Reg. 6.* Quia Josaphat sociauerat se peccatoribus & Ahab, dixit ei Iehu: *Iram Dei meruisti.* *2. Paral. 19.* Cōtra peccatores non loquentes recta, irascitur Dominus. Sic iratus est contra Eliphar & duos socios eius, quia contra Ioab non loquebantur recta. *Ioan vlt.* Multū timenda est illa ira quam Dominus ostéder peccatoribus in die iudicij: de qua dicit Joannes: *Reges terra, &c. dicent mōribus, cadite super nos, & abscondite nos ab ira agni.* *Apoc.* Iram Dei debent Prælati auertere à populo orationibus & obsecrationibus. Sic fecit Moyses dicens: *Cur irascitur Dominus populo suo?* *Exod. 32.* Occasione Choro irato

180 DE IRA DEI CONTRA DELINQ.

Domino, dixerunt Moyles & Aaron orantes ad Dominum: Fortissime Deus spirituum nrum uno peccante ira Dei contra omnes deseriet. Numer. 16. Propter hanc causam constituit Josaphat iudices & principes, id est, Prelatos, dicens eis: Ostendite fratibus vestris, ut non peccent, ne ira Dei descendat super eos. 2. Paral. 19.

C A P V T L X I X .

De Ira hominis per zelum.

Irascitur homo bono zelo contra mandata Dei non impletens,
Inordinata vita viuentes:
Cum obstinata mente degentes;
Ut perpetrata sint penitentes.

Rascuntur Prelati non obedientibus præceptis vel mandatis Ecclesiæ. Sed sciendum est, quod ira per zelum est irasci contra vitia, & non contra homines. Nam, secundum beatum Augustinum: Sic diligendi sunt homines, ne errores eorum diligentur. Aliud enim est odisse quod faciunt, & aliud quod facti sunt. Sic Moyses, cum Pharaon nolleret acquiescere præcepto Domini, ut dimitteret populum, exiuit ab eo iratus. Exod. 11. Præceperat Dominus per Moysen populo, quod nullus dimitteret Manna; quibusdam referuantibus, cum scaturiret vermis, iratus est Moyses Exod 16. Heliæus iratus est contra Ioab, quia non percussit terram

terram sagitta sicut ei fuerat imperatum. 4. *Regum 3.* Irascuntur hominibus viri & maxime Prælati, quando vident inordinate viuentes, & transgredientes obseruantias, & ceremonias ordinatas. Sic Moyses reuertens & videns populum inordinate viuentem, siue ludentem, & vitulum adorantem, iratus proiecit ad radices montium tabulas & confregit. *Exod. 32.* Cum reuersus est Moyses, & reperit hircum pro peccato exustum, qui debebat comediri, est iratus contra Eleazar & Ithamar. *Leuit. 10.* Irascuntur Dei viri contra homines obstinatos in malo, qui nec admonitionibus nec exhortationibus corriguntur. Sic Moyses videns obstinatam rebellionem Chore & complicium eius, iratus est, nihilominus tamen pro eis orauit. *Numer. 16.* Considerans Ionathas obstinatam malitiam patris contra Daud, surrexit à mensa in ira furoris. 1. *Regum 20.* Respexit Dominus in ira obstinatos Iudeos qui obseruabant eum, & contristatus est. *Marti 3.* Irascuntur iudices contra reos, ut eos puniant. Quia secundum Chrysostomum: *Tolle iram, doctrina non proficit, indicia non procedunt.* Sic audita Daud parabola à Nathan iratus aduersus hominem dixit: *Venit Dominus quia homo mortis est.* 2. *Regum 12.* Neemias propter usuras quas exigebant optimates, iratus increpat eos. *Neem. 5.* Audita ab Hester querimonia de Amon, Rex Asuerus surrexit de conuiuio iratus. *Hester cap. 7.*

CAPUT LXX.

De Ira hominis per odium.

*Irascuntur mali ex inuidentia ad felicitatem,
Per attrahentia ad iniuriam,
Ex extollentia ad rapacitatem,
Ex negligentia ad vilitatem,
Ex displicentia propter utilitatem.*

IRASCUNTUR solum inuidi propter inuidiam contra innocentes, sic iratus est Cain contra fratrem suum Abel, & occidit eum. *Genes. 4.* Audiens Saul commendari Dauid, iratus est, & displicuit ei sermo. *i. Regum 18.* Inuidi etiam irascuntur contra excusantes illos quibus inuident. Nam cum Ionathas excusaret Dauid, iratus est Saul contra eum, cum iurgio. *i. Regum 20.* Cum audiret Sana-ballath, quod murus Hierusalem ædificaretur, ex inuidia iratus est. *Neem. 4.* Audiens Antiochus prælia & victorias Iudæ Machabæi, iratus est, *i. Machab. 3.* Irascuntur mali propter bonos quando non possunt eos ad malum inducere, vel à bono retrahere, sic iratus est Balach contra Balaam, quia noluit maledicere populo Dei. *Numer. 24.* Irati sunt magistratus Holofernis contra Achior loquenter pro populo Dei volentes occidere eum, ut dicitur *Iud. 5.* Eliu filius Buzites iratus est contra Job vere dicentem se iustum esse, ut dicitur *Job. 32.* Gentes iratae sunt, quia filii Israel ædifica-

uerunt

uerunt templo & sanctuarium sicut prius. 1. *Machab.* 5. Tortores Eleazari audientes verba constantia eius, in iram conuersi sunt. 2. *Machab.* 6. Post constantia verba septem fratum accusus est Antiochus, & magis desauit. 2. *Machab.* 7. Irascuntur tyranni superbi contra subditos suos comminiscentes causam, vbi non est causa, vt subditos spolient & occidant. Sic iratus est Achab contra Naboth, vt vineam eius auferret; & iniuste fecit eum occidi, seu de consilio Jezabel damnari & lapidari, 3. *Regum* 21. Senacherib fugiens plagam quam intulerat ei Deus iratus, multos Iudeos occidit. *Tobia cap.* 1. Holofernes exarsit in iracundiam, audiens quod Iudaei defendere se parent, *Judith*. 5. Iratus est Amon contra Mardonchaeum; quia ei diuinos honores impendere teculabat. *Hester*. 3. Nabuchodonosor in ira magna præcepit sapientes Babylonis occidi, quia nesciebant somnium indicare. *Dan.* 2. Item Nabuchodonosor in ira & furore iussit sibi tres pueros præsentari, & in ignem ardentem mitti, *Dan.* 3. Videlicet Antiochus quod non posset expugnare Persepolim, iratus est ira magna, 2. *Mach.* 9. Irascuntur mali co-trainstruentes & consulentes recte. Sic post salubre cōsilium Helisei Mamam iratus recedebat indignans. 4. *Reg.* 5. Asa iratus est cōtra Hanani Prophetā reprehendentē eū, 2. *Paral.* 16. Ozias rex iratus est contra sacerdotes, & minabatur eis, quia arguebant eū quod adolebat incensum, 2. *Paral.* 26. Dicente Tobia; *Videte ne hædus furtiuus sit, uxore eius*

irata est. Tob. 2. Principes Iuda irati sunt contra Hieremiam prædicantem veritatem, & incarcerauerunt eum. *Hierem. 38.* Respondente Christo de veritate illis de Nazareth, repleti sunt omnes de synagoga ira. *Luce 4.* Irascuntur videntes & credentes se decipi vel illudi. Sic irati sunt viri de Ephraim; quia separauit eos Amasias ab exercitu suo, vt dicitur *2. Paralip. 25.* Ionas credens se decipi, quia Ninive non erat subuersa, desiccata Hederā, iratus est. *Ion. 3.* Iratus est Herodes illusus à Magis, *Matth. 2.*

CAPUT LXXI.

De occultis Dei Iudiciis.

*Judicium Dei occultum est,
Bonum elicere de indecentibus,
Pena adicere se diligentibus,
Magna subiucere, dare regentibus,
Posse desiccare, stare credentibus:
Rebenedicere iam paenitentibus,
Nil potest dicere quis de latentibus.*

Iudicio Dei occulto sit vt aliquando fiant aliqua quæ videntur nobis malefacta, vt inde aliquod bonum eliciatur; quia tunc potuit nobis fieri manifestum; nam sciebat Deus hominem peccatum, & tamen factus est ab eo peccabilis, cum potuisse impeccabilis fieri; sed quantum bonum occasione illius culpa sequeretur, scilicet incar-

natio

natio filij Dei , non de incarnatione hominis , sed de incarnatione filii Dei. *Gen. 1. & 3.* Venditonē Ioseph à fratribus suis , confecta est liberatio Ægypti & circumstantium regionum. *Genes. 41.* Exulavit Moyses de Ægypto , & postea Dei habuit visiones , & fuit princeps populi. *Exod. 2. 3. & seqq.* Iudicio suo occulto permittit Deus aliquando iustos flagellari in mundo , ut si quid habuerint rubiginis , flagelli percussione purgentur. Nam antequam filij Israel educerentur de Ægypto longo tempore affligi & flagellari permisit. *Exod. 12.* Tobias post pia misericordia opera in quibus erat sollicitus , lumine est priuatus. *Tob. 2.* Mirabantur & scandalizabantur amici Job iusti , videntes eum taliter flagellari. *Ioan. 2.* Prophanatum est per Antiochum venerabile templum Dei : & Dei fidelis populus interfactus. *2. Machab. 9.* Tempore Antiochi multi boni homines interfici sunt , ex quo Deus elicit malorum punitionem , & quorundam correptionem , & multorum occisorum merita fuerunt Deo multipliciter augmentata. *2. Machab. 6. & 7.* Iudas & Ionathas & Simon fratres fidelissimi fuerunt mortui. *1. Machab. 12. & 13.* Eleasar vir bonus & senex , & illi septem fratres fuerunt pro lege Dei terribiliter cruciati. *2. Machab. 6. & 7.* Maria purissima Virgo & sanctissima Regina celi , cum Ioseph & puer Saluatorē coacti sunt fugere in Ægyptum propter timorem Herodis. *Matth. 2.* Occisi sunt innocentes ab Herode , sed nūquā tantum profuisset obles-
M S quiūm,

186 DE OCCULTIS DEI IUDICIORUM

quium quantum profuit odium, *Matth. 2.* Ioannes Baptista sanctitatis exemplum fuit ab Herode nequissimo decollatus, *Matth. 14.* *Marc. 6.* Ioannes innocens in passione sua passus est ab iniquis diversa genera tormentorum. *Acto. per tot.* Paulus fuit multipliciter incarceratus & iussus, ut à prædicatione cessaret, *Act. 16.* Et tamen hoc factum est voluntate diuina, ut Iudeis multas utilitates efficeret. Nam meritum Pauli excrevit, exempla virtutum reliquit, & melius docuit per opera quā docuisset per verba. Nec sanctus Paulus tantum profuit prædicando quantum ipse profuit epistolas transmittendo, ut habetur *Acto. 9.* Iudicio Dei fit ut mali indurentur in malo, & exalentur in mundo ad maiorem eorum confusionem ad pœnam præsentialis vel futuræ. Sic indurari permisit eorū Pharaonis, & eum super populum exaltari, ut mirabilem vindictam ostenderet patenter in mari contra eum. *Exod. 14. & 15.* Multa regna permisit Deus ab Holoferne vastari, ut per manum sc̄minæ deiiceret eum. *Judith 13.* Satis permisit Deus prosperari Herodem, qui decollauit Ioannem ad petitionem meretricis & saltatricis pueræ. Nec legitimus in Canone de aliquo illorum Deum in præsenti vltionem fecisse; sed reseruavit eos ad futura & grauiā tormenta. *Marc. 6.* *Matth. 14.* De hac materia quere plura de Prospexitate mundana, c. 96. Iudicio Dei fit aliquando occulto, ut boni aliquando in diversa peccata labantur, ut qui se existimat stare, videat ne cadat. Sic nullus pro statu quem

tu quem habet, vel bonum quod facit, debet alta sapere, sed timere. Nam Gedeon post mirabilem victoriam Dei virtute obtentā fecit Iphod; quod factum est ei & eius domui in ruinam. *Iudith. 8.* Moyses qui totiens populum reconciliauit peccantem, ipse ad aquas contradictionis peccauit. *Num. 20.* Samson à sterili miraculoſe, angelo nunciante, conceptus, fuit pluries per mulierem deceptus, *Iudic. 16.* Saule non erat in populo melior quando fuit electus; qui factus pessimus, fuit à Domino reprobatus *1. Reg. 15.* Inter alia mala quæ Saul fecit (quod satis videtur mirabile) S. Samuel à Rythonissa fœmina fuscitari fecit. *1. Reg. 28.* Augustinus tamen dicit in lib. de Doctrina Christiana, quod fuit imago Samuelis, non ipse Samuel, nec eius anima: & talis imago fuit arte sacrilega dæmonum præsentata. David sanctissimus & Solomon sapientissimus specialiter à Domino commendati. *2. Reg. 7.* Ambo tamen in peccata grauissima corruerunt. *2. Reg. 11.* Ieroboam qui fuit à Domino super decem tribus constitutus, populum ad idolatriam concitauit. *3. Reg. 12.* Iehu rex Israel, qui magno zelo persecutus Baal, ab idolatria Ieroboam non recessit. *4. Regum 10.* Josias rex Juda sanctissimam vitam duxit, qui postea contra voluntatem Dei cum rege Ægypti pugnauit & bellum perdidit. *2. Paralip. 35.* Petrus Apostolorum princeps & capitul Ecclesiæ ter Dominum non cognouisse asseruit, vt videtur *Matth. 26.* Thomas qui confidenter dixerat: *Eamus & moriamur*

188 DE OCCULTIS DEI IUDICIORUM.

cum illo, in resurrectione dubitauit. *Ioann. 20.* Ex istis duobus exemplis secutum est, quod Petrus fuerit mirior contra peccatores, & quod nullus debet de sua firmitate confidere, & siue cadat siue dubitet, de Dei Omnipotentis misericordia nunquam desperet. *Iudas Apostolus Domini & dispensator collegii, in scelus Christi proditionis incidit. Matth. 26.* Iudicio Dei sit aliquando ut peccatores puniantur in praesenti, ut magnificetur inde Deus; ideo de quibusdam Domini sententia fuit, ut indurentur corda eorum, & caderent & perirent. *Ioan. 9.* Hoc ipso quod filij Israel manserunt 40. annis in deserto propter peccata ipsorum, amplius magnificatus est Dominus, qui tanto tempore eosdem in solitudine pavuit, & tamen in promissionis terram non introduxit. *Numer. 18 & Deuter. 1.* Iratus filiis Israel Dominus propter peccata eorum dixit: Non adiiciam ut ultra vos liberem. *Jud. 2.* Filius Benjamin propter scelus uxoris Leuitae sic grauiter sunt puniti: ut pauci remanserint. *Iudic. 20.* Permisit Dominus arcam capi ab incircumcisis, vbi multa miracula fecit, ex quo magnificatus est Dominus. *1. Regum 4.* Terrible fuit quando duos quinquagenarios principes fecit Elias ab igne ibi deuorari, ut appareret Dei magna potentia, ad cuius nutum obediuit vniuersa. *4. Regum 1.* Occidit leo virum Dei, sed de carne non comedit. *3. Regum 13.* Diuina iustitia punit interdum malos homines per peiores. Sicut filii Israel puniti sunt per Chaldaeos. *Esaie 13.* Judicio Dei

Dei occulto dat ipse super peccatores sententiam
pœnæ, & postea placatus pœnitentia parcit eis.
Nam cum esset Achab sceleratissimus, & audiret
pœnam pro criminibus exigendam cœpit humiliari
exterius, & Dominus pœnam infligere pro-
longauit. 3. Regum 21. Ezechias dedit Dominus sen-
tentiam quod mori debebat, sed cum orasset cum
lachrymis, Deus sententiam reuocauit, 4. Reg. 20.
Manasses terribilia facinora perpetrauit, & ad
Dominum conuersus à Domino est exauditus 2.
Paralip. 33. Niniue subuerti debebat, sed propter
pœnitentiam euasit subuersionis periculum. Ioan.
3. Iudicio Dei occulto sicut aliqua quorum Deus
solus inuestigator est. De qui bus nullus homo
balbutiendo loqui potest: quæ sunt soli ipsius se-
creto consilio relinquenda. Sic moriturus David
fecit ordinationem satis mirabile. Sed quia Scri-
ptura commendat eum, non debet perquiri vle-
rius 3. Regum 2. Quidam Scriba obtulit se ad se-
quendum Dominum, & non fuit admissus. Alium
vero incitauit, qui non videbatur voluntarius ad
sequendum, dicens: *Dimitte me sepelire mortuum,*
Matth. 8. Luca 9. Fecit Dominus virtutem in Co-
rozaim & Bethsaida, vbi parum profecit, &
non in Tyro & Sydone, vbi plurimum
profecisset. *Luc. 10.*

CAPUT LXXII.

De Iudiciis hominum rectis.

Index ut recte iudicet, debet perquirere causam de-
centiam:

Sensus exquirere sufficientiam:

Rectum perquirere, dando sententiam.

Iudex ut recte iudicet, debet causam prius diligenter inuestigare & examineat, ut recte cognoscat quam sententiam ferre debeat; ideo dicitur: *Causam quam nesciebam diligenter inuestigabam,* *Joan. 29.* Deus quem nil latere potest, ut de hoc iudicibus exemplum demonstraret, descendit vide-re ciuitatem quam superaedificauerunt filii Adam, antequam eos puniret diuisione linguarum in Babyloniam. *Genes. II.* Noluit Dominus de Sodomitis iudicare antequam diceret: *Descendam, & video utrum clamorem qui venit ad me opere compleuerint.* *Gen. 19.* Salomon utiliter, subtiliter & diligenter inuestigauit causam illarum duarum mulierum, & scitum iudicium indicauit, ut patet *3. Reg. 3.* Diligeret & distinet examinavit Daniel duos senes de falso crimine in Susannam. *Dan. 13.* Noluit Fe-stus Praeses subito Paulum iudicare, sed dixit: Non est consuetudo Romanis aliquem iudicare antequam accusatus fuerit: Praeses autem accusatores locumque defendendi ad obiecta crimina det, ut scilicet melius valeat inuestigare. *Act. 25.* Iudex ut recte iu-

15.
causa de-

C A P V T LXXII:

191

Ete iudicet, non debet stare suo proprio sensui, sed
in quibus est aliquod dubium, consulere debet con-
silium diuinum pariter & humanum. Sic Moyses
cōsilio Iethro acquieuit, ut Dei populum salubri-
ter iudicaret. Exod. 28. Ob hanc causam constituit
Moyses maiores iudices & minores, vt simul ha-
berent consilium. Exod. 18. Cōsuluit Moyses pro-
pter causam filiarum Saphat, & respondit Domini-
nus: *Cum mortuum fuerit vir absq[ue] filio, ad filiam eius*
transibit hereditas. Numer. 27. Iudex ut recte iudi-
cet, post investigationem & consilium habitum,
debet rectam habere sententiam, & nec prece, nec
amore, nec odio deuiare à tramite veritatis. Sic
Moyses de duodecim bobus, & sex plaustris nul-
lum iudicauit esse filiorum Carith, licet essent ipsi
propinquiores. Numer. 7. Recte iudicauit Moyses
quod filij Ruben & ceteri qui petebant terram
iam acquisitam, armati alios ad bella præcederent,
donec esset alia terra acquisita, vt clare habetur.
Numer. 32. Antiochus licet esset malus, recte iudi-
cavit Andronicum, qui iniuste occiderat Oniam.
2. Machab. 4.

C A P V T LXXIII.

De Indicijs hominum falsis.

*Iudicium iniustum est cum interrumpitur vana
gloria & pigritia.*

Quando corruptur ex auaritia:

Quando prorumpitur ira nequitia;

Quan-

Quando dirumpitur ex amicitia.

Iudex tunc inique & iniuste iudicat quādo causam non diligenter examinat, sed signis & relationibus cito credit. Sic Iudas male iudicauit Thamar comburendam, audiens quod esset fornicata cum alio, & non prius examinans veritatem. *Genes. 38.* Dominus Ioseph nimis cito credidit verbis coniugis, Joseph false accusantis, & ipsum sine examine, aliquo tempore carceri mancipauit, *Genes. 39.* Iudicat iudex iniuste per auaritiam corruptus pecunia, quæ peruerit tunc iudicium. Sicut dicitur de filiis Samuelis : *Declinauerunt post auaritiam, & peruerterunt iudicium.* 1. *Regum 8.* Iniuste protulit Dauid sententiam Miphiboseth, propter munera quæ dedit ei Siba, 2. *Regum 15.* Postquam autem cognouit sententiæ huius veritatem, noluit eam immutare. 2. *Regum 19.* De iudicibus nostri temporis dici potest, quod dicitur de iudicibus & principibus Israel; *Principes tui infideles sociorum omnes diligunt munera, aurum sequuntur, ut dicitur Esaie 1.* Menelaus culpabilis propter pecuniam est absoltus ab Antiocho. Et accusatores eius innocentes sunt ab eodem iniqua morte damnati. 2. *Machab. 4.* Judicat iudex non recte qui iudicat cum ira & furore, Nam ira impedit animūne possit cernere verum. Sic Nabuchodonosor male iudicauit, quando in furore & ira præcepit, ut omnes sapientes Babylonis interficerentur, quia eius somnium ignorabant, *Dan. 2.* Herodes in igne

igne
& mi
Hier
Jude
aliqu
uiat.
ad pet
liter in
Persa
petiti
leonu
Ad p
ptus,
Ad v
Joann
6. In
tione
sediti
morti
deder
libera
rioru
habet

In
Co
-
A
101

igne iudicium protulit, quando iratus est valde, & mittens, occidit omnes pueros qui erant in Hierusalem & in omnibus finibus eius. *Matth. 2.*
 Judex non recte iudicat, quando ad petitionem aliquorum amore vel timore à via veritatis deviat. Sic male iudicanit Sedechias de Ieremia, & ad petitionem principum, eum sine causa terribiliter incarcerauit. *Hierem. 37.* Licet Darius rex Persarum sciret Danielem innocentem, tamen ad petitionem Satrapatum fecit eum mitti in lacum leonum, ut ibi à leonibus deuoraretur. *Dan. 6.*
 Ad petitionem Babyloniorum rex timore correptus, Danielem pœnæ simili adiudicauit, *Dan. 14.*
 Ad vnius saltatricis petitionem iussit Herodes Joannem iustissimum decollari. *Matth. 14.* *Marc. 6.*
 Iniquum iudicium dedit Pilatus, qui ad petitionem Iudeorum, volens eis placere, Barnabam seditionis dimisit, & Iesum innocentem tradidit morti crucis. *Matth. 27.* Peruersum iudicium dederunt magistratus, qui Paulum, qui puellam liberauerat à dæmonio, ad petitionem quæstuariorum fecerunt virgis diuersimode flagellari, ut habetur *Acto. 6.*

De Iuramento hominum.

Iurant homines promissiones fidelitatis:

Conuentiones societas:

Assertiones veritatis:

194 DE IVRAMENTO HOMINVM.

*Punitio[n]es iniquitatis,
Peruerſio[n]es temeritatis.*

Iurare possunt homines licite seruare promis-
sa, cum firma fiducia. Sic Abraham iurauit Abi-
melech ad requisitionem eius, quod non noceret
ei. *Genes. 22.* Flente Dauid mortem Absalon, iura-
uit ei Ioab, quod si non desisteret à fletu, ipse & o-
mnis populus relinqueret eum. Hæc promisit,
vt eum ad consolationem reduceret. *2. Regum 19.*
Dauid Bersabeæ matri Salomonis quod Salomon
regnaret post eum, *3. Regum 1.* Iurant homines li-
cite conuentiones societatum, matrimoniorū, &
amicitiarum firmas seruare. Sic Jacob & Laban
iurauerunt fœdus simul. *Genes. 31.* Moyses iurauit
vt habitaret cum Iethro, & acciperet filiam eius
in uxorem. *Exod. 2.* Pie iurauit Heliceus non de-
relinquere Heliam, donec posset secum esse. *4. Reg. 2.* Pepigit fœdus amicitiae Ionathas cum Da-
uid, & iurauerunt ambo. *1. Regum 20.* Iurant ho-
mines afferendo veritatem, vt fides magis adhi-
beatur. Sic Christus in pluribus locis veritatem
affirmans, dicebat: *Amen, amen.* *Matth. 5.* Item
Paulus propter hinc causam multotiens in suis
epistolis iurasse legitur, dicens: *Deus & Pater Do-
mini mei I E S V C H R I S T I scit, quia non mentior.*
Ad Galat. 1. Et alibi: *Testis est mihi Deus, cui seruio.*
Rom. 1. item 2. Corinth. 11. Ecce coram Deo, quia non
mentior. Propter hanc causam consueuerunt men-
daces sua mendacia iuramento firmare, vt scil. ma-

ior

ior fides adhibeatur eisdem , quibus quantum plus iurauerint, fides minor est adhibenda ; sic iurauit Petrus metieando se Christum nullatenus cognouisse. *Matth. 26.* Mendaciter & cum fraude iurauit Antiochus se pacem tenere , ut crederent. 1. *Machab. 6.* Iurant aliquando homines siue iudices & Principes, malefactores punire, humana vel diuina sententia. Sic Rex Salomon audita petitione pessima Adoniae, scilicet quod volebat uxorem patris ducere, iurauit quod occideret eum. 3. *Reg. 2.* Dixit Helias ad Achab regem pessime operantem; *Venit Dominus in cunctis conspectu suo: Si eris annis his ros vel plunia, nisi iuxta verbum meum.* 3. *Regum 17.* Audita parabola Dauid de homine, qui tulit orem pauperis , iurauit quod orem in quadruplo redderet, & filius mortis esset. 2. *Reg. 12.* Iurant aliqui temere aliquid facere, quorum iuramentum peruersum & peruersissimum est obseruare. Sic iurauit Dauid destruere Nabal & omnia quae habebat. 1. *Reg. 25.* Benadab rex Syriae indignatus ad reprehensionem iurauit, si sufficeret, &c. 3. *Reg. 20.* Simile iuramentum fecit Iezabel, quod occideret Heliam 3. *Reg. 19.* Nabuchodonosor iurauit per thronum suum, quod vindicaret se de filiis Israel. *Indub. 1.* Male iurauit & pessime seruauit iuramentum Herodes, dare saltatrixi quicquid volebat, & concessit ei caput sanctissimi Ioannis Baptista. *Marc. 6. Matthei 14.*

C A P V T LXXV.

De Iustitia & Aequitate.

Iustitia recta est : si pro merentibus singula reddantur :

Si bona consequentia bene dividantur :

Si aliquando indigentibus, preciis emanantur :

Si delinquentibus, aequa mensurantur.

Iustitia & Aequitate redditur vnicuique quod suum est: & hoc initium habet à Deo, secundum Psalm. Redder vnicuique secundum opera sua. & secundum Ambros. *Iustitia communis est virtus reddens vnicuique quod suum est.* Ideo dixit Iacob ad Labani: *Respondebit mihi cras iustitia mea.* Genes. 30. Testimonia Dei instanter petierunt filiae Salphat, quorum de iure erat hæreditas, cum in hæreditate paterna Moysi succedere petierunt. Numer. 27. Dixit David Saul: *Dominus retribuet vnicuique iustitiam suam.* 1. Reg. 26. Iustitia seruari debet in diuidendo communia, & communicando diuisa: in diuidendo, maior debet diuidere, & minor debet eligere. Sic Abraham volens se separare à Lot, dedit ei optionem ut eligeret vnam partem quam vlleret. Genes. 13. Constituit David, & quasi habitum est pro lege, quod aequa eslet portio euntium ad bellum, & remanentium ad sarcinas. 1. Regum 30. Iustitia exigit; ut qui indiget, aliena non furtue, nec violenter accipiat, sed congruenti

enti pretio emat. Sic Dauid noluit accipere aream gratis quam volebat à Iebuseo, sed ipsam iusto pretio comparauit. 1. Paralip. 21. & 2. Regum 24. Audiens Tobias hœdum balantem, dixit: *Videte ne furtum sit. Tob. 2.* Iustitia exigit ut malis retribuantur eadem mensura, etiam in præsenti, qua & ipsi alijs retribuerunt. Et ideo iustum est, ut non pereat iustus cum impio, ut Abraham dixit. Genes. 28. Adonibozeth iuste amputatae sunt manus summitates, sicut ipse amputauerat septuaginta Regibus, ut habetur *Judic. 1.* Agag qui sine liberis fecerat mulieres, remansit sine liberis mater eius. 1. Regum 15. Superbus Amon suspensus est in eodem patibulo quod ipse parauerat Mardochæo. *Hester. 7.* Hostes Iudæorum eadem die occisi sunt qua ipsi Iudæos occidere decreuerant. *Hester. 9.* Viri qui Danielem fecerunt mitti in lacum leonum: missi sunt in eundem & deuorati sunt. *Daniel. 14.* Duo Senes qui voluerunt iniuste occidere Susannam, à populo interficti sunt. *Daniel. 13.* In eodem loco in quo Andronicus occiderat Oniam, fecit eum eunuchus occidi. 2. *Machab. 4.* Iason qui multos interfectos insepultos abiecerat insepultus abiectus est. 2. *Machab. 5.* Antiochus blasphemus & homicida pessimo vlcere interfectus est. 2. *Machab. 9.* A seruo nequam qui noluit conseruo dimittere repetijt Dominus debitum iam dimissum.

Matth. 18.

N 3 C A

C A P V T LXXVI.

De Iustis inter peccatores latentibus.

*Iusti inter peccatores inueniuntur caste viuentes
cum luxuriantibus,
Fide ferentes, cum idololatrantibus,
Innocentes cum malignantibus,
Viri clementes cum iniuriantibus.*

IVsti inueneti sunt inter luxuriosos caste & honeste viuentes; quod magnum est: Nam quando omnis caro corruperat viam suam, dixit Deus ad Noe: *Te enim vidi iustum coram me.* Genes. 6. Loth castus & continens tunc habitauit in medio Sodomorum luxuriæ deditorum. Genes. 19. Joseph in Ægypto castam duxit vitam cum muliere adultera & lasciuia. Genes. 39. Susanna iuuenis fuit in Babylone castissima, vbi senes inuenti sunt impudici. Daniel. 13. Iusti inuenti sunt fideles & Dei cultores inter infideles & idololatras. Sic in terra Madian infidelium paganorum apparuit Dominus Moysi fidei cum oves pasceret in deserto. Exod. 3. Credebat Helias solū esse se fidelē inter idololatras, & tamen audiuit à Domino: *Reliqui viri septem millemillia qui non curuauerunt genua sua ante Baal.* 3. Reg. 19. Mardochæus solus alijs adorantibus Amon, ei diuinos honores impendere recusabat. Hester. 3. Ezechiel dixit Deus: *Incredibili & subuersores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas.*

Ezech. 2. Daniel & socij eius habitauerunt interidololatras Chaldaeorum, adorantes Dominum Deum suum. *Dan. 3.* Matathias cum filijs & cum paucis suis alijs tempore Antiochi inueniti sunt fideles. *Machab. cap. 2.* De fide centurionis dixit Christus: *Non inueni tantam fidem in Israe.* *Matth. 8.* Nicodemus inter Iudeos incredulos venit ad Iesum nocte, & credens dixit: *Scimus, quia a Deo venisti, magister.* *Ioan. 3.* Iusti inueniti sunt innocentes in medio impiorum. Sic Samuel cum pessimis filiis Heli nutritus, sanctus & innocens permanuit usque ad finem vitae suae, ut dicitur *I. Regum 2.* Tobias de tribu Nephtalim sub regno Samariae, inter pessimos innocentiam seruavit. *Tob. 1.* Job de Esau & gentibus natus dicebat: *Frater draconum & socius strutionum.* *Iob. 30.* Hieremias inter populum peccatorem & impium seruavit innocentiam suam. *Hierem. 42.* Iusti inueniti sunt pij & misericordes inter infideles & immisericordes, qui Christum erucifixerant, Nicodemus portauit aromata. *Ioan. 19.* Alijs petentibus crudeliter ut Christus crucifigeretur, Joseph pie petijt ut Christus sepeliretur. *Matth. 27.* Gamaliel Legisdoctor inter Pharisaeos, pius dedit consilium pro Apostolis. *Acto. 5.* Cornelius erat in Cesarea cum omni domo sua inter crudeles religiosus & timens Deum & faciens eleemosynas. *Acto. 10.*

CAPUT LXXVII.

De Lachryma & Fletu.

Lachrymantur & plorant homines pro dolorum
 demonstratione:
 Gaudiorum promulgatione:
 Cupitorum expectatione:
 Proprietorum auscultatione:
 Miserorum ex compassione:
 Peccatorum obstinatione:
 Flagellorum supportatione:
 Peccatorum in oratione:
 Amicorum separatione:
 Inuidorum indignatione:

LAchrymantur & plorant aliquando homines
 ex tristitia & dolore, de morte carorum ami-
 corum, beneficorum & propinquorum. Sic fleuit
 Agar nolens videre filium suum morientem. Ge-
 nes. 21. Venit Abraham ut plägeret Saratm vxorem
 suam iam defunctam. Genes. 23. Planxit Iacob,
 multo tempore credens Ioseph filium suum à be-
 stijs deuoratum. Genes. 37. Planxit Dauid super
 mortem Saul & Ionathæ, & allorum occisorum
 in bello. 2. Regum 1. Dauid & omnis populus plan-
 xit super Abner, quem Iobad proditiole occiderat.
 2. Regum 3. Fleuit Dauid super morrem Absalon
 filij sui, licet se fuerit grauiter persecutus. 2. Re-
 gum 18. In morte Mathatiae & Iudæ Machabæi &

Jona-

Jonathæ, factus est fleris magnus. *i. Machab.* 2. 9.
& 13. Occisis pueris ab Herode, impletum est il-
lud: *Vox in Rama audita, est ploratus & ululatus*
Rachel, &c Matib. 2. Lachrymas fundunt & plan-
gunt aliquando homines è conuerso, præ gaudio
quod habent de aliquo. Sic eleuata voce fleuit Ia-
cob, cognita Rachel consobrina sua. *Genes.* 29. Esau
videns fratrem suum Iacob quem diu non vide-
rat, lachrymas non potuit continere. *Genes.* cap. 33.
Commota sunt viscera Ioseph super fratre suo
Beniamin, & lachrymæ erumpabant. *Genes.* 43. Io-
seph ut cognosceretur à fratribus, eleuauit vocem
suam cum fletu, dicens: *Ego sum Ioseph frater ve-*
ster quem vendidistis. *Genes.* 45. In reditu de Baby-
lone Iudæis ædificantibus, voces lœtantium, fle-
tus videbantur. *i. Esdr.* 3. Legente Jdra verba legis,
omnis populus præ gaudio & exultatione plora-
uit. *Neem.* 8. Raguel recognoscens Tobiam cum
lachrymis osculatus est eum. similiter & Gabelus.
Tob. 7. 8 & 9. Tobiæ redeunte occurrunt paren-
tes, & ambo præ gaudio plorauerunt. *Tob.* 11. La-
chrymantur & flent aliquando homines ex desiderio
rei quam habere desiderant. Sic fleuit Esau
pro benedictione paterna quam desiderabat præ
cæteris obtinere. *Genes.* 27. Vulgus promiscuum
quod descenderat de Ægypto, ex carnium deside-
rio fleuit. *Numer.* II. Vociferans omnis turba fle-
uit, dicens: *Vt in am mortui essemus in terra Ægypti,*
quando sedebamus super ollas carnium, & comedeban-
mus in saturitate. hoc ex desiderio carnium proce-

debat. *Numer. 14.* Moram faciente Tobia, mater eius, eū vīdit desiderans, & irremediabilibus lachrymis flebat, dicens: *Fili mi, ut quid te misimus peregrinari.* *Tob. 10.* Pro desiderio caelestis patriæ dicebat David: *Quemadmodum desiderat cernus ad fontes aquarum, ita desid. &c.* *Psalm. 41.* Pater filij lunatici, filij salutem desiderans, orauit cum lachrymis, dicens, *Domine, &c.* *Matth. 17.* *Marc. 9.* *Luc. 9.* Lachrymantur aliquando homines & flent audientes pia verba, moti quadam deuotione. Sic fleuit Ioseph, fratribus eum rogantibus ut obliuisceretur iniuria ab eis recepta. *Genes. 50.* Saul audita voce David multum pie loquentis, fleuit, dimissa iracundia. *I. Regum 24.* Auditis piis verbis Naemi, ambe nurus eius non valentes lachrymas contīnere, leuantes voces suas uberrime flere cēperunt. *Ruth. 1.* Lacrymantur aliquando homines ex compassionē quam habent ad alienas misericordias. Sic fleuit omnis populus videns in morte Moysi & Aaron Dei populum acephalum remansisse. *Deut. 34.* Planixerunt filii Israël ex compassionē super filios Beniamin, quos ipsi ijdem interficerent, propter scelus commissum in uxorem Leuitā. *Iud. 21.* Audita obsidione Iabes, filij Israël compatientes eleuauerunt voces & fleuerunt. *I. Reg. 11.* Iugebat Samuel Saulem; quia Deum pœnitiebat quod constituerat eum regem. *I. Reg. 15.* Manducauit Tobias panem cum lachrymis super mortuum quem sepelire volebat. *Tob. 2.* Compatiens Iob afflictis dicebat: *Flebam super eum qui*

affli-

obia, mater
abilibus la-
de misimus
estis patriæ
cerus ad
Pater filij
it cum la-
. Marc. 9.
es & flent
otione. Sic
us ut obli-
50. Saul
tis, fleuit,
piis verbis
lachrymas
e flere cæ-
homines
as miseri-
as in mor-
ahum re-
el ex com-
iijdem in-
in vxorem
filij Israel
erunt. I.
Deum pa-
1. Reg. 15.
rymis su-
b. 2. Com-
er eum qui
affili-

afflictus erat. Job. 30. Hieremias compatiens dicebat: *Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, & plorabo die ac nocte imperfectos populi mei.* Hierem. 9. Flebant amici Susannæ cum viderent presbyteros aduersus eam testimonium prolaturos. Daniel. cap. 13. Contristatus est Antiochus animo propter iniquam mortem Onias, & flexus ad misericordiam lachrymas fudit, recordatus defuncti sobrietatem & modestiam quam habebat, ut dicitur 2. Machabæor. cap. 4. Ex compassionē fleuit Christus & Magdalena super Lazarum defunctum. Ioan. cap. 11. Propter magnam compassionem quam habebat Maria ad Christum, stabat ad monumentum plorans. Jo-
an. 20. Lachrymantur & flent homines ex con-
tritione peccatorum suorum. Sic quando ange-
lus Domini impropereauit filiis Israel Dei benefi-
cia, & eorum peccata, quæ coram Deo commis-
erant, clamauerunt voce magna vnanimiter, &
fleuerunt, ut clare habetur Indicum cap. 2. Cum
audisset Iosias Rex comminationes scriptas in li-
bro Legis Domini; propter peccata scidit vesti-
menta sua, & fleuit: quod Deo multum placuit,
ut habetur 4. Regum cap. 22. Fleuit Esdras & po-
pulus propter commixtionem populi Iudaici
inter gentes, earum exemplo peccantis. 1. Es-
dra 9. Pro peccatis suis fleuit Dauid, dicens:
*Lauabo per singulas noctes, id est, culpas, lectum
meum.* Psalm. 6. Non solum Dauid de lachrymis
fecit lauacrum propter peccata sua, sed & propter
cibum

204 DE LACHRYMA ET FLETU

cibum & panem: ait enim; *Fuerunt mihi lachryme meae panes die ac nocte, dum dicitur, &c. Psalm. 41.*
 Magdalena pro contritione peccatorum sic fletuit, quod Christi pedes lachrymis rigauit. *Luc. 7.*
 Petrus postquam trinam negationem fecit, recognita culpa sua, egressus, fleuit amare. *Luc. 22.* Lachrymas fundunt & ploratus audientes grana mala quæ oportet eos pati in præsenti, vel vident alios esse passuros. Sic videns David ciuitatem Sicelech succensam & habitatores ductos captiuos, planixerunt ipse & populus, *1. Regum 30.* Helisæus videns coram se Azadem, cœpit flere, propter malam quæ ille facturus Israel erat, cum ipse esset futurus Rex Syriæ, sicut ei prophetico spiritu fuerat demonstratum. *4. Regum 8.* Cum audisset Mardochæus iniquam sententiam contra Iudeos prolatam, scidit vestimenta sua, & cum eiulatu plorans, animi sui amaritudinem ostendebat. *Hester 4.* Videns Esaias amaritudinem populi sui, dicebat: *Discedite a me, amare flebo.* *Esa. 22.* Fleuit Susanna inspiciens cœlum, timens iniustæ mortis sententiam. *Dan. 13.* Cum Antiochus faceret cœdi homines in Hierusalem, factus est planctus magnus. *1. Machab. 1.* Videns Iesus ciuitatem, fleuit super illam, quoniam à Romanis erat funditus destruenda. *Luc. 19.* Lachrymantur & plorant amici, & tenerimè, ex quadam teneritudine cordis, quando ab inuicem separantur. Sic David & Ionathas, facta amicitia, cum ab inuicem discederet, lachrymas vberes effuderunt. *1. Regum 20.* Cum disce-

disced
mariss
cens f
chrymu
rant h
Sic filij
ram Do
giter c
ra. *I.* Re
oraret
4. Regu
misera
minun
cæcus :
cuperat
tur *Tob*
lofernii
exorau
nide li
Holof
propiti
orans.
lachrym
Judith
uit ei ca
cum hi
magnu
20. Cr
adoran
bat, yr

discederet Tobias à parentibus , parentes eius a-
marissime flere cæperunt. *Tob.5.* Paulus valedi-
cens fratribus ait : *Vos scitis quod cum multis la-
chrymis seruuerim.* *Acto.20.* Lachrymantur & plo-
rant homines in oratione ex quadam deuotione.
Sic filij Israel pugnaturi cum filiis Beniamin, co-
ram Dominio fleuerunt. *Indic.20.* Anna fleuit lar-
giter coram Domino pro filio quem erat petitu-
ra.1. *Regum 2.* Fleuit Ezechias fletu magno , cum
oraret ut leuaret Dominus sententiam mortis.
4. Regum 20. Et *Esaie 8.* Audiens Neemias statum
miserabilem ciuitatis, pro eius recuperatione De-
minum cum lachrymis exortauit. *Neem.1.* Tobias
cæcus auditio impropositio ab vxore, Deum pro re-
cuperatione visus lachrymans postulauit, vt dici-
tur *Tob.2.* Populus de Bethulia auditis verbis Ho-
lofernisi ab Achior qui referebat ea , Dominum
exorauerunt cum lachrymis ut eos ab eius tyran-
nide liberaret. *Indith.6.* Fleuit Iudith ante lectum
Holofernisi , cum lachrymis orans ut Deus suum
propitiaret cogitatum. *Indith.13.* Dauid dicebat,
orans. *Exaudi Deus orationem meam anribus percipe
lachrymas meas,* &c. *Psalms.38.* Et exclamans dixit
Iudith : Conforta me Domine & statim amputa-
uit ei caput. *Indith.13* Paulus positis genibus suis,
cum his quibus loquebatur , orauit Dominum;
magnus autem fletus factus est omnium. *Acto.20.*
Circumdedernerunt viduæ Petrum flentes &
adorantes pro Dorca , quæ illas continue refoue-
bat, vt dicitur *Acto.9.* Lachrymantur & plorant
aliquan-

206 DE LIBERALITATE ET CURIAL.

do homines inuidi de aliena felicitate, ex quadam amaritudine animi, videantes quod quibus inuident nocere non possunt. Nam postquam Amon vidit Mardochæum tam magnifice honoratum, festinavit lugens, & operto capite ingressus est in domum suam, ut habetur *Hester*.

C A P V T LXXXIII.

De Liberalitate & Curialitate.

*Liberalis, largus & misericors debet esse homo,
In largiendo cum benevolentia,
In reuerendo dignos reuerentia,
In defendendo passos violentia,
Subueniendo templis ad decenia:
Distribuendo, si est indigentia,
Restituendo sine negligentia,
In exhibendo sponsis complacentia,
In relinquendo nos allicentia,
Pro acquirendo, cum respondentia.*

Liberalis largus & misericors debet esse homo in respondendo, & donando sive communicando sua, cum beatius sit dare quam accipere. Sic valde liberalis fuit Rebecca in verbis & in factis, plus offens quam seruus Abrahæ peteret. *Genes. 24.* Grata libertas & liberalitas tempore necessitatis. Sic Dauid gratum habuit quando Bercellai & exercitui eius necessaria detulerat. *Regum 19.* Obtenta victoria de Amalechitis, Dauid liberali-

ter misit dona senioribus Iuda, vt dicitur *I. Regum*
30. Largus donator & remunerator est Christus,
relinquenti temporalia promittens æterna, tri-
buens centuplum in prælenti, & vita æternæ
gloriæ tribuens in futuro. *Math. 19.* Non debet li-
beralis procrastinare; quia qui cito dat bis dat. Sic
Christus non dixit latroni, Cras mecum eris in
paradiso, sed, Hodie. *Luc. 23.* Liberalis debet esse
homo ad honorandum homines dignos honore,
& maxime ad suum hospitium venientes. Sic ho-
norauit Moyses Iethro venientem ad se. *Exod. 18.*
Rex Salomon multum honorauit Bersabee veni-
entem ad se, quando surrexit de solio; & solium fe-
cit ipsi parari iuxta se, & quicquid peteret se fa-
cturum promisit. *2. Reg. 2.* Rex Assuerus liberaliter
& magnifice honorauit Mardochæum, quando fe-
cit eum indui vestibus regijs, & poni super e-
quum de sella sua. *Hester. 6.* Quia Simon non re-
cepit honorifice Christum in domo sua, Christus
reprehendit eum, in comparatione ad Magdale-
nam, dicens: *Intravi in domum tuam, aquam pedi-
bus meis non dedisti.* *Luc. 7.* Liberalis debet esse
homo ad defendendum illos quos videt iniuri-
am pati verbis vel factis. Sic liberaliter egit
Moyses, filiam Iethro à pastoribus defendendo.
Exod. 2. Liberalem epistolam scripsit Artaxer-
xes pro defensione populi Iudæorum Esdræ Sa-
cerdoti. *Esd. 7.* Christus liberaliter defendit publi-
canos & peccatores appropinquantes sibi, à mur-
murationibus Scribarum & Pharisaorū. *Luc. 15.*

Libe-

208 DE LIBERALITATE ET CURIAL.

Liberaliter defendebat discipulos à detractionibus Iudeorum & Pharisaeorum. *Matth. 12.* Mariam Magdalenam defendit à sorore conquerente. *Luc. 1.* Pharisæo murmurante. *Luc. 2.* Et Iuda, pro effusione vnguenti eam prodigam appellante. *Matth. 26.* *Joan. 12.* Miræ liberalitatis fuit Paulus, qui seruos Philomenis fugitiuos liberauit à poena, scribens epistolas miræ liberalitatis. *ad Philo. 1.* Liberales debent esse homines ad Ecclesiæ, Ecclesiastica seruitia, & Ecclesiasticos seruitores, bona distribuendo, quia spiritualia recipiunt in eisdem. Sic liberales erant filij Israel, qui mente præptissima obtulerunt ad faciendum opus tabernaculi. *Numer. 7.* Sic liberales fuerunt filij Israel ad ædificiū, ut plus obtulerint quam necesse fuerit. *Exod. 36.* Præcepit rex Darius reædificari templum, & dari sumptus de arca regis. *1. Esdr. 10.* Ad sacrificia Ecclesiæ debemus esse liberales. Sic Iudas pro imperfectis in bello præstítit sumptus ad sacrificia. *2. Machab. 12.* In paupere maior virtus reputatur liberalitas quā diuite. Nam duo minuta pauperculæ viduæ impositæ Gazophylaciomunericibus diuitum à Domino præferuntur. *Luc. 21.* *Marc. 12.* Liberalis debet esse homo pauperibus & egenis eis pro Christi amore eleemosynas largiendo. Nobilibus autem depauperatis prævere cundia mendicare nolentibus magis pium esse largum. Sic Dauid præcepit Miphiboseth qui fuerat nepos regis quod in mæsa sua comederet semper secum. *2. Regum 9.* Quidam boni viri Israel capti-

captiuos vestierunt Judæos, & qui ambulare non poterant ex magna liberalitate imposuerunt iumentis. 2. *Paral.* 28. Iob liberalis fuit ad pauperes, qui ait; Cor viduæ cōsolatus sum pater eram pauperum. *Iob.* 29. Liberaliter Magi Christo pauperi pānis inuoluto in præsepio stabuli reclinato munera obtulerunt. *Matth.* 2. Saluator liberaliter pauit pauperem turbam; quia non habebat quod manducaret, ut habetur *Matth.* 13. *Marc.* 8. Multum largus erat Zachæus, qui dicebat; Dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus, & si quem defraudaui reddo quadruplum. *Luc.* 19. Religiosis & prædictoribus qui sunt pauperes Christi debent ipsi homines esse liberales, sicut Lidda purpurissa liberalis fuit Paulo prædicanti. *Actor.* 16. Audiant hæc diuites & magnates: naufragijs & periculo iactatis Paulo & socijs Barbari humanitatem maximam præstiterunt. Accensa enim pira reficiebant eos omnes propter imbrex qui imminebat & frigus, ut habetur *Acto.* 28. Liberales debent esse homines non aliena auferendo, sed restituendo ablata, & remittendo quæ de iure sua sunt. Ideo dixit Moyses régi Edom. Liceat nobis transire per terram tuam, non ibimus per agros nec per vineas: nec bibemus aquam de puteis. *Numer.* 20 Rex Cyrus remisit in Hierusalem vasa aurea quæ tulerat Nabuchodonosor pater eius 1. *Ezdr.* 1. Tobias multum fuit liberalis Raphaeli quem hominem reputauit, offerens omnia quæ adduxerat; *Tob.* 11. Zachæus in hoc na-

O

gnam.

210 DE LIBERALITATE ET CURIALI

gnam ostendit liberalitatem, qui dicebat : *Si alii quem defraudavi, reddo quadruplum, &c.* *Luc. 19.* Magna liberalitas apparuit in similitudine de seruo nequam, cui omnia sunt dimissa. *Matth. 18.* Liberalis debet esse homo in matrimonii & nuptijs, tam ex parte dantis quam recipientis uxorem. Talijs fuit Raguelis liberalitas, quæ dando Tobiae filiam suam in uxorem, dimidium suæ substantiæ dedit pro dote. *Tob. 7. & 8.* Rex Assuerus fecit magnum & liberale conuiuum in nuptijs Hester, quando eam sibi desponsauit in uxorem. *Hester. 2.* Viri etiam debent esse liberales uxoribus suis. Ideo dicit rex Assuerus ad Hester : *Si dimidiū regni mei, &c.* *Hest. 5.* Magnam liberalitatem ostendit Christus in nuptiis, quando deficiente vino, aquam in vinum conseruit. *Ioan. 2.* Valde liberalis fuit ille rex qui nuptias fecit filio suo, & misit vocare invitatos ad nuptias, donec mensæ discumbentium implerentur discumbentibus. *Matth. 22.* Liberales debent esse Religiosi quando iurant religionem, ad mittendum pauperibus omnia; & nihil sibi penitus reseruare. Sic enim Christus consuluit iuueni volenti esse perfecto, dices: *Vade, & vende omnia quæ habes, & da pauperibus. & veni & sequere me, si vis esse perfectus.* *Matth. 19.* Barnabas intrans religionem vendidit agrum, & posuit ante pedes discipulorum, ut clare habetur *Actor.* *4.* Male successit Anania & Saphiræ præfatam religionem intrantibus, qui partem pretij sibi retinuerunt, & partem discipulis attulerunt, ut habe-

tur

C A P V T LXXVIII;

211

tur Actor. 5. Liberalis debet esse homo, si attendat remunerationem liberalitatis, & punitionem tenacitatis, etiam in praesenti. Sic David de filijs Berscellai, à quibus prius beneficia receperat, fecit. Nam dicit Berscellai: *Veni, ut requiescas securus mecum in Hierusalem.* 2. Regum 19. Regina Saba multa attulit Salomoni, & Salomon dedit ei omnia quæ petiit. 3. Regum 10. Iulius liberaliter recepit Paulum & socios eius, & Paulus uxorem eius argam restituit sanitati. Actor. 27. Quia viri Sochot & Phanuel non fuerunt liberales Gedeoni, ab eo grauiter sunt puniti. *Judicum* 8. Nabal in maximo propter tenacitatem suam fuit periculo, nisi largitas Abigail suppleuisset. 1. Reg 25.

C A P V T LXXIX.

De Loquacitate mulierum.

Loquuntur mulieres stulte in petitionibus & respondendo:

Persuasionibus, male consulendo:

Secreta, sermonibus exprimendo:

In rixationibus, iurgia sequendo:

Et petitionibus, vane respondendo.

Loquuntur mulieres aliquando stulte, petendo. Nā Sara interrogata cur risisset, stulte respondit, dicens: *Non risi.* Genes. cap. 18. Stulte loquendo petunt mulieres aliquando impossibilia fieri, sicut Rachel dicebat Iacob: *Da*

O 2

mishi

mibi liberos, quasi esset in potestate ipsius. *Gen. 29.* Stulta fuit petitio matris filiorum Zebedæi; & id eo fuit à Domino reprobata, quia pro eis petebat quietem ante laborem, brauium ante cursum, coronam ante victoriam. *Mattb. 20.* Importuna petitio ancillæ & stulta fecit Petrum negare Christum. *Mattb. 26.* Multa verba stulta petendo & respondendo antequam Christum cognosceret, dixit illi mulier Samaritana. *Iocn 4.* Loquuntur mulieres valde stulte aliquando in consilijs, per se nescientes, nec à prudentibus volentes addiscere, sed solo proprio appetitui credere, & stultis aliorum consilijs assentire. Ideo Eua stulte locuta est, consulendo viro ut de fructu yetito manducaret: quia prius legitur locuta fuisse cum serpente in suggestione, quam cum Deo in oratione vel cum viro instruente, ut ab eo reciperet documentum. *Genes. 3.* Vxor Amon audiens quæstionem fieri de Matdochæo, stultum dedit ei consilium, & ille stultus credidit, quando excelsam trabem parari iussit. *Hester. 5.* De hac materia require plura *de consilis malis 132.* Loquuntur aliquando mulieres stulte, reuelando secreta eis imposita, quæ continere non possunt. Ideo stultum est eis viros reuelare secreta & occulta. Nam vxor Samsonis statim quod propositum didicit à marito, in damnū eius alijs reuelauit. *Judic. 4.* Dalila sciens ubi erat secreta fortitudo Samsonis, retulit inimicis. *Jud. 16.* Loquuntur mulieres stulte, rixando cum vicinis, bonum aliquando cōuertendo in malū, Nam quia

quia David sanctus ex magna deuotione saltauerat coram arca, vxor eius ironice conuiciando dixit: *Quam glorioſus factus est rex.* 2. *Regum* 6. Turpiter & cum conuicijs rixabantur duæ mulieres coram Salomone pro filio viuo & mortuo. 3. *Regum* 3. Ancilla Saræ iuste reprehensa, rixando dixit: *Amplius non videam, &c.* *Tob.* 3. Vxor Tobiae cum rixa ei respondit: *Vana facta est spes tua.* *Tob.* 2. Vxor Job conuiciando dicebat, *Benedic Deum & morere.* Cui Job ait: *quasi stulta locuta es.* *Job.* 2.

De Luxuria & Incontinentia.

Luxuria & incontinentia multis causa extitit homicidiorum,

Raro ipse restitit quispiam bonorum,

Hanc sectantur cumulus malorum,

Et in fine praestitit pœnam commissorum.

LVxuria causa vel occasio fuit, vel est homicidiorum & effusionis sanguinis. Nam propter violationem Dynæ Sichem & Amon cum habitatoribus ciuitatis sunt occisi. *Genes.* 34. Occasione vxoris Leuitæ incredibili vexatæ luxuria, multi fuerunt homines interfecti. *Iud.* 20. Amon propter violationem sororis suæ Thamar ab Absalone in conuiuio fuit occilus. 2. *Regum* 13. Dauid pulchritudine Betsabeæ captus, cum proditione homicidium, perpetrauit. 2. *Regum* 11. Quia Isboseth

214 DE LUXURIA ET INCONTINENTIA

reprehendit Abner, quod fuerat ad concubinas patris eius ingressus, facta est indignatio inter eos, & ambo post modicum tempus sunt occisi. 2. Regum 3. Propter luxuriam Herodis & Herodiadis fuit Ioannes Baptista nequiter decollatus in carcere. Matth. 6. Marc. 14. Luxuria nulli parcit, domesticus & familiaris hostis est; ideo multum timeri debet. Nam virtuositate deiicit potentes; sic deiecit Samsonem Dalila. Judic. 16. Deprimit sanctitate virentes, sic depresso David Bersabea, quam lauare perspexit. 2. Regum 11. Decipit sagacitate prudentes. Sic decepit Salomonem per mulieres quibus adhæsit. 3. Regum 11. Diminuit probitate pollentes. Sic diminuit Holofernem propter Iudith quam concupiuit. Indith. 12. & 13. Destruit honestate & ætate senescentes. Sic destruxit duos senes, propter Susannam, eius pulchritudinem aspicientes. Daniel. 13. Luxuriam sequuntur multa mala, & multa incongrua, propter quæ luxuriæ vitium ab omnibus hominibus, præsertim Christi famulis, detestandum est. De quibus ponimus quinque. Primum est, diuina indignatio cum severitate. Nam causa diluvii videtur esse vel fuisse luxuria; quia omnis caro corruperat viam suam. Ideo dixit Deus ad Noe: Delebo, hominem. Genes. 6. Secundum est, diabolica inhabitatio cum impietate. Anima quæ libidini vacat, habent super eam potestatem dæmonia. Ob hanc causam petierunt dæmonia intrare in porcos, id est luxuriosos. Matth. 8. Tertium est, celestis gloria pri-

uatio

uatio ex iniuitate. Nam si vxorem quærentes seu ducentes non fuerunt digni cœna Dei, quid erit de adulteris & fornicarijs, & aliis generibus lasciuorum? *Luc. 14.* Luxurio si grauiter puniuntur in legibus à Deo. Ideo cum relatum fuit *Judæ.* quod Thamar ex adulterio concepisset, ait: *Ducite eam ad comburendum.* *Genes. 38.* Duo senes luxuriosi volentes Susannam opprimere, à populo sunt lapidati. *Daniel. 13.* Grauiter puniuntur qui fornican-
tur in sacris. Nam tempore Antiochi templum fuit luxuriæ plenum, quod summo Deo displicuit, & eos graui acerbitate puniuit, ut habetur, *2 Machab. 6.* Mulier in adulterio deprehensa mandabatur à Moysè lapidari. *Leuit. 20.*

De maledictione qua Deus maledicit.

Maledicit Deus homini;

Prauis peccatoribus, laici tenoris;

Malis sermonibus, clericalis moris.

Tardus in furoribus, est more pastorum.

Maledicit Deus laicos peccantes & alios ad peccatum inducentes. In cuius figura serpens quæ ad peccandum Euam induxerat, legitur à Domino maledicta. *Genes. 3.* Sic detestatus est Deus peccatum, quod non solum peccatores, sed & alias creaturas in eorum opere maledixit. Ideo dixit Adæ post peccatum: *Maledicta sit terra in*

opere tuo. Genes. 3. Et iterum: terra es & in terram re-
uerteris. Et iterum: In sudore vultus tui vesceris pane
tuo. Ecce quantam maledictionem. Peccatum ho-
mocidij & effusio nem innocentis sanguinis sic
Deus abhorret, ut eis specialiter maledicat. Sic
maledixit Cain & terram quæ suscepit sanguinem
fratris sui. Genes. 4. Ociōsis in opere & verbosis in
lingua Deus singulariter maledixit. In cuius fi-
gura maledixit ficalneam, cum foliis scilicet verbo-
rum sine fructu. Matth. 21. Terribilis erit illa
maledictio in die iudicij, quando Dominus dicet:
Discedite à me maledicti in ignem eternum, &c. Mat-
thaei 25. Maledicit Deus Clericis & Sacerdotibus
male operantibus. Et eorum maledictio peior est
maledictionibus secularium. Ideo lamentans Hie-
remias dixit: Repulit Dominus altare suum, maledi-
xit sacrificioni sua. Threnor. 2. Sacerdotibus male
loquentibus loquitur Dominus per Malachiam
dicens: Maledicam maledicentibus vobis. Malach. 2.
Maledictionem tardat Deus tanquam misericors,
sæpe expectans reconciliationem vel conuersio-
nem peccatoris: benedictionem autem festinè &
liberaliter donat. Ideo de maledictione dixit Da-
niel, ostendens tarditatem eius: Stillavit super nos
maledictio. Daniel. 9. Quam autem largus sit ad
benedicendum, Sapiēs ostendit in Ecclesia-
stico dicens: Benedictio illius quasi flu-
uius inundabit. Eccl. 39.

C A P V T LXXXII.

De maledictione qua homo maledicit homini.

*Maledictiones hominum,
Vna fugienda est, quæ est progenitorum,
Alia canenda est, quæ est filiorum,
Tertia timenda est, si sit Prelatorum,
Quarta deridenda est, hominum malorum
Quinta ferenda est cum sorte punitorum.*

MALEDICTIO patris vel matris multum timenda est. Quia sicut benedictio firmat domos filiorum, sic maledictio eradicat fundamenta. Ideo timere debent filij parentes offendere, ne maledicantur ab eis. Nam offenderat Cham Noe, ostendens eius nuditatem & deridens: unde ipse & filij, & filij filiorum maledictionem acerbissimam incurserunt, cum dixit Noe: *Maledictus Cham, &c.* Gen. 9. Per locum à contrarijs, videri potest quantum timebant Iacob & Esau maledictionem patris, qui ita erant pro benedictione solliciti. Unde & Iacob dixit matri: *Timeo ne pater meus putet me sibi voluisse illudere, & inducat super me maledictionem pro benedictione.* Gen. 27. Quia Simeon & Leui contra voluntatem patris occiderunt viros Schem, dixit Jacob pater eorum: *Maledictus sit favor eorum, quia pertinax; & indignatio eorum, quia dura.* Genes. 49. Maledicere non debent filij patriarcharum

O s bus

bus vel matribus carnalibus , nec subditi spiritua-
libus Patribus vel Prælatis: quia, ut dicitur: *Qui ma-
ledixerit, patri vel matri, morte moriatur:* quod non
solum de carnali patre vel matre accipitur, sed et-
iam de Prælato & matre Ecclesia exponitur. *Le-
uit. 20.* Arguebant Iudæi Paulum, dicentes; sum-
mum Sacerdotem Dei maledicis, sed excusauit se,
eis dicens: *Nesciebam, fratres, quod Princeps esset
Sacerdotum,* ut habetur *Actor. 23.* Maledictio Præ-
latorura & excommunicatio mala est & timenda,
sive iusta sive iniusta, etiam si illi sint mali. Nam
maledictus erat quem Balaam maledicebat. *Nu-
mer. 22.* Seruare debemus mandata Dei & Eccle-
siæ, ne maledictionem vel excommunicationem
Dei incurramus. Nam multas maledictiones de-
dit Moyses transgressoribus mandatorum. *Dent.*
27. Iosue capta Iericho dixit; *Maledictus fit ille qui a-
dificat Iericho.* *Iosue 6.* Saul volens persequi Phi-
listæos imprecatus est, dicens: *Maledictus vir qui
comederit panem usque ad vespertas, donec ulciscar me
de inimicis meis.* *1. Regum 14.* Instruendi sunt pueri
ne derideant Senes & Prælatos. Nam pueris deri-
dentibus Heliiseum, ipse maledixit; & duo vrsi de
saltu exierunt & deuorauerunt eos. *4. Regum 2.*
Maledictio male viuentium , quibus ex officio
non incumbit, timenda & cauenda non est. Sic
Sichemita inter epulas maledicebant Abime-
lech *Judicum 9.* Multi obstinati quando plura pe-
ticula patiuntur, plus maledicunt; quorum male-
dictio timenda non est. Nam obfessi in terra à Ia-
dam ma-

da maledicebant ei. 2. Machab. 10. Non fuit timēda, sed deridenda maledictio illa quam Pharisæi, illuminato à Domino dederunt, cum maledicentes dixerunt; Tu discipulus eius es: quæ maledictio Dei descendat super vos & maneat semper. Ioan. 9. Maledicentes aliis sine causa, maledictionibus & aliis pœnis grauibus puniuntur. Ideo dicebat Jacob benedicendo filium; Qui maledixerit tibi, sit ille maledictus, ut patet Genes. 27. Goliath qui maledixit Dauid in diis suis, est occisus ab eo. 1. Regum 17. Sichemitæ maledicentes Abimelech, sunt ab eo similiter imperfecti. Iudicum 9. Semni qui maledixit Dauid fugientem, à Salomone est occisus. 3. Regum 2.

De Matrimonio.

Matrimonio iuncti debent iuris habere equalitatem:

Vterq; iubere ad bonitatem;

Vnus cauere pluralitatem;

Ritus fouere identitatem;

Prolis tenere causitatem;

His honor vere dat dignitatem;

Scire fugere carnalitatem.

Matrimonio iuncti vir & mulier seu vxor, debent inter se habere æqualitatem. Debet enim

enim vxor viri esse socia, non domina, nec ancilla. Ad quod designandum Dominus formauit Euam de costa viri, quæ est in medio; non de capite, nec de pede; ita ut eam diligat sicut cor suum. *Genes. 2.* Quilibet tamen coniugum licet æquales sint, debet alterum reuereri & obedire; nam Sara obediebat Abrahæ, vocans eum Dominum; & ipse descendebat Saræ in omnibus quibus eum rogauebat. *Genes. 18. & 21.* Propter hanc causam scilicet æqualitatem, ad matrimonium requiritur consensus utriusque partis. Ideo dixerunt parentes Rebeccæ: *Quaramus voluntatem puella.* *Genes. 24:* Et nota, quod ista æqualitas non est in sapientia animi. Nec in corpore pulchritudine, sed in æquatione voluntatum ad bonum. Ideo aliquando expedit ut vir stultus ducat vxorem sapientem; quia per eam ditigitur & saluatur, ut patet in Nabal stulto & Abigail sapiente. *1. Regum 25.* Parentes ipsius Saræ matrimoniale regulam eidantes, docuerunt eam diligere maritum: quia dilectio communis actus est, non dixerunt, timere; quod est teruile. *Tob. 10.* Quantum ad actum coniugalem, iudicat Apostolus æquales virum & vxorem, dicens: *Mulier non habet potestatem sui corporis sed vir.* Similiter & vir non habet potestatem sui corporis, sed vxor. *1. Corintb. 7.* Matrimonio iuncti licet in multis debeant esse æquales, in agendis tamen & in consulendis vir debet esse caput, & mulier virum sequi: hoc autem volens ostendere Deus, fecit virum prius, & mulierem de viro formauit.

Genes.

Genes. 2. Ob hanc causam mariti debent vxores, tanquam caput membra, dirigere: sed secreta quæ ad se pertinent, quæ nec alijs vult pandere, hæc vxori caueat reuelare, eo quod mulieres non sunt bonæ secretariæ. Nam quia Samson reuelauit secreta vxori quæ parentibus noluit reuelare, ipsa in damnū ipsius alij reuelauit. *Judic. 14.* Sicut caput præualet omnibus membris; sic vir, quantum ad vxorem, præualet omnibus filiis & consanguineis alijs; ideo dixit Helcana Annæ vxori suæ: *Melior sum tibi decem filiis.* *1. Reg. 1.* Sicut membra servant fidelitatem capiti; sic vxor viro seruare debet. Sic Susanina ut fidem thoris seruaret, exposuit se morti. *Dan. 13.* Utinam sic facerent nostræ modernæ mulieres. Matrimonio iuncti debent esse vnici: vir enim unam solam debet habere: & econverso. Ideo dixit Deus: *Erunt duo in carne una.* *Genes. 2.* Ante diluvium solus Lamech duas uxores habuit, qui duplex postea homicidium perpetravit. *Genes. 4.* In arca Noe tot viros quot uxores iussit Dominus reseruari, ut esset unica vnici. *Genes. 7.* Quarentibus à Christo discipulis, si liceret uxorem dimittere propter aliquam causam, & ducere aliam, Respondit, *quod Deus coniunxit, homo non separat.* *Matth. 19.* Matrimonio coniuncti non debent esse diuersi ritus vel sectæ; quia unus alium ad malum cito faceret declinare. Nam ideo Ioram fecit malum & ambulauit in vijs Achab, quia filiam eius duxerat in vxorem. Ex quo apparet quod multum debent respicere ad parétes puerorum.

ellaē qui dueunt vxorem, vt habeatur 4. Reg. 8. Propter hanc causam Neemias increpauit ducentes vxores aliegenas, & verberauit. Neem. 13. Si autem alter coniugum vult facere malum, vel diuersum ritum sequendo, vel mala alia committendo, non debet alter sequi. Ideo male se excusabant mulieres translatæ in Ægyptum de idololatria, quia sic videbant facere viros suos. Ideo filii transmigrationis dimiserunt filias alienigenas quas habebant. I. Esdr. 10. Matrimonium debent contraherere viri & mulieres, non ad satietatem libidinis, sed ad Dei laudem, & ad multiplicationem prolis. Sic fecit Sara filia Raguelis, dicens : *Virum cum timore tuo & non cum libidine, Domine, consensi suscipere.* Tob. 3. Dicit angelus Tobiæ, in illis qui vxores accipiunt, vt Deum à se excludant, & libidini vacent, semper habet super eos potestam dæmonium. Tob. 6. Honestissimam causam ducendi vxorem exposuit angelus dicens : Accipies vxorem cum timore Dei & amore filiorum magis, quam amore libidinis, vt habeatur Tob. 6. Propter hanc causam noui coniugati prius deberent vacare diuino operi, quam operi coniugali. Sicut Tobias qui prima nocte, secunda & tertia docuit vxorem orare antequam coniungerentur. Tob. 8. Ille qui se excusauit à coena qui vxorem duxerat, non dixit, habeas me excusatum, sicut fecerunt alij, quia status eorum qui ducunt uxores, vt libidini vacent, ita fortiter eos allicit vt eos sape retrahat à diuinis. Luca cap. 14. Matrimonium in nouo Testamento

mento & veteri Deus multiplicitate honorauit.
Nam ordinem matrimonialem in Paradiso con-
stituit, quando mulierem homini sociauit, ut ha-
betur Genes. cap. 2. Destruente Domino mun-
dum per aquas diluvii, solos matrimonio con-
iunctos saluauit, scilicet Noe & vxorem eius, &
tres filios eius cum vxoribus eorumdem. Genes.
7. Matrem suam virginē voluit desponsari, ut hæ-
reticos, qui damnant matrimonium, dicentes
ipsum esse à diabolo constitutum, damnaret, &
sic matrimonium commendaret. Matth. 1. Ma-
trimonialibus nuptiis C H R I S T V S cum matre &
discipulis voluit interessere, & ibi primum manife-
stum miraculum operari, ut ipsum matrimonium
honoraret. Joan. 2. Cœleste & spirituale coniu-
nium matrimonialibus nuptiis à Domino assimili-
atur. Luc. 14. Matrimonio repugnat adulterium,
quod est maximum vitium & grauiter pu-
nitur à Domino, & propter ipsum mala innume-
rabilia committuntur. Ideo Ægyptii magis de-
testantur adulterium quam homicidium. Nam
Abraham timebat occidi propter Saram, ne scili-
cket cura esset sine viro, Pharaon cognosceret eam.
Genes. 12. Propter Saram vxorem Abraham flagel-
lauit Deus Pharaonem, plagiis maximis. Genes. 12.
Et Abimelech per somnum exterruit commi-
nando. Genes. 20. Ex adulterio nati ut plurimi sunt
mali, qui male nutriuntur. Nam qui primus blas-
phemasse Deum legitur fuit Ispurius; qui postea iu-
bente Domino fuit lapidatus Len. 14, Daud pro-
pter

pter adulterium , homicidium & proditionem
perpetravit. Ideo filium abstulit ei Deus. 2. Reg. 12.
Herodias vt liberius cum Herode adulterio va-
caret , Ioannem Baptistam , qui eum de hoc virtio
arguebat; ne quiter decollauit, vt habetur Marc. 6.
& Matth. cap 14.

CAPUT LXXXIV.

De Mendacio.

*Mendaces solent grauiter committere transgressio-
nem:*

*Sæpe præmittere deceptionem,
Mortis præmittere occasionem.
Menti immittere proditionem,
Bonum omittere relationem,
Falsam admittere assertionem,
Culpæ submittere conuersationem,
Et hinc admittere tribulationem.*

Mendacium est peccatum grauissimum , eo
quod veritati ; imo Deo qui est veritas &
vita, opponitur. Ita namq; graue est mentiri, quod
Iudas grauius æstimabat mentiri quam fornicari.
Ideo de Thamar cum qua ex pacto fuerat forni-
catus, mittens ei hoedum, ream non inueniens, di-
xit: Mendacii non potest nos arguere. Genes. cap. 38.
Propter grauitatem mendacii , non licet alicui ex
quacunque causa mentiri , licet aliquando liceat
& expedit veritatem tacere. Sic fecit Samuel di-
cens,

cens; *Ad immolandam Domino veni: & tamen aliud facere principaliter venerat, & nihilominus non proponebat 1. Regum 16.* Mendaces querunt decipere audientes. Ideo primum mendacium fuit à diabolo persequente prolatum, scil. nequaquam moriemini, ut hominem decipiendo trahe-ret ad peccatum; quod & fecit, *Genes. 3.* Gabaonitæ callide cogitantes, Iosue mendacio voluerunt decipere; sed ille bono vsus consilio pactum initum non fregit, sed eos vt meruerant, in seruitutem redigit. *Iosue 9.* Vir Dei qui prædixerat Ieroboam destrunctionem altaris, à falso propheta mendacio est deceptus. *Regum 13.* Mendaces homines suis mendaciis hominem ducunt ad mortem, ut patet in præcedenti historia; ubi vir Dei deceptus mendacio fuit à leone occilus. *Regum 13.* Prophetæ mendaces sualerunt Achab vt iret ad pugnam, ubi ad mortem vulneratus fuit, vt habetur *Regum 22.* Verba quæ dixit Iudith Holoferni, duxerunt eum ad mortem, licet ipsa Iudith propter bonam intentionem quam habuit, excusatetur. *Iudith. 13.* Pessimum mendacium inuenit Amon, vt posset interficere Mardochæum. *Hester. 3.* Mendaces multum sunt homines ad prodiciones, qui vt prodiciones suas valeant adimplere, pallio mendacij eas tegunt. Sic Antiochus post mendacia verba & pacifica ciuitatem plaga percussit, *1. Mach. 1.* Ru-pit Antiochus iuramentum & mandauit destrui murum. *1. Mach. 6.* Alcimus proditorie volens esse Summus Sacerdos, Iudæ mēdaci ter detrahebat. *1. Mach.*

Machab. 7. Bacchides & Alcimus loquentes mēdaci-
ter, factum aliter peruerterunt. 1. *Macha.* 1.
Promisit Demetrius Ionathæ multa si liberatus
esset, qui se postea alienauit ab eo. 1. *Machab.* 11.
proditoriè Triphon mentitus est Simoni quan-
do argentum & obsides pro Ionathæ liberatione
recepit, qui postea Jonathan & filios eius interfec-
cit 1. *Mach.* 13. Mendaces ut plurimum sunt accu-
satores aliorum, & relatores nouorum qui semper
addunt ad referenda. Sicut occiso Amnon ab Ab-
solonē fama venit quod Absolon omnes filios
Regis interfecit. 2. *Reg.* 13. Ab accusatoribus Pau-
li fuerunt multotiens multa dicta mendacia, scili-
cer à quæstuaris *Att.* 16. Item à quibusdam Athe-
niensib⁹. *Att.* 17. Mendaces pessimi sunt testes
falsi, qui suis mendacijs & assertionibus falsissimul-
tos proditoriè & iniustè faciunt condemnari Sic
duo falsi testes producti contra Naboth, eum in-
iustè lapidati fecerunt, eum blasphemasse Deum
mendaciter afferentes. 3. *Reg.* 21. Contra Susannā
falsum testimonium proferentes detestabile mē-
daciū protulerunt duo iniqui senes & falsi Iu-
dices. *Daniel.* 13. Duo falsi testes qui locuti sunt
contra Beatum Stephanum iniustè eum lapidari
fecerunt, vt clarè pater *Att.* 7. *Capit.* Mendaces
sunt aliquandò & specialiter mulieres, excusando
se à malis operibus, de quibus aliquando arguun-
tur. Sic excusauit se Saravxor Abrahæ timore
perterrita, dicens. *Non risi.* & mentita est. *Genes.*
18 Multa mendacia dixit Pharaō Moysi se excu-
fando

s mē-
cha. 1.
eratus
ab. 11.
quan-
tatione
interfe-
t accu-
temper
b Ab-
filios
us Pau-
a, scili-
Athe-
testes
ismul-
ari Sic
um in-
Deum
usannā
le mē-
alſi Iu-
ti sunt
apidari
ndaces
usando
rguun-
timore
Genes.
excus-
fando
ſando nē dimitteret populū. *Exo. 8. & 10.* Os illius qui mentitur occidit animā, & etiam aliquando corpus. Sicut Anania & Saphira excusantes ſe mē-
daciter corā Petro diræ mortis ſententiā incurre-
rūt. *Att. 5.* Mendaciū officiolum remuneratum eſt in p̄ſentī non in futuro. Sic mendacium obſte-
trices dixerunt Pharaoni vt filios Iſrael paruulos non necaret. *Exod. 1.* Temporaliter remunerata eſt Raab, quæ mentita eſt officiōe vt exploratores Iſrael liberaret. *Iosue. 2.* Officiōe mentitus eſt Chufi pro ſaluatione Dauid, dicens Absoloni: *Sicut fui cum patre, ita ero tecum, 2 Reg. 16.* Mentita eſt officiōe illa mulier, quæ nuncios Dauid ſub velamine abscondendo celauit, vt habetur *Re-
gum cap. 17.*

De Miraculis Diuinę potentię.

Miracula fecit Deus in cœlo cum corporibus ibi contentorum.

In Angelis minoribus, more ministrorum.

In igneis ardoribus, ſapè paſiuorum.

Aere, tenoribus perditis vaporum.

Aqua, quæ liquoribus ius dat humidorum.

Terra, quæ cultoribns fructum dat laborum.

Bastiarum, morsibus atq; iumentorum.

Ex progenitoribus, ortu vitiorum.

Hominum saporibus deditis ciborum.

*Hominum erroribus, incorrigendorum,
Hominum terroribus ex ira bellorum
Hominum doloribus carnis egotorum,
Hominum saporibus morti deditorum.*

Miracula facit Deus in cœlo & cœlestibus corporibus; inter quæ miracula præcipuum fuit prima creatio, quando Deus cœlum creauit in principio, & postea quarto die Solem, & Lunam, & stellas, & signa & tempora mirabiliter ordinauit. *Genes. 1.* Ita fuit mirabilis mundi creatio, quod eius notitia non potuit, nisi per reuelationem haberi. Vnde Gregorius super Ezechielem homil. 1. *De præteritis prophetanis Moyses, dicens;* In principio creauit, &c. Non quod prædixerat futura, sed quod prædictum occulta Hæc Gregorius. Stetit Sol ad vocem Iosue dicentis: *Sol contra Gabaon non mouearis, Ios. 10.* Valde fuit mirabile, quod ad petitionem Ezechiel Sol decem lineis retrocessit. 4. *Regum. 20.* Stella quæ mirabiliter in Oriente apparuit, Magos ad Christum adorandum adduxit. *Matth. 2.* In passione Christi factæ sunt tenebræ, Sole mirabiliter obscurato. Quod miraculum Dionysius videns dixit: Aut Deus naturæ patitur aut mundi machina dissoluetur. *Matth. 27.* In ascensione, corpus Domini est in cœlum mirabiliter eleuatum. *Actor. 1.* Hora tertia factus est repeante de cœlo sonus, & spiritus vehemens de cœlo Apostolos illustrauit. *Actor. 2.* Paulum miraculose lux de cœlo circumfulsit, & ipse yoci cœlesti cele-

celeriter obediuit. *Aitor. 9.* Miracula fecit Deus in Angelis & cœlestibus spiritibus, quos tanquam ministros nostros pluries in nostro seruitio deputauit. Vnde angeli Loth de Sodomis mirabiliter eruerunt. *Genes. 19.* Angelus ad locum flentium veniens, filios Israel ad pœnitentiam excitauit. *Judicum 2.* Heliæ fatigato in itinere angelus a- quam & panem subcinericium ministravit. *3. Reg. 19.* Pueri territo ostendit Heliseus currus auxiliantium angelorum. *4. Reg. 6.* Resurgente Christo angelus Domini de cœlo descendens sepulchrum custodientes exterruit. *Matth. 28.* Apostolos in carcere sub publica custodia positos nocte angelus Domini liberavit. *Aet. 5.* Liberauit miraculose angelus Petrum vincatum catenis duabus & à sedecim militibus custoditum. *Aitor. 12.* de hac materia quære plura de Angelis bonis. *Cap. II.* per tot. Miracula multa fecit Deus in quatuor elementis: & vt facilius à legentibus miracula prædi- Et a valeant ordinate perquiri de quolibet elemen- to distinctè & singulariter percuntemur. Primo namque Deus miracula operatus est in elemento *Ignis*, quando filios Israel in columna ignis per noctem de Ægyptiaca seruitute perduxit, vt habeatur *Exod. 14.* Helias ignem consumentem holocaustum miraculose à Domino impetravit. *3. Reg. 17.* Ad vocem Heliæ descendit ignis de cœlo & duos quinquagenarios deuoravit, *3. Regum I.* Ignis egressus à Domino super Sodomam & Gomorram, ciuitates & homines submergendo,

230 DE MIRAC. DIVINÆ POTENT.

deuastauit. *Gen. 41.* Dethuribulo impiorum ignis
egressus multos incredulos concremauit. *Numer.*
16 Dignum memoria fuit illud, quod tres pueri in
camino ignis ardentis ludentes & benedicentes
Deum, illæsi & incolumes persistebant. *Daniel.*
cap. 3.

Miracula multa fecit Deus in Aere, & vaporibus existentibus in eodem. Nam egressos filios Israel de Ægypto, Dominus in columna nubis per diem protegendo præcessit. *Exod. 14.* Leuauit Moyses manum in aere, & facta est grando qualis nunquam fuit in terra Ægypti. *Exod. 9.* Pugnantiibus quinque Regibus contra Iosue, facta est grando sicut lapides corruerunt super eos. *Ios. 10.* Orante Helia, annis tribus & mensibus sex aer pluia non emisit. *3. Regum 17.* Iterum eo orante, venit ex aere pluia super terram. *3. Regum 18.* Pulchrum miraculū ostendit Deus tribus discipulis in transfiguratione sua, quando loquente Domino, eos nubes lucida obumbravit. *Matth. 17. Marc. 9. Luc. 9.* Miracula mulra fecit in elemento Aquæ quando Firmamentum fecit in medio aquarum, superiores ab inferioribus diuidens, & postmodum ex aqua reptilia & volatilia producens, pisces in aqua, aves in aere collocauit. *Genes. 1.* Cum Deus aquis diluuij tangeret omnem terram, Noe cum filijs & vxoribus in arca super aquas miraculose talauit. *Genes. 7.* Satis fuit magnū miraculum, quod Dominus aquas Ægypti conuertit in sanguinem. *Exod. 7.* Magna valde miracula operatus est quando ma-

do mare diuisit, & aquæ steterunt pro muris à dextris & à sinistris, donec filij Irael libere transierunt, vt habetur *Exod. 14.* Per lignum ostensum sibi à Domino, Moyses amaras aquas subito dulcorauit. *Exod. 15.* Aquam de petra durissima siti. enti populo Deus miraculosè produxit. *Exod. 17.* Ingressi filij in Iordanē, & aquæ superiores stete- runt, interiores vero in mare mortuum descendere- runt, & sic ipsi per arenem alueum transierunt. *Ios. 3.* Helias suo pallio tangens aquas Iordanis & ipsas diuidens, libere pertransiuit. *3. Reg. 2.* Heli- seus Dei potentia fecit illud idem miraculum, a- quas Iordanis similiter diuidendo *3. Reg. 2.* Fecit idem Heli- seus natare ferrum grauissimum super aquas *4. Reg. 6.* Tempestate in mari Domino dor- miente, ad eius imperium mare quieuit, vt habe- tur *Matt. 8.* Ad præceptum Domini discipuli rete- mittentes in mare, plenum magnis piscibus ex- traxerunt. *Ioan. 21. Luc. 5.*

Miracula multa operatus est, Deus in ele- mento Terræ, quando animalia produxit ex ea, & hominem de eius limo. *Genes. 1. & 2.* Grande & terribile miraculum fuit, quando terra se aperuit, & Dathan, & Abiron murmurantes subito deglu- tiuit. *Numer. 16.* Non fuit paruum miraculum quando illi de Nazareth ira repleti, præcipitare Dominum voluerunt, cum inter eos ambulans, se abscondit: & secundum Bedam, terra & lapides cedentes corpori, eius imaginem tenuerunt im- pressam. *Luc. 4.* In passione Domini terra mota

232 DE MIRAC. DIVINÆ POTENT.

est, & Petrae scissæ sunt, & aperta sunt lapidea monumenta. *Mattb. cap. 27.* Resurgente Domino, factus est terræ motus, cuius timore exterriti sunt custodes. *Mattb. 28.* Paulus & Silas dum essent in carcere, terræmotus factus est, & vincula sunt soluta, ut habetur *Acto. 16.*

Miracula facit Deus in animalibus ferocibus, sylvestribus, & alijs pluribus, contra naturam ipsorum mirabilia operando. Nam Balaam cum iret ad maledicendum populo Dei, fuit ab asina quam stimulo feriebat redargutus. *Numer. 22.* Ad Heliam profugum à facie Iezabelis, corui panes & carnes quotidie deferebant. *3. Regum 19.* Danieli posito in lacu leonum, leones miram mansuetudinem ostenderunt *Dani. 6.* & *14.* Piscis qui Ionam eiecitum devorauit, post triduum reseruauit, incolumem ipsum euomendo. *Jon. 2.*

Miracula multa Deus operatus est in hominibus & hoc multipliciter secundum multiplicem statum hominum, in quibus est miracula operatus.

Et primò in nativitatibus, miraculosè homines producens. Sic miraculosè natus est Isaac, per re-promissionem à Domino reuelatam. *Gen. 18.* & *21.* Samson miraculosè concipitur, dum eius Conceptus parentibus ab Angelo nunciatur. *Iudic. 13.* Filius mulieris Sunamitis fuit à Domino per Eli-seum precibus impetratus. *4. Regum 4.* Angelus Domini qui apparuit Zachariæ Ioannem nascitum miraculosè nunciavit. *Exc. 1.*

Mirum

Mirum & dulce valde miraculum, quod Christus & Deus & homo est, conceptus & natus de Virgine, ad quod quidem miraculum annuncian-
dum Ioannes in utero matris exultauit, ut clare habetur. *Luc. 1.* Miracula fecit Deus in hominibus
eos cibis & potibus nutriendo, & alia quæ ad vi-
tam corporis pertinent largiendo. Ideo enim De-
us vniuersorum lignorum fructus homini in pa-
radiso tradidit ad velcendum, & lignum vitae in
medio, ut pomum vetitum derelinquens, & fru-
ctum comedens ligni vitae, viueret in æternum.
Genes. 1. Dedit Dominus populo coturnices &
manna ad manducandum, & aquam similiter ad
bibendum. *Exod. 16. § 17.* Misit Deus carnes in
abundantia, carnes perentibus in deserto. *Numer.*
11. Quadraginta annis duxit Deus filios Israel per
desertum, & non sunt attrita vestimenta eorum,
nec calceamenta eorum vetustate consumpta.
Dent. 8. Præparauit Dominus cibum esurienti He-
liae per viduam Sareptanam, cui farina hydriæ nō
defecit, nec lecythus olei est diminutus. *3. Regum*
17. Per Heliseum augmentauit Dominus oleum
mulieri debitæ obligatæ. *4. Regum 4.* Deficiente
vino in nuptijs, aquam in vinum conuertens, pri-
mum miraculum est Dominus operatus. *Ioan. 2.*
De paucis panibus & piscibus Saluator multa mi-
lia populi duabus vicibus satiauit, & multas
fragmentorum reliquias, quæ superauerant, A-
postolicoleggerunt. *Matth. 14. Marc. 6. Ioan. 6.*
Luc. 2.

Miracula multa operatus est Dominus in omnibus peccatoribus, eos diuinis miraculis corrigoendo & puniendo. Nam quia omnis caro corrumperat viam suam, homines aqua & diluuij inundatione purgauit. *Gen. 2.* Peccatum superbiae turrim ædificantium Deus linguarum confusione puniuit. *Genes. 11.* Propter punitionem Chore & complicum eius fuerunt multa mirabilia perpetrata. *Numer. 16. & 17.* Propter arcam captam puniens Dominus Philistæos multa est miracula operatus, *1. Regum 4.5. & 6.* Exercitum regis Syriae nequiter operantem Dominus cæcitatem percussit, *4. Regum 6.* Heliodorus volens spoliare templum, miraculosè fuit acriter verberatus, *2. Machab. 3.* In figura hominum, sine fructu bonorum operum, maledixit Dominus siculneæ, & fuit subito arefacta. *Matthæi 21.* Elimam magum resistentem Apostolis, Paulus priuauit lumine oculorum, *Aétor. 13.* Cum quidam in nomine Domini & Pauli deriuise dæmonem adiurarent, ipse insiliit contra eos, *Aétor. cap. 19.*

Miracula plura fecit Deus hominibus, bellis & terroribus vexatis ab alijs, eos defendendo, & alios opprimendo. Nam post septem circumitus muri Hiericho funditus corruerunt, *Ios. 6.* Ionathas & armiger eius percusserunt tot homines quod factum est miraculum, & turbata sunt castra, *1. Reg. 14.* Magnum fuit mirum quod Dauid Philistæum infunda & lapide superauit, ut habetur *1. Reg. 17.* Obsidente Hierusalem rege Senacherib, centum-

octoginta

octoginta quinque millia hominum sunt percussa.
4. Reg. 19. Aduersarii Iosaphat in seipso conuersi,
mutuis se vulneribus conciderunt. 2. Paralip. 20.
Propter auxilium datum à Domino, 120000 ho-
minum perierunt, qui omnes à Iuda Machabæo &
eius fratribus fuerunt in bello interempti. 2. Ma-
chab. 8. Miracula fecit Deus in hominibus dolen-
tibus & infirmis, quacunque fuerint infirmitate
detenti. In cuius figura percussi sunt filii Israel à
serpentibus, & per serpentem æneum (qui Chri-
stum sine veneno peccati peccatoribus similem fi-
gurabat) à doloribus liberati. Numer. 21. Heliæus
Naaman leprosum in Iordanis flumine septena-
lotione saluauit. 4. Reg. 5. Tobias quatuor annis ce-
cus felle piscis miraculosè est per angelum libe-
ratus, Tob. 11. Christus multos ægros sanauit va-
rijs & diversis languoribus. Nam duos leprosos
curauit: vnum dæmoniacum: decem leprosos, cum
ingrederetur quoddam castellum, de quibus vnuus
solus reuersus dedit laudē Deo, Luc. 17. Dæmonia-
cos Christus liberauit, de quoru vno patet Matth.
9. de altero Matth. 12. Luc. 11. de vno alio, Matth. 17.
Marc. 9. De alio scil. cæco secus viā, habetur Marc.
10. Luc. 4. De infirmis in genere, inter quos cæci
Matth. 15. De Magdalena legitur eiecisse septem
dæmonia, id est, septem peccata mortalia. Marc.
vlt. Singulariter vndecim infirmos sanauit, sc. socrū
Petri à febribus. Matth. 8. Paralyticum per tectum
demissum. Matth. 9. Hydropicum, Luc. 14. Habentē
manum atridam, Marc. 3. Languidum ad piscinam,

Ioan.

236 DE MIRAC. DIVINÆ POTENT.

Ioan. 5. Incuruamat mulierem, *Luc. 13.* Seruum centurionis, *Matth. 8.* Filium reguli qui incipiebat mori, *Ioan. 4.* Mulierem fluxum sanguinis patientem, *Matth. 9.* *Marc. 5.* Et Malchum seruum principis Sacerdotum, cui Petrus auriculam amputauit, *Luc. 22.* Petrus sanauit Claudum, *Aetor. 3.* Et paralyticum iacentem in lecto, vt habetur *Aetor. 9.* Umbra Petri sanauit infirmos, *Aetor. 5.* Et Philippo prædicante multi sanati sunt, *Aetor. 8.* In ciuitate Liftris Paulus claudum ex utero matris sanauit, *Aetor. 14.* Puellam à spiritu Pythonico liberauit, *Aetor. 16.* Sudaria & vestes Pauli languores curabant, vt habetur *Aetor. 19.* Miracula facta sunt virtute diuina super hominibus mortuis, eos suscitando. Sic Helias filium mulieris matris familias, suæ hospitæ à mortuis suscitauit. *Regum 17.* Heliseus filium Sunamitis suscitauit à mortuis, quem ei suis precibus impetravit. *4. Regum 4.* Ossa defuncti, Helisei tangens defunctus, protinus, exurrexit. *4. Regum. 13.* Saluator noster tres mortuos suscitauit, scilicet filiam Archisynagogi in domo patris. *Matth. 9.* *Marc. 5.* Filium viduæ extra portam delatum. *Luc. 7.* Et Lazarum quadriduanum mortuum & fecidum. *Ioan. 11.* In passione Domini inter alia signa miraculorum multa corpora Sanctorum surrexerunt. *Matth. 27.* Ipse etiam Saluator mirabiliter surrexit à mortuis, ianuis clausis discipulis apparendo. *Ioan. 20.* Petrus vocauit Thabitam mortuam, & illa aperuit oculos, & respondit, vt habetur *Aet.*

9. Cum

9. Cum Paulus prædicaret, cecidit de fenestra ter-
tij cenaculi adolescens, & subleuatus est mortuus,
ad quem descendens Paulus, eum in nomine Do-
mini nostri Iesu Christi suscitauit. *Acto r. 20.*

De Morte in communi.

*Mortis eventus ex peccato orbem introiuit,
Vita carnis deditus, timet homo dum viuit,
Sed virtute præditus, ipsum acquisivit,
Quem pressura deditus, valde concipiuit.*

Mortis sententiam homo per peccatum in-
currit, quod diabolus motus inuidia pro-
curavit. Inuidia enim diaboli mors introiuit or-
bem terrarum. *Sapient. 2.* Non solum secundum
corpus, sed & secundum animā homo moritur per
peccatum. Nam dictum fuit homini à Deo; *Qua-*
cunque hora comederitis, id est, mandatum trans-
gressi fueritis, *morte moriemini*. *Genes. 2.* Ideo lon-
ga vita videbatur esse custodia legis. vnde longæ-
uo viuetis tempore. *Deuter. 5.* Ob hanc causam, ob
memoriā quod patres nostri peccauerunt & mor-
tem incurrerunt, post destructionem vitæ cuiuslibet
ante diluuium mortuus est. *Genes. 5.* Mors ti-
menda est secundum carnem, cum sit finis omniū
terribilium. Non enim patres antiqui mortem ti-
mebant ex ratione horribilitatis eius, tamen quia
non potuerunt cœlum ascendere donec Saluator
veni-

238 DE MORTE HORRENDA MAL.

veniret, & qui aperiret ianuam paradisi. Ideo Loth timuit montem ascendere, ne forte apprehenderet eum malum & moreretur. *Genes. 19.* Quamuis Moyses seruus Domini vellet Domino in omnibus obedire, tamen videtur quam libenter diutius vixisset si Dominus voluisse. Vnde dicitur: *Irratus est Dominus contra Moysen, &c.* Vnde ait Moyses: *Ecce morier in hac humo.* *Deuter. 4.* Ezechias bonus & iustus, auditam mortis sententia ab Esaia Propheta, lachrymabili oratione prolongationem vitæ à Domino exorauit *Esa. 38.* Hieremias Ezechiam rogauit, ne eum occideret, & similiter ne in carcerre moreretur. *Hierem. 38.* Ante aduentum Spiritus sancti, Apostoli mortem timebant. Nam omnes fugerunt, *Matth. 26.* Ideo quilibet Christi fidelis naturalem mortem timere debet, propter aliqua accidentia in morte. Mors bona & in bono statu hominis appetenda est. Vnde aliquando mali desiderant bene mori, sicut ait Balaam: *moriatur anima mea morte iustorum.* *Num. 23.* Tobias iustus desiderabat mortem, dicens: *Præcipe in pace deponi spiritum meum.* *Tob. 3.* Apostoli sic sunt post aduentum Spiritus sancti confirmati, vt mortem & verbera non timerent. Vnde legitur in *Act.* *Iabant Apostoli gaudentes a conspectu Concilii, quoniam digni habitu sunt pronomine Iesu contumelias pati, &c.* *Act. 5.* Desiderabat Paulus morte cum dicebat: *Non solum ligari, sed et mori.* *Act. 21.* Et *Cupio dissoluti, esse cum Christo.* *Ad Phil.* Mortem desiderat homines cum aliquas graves sustinent passiones, vt ab eis citius eruantur.

Sic

Sic Elias sedens sub Junipero quem persequebatur Isobel, petiit ut moreretur. 3. Reg. 19. Post contumeliam ab ancilla receptam Sara dixit. *Peto Domine ut de vinculo improperii huius eripias me. Tobia 3.* Post mortem crucis quam Salvator sustinuit, ostendit quod non solum mortem sed omne genus tribulationis & mortis christianus debet sustinere libenter. *Matth. 27.* Quamuis Paulus vitaret insidias & de ciuitate in ciuitatem fugeret persequentem non timore mortis hoc fecit, sed furori cedens, ut exemplum præberet, & sic se utilitati plurimorum referuavit. *Act. per totum.*

De Morte horrenda malorum & Homicidarum.

*Morte horribili moriuntur homicidae, rancorosi,
sanguinem fundentes.*

Tyranni malitiosi bonos deprimentes:

Homines luxuriosi & lascivientes:

Et sacra lege exosi, bona rapientes:

Patri non exequiosi, nec obedientes:

Vtrig, perniciosi, mala suadentes:

MOrte Horrenda moriuntur homicidae aliorum sanguinem fundentes. Sic Cain, qui fratrem suum occidit, fuit à Lamech postea interfectus, & miserabiliter mortuus est, ut habetur *Genes. cap. 4.* Pharao qui submergi fecerat pueros *Hebræ*

240 DE MORTE HORRENDA MAL.

Hebræorum in mari cum exercitu suo est submersus. *Exod. 14.* Adoniboseth qui manuum summitates & pedum præciderat alijs, similiter ipse est præcisus. *Iudic. 1.* Zebee & Salmana, qui fratres occiderant Gedeonis à Gedeone similiter sunt occisi *Judic. 8.* Abymelech qui septuaginta fratres occiderat super lapidem, fuit à fæmina percussus & occisus *Judi. 9.* Adolescens qui se dixerat Saul occidisse fuit Dauid iussionibus interfactus. *2. Reg. 4.* Latrones qui occiderunt Isboseth fuerunt à Dauid interempti cui crediderunt placere *Reg. 4.* Ioab, qui duos viros proditoriè occiderat, fuit Salomonis imperio interfactus. *3. Reg. 2.* Zambri qui occidit helam Regem suum post septem dies in proptio palatio se combussum. *3. Reg. 16.* Achab qui iniuste fecit lapidari Naboth canes eius sanguinem potauerunt. *3. Reg. 22.* Iesabel homicidam Iehu mandauit præcipitari, & equorum pedibus conculcati. *4. Reg. 9.* Athalia quæ omne semen Regium extirpauit, & ipsa valde turpiter est extincta. *4. Reg. 11.*

Andronicus eodem loco occubuit occisus ubi Oniam fecerat trucidari. *2. Macha. 4.* Morte horrenda moriuntur qui alios opprimere delectantur iniuste, nam Sisara tyrannus crudelis per manum fæminæ clavo & malleo est confossus, ut dicitur *Judi. 4.* Saul qui sic iniquè persecutus est Dauid, se ipsum proprio gladio interfecit *1. Reg. 31.* impius Benadab à seruo suo Azabele fuit Dei Iudicio iugulatus. *3. Reg. 20.* Ioas tyrannus ingratus qui

qui fecerat Zachariam lapidari. 2. *Para.* 24. fuit à seruis proprijs interemptus. 4. *Reg.* 12. Holofernes qui multa vastauerat, fuit per manum fæminæ capite detruncatus. *Judith.* 13. Superbus tyranus Amon qui se fecerat adorari, fuit suspensus patibulo quod fecerat Mardochæo, vt habetur *Hest.* 7. Antiochus, qui multorum viscera euulsit, est dolore viscerum interemptus. 2. *Mach.* 9. Iason qui fratrem Iudæ captiuauerat & multos expulerat peregrè est mortuus & non sepultus. 2. *Mach.* 5. Morte horrenda moriuntur luxuriosi, & maximè qui deseruiunt horrendæ Luxuriæ. nam quia omnis caro in luxuria corruperat viam suam, misse sunt aquæ diluuij, quibus sunt mortui omnes homines super terram. *Genes.* 7. super Sodomam pluit Dominus sulphur & ignem, & subuertit nefarias ciuitates. *Genes.* 19. Filij Beniamin qui vixerunt Leuitæ turpiter deluserunt, etiam crñdeliter sunt destructi. *Judic.* 20. Amon qui sororem suam oppresserat, ab Abfolone in conuiuio est occisus 2. *Reg.* 13. De hac materia require *Caput De luxuria* 79. Morte turpissima moriuntur qui Deum offendunt nequiter. nam Nadab & Abiu ignem alienum contra Dei voluntatem offerentes, sunt ab ignis incendio cremati. *Leuit.* 10. Blasphemus qui nomen Domini blasphemauit, à populo lapidatus est. *Leuit.* 24 Chore, Dathan & Abyron, qui contra Deum & Moysen insurgebant, absorbuit terra viuos. *Numer.* 17. Goliath superbum & Deum blasphemantem, Dauid puer proprio gladio interfecit.

Q

1. *Reg.* 17.

1. Reg. 17. Senacherib blasphemus in Deum, post fugam à proprijs filijs occisus est. 4. Reg. 19. Sedenchias rebellis Deo, vidit occidi filios suos ante se, & ipse malo exitu clausit vitam suam. 4. Reg. 22. Alcimus Dei aduersarius, pereussus & grauissimo est mortuus tormento. 1. Mach. 9. Herodes qui diuinam affectauit laudes, percussus à vermis expirauit. Act. 12. Morte horrenda moriuntur sacrilegi & Raptore. nam Achior qui tulit de anathemate Iericho, Diuino iudicio fuit lapidatus à populo. Iosue. 7. Lysimachus sacrilegus dignè iuxta oratorium est occisus. 2. Machab. 4. Sacrilegus Menelaus de turri altissima fuit præcipitatus. 2. Mach. 13. Anania & Saphira fraudantes de precio agri, quod iam erat Deo dedicatum aut deditum, Dei iudicio morte subitanea sunt perempti. Actor. 5. Morte horrenda moriuntur parentes qui non corrigit filios suos delinquentes, & filii parentibus spiritualibus non obedientes vel eos in suis senectutibus deridentes. Nam quia Heli non correxit filios de eorum sceleribus, de sella cecidit & fr. Etis ceruicibus expirauit. 1. Reg. 2. & 4. Absolon non solum non obediens sed persecutus patrem suum Dauid, capillis adhuc quercui, fuit lancea perforatus. 2. Reg. 18. Pueri male nutriti qui deriserunt Helisaeum, ab ursis sunt Dei iudicio deuorati. 4. Reg. 2. Balthasar qui non fuit Exemplo patris correptus, post manus scribentis ad parietem fuit eadem nocte interfactus. Dan. 5. Morte horrenda moriuntur consiliarij male suadentes mala & fal-

& falsa testificantes nam Achitofel qui contra Dauid dedit malum consilium laqueo seipsū suspen-dit. 2. Reg. 17 Siba qui commouit populum contra Dauid, fugiens in Abela fuit decapitatus. 2. Regū 20. Falsi accusatores Danielis fuerunt à leonibus deuorati Dan. 6. & 14. testes falsi deprehensi à puero Daniele, iustè à populo sunt occisi, vt habetur Daniel. 13.

De Morte pretiosa Iustorum.

Morte preciosa moriuntur:

Innocentes moriuntur pro fide vel Iustitia:

Patienter sustinentes & sine tristitia:

Sic decenter conuincentes absq; malitia:

Sapienter Instruentes cum recta peritia:

Morte preciosa moriuntur martyres, qui pro innocentia vel pro Iustitia vel fide sus-tinent passiones. Sic Abel innocens est à Cain interfectus. Genes. 4. Miserunt impij lapides in Zacharium filium Ioiadæ, & eum martyrem fece-runt. 2. Paralip. 24. Ait Iudas. Si appropinquauit tempus nostrum, moriamur nos in veritate pro fratri-bus nostris 1. Mach. 9. Post tormenta mortuus est Eleazarus, exemplum confortationis derelinquēs 2. Machab. 6. Septem fratres cum pia eorum ma-ter morientes pro legibus, exempla similiter reli-querunt. 2. Mach. 7.

Pro veritate & honestate fuit Ioannes Baptista propter Herodiadē decollatus. *Marc. 6. Matth. 14.* Stephanus plenus Spiritu Sancto Iesum vidit, quando fuit à persecutoribus lapidatus. *Act. 7.* De hac morte loquitur Sanctus Augustinus *Libro 4. De Cuius. Dei* dicens: quod Deus tātam fidei contulit gratiam, ut mors quæ vitæ cōtraria est instrumentum fieret, pér quod transiretur ad vitam æternam. Morte preciosa moriuntur homines tribulati, suas tribulationes patienter & sine murmure tolerantes. Ideo Iob qui in ablatione rerum, perditione filiorum, & infirmitate corporis, sic omnia pertulit patienter ut in his omnibus non peccaret, post flagella centum quadraginta annis vixit & vidiit filios suos & filios filiorū usq[ue] in quartam generationem, & mortuus est senex. *Iob 42 vel ultimo.* Lazarus pauper & plenus ulceribus mortuus, in sinū Abrahæ ab angelis est portatus. *Luc. 16.* Qualitercumque vixerit latro, qui peperdit à dextris, quia pœnam crucis patienter sustinuit, dicens: *Digna factis recipimus,* est feliciter mortuus. *Luc. 23.* Saluator noster post multas tribulationes moriens patri feliciter commendauit spiritum. *Ioana. 19.* Et oportuit pati Christum & ita in gloriam introire. *Luc. 24.* Morte preciosa moriuntur homines qui in mundo bene vixerunt. nam ille non potest feliciter mori nisi qui feliciter vixit. quia secundum Augustinū, *Mala mors non est putanda, quam bona vita praeceſſit.* Sic ambulauit Enoch cum Deo: sic & tulit eum Deus.

Deus
bona
dies
tuus
indu
uus
nus
equi
licit
tur h
suis
struc
& ob
vt e
de A
in p
facta
& z
Tob
post
et a

Deus. Gen. 5. Abraham mortuus est in senectute bona, prouectaque aetatis Gen. 25. completi sunt dies Isaac, 180. annis, qui consumptus aetate mortuus est. Gen. 35. Aaron cum expoliasset se, vestem induit Eleazar, & obiit Num. 70. mortuus est seruus Domini moyses, iubente Deo, & eum Dominus sepeliuit. Deuteron. 34. Et ultimo. Cetrus & equi ignei diuiserunt Eliam ab Heliseo, Eliam felicitr assumentes 4. Reg. 2. morte preciosa moriuntur homines qui cum bona cognitione deceidunt, suas familias instruentes. Sicut Iacob finita instructione filiorum, collegit pedes supra lectum, & obiit Genes. 49. Cum instruxisset Ioseph fratres ut eius ossa deportarent quando egredierentur de Aegypto ad terram promissionis, mortuus est in pace. Genes. 50. Dauid post instructionem filij & facta oratione, in bona obiit senectute. I. Para. 29. & 3. Reg. 2. post admonitionem filij nepotum dixit Tobias: *Prope est interitus meus.* Tob. 14. Matathias post benedictionem filiorum suorum, appositus est ad patres suos. I. Mach. 2.

De Multitudine malorum.

Multo plures sunt peccatores & damniati quam salvati.

Aduersantes castitati verè continentibus.

Iuncti infidelitati firmiter credentibus.

Datiq³, hostilitati in st^e se tuentibus:

Multo plures sunt damnati & filij Diaboli, quam filij Dei, in cuius figura plures fuerunt filij Ismaelis quam filij Isaac, *Genes. 25.* Sexcenta tria millia quinquaginta quinque virorum numerati sunt. *Num. 1.* de quibus soli duo Caleph & Iosue terram promissionis intrauerunt. In cuius figura, maior pars filiorum Israel erat Samaritanus decem tribus, minor autē in regno Hierusalē scilicet. solæ Duæ, *3. Reg. 12.* Multo plures sunt luxuriosi & carnales quam honesti & casti. Nam tempore diluuij solum 8. inuenti sunt honesti, scilicet Noe & vxor eius, & tres filij & uxores filiorum eius. omnis alia caro corruperat viam suam, *Genes. 6.* In cuius figura Abraham plures filios habuit de Zethura quam de Sara, *Genes. 2. & 5.* In quinque ciuitatibus Sodomorum non sunt inuenti decem viri boni, qui carnis vitio contaminati non essent cum esset luxuriosorum maxima multitudo. *Genes. 18.* Multo plures sunt homines infideles quam fideles Deo, in temporalibus dominis, & prælatis, fratribus, & amicis. Nam inter fratres Ioseph, qui erant vndecim, duo fuerunt eum liberare volentes, ceteri procurantes eius mortem. *Genes. 37.* Moyses misit exploratores duodecim ad terram promissionis, sed tantum duo Iosue & Caleph fideliter egerunt, *Num. 13.* Plures erant cum Absolone Regnum patris usurpante, quam cum David iuste & rationabiliter regnare debente. *2. Regum 15.* Cum in Hierusalem esset maxima

multi-

multitudo, quæ clamaret dimitti Barnabam & Dominum crucifigi, non est inuentus unus fidelis qui peteret Dominum relaxari & dimitti. *Ioan. 19.* Quidam Romani dixerunt Romæ Paulo; *No-
tum est nobis quod ubique Christianorum secta contra-
dicitur. Acto. 28.* Multo plures sunt homines bel-
lantes contra Iustitiam pro tyrannis, quam bellat-
tes secundum Iustitiam, defendantes oppressos.
Nam tantus erat bellator Syriae contra Israel Ex-
ercitus, quod puluis Samariae non sufficeret. *3. Re-
gum 20.* Tantus erat exercitus Holofernisi, ut sicut
locustæ terram cooperuerint. *Judith. 2.* Non re-
manerunt cum Iuda nisi octingenti viri, & in ex-
ercitu Bachidis & Alcimi proditoris erant viginti
millia hominum pugnatorum. *1. Mach. 9.*

De Obedientia & Subiectione.

*Obedire debet homo Deo,
Non gentibus ei oppositis,
Et præsidentibus sibi præpositis,
Suis parentibus paetis oppositis,
Facit patentibus atque compositis,
Non deferentibus modis propositis,
Magna iubentibus sibi repositis,
Non obsequentibus malis exppositis.*

Obedire debemus Deo magis quam homini-
bus, qui nobis præcipiunt contraria ad

238 DE OBEDIENTIA ET SUBJECT.

Salutem. Vnde Matathias dixit nuncio Regi Antiochi: *& si omnes obediunt Regi Antiocho, egredi filii mei obediemus Deo.* I. Mach. 2. Vnus illorum septem fratrum, qui noluerunt obedire Regi vicarnes contra præceptum Domini comedenter, dixit. *Parati sumus mori priusquam transgredi legem Dei,* vt dicitur 2. Mach. 7. Petrus & Ioannes principibus sacerdotum præcipientibus ne in nomine Iesu loquerentur, taliter Responderunt, dicentes: *Si iustum est vos potius audire quam Deum, iudicate.* Act. 4. deinde cum argueretur à principibus dixerunt oportet ob edire Deo magis quam hominibus. Act. 5. obedire oportet Prælati siue ipsi sint boni, siue mali, dummodo ipsi bona præcipiunt, Ideo dixit Christus. *Super cathedram Moysi sedebunt Scribe et Pharisæi omnia quæcumq; dixerint vobis facite.* Matib. 23. Item Cornelius dixit Beato Petro quem Deus Prælatum reliquerat: *Omnes nos in conspectu tuo sumus parati obedire quæcumq; præcepta sunt tibi à Domino.* Act. 10. Paulus electus in socium Barnabæ, perambulabat confirmans omnes Ecclesias, & præcipiens obedire præceptis Apostolorum. Act. 15. Obedire debet homo parentibus, si non præcipiant quæ impedian salutem. ideo dicit Paulus: *Obedite filii parentibus vestris in Domino.* Ad Ephes. 6. ad Colo. 2. Sic Ioseph obediuit patri, mittenti eū ad fratres suos quamuis prius accusasset eos: ex quo timere eos poterat. Gen. 37. Sic Dauid unctus in Regem obediuit patri, fratribus vietualia portas. I. Reg. 17. Tobias iunior dixit patri: *Omnia que*

præ-

præcepisti faciā Pater. *Tob.* 5. Hester obediuit in omnibus Mardocheo, sicut quādo eam paruulam nutritiebat. *Hest.* 2. Descendit puer Iesus cū Maria & Ioseph in Nazareth, & erat sub illis. *Luc.* 2. Obedire debet homo non solum lingua, sed opere. Nam magnam obedientiam promiserunt filij Israel dicētes. *Omnia quæ præcipit nobis Deus faciemus & erimus obedientes,* & statim postea contraria facientes: *Exod.* 24. de obedientibus verbo & non facto, siue verbo plus quam facto, proponit Saluator exemplum duorum filiorum, quorum vñus dixit se iturum & operaturum in vinea, & non iuit: alius negauit & iuit. *Matth.* 21. Obediendum est promptè, & non procrastinandum. Sic Noe spōte obediuit Domino in omnibus quæ præcepit. *Gen.* 6. *in fine.* Ad prælationes tamen assumpti debent quantum posse, renuere, ex humilitate, sed ad voluntatem maioris postmodum obedire, exemplo Moysi, qui quinques se excusauit de duca tu populi, & tamen postea humiliiter obediuit. *Exo.* 34. Filij Israel ad præceptum Domini promptè erigebant tentoria, & ad eius imperium festinè & sollicitè respondebant. *Num.* 9. Citò & perfectè obedierunt illi Apostoli, qui statim relictis rebus secuti sunt Saluatorem. *Matth.* 3. Simile etiam legitur de Mattheo qui relictis omnibus secutus est eum. *Matth.* 9 *Luc.* 5. Paulus audiens vocem Iesu, promptè respondit, dicens: *Domine quid me vis facere.* vt patet quia correctio & castigatio facit hominem esse obedientem ad omnia mandata.

240 DE OBEDIENTIA ET SVBIECT.

Aet. II. Obedire debet homo quantumcumque mandetur sibi difficile. Nam Abraham mandatum circumcisionis, licet esset difficile non distulit adimplere. *Genes. 17.* Graue erat Abraham de filij immolatione præceptum, quod tamē nisi Deus, aliter ordinasset sine mora voluit adimplere. Ecce quāta obedientia *Genes. 22.* Hanc admonitionem fecerunt serui Naaman dicentes; *Si rem grandem dixisset tibi propheta, certè facere debuisses.* Vbi pater, quod confortatio valet ad obediendum. *4. Reg. 5.* Mirabilem & difficilem obedientiam impleuerūt Rechabitæ, non bibere vinum donec ædificent domum in sempiternum, sicut à Patre fuit imperatum, ut habetur *Hiere. 35.* Prædixerat Dominus Salomoni quod si eius præcepta seruaret, in sempiternum super Israel thronus eius esset, *3. Regum 8. Et Paral. 7.* Præceptum circumcisionis licet esset difficile, tamē Saluator noster in se voluit adimplere. *Luc. 2.* Obedientes, ad plenum victoriam temptationum in mundo pro mercede recipiunt, & exultationem in cœlo. Ideo dicit Salomon: *Vir obediens loquitur victoriam.* *Prouerb. 21.* In cuius figura quandocunque filij Israel ex mandato Domini pugnauerunt, pauci de multis victoriam habuerunt. *Numer. 31.* Propter hanc causam exemplum obedientiæ in Salvatore nostro proponit Apostolus, dicens: *Factus est obediens patri usque ad mortem Crucis.* Et ponit fructum obedientiæ sequentem, dicens: *Propter quod & Deus exaltauit illum, & dedit illi nomen quod est super omne nomen.*

Ad

Ad Philip. 2. Obedire nolentes seu inobedientes grauiter puniuntur. Nam prima præcepti transgressio in primis parentibus grauibus maledictionibus est punita. Genes. 3. Filii Israel cum contra mandatum Dei in terram promissionis conarentur ascendere, & contra mandatum Domini euntes ad bellum, fuerūt debellati. Num. 14. Quia mandatum Iosue transgressus est Achior, idē fuit à populo lapidatus, & Iosue & populus ex illa inobedientia in bello fuerat superatus. Ios. 7. Saul qui contra præceptum Samuelis sacrificium obtulit, & Agag regi in pinguibus contra præceptum Domini parcere voluit, fuit à Domino reprobatus, ut habetur. 1. Regum 15. & 16. Dixit Dominus Salomon, quod si non custodiret mandata Dei, deleret terræ superficie thronum eius, ut habetur 2. Paral. 7. Vir Dei contra præceptum Domini cū Prophetā manducans, à leone est imperfectus. 3. Regum 13. Similiter percessus est à leone ille qui de mandato Domini percutere noluit vnum de filijs Prophetarum: vbi ostenditur, quod obedientia debetur interdum etiam in his, quae videntur sine ratione mandari. 3. Regum 20. Ionas qui refugiebat Domino obedire, præcipienti ut in Niniue verbum Dei prædicaret, in mati fuit Domino disponente submersus, Iona

cap. 2.

C A

CAPUT XCI.

De Operante quem Deus attendit.

*Operantem Respicit Deus:
Si Perfectus sit Operatione:
Si sit rectus Intentione:
Si eleitus executione:*

Operantem diligit Deus: Primò, si sit bonus & Deo gratus, nam si personā nō acceptanterit, seruitum non acceptat. Licet enim in politicis hominē faciendo iustè ostendatur iustus, in gratuitis tamen non: quia qui facit iusta, est iustus, sed iusta facit, quia iustus est, secundum Chrysostomū. Non quia oculus videt acutè: sed acutè videt quia acutus est. Prius enim Deus respicit operantem, si est bonus, antequam acceptet eius opus. Cain namquè malus & Abel bonus munera ambo obtulerunt, sed Deus respexit ad Abel & ad eius munera, sed ad Cain & ad eius munera non respexit. *Genes. 4.* Mirabilia fecerunt in Ægypto Moses & Aaron, siimiliter &, malefici Phraonis, sed priorum, non yltimorum miracula Deo placuerunt. *Exod. 7.* Bethzamitæ viderunt & sacrificium Deo obtulerunt, & tamen percussit eos Dominus graui plaga, quia propter peccata eorum videre arcam Domini non debebant. *1. Reg. 6.* Reprobabat Dominus sacrificium quod iusserat fieri & hoc propter offerentium prauitatem. *Ezai. 1.* Operantem

rantem acceptat Deus ex intentione quam habet
in operando, magis quam in opere. Cum enim
opus laudabile peruersti possit ex praua intentione,
vt dare eleemosinā, iejunare, & orare propter fa-
uorē vel quēstū malum etiam benè fieri posset ex
bona intentione; vt hominem iustitia exigente
occidere nam oportet operantem, & opus esse or-
dinatum, recta intentione. Nam secundum Am-
brosium. Intentio tua operi tuo finem ponit. nā
promisso à Domino Abrahæ filio, nascituro de
Sara, risit Abraham, & risit Sara sed risus Abrahæ
non fuit à Domino reprehensus, quia risit ex læ-
titia reprobationis. sed risus Saræ ex diffidentia
promissionis, vt dicitur *Genes.* 17. & 18. Talia thu-
ribula & fortè nobiliora habuit Chore & Compli-
ces, qualia habuit Aaron, & tamen incensionem
Aaron propter bonam intentionem habuit Deus
gratam. Illorum verò propter intentionem pes-
simam, reprobavit. *Numer.* 16. Prætulit Deus
duo minuta viduæ muneribus diuitum, quia puri-
ore intentione donabat. *Lu.* 16. Desiderabat Zach-
æus videre Iesum pura intentione bonitatis, Ideò
fuit à Domino consolatus. *Luc.* 19. Desiderabat
etiam Herodes videre Iesum, & eo viso ga-
uusus est: sed praua intentione curiositatis; Ideò
de eius visione fructum quem volebat nullatenus
reportauit, *Luc.* 23. Operantem attendit, si opus
quod fecit, ex officio sibi incumbit alioquin si sibi
vñsurpat quod suum non est, non placet Deo sed
dispicet, nec acceptat sed reprobat tale opus. Nā
Saul

Saul expoliauit se, & tunc inter prophetas prophetare cœpit, sed parum ei profuit, quia non erat ipsius officij prophetare 1. Reg. 10. Ozia extendit manum & tetigit Arcam ne caderet de plaustro, sed fuit percussus à Domino: quia tangere Arcam erat solum officium Leuitarum 2. Reg. 6. Licet offerre sacrificium, sit bonum, tamen non nisi Sacerdotibus conuenit. Ideo Ozias percussus est lepra, quia more presbyteri incensum voluit adole-
re. 2. Paralip. 26.

C A P V T X C I I .

De Operatione bona.

Opus bonum,

Dominus amplificat magnis documentis,

Placet si adificat locum Sacramentis,

Homines malos vivifical cum impedimentis,

Homines qualificat suis incrementis,

Homines magnificat magnis donamentis,

Quem hic non latificat manet in tormentis.

Opus bonum placet Deo, & in quolibet statu illud præcipit, consultit: & hortatur. Ideo in statu innocentiae posuit Deus hominem in paradi-
so voluptatis, ut operaretur & custodiret illud. Genes. 2. Similiter post peccatum misit Deus hominem de Paradiſo ut operaretur terram. Gen. 3. Lau-
dabilia opera patrum præcepit Dominus imitari,
dices: Si filii Abraham es tu, opera Abraham faci e. Ioan. 8.
Pro-

Prop
met
Vt D
Act.
difca
nem
plim
runt
dom
Dari
& da
opus
pedit
faciel
pedie
quod
des I
dire.
O
mani
falsis p
scetus
ra qu
moni
binon
nō co
ipso
runt
num
irren

Propter hanc causam dicitur: in omnigente qui timet & operatur iustitiam acceptus est illi. *Act. 16.*
Ut Domino placeret, Paulus mansit cum aquila.
Act. 18. Opus bonum & valde Deo acceptum est ædificare Ecclesiás: cui Deus dat bonam perfectiōnem. Nam Salomon in modico tempore opus templi maximi consummauit, *3. Reg. 7.* Filij Israel cæperunt ædificare templum antequam alia opera seu domus inchoarentur, *Neem. 2. vñq, ad 7.* Præcepit Darius ut ædificaretur domus Dei in Hierusalem, & darentur sumptus de arca regis ne impediretur opus, *1. Esd. 6.* Opus enim bonū habet multos impeditores. Nam opera quæ filij transmigrationis faciebāt in reditu ex Babylone, fuerūt sæpe ab impedientibus molestata. *1. Esd. 4.* Illud opus pium quod Magdalena exercuit in vngendo caput & pedes Domini Iudas cū aliis discipulis voluit impedire. *Marc. 14.*

Opus bonum manifestat hominē, sicut fructus manifestat arborē. Ideo dixit Saluator: *Attendite à falsis prophetis, &c.* sequitur; à fructibus eorum cognoscetis eos. *Matth. 7.* Ipse enim dicebat de seipso: *Oportet quæ ego facio in nomine patris mei facio, & illa testimoniū perhibent de me.* Et paucis interpositis: *Si mihi non creditis, operibus credite.* *Joan. 10.* Duo discipuli nō cognoverunt Dñm seu Iesum, dum fuerūt cum ipso conuersati in verbis, & postmodum cognoverunt eum in fractione panis, *Luc. 24.* Opus bonum largiter remuneratur. Quia nullum bonum irremuneratum dimittit Deus, ut dicit *S. Augustin.*

Ideo

246 DE OPERATIONE BONA.

Ideo Ezechias qui fecit bonum coram Domino, valdè prosperatus est 2. *Paralipom. 31.* Mereture-
nū opus bonum per remunerationem indulgen-
tiam peccatorum. Nam vidit Deus opera Niniui-
tarum & milertus est eis *Jona. 3.* Serui qui accepe-
runt talenta & operati sunt in eis remunerati sunt
in duplo *Matth. 25.* Propter hanc causam Apost.
comparat bona opera semini, de quo fructus plu-
rimus expectatur, dicens: *Qui parçè seminat parçè*
& metet. 2. Corinth. 9. Thabit propter bona qua-
agebat, meruit à Petro misericorditer suscitari *Ad.*
10. Operari nolentes, sed vacantes ociositati,
grauia facinora perpetrant, & ideo reprehendun-
tur & grauiter & acriter puniuntur ac corrigan-
tur. Nam tempore quo solebant Reges ad bella
consurgere, Dauid vacans ocio, adulterium & ho-
miciidium perpetrauit. *2. Reg. 11.* Arguuntur à
domino ociosi, quando vocantur operarij ad mer-
cedem. *Matth. 20.* Seruus qui in uno talento no-
luit operari, turpiter fuit à Domino reprobatus.
Matth. 25. Paulus reprehendit grauiter ociosos
dicens: *Quinon vult operari non manducet. 2. Thes-*
salon. cap. 3.

C A P V T X C I I I .

De Oppressione bonorum & ma-
lorum.

Opprimunt mali bonos:
Illis innidentes de felicitate:

Et

Et lascivientes in carnalitate:

Illos persequentes ex malitia:

Illos audientes, dicta veritate:

Opprimunt mali bonos, aliquando ex sola inuidia, quia vident illos feliciter prosperari. Sic Cain ex inuidia præualuit in Abel, & eū nequiter & inuidiosè opprimendo occidit. *Gen. 4.* Esau inuidus, quia Iacob patris benedictionem usurpauit, voluit eum occidere: propter quod Iacob cōpulsus est fugere ad Laban. *Genes 28.* Ægyptij inuidentes filijs Israel, quia crescebant, oderant eos, & grauiter oppreserunt. *Exod. 1.* Saul ex sola inuidia persecutus est Dauid, eò quod ipsi victoria Goliath erat ascripta. Dicebant enim. *Persuaserunt Saul mille, & Danid decem millia. 1. Reg. 18.* Saluator noster ex inuidia fuit damnatus ab Anna & Caipha & Iudæis. *Matth. 26.* opprimunt mali bonos propter suam luxuriam, quam bonis impedientibus exercere non possunt. vel quia eos de luxuriæ virtio reprehenderunt. Sic Domina cui seruiebat Ioseph quia suam concupiscentiam exercere non potuit eum opprimere falso voluit. *Genes. 39.* Sodomitæ propter luxuriam, Loth, multipliciter ei inferendo violentiam, vexarunt. *Genes 19.* Duo luxuriosi presbyteri Sussannam propter eorum luxuriam nequiter opprimebant. *Daniel. 13.* Herodes propter luxuriam ad petitionem meretricis Ioannem Baptistam in carcere decollauit. *Marci. 5.* *Matt. 14.* Opprimunt mali bonos propter eorum

R

super.

248 DE OPPRESS. BON. ET MĀL.

superbiam & ambitionem dominij. Sic Abimelech ambiens principatum, fratres suos nequiter interfecit. *Iudi. 9.* Absolon ambiens regnum patris, ipsum est acriter persecutus. *2. Reg. 15.* Amon ex superbia procurauit Mardochæum occidere & Iudeos, sed Deus aliter ordinauit. *Hester. 3.* Propter superbiam, Nabuchodonosor fecit statuam auream, pueros vero non adorantes eam, fecit projici in fornacem, & Danielem in lacum leonū. *Daniel. 3. & 6.* Triphon ob regni cupiditatem Dominum suum Antiochum adolescentem occidit proditoriē. *1. Macab. 13.* Opprimunt mali bonos ex sola cordis nequitia & depravatione mentis. Sic impia Iesabel opprimebat Eliam Prophetam. *3. Reg. 19.* Rex Ioram audiens famem esse in terra, caput Helisei præcepit amputari. *4. Reg. 6.* Nequisitus Holofernes voluit Iudeos opprimere, nuper de captiuitate reuersos. *Judith. 2. & sequentibus.* Propter suam nequitiam Antiochus in Hierusalem hominum cædem fecit. *1. Machab. 1.* Ex magna nequitia cordis Herodes persecutus est Christum, & pueros interfecit, ut habetur. *Matt. 2.* Similiter Herodes Agrippa occidit Iacobum, & Petrum incarcerauit. *Act. 12.* Opprimunt etiam mali bonos qui veritatem loquuntur, quam ipsi mali habent odio. Sic ab impio Iolas lapidatus est Zacharias, qui ipsum verissimè instruebat. *2. Para. 44.* Sic Ieremias fuit à Rege missus in carcerem, qui nunciauerat veritatem, *Ierem. 20.* Sic Ananias fallitus propheta mendacio voluit confundere Hieremias.

temiam prophetam verissimum. Hierem. 28. Principes sacerdotum incarcerauerunt Apostolos, quod veritatem Dei loquebantur. Act. 5. Iudæi lapidauerunt Stephanum, quia non poterant resistere, spiritui qui loquebatur, Act. 7. Paulus qui prædicabat publicè veritatem, multas oppressiones sustinuit à Judæis. Act. 13. 14. & 16.

C A P V T X C I V .

De Oratione & Deprecatione.

Orare volentes, debent attendere pro quibus inquiruntur, & qui deprecatur:

Tempus quod exquiritur his qui exorantur:

Modus qui requiritur his qui postulantur:

Causamque perquiritur his qui exaudiuntur:

Fine&us qui acquiritur & qua dona daniur.

ORARE volentes debent attendere, primò quilibet qui sint illi qui debent orare, & pro quibus faciant suas orationes. ubi notandum est, quod orare debent præsidentes singulariter pro suis subditis vel subiectis; eligentes specialiter pro suis electis; omnes gentes generaliter pro viris abiectis. Orare primò debent Prælati pro suis subditis: quia ipsorum officium est, ut suis orationibus à populo iram Dei auertant. Sic cum post adorationem vituli Deus populum vellet destruere, Moyses eorum prælatus pro eis feruenter orauit, & veniam meruit à Domino inuenire.

Exod. 32. Propter orationem Moysi absorptus est ignis qui deuorabat castra mutimurantium præ labore. *Num. 11.* Maria propter peccatum suum facta est leprosa, sed Moyses prælatus eius, orauit ad Dominum, & restituta est pristinæ sanitati. *Num. 12.* Pro affl. cto populo ignitis serpentibus orauit Moyses, & salubre remedium habuerunt. *Num. 21.* Samuel dixit ad populum: *Absit à me hoc peccatum; ut ceſſem orare pro vobis.* ostendens grauiter peccare prælatos qui pro suo populo non orant: *1. Regnū 12.* Bonus Prælatus erat Paulus, qui dicebat Timotheo sibi subdito: *Sine intermissione habeo tui memoriam in orationibus meis.* *2. ad Timo. 1.* Orare debent electores cum ad electionem alicuius Prælati conueniunt, vt Deus illis prouideat de Prælato idoneo, qui populum sibi subditum benè regat. In cuius figura ipse Dominus ad hoc volens tales induceret, ait: *Rogate Dominum meſſis ut mittat operarios in vineam suam.* *Matth. 9. Luc. 10.* Apostoli volentes eligere In Apostolatu vnum de Discipulis, præmissa oratione dixerunt: *Tu Domine qui nosti corda hominum, ostende nobis quē elegeris ex his.* *Act. 1.* Cum dixisset Dominus: *Segregate mihi Barnabam & Paulum in opus ad quod aſſumpſi eos.* scilicet in Apostolatu, sequitur: *Erant in oratione & imponentes eis manus dimiserunt eos.* vt habetur *Act. 13.* Orare debent omnes homines pro peccatoribus & inimicis, vel quod per se apti nō sunt ad orandum. Sic deuotè orauit Abraham Deum vt parceret Sodomitis. *Genes. 18.* Moyses multo-
tiens

tiens exorauit ut Deus plagā auerteret ab Ægypto
& licet Ægyptij essent mali, fuit tamen à Domino
pluries exauditus. *Exod. 8.9. & 10.* Saluator noster
pro inimicis orare docuit, *Math. 5.* Et ipse pro cru-
cifixoribus suis exorauit. *Luc. 23.* Feruentius ora-
uit Stephanus pro suis persecutoribus quam pro
se ipso, quia pro se orans stetit, sed orans pro suis
persecutoribus genua flexit. *Aet. 7.* Apostolus
Paulus pro persecutoribus orabat, ut Deus eos
ad pœnitentiam vocaret. Ideo dicebat: *Oramus
pro vobis ut dignetur vos Deus vocare,* ut dicitur:
2. ad Thessal. 1. Orare volentes debent attendere
tempus, scilicet quando est orandum. vbi nota
quod orandum est in omni tempore, sed maxime
& principaliter quando iter agentibus ire dispo-
nitur, loqui volentibus verbum proponitur, cæ-
nam quærentibus cibus apponitur, cum patienti-
bus mundus opponitur. Orare igitur primo de-
bemus cum ad aliquem locum pergere volumus
ut Dominus in viam pacis dirigat pedes nostros,
ut custodiat nos Angelus Domini. euntes com-
morantes, & redeuntes, *Judith. 13.* Propter hanc
causam dicitur: *Oramus Dominum pro incepto
itinere, & secure euenit nobis & prospere.* *Ezdr.
8.* Multum confidebat Iudith in oratione, quando
debebat ire ad Holofernem, cum dicebat: *Nihil
aliud fiat pro me nisi oratio.* *Judith. 8.* Recedens Paulus
à fratribus de Achaia post pulchros sermones
diutius orauit. *Aet. 28.* Item Paulus dicebat Ro-
manis, obsecrans si quomodo prosperum iter ha-

252 DE ORAT. ET DEPRECAT.

beam. *Ad Rom. 1.* Orare debet homo cum debet aliqua verba proponere vel ad interrogata respondere, ut Dominus tangat & mundet labia sua, ut dignè verba pronunciet: qui labia Esaiæ calculo mundauit ignito. *Esai. 6.* Neemias rogauit Dominum cæli, cum deberet ad interrogata respondere. *Neem. 2.* Hester locutura ad Regem Assyriorum, Rogauit Mardochæum ut congregaret Iudæos qui erant in Susis, ut ipse, & ipsi Dominum pro ea deprecarentur. *Hester.* & Paulus Apostolus ista desiderans, dicebat Colossem. *Fratres Orant.es pro vobis, ut Deus aperiat nobis ostium sermonis.* Vnde fortè sumpsit originem, quod prædicatores in principio sermonis petunt orationem fieri ut dignè proferant verbum Dei. *Colos. 4.* Orare debet homo tripliciter. Primo cum debet cibum assumere, & cū acceperit, gratias referendo, largo modo sumendo orationem. Sic Neemias orauit dum daret Regi bibere, *Neem. 2.* Salvator noster cum discumbere facheret multa millia hominum quos de paucis panibus satiauit, priusquam comederet, orauit, in cœlum oculis leuatis. *Ioann. 6.* In cænacum Christus suum corpus sanctissimum consecravit, quando de mensa cum discipulis surgeret, gratias reddiderunt, & hymno dicto exierunt ad montem Oliueti, ad locum passionis, *Matth. 26.* Orare debet homo omni tempore, ut mundo se nobis opponente recurramus, qui nos de aduersitatibus liberet. Sic Tobias caesus yxorisi properijs tribulatus confugit ad orationis

tionis remediuū. *Tob.* 3 Filii Israel tribulati ab Holoferne, orantes ad Dominū clamauerunt. *Indub.* 4. Tribulatus & afflictus Mardochæus pro se & populo Dominum exorauit. *Hester.* 4. Azarias & socij eius in tribulatione fornacis ad orationis medium confugerunt. *Daniel.* 3. Ionas afflictus in ventre ceti orauit, & saluus à Domino est educatus. *Ion.* 2 Iudei in tribulatione positi, orauerunt & fuerunt à Domino exauditi. 2. *Mach.* 3. Paulus ad terram prostratus & cæcatus, veniens Damascum, orauit & fuit liberatus; *Act.* 9 Quando Petrus seruabatur in carcere tribulatus, oratio fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo, *Act.* 12. Orare volentes debent attendere modū orandi, scilicet qualis debet esse oratio. circa quod sciendam est quod dignè orare volentes debent orare cum sollicitudine ociositatis, certitudine lachrymositatis, cum promptitudine veræ ynitatis, cum certitudine suæ vilitatis, cum sollicitudine assiduitatis. Oratio primū debet esse solitaria & separata à tumultu & occupatione humanæ solitudinis. Nam Iacob deuotè orare desiderans se ab uxoribus & alia familia sequestrauit. *Genes.* 32. Oratio si sit solitaria & mentalis, clamat in aures Dei. Sicut patet de Moysè mentaliter & solitariè deprecanti, cui dixit Deus: *Quid clamas ad me?* *Exod.* 14.

Deprecaturus Dauid Dominum pro paruulo, ingressus seorsū iacuit in terra. 2. *Reg.* 12. Dimissa turba ascendit Dominus in montem & solus oraue-

nos similiter orare instruendo. *Matth. 14.* Ascendit Petrus orare in superiora domus, ut posset orare diutius ab alijs separatus *Act. 10.* Oratio debet esse secundo lachrymosa tenerimæ devotionis Ideo Ezechias conuertit se ad dominum, & orans cum lachrymis, fuit à Domino exauditus. *4. Regum 20.* & *Esaia 38.* Item idem Ezechias conuertit se & orauit cum lachrymis. Ideo dixit ei dominus *Audiui orationes tuas* & *vidi lachrimas tuas.* vt habetur: *4. Reg. 30.* & *Esaia 38.* Flens Susanna aspergit in cœlum, & orauit ad Dominum. & eius oratio exaudita est. *Dan. 13.* Magdalena in sua conuersione non legitur orasse vocaliter, sed credendum est eam orasse mentaliter, & fleuisse, cū lachrimis pedes domini rigauit *Luc. 7.* Oratio tertio debet esse vnta in multitudine hominum vinculo charitatis. Multum enim placet Deo oratio alicuius multitudinis vel societatis eorum qui sunt in charitate coniuncti. Ideo sacerdotes & viri religiosi vnanimes uno ore & corde charitatiè, Deū orare debent. Nam sacerdotes & viri vnanimes cum mulieribus resolutis crinibus dominum orauerunt, & extensis manibus Dominum deprecabantur: *2. Mach. 3.* Iudas & qui cum illo erant, simul Dominum deprecabantur ut eriperet eos ab impio Nicanore, ut dicitur. *2. Mach. 15.* Saluator dicit: *Si duo ex vobis consenserint, de quacunq[ue] re p[ro]tierint sicut eis.* vt patet *Matth. 18.* Post ascensionē erant omnes discipuli Domini in oratione cum mulieribus, perseverantes vnanimiter cum Maria matre

matre Jesu. *Act. 1.* Omnes fideles in præmitiuæ Ecclesia erant vnanimes in oratione & doctrina Apostolorum. *Act. 2. Et 5.* Cum orassent discipuli vnanimiter vna voce motus est locus, in quo erat cōgregati, & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & loquebantur verbum Dei cum fiducia. *Act. 7.* Ora-tio Quartæ debet esse humilis & sui status recog-nitiua. Nam miro modo fuit humilis oratio Ma-nasse, vt patet intuenti, 2. *Paral. ultimo.* Daniel in-telligens opus captiuitatis completum esse, hu-militer Dominum exorauit. *Dan. 9.* Breuem & humilem modum habuit leprosus, qui genu flexo orauit Dominum, dicens: *Domine si vis potes me mundare. Matth. 8. Marci 1.* Humiliter orauit Cé-turio pro paralytico seruo indignum se reputans præsentia Iesu. Christi *Matth. 8.* Ad orandum nos humiliter inducit exemplum de humili publica-no. *Luc. 8.* qui breuibus verbis meruit remissionē omnium peccatorum, dicens: *Deus propitius esto mihi peccatori.* vt habetur *Luc. cap. p̄allegato.* Ora-tio quinto debet esse assidua siue continua, vt si statim cum petit homo, non obtinet, nihilominus adhuc orare debeat. Nam orans Helias pro plu-ua, cum puerum mitteret ad videndum usque ad septem vices, nil penitus apparebat. Quo modo orationis instantia mirabiliter commendatur. 3. *Regum 18.* Non dimisit Daniel propter decretum (*Daniel. 3.*) quin oraret ter in die flexis genibus, sicut ante consueuerat facere. *Daniel. 6.* Ad hoc idem hortatur nos Dominus, dicens: *Oportet*

vos semper orare & nunquam desiccere, ut clarè habetur. *Luc. 18.* Ad orationis instantiam etiam ipse Dominus nos inducit exemplo viduz, quæ Iudicem cum importunitate Iudicare petebat. Et exemplo amici qui panes instanter sibi petiit, cōmodari, ut haberur *Luc. 18.* Paulus qui sine intermissione monebat Thessalonenses, hoc ipsum sollicitè faciebat dicens: *Sine intermissione memoriam vestri facio in orationibus meis*, ut euidentissimè haberetur ad *Thessalonenses 1. Cap.* Orare volentes debent attendere causas & modos quibus exaudiantur. ubi sciendum est quod sunt quidam qui secundum appetitum suum audiuntur. Quidam non licita petunt, & non exaudiuntur. Quidam bonum concupitum præsens assequuntur. Quidam magis expetitum adipiscuntur. Orare volentes primò quidem exaudiuntur secundum eorum appetitum & placitum, licet non ad utilitatem eorum. Nam petiit populus in deserto carnes, & Dominus iratus concessit eis. Propter quod patet quod non semper exauditio orationis est signum diuinæ dilectionis. *Num. II.* Non placuit Domino quia filii Israel petierunt sibi Regem & tamen eos exaudiuit ad votum. *1 Reg. 8.* Orant quidam & non exaudiuntur, quia non petunt sibi bona & licita, & quia mali sunt & indigni qui petunt. Sic Dominus David orantem pro populo, licet valde deuotè orauerit, non exaudiuit, quia non erat tunc dignus exaudiri. *2. Regum 12.* Magnæ reprobationis erat oratio Hieremiæ, quādōdi-

do dicebat ei Dominus: *Noli orare pro populo isto,
nec sumas pro eis laudem vel orationem, quia non ex-
audiam eos.* *Hiere. II.* Iacobus dicit: *Petitis, & non
accipitis, eò quod male petatis.* *Iacob. 4.* Populo in-
digno & malo dixit Dominus: *Cum multiplicauer-
tis orationes vestras non exaudiem vos: quia manus
vestra sanguine plena sunt.* *Esai. 1.* Orantes etiam
aliquando exaudiuntur ad votum & ad utilitatem,
quia oratio eorum bona est, & sibi expedientia
petunt. Sic exaudiuit Dominus Niniuitas claman-
tes & orantes ad Dominum, & peccata dimitten-
tes à subuersione ciuitatis liberati sunt *Ione 3.* Sic
etiam exaudiuit Sussannam cum eam à morte &
infamia liberauit. *Dan. 13.* Hoc modo exaudiuit
omnes: *Quere infra de effectu orationis Cap. 5.* O-
rantem aliquando exaudit Deus non ad votum,
sed ad utilitatem: quia secundum sententiam san-
ctissimi Doctoris Augustini: *Prout id Deus meliora
quam petunt.* Quod manifestè patet in Paulo, qui
patiens stimulum carnis ut admoneretur, ter Do-
minum oravit, quem non amouit: sed melius ipsi
concessit, scilicet gratiam sperandi, dicens: *suffici
tibi gratia mea, Nam virtus in infirmitate perficitur*
2. Corinth. 12. Orare volentes, debent attendere
orationis effectum vel fructum, qui effectus ex
oratione acquiritur, scientes quod digne orantes
à Domino recipiunt peccatorum remissionem
gloriosam, filiorum adoptionem gaudiosam, aduer-
sorum depressionem ruinosam, tentationum repul-
sionem virtuosam, & signorum portentosam.

Oratio

Oratio primo quidem impetrat remissionem peccatorum. Sic per orationem Moysi dicentis, *Dimitte eis Domine noxam hanc, aut dele me de libro in quo me scripsisti*: Dominus populo suo peccatum dimisit. *Exod. 32.* Propter hanc causam docuit nos Saluator, ut debitorū, i.e. peccatorum remissionē in oratione dominica peteremus, dicentes: *Dimitte nobis debita nostra. Matth. 6. & Luc. 11.* In cuius figura dimisit rex omne debitum seruo qui eum rogauerat, licet postea ex sua nequitia sint ei quæ fuerunt dimissa, repetita. *Matth. 18.* Oratio his secundo impetrat filios, qui non poterant ex sua sterilitate filios naturaliter procreare. Nam Isaac deprecatus est Dominum pro vxore sterilī, & filios meruit obtinere, *Genes. 25.* Anna similiter devote Deum orauit cum lachrymis, & filium à Domino cum precibus impetravit, ut habetur *I. Reg. 1.* Helisaeus hospitæ suæ sterilij impetravit à Domino filium: quem similiter suis orationibus resuscitauit. *4. Reg. 4.* Zachariæ & Elisabeth non erat filius, eo quod esset Elisabeth sterilis, & ambo processissent in diebus suis: angelus autem apparuit Zachariæ, dicens: *Exaudita est oratio tua, uxor tua pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Iohannes*, ut patet *Luc 1.* Oratio tertio tribuit victoriam de aduersarijs & iniurijs. Nam in bello filiorum Israël contra Amalech plus fecit oratio Moysi, vel Moses orando, quam Iosue pugnando. *Exod. 17.* Ideo pugnaturi filii Israël contra Philistæos, rogauerūt Samuel orare pro eis, ut victoriam obtinerent,

vt ha-

ut habetur 1. Reg. 7. Iosaphat rex Iuda , timore per-
territus propter multitudinem quæ venerat con-
tra eum, totum se contulit ad orandum ut victoriā
impertraret, ut habetur 2. Paral. 20. Iudith quando
decapitare voluit Holofernem , Dominum pro vi-
ctoria exorauit. Judith. 8. Commissurus Iudas bel-
lum contra Gorgiam orauit, & extitit victor belli.
1. Machab. 4. Quia Iudas in bello contra Antio-
chum, non orauit, non vicit, sed diuertit, 2. Ma-
chab. 5. Item quia non orauit in exercitu contra
Bacchidem, ipse fuit occisus & exercitus debella-
tus. 1. Machab. 9. Iudas & qui cum eo erant, inuo-
cato Domino, congressi sunt contra exercitum Ni-
canoris, & manu quidem pugnantes, sed cordibus
orantes, bellii victoriam obtinuerunt. 2. Machab. 15.
Dicebat Paulus : *Obsecro vos ut iunetis me in oratio-
nibus, ut liberet me ab infidelibus.* Roman. 3. Oratio
quarto expellit diabolum & eius tentationes ; id-
eo Raphael monuit Tobiam , ut se tribus diebus
abstineret ab vxore, & tam ipse quam ipsa orarent
continue, ne diabolus haberet in eis potestatem:
Tob. 6. Propter assiduam orationem Chananeæ fi-
lia eius à dæmonio liberatur, ut habetur Matth.
15. Dum discipuli quoddam dæmonium non pos-
sent ejcere, & mirarentur, Dominus dixit eis : *Hoc
genus demoniorum non evictur nisi in oratione & ieju-
nio,* ut patet Matth. 17. Cum Paulus iret ad oratio-
nem obuiauit puerę habenti spiritum Pythonem,
quem expulit orando in nomine Domini nostri
Iesu Christi, Actor. 16. Oratio, quinto, facit operari
mira-

miracula. Nam per orationem Heliæ clausum est cœlum ne plueret, & per orationem eius ad pluviā est apertum. *3. Reg. 18.* Ad orationem deuotam Heliæ puer qui erat iam mortuus fuscitatur. *3. Reg. 17.* Martha & Maria Dominum oraue-
runt, & impetraverunt Lazarum fuscitari. *Joan. 11.*
Decem leprosi orantes ad Dominum, meruerunt recipere sanitatem, ut clarè habetur *Luc. 17 cap.*
Petrus & Ioannes ascendentēs ad orationem, li-
berauerunt claudum ex vtero matris suæ. ut patet
Act. 3. Similiter Petrus & Ioannes orauerunt pro illis de Samaria, & imponebant manus super illos & Spiritum sanctum accipere faciebant, ut clarè patet. *Act. 8.* Patrem Publij febribus & dysente-
ria laborantem Paulus sua oratione sanauit, ut patet *Actorum 28.*

C A P V T X C V .

De Ornato Mulierum.

Ornatus mulierum est

Ad personarum depreciationm:

Ad perfectorum reprehensionem:

ORNATUS mulierum sœpè fit ad deceptionem hominum, licet aliquandò fiat ut ipsæ viris placeant quibus ornare se dicunt. Nam Thamar volens de Iuda socero suo concipere, vestibus vindictatis depositis, ornauit se, concubinatum patiens ab eodem, ut habetur *Genes. 38. cap.* Isobel auditio

audito aduentu Iehu, depinxit oculos stibio & ornauit se. Nota historiam 4. Reg. 9. Propter ornamenta quæ Iudith assumpsit, potentem Holofernem decepit. *Iudith.* 10. cap. Occurrit mulier iuuenis ornatu meretricio præparata ad decipendas animas, vt habetur *Proverb.* 7. Non sine causa dicitur, *Auerte faciem tuam a muliere compta:* quia sic excitat te ad peccandum, vt patet intuenti Salomonem in *Ecclesiast.* 9. Ornari non debent mulieres bonæ & honestæ, quæ soli Deo placere desiderant. Ideo Hester quando debuit introire ad Regem, non quæsiuit cultum muliebrem sicut quærebant alia mulieres, vt habetur *Hester* 2. Comminando dicitur, *In die illa auferet Dominus ornamentum calceamentorum & lunulas & torques,* vt clarè habetur *Ezai.* 3. Mulierum non sit extrinseca capillatura, vel circumdatio auri vel vestium cultus, vt patet *Prima Petri* 3.

De Patientia & Mansuetudine.

Patientes ferre debent

Attinentes, propinquorum offensiones;

Seruentes, Dominorum correctiones;

Patientes, tormentorum afflictiones;

Renuentes, receptorum illationes;

Audientes, Benignorum responsiones;

Attendentes, exemplorum ostensiones:

Primo

PRIMO patienter ferre debent iniurias consanguinei & coniuncti, si aliquando vnum ab altero offenditur, verberetur, vel corrigatur. Sic patienter tulit Isaac & sine murmure, quando Abraham pater eius eum voluit immolare. *Genes. 22.* Ioseph patienter tulit iniuriam quam ei fratres proprii intulerunt, eisque postea illatam ab eisdem præfatam iniuriam clementer indulxit, ut dicitur *Genes. 37. ibidem 4. & 5.* Cito oravit Moyses pro Maria sorore sua, quæ eum offenderat murmurando. *Numer. 12.* Dauid persecutionem sustinuit, quam ei proprius filius inferebat. *2. Regum 15.* Tobias patienter tulit cōsanguineorum improperia pariter & vxoris, ut habetur *Tob. 2.* Patienter sustinere debent serui & subditi, si aliquas molestias recipiant à Dominis & Prælati. Domini & Prælati patienter sustineant, si etiam aliquando à subditis offenduntur. Nam Miphiboset patienter tulit iniuriam sententiam quam Dauid tulit contra eum, *2. Regum 16. & 19.* Quia mulier in adulterio deprehensa Scribarum & Phariseorum accusacione patienter sustinuit, & accusata nihil respondit, Dominus eam ne lapidaretur misericorditer liberavit. *Ioan. 8.* Similiter Prælati & Domini debent esse patientes, si etiam aliquando offendantur à subditis. Nam Moyses de murmure populi se non turbauit, sed patienter sustinuit & misit Aaron intercedere pro eis. *Num. 17.* Sara patienter sustinuit contumeliam ab ancilla sua sibi vituperosè illatam *Tob. 3.* Patienter debet homo tribulatio-

nes &

nes & pœnas à Deo inflictas vel pro eo vel pro eius fide susceptas ferre. Sic Tobias excæcatus patienter sustinuit cæcitatem. *Tob. cap. 2.* Iob fuit patiens perdendo sua filios, & quasi se ipsum, per grauem infirmitatem quam habuit. *Iob. 1. & sequentibus.* Ab vxore & amicis plus inferentibus sibi desolationis quam consolationis. *Job pertotum 1. & 2.* Alacrem patientiam habuerunt tres pueri in fornace, qui noluerunt Idolis immolare, vt habetur *Dan. 3.* Eleazarus duros sustinuit patienter pro legum obtemperâria cruciatus. *2. Mach. 6.* Septem fratres cū pia eorum matre in eorū tormētis mirabilē patientiā habuerunt. *2. Machab. 7.* Patienter ferentes iniurias non debent quærere vltionem de offensis, licet ipsi valeant vindicare. Nam Saul noluit sustinere quod viri qui ei detraherunt occiderentur, in detractionis vindicta. *1. Reg. 11.* Helisæus etiam non permisit quod occiderentur viri qui eum capere venerunt, sed ipso plene reficiens, libere abire permisit. *4. Reg. 6.* Non solum vindictam non debet homo quærere de offensa, sed offendenti debet dimittere ex corde, non solum semel sed pluries. nam Petro quærenti quoties demitteret proximo, respondit Christus: *Non solum septies, sed septuagies septies.* *Matt. 18.* Ad patienter portandum, & multoties iniurias dimittendum adducit & inducit nos Christus exemplo serui nequam, cui dimissa fuerant decem millia talenta, vt patet *Matt. 18.* Patientiam confert homini humilis & benigna re-

responsio. Sic econtra dura & aspera suscitat furorem. Quia responsio mollis frangit iram, sermo durus sulcitat furorem. *Proverb. 15.* Dauid qui ad duram responceionem Nabal fuerat perturbatus, ad humilem responceionem Abigail econtra mirabiliter est placatus. *1. Regum 25.* Filii Ephraim iurgantes contra Gedeonem, sedati sunt propter eius humilem responceionem. *Iudic. 8.* Sic Roboam si iuxta consilium senum humilem responceionem populo dedisset, impatientiam & indignationem populi non incurrisset. *3. Reg. 12.* Patientiae exemplum habemus à Christo, maxime ut cedamus furori. Nam Christus qui pati venerat à Iudeis, pluries declinauit. *Luc. 4. Ioan. 8.* Exemplum etiam patientiae habemus à Christo tempore passionis, quia patientiam conseruauit in verbis detractorijs, contradictorijs, & contumeliosis, in factis, & illusionibus, & verberibus, crucifixionibus, blasphemijis & morte. *Matth. 26. Marc. 14.*

C A P V T X C V I I .

De Paupertate & Inopia.

*Pauperes spiritu debent
Possessionum proprietates desplicere:
Refectionem sobrietatis perficere:
Exemplum mendicitatis desplicere:
Ditationem sublimitatis inspicere.*

Pau-

P Aupertas spiritualis siue pauperes spiritu nihil
debent proprium possidere. In cuius figura Ia-
cob Patriarcha fugiens & ad Laban vadens, nec a-
nimal, nec famulum habuit, sed in baculo Jordani-
nam transiuit, & volens requiescere, lectum non
habuit, sed supponens lapidem capiti, sic dormi-
uit. *Genes. 28.* Moyses pascebat oves Iethro, quia
proprias non habuit. *Exod. 3.* Filii Rechabitarum
domos non habitabant, vinum & vineas non ha-
bebant, nec tabernacula faciebant. *Ierem. 35.* Ado-
lescenti dixit Dominus: *Si vis perfectus esse, vade &*
vende omnia qua habes, & da pauperibus. *Matth. 19.*
In primitiua Ecclesia omnia dabantur, & tanquam
communia ab Apostolis Domini habebatur. *Act. 4.*
Paulus dixit fratribus: *Argentum, aurum & uestes*
non cōcupini. *Act. 20.* Petrus vero pauper dixit clau-
do: *Argentum & aurum non est mihi, quod autem ha-
bo hoc tibi do, ut patet *Act. 3.** Pauperes spiritu parcē
viuere debent, & modico victu contentari. Nam
satis parcē viuebat Ruth, qui colligebat spicas
post terga metentium. *Ruth 2.* Multum parcē &
cum magna penuria viuebat Helias quando pete-
bat buccellam panis & paululum aquæ à Sarepta-
na vidua sibi dari. *3. Regum 17.* Filii Prophetarum
satis temperate viuebant, quia parum de pane &
Pulmetium insipidum comedebant, nobis in ex-
emplum, ut habetur *4. Regum 4.* Paupertatis ex-
emplum habemus à Christo, qui est de paupere
matre natus, à paupere fabro nutritus in paupere
loco reclinatus pannis pauperibus inuolutus,

pauperum oblatione in templo, scilicet turtur
vel columba redemptus, duodecennis in templo
solus sine familia est repertus. Hæc omnia nobis
in exemplum paupertatis patienter sustinuit. *Luc.*
2. Ad pauperes nuptias vbi vinum defecit accessit,
& aquam in vinum mutauit. *Ioann.* 2. Caput vbi
reclinarat in cruce non habuit. *Luc.* 9. Pauperem
familiam omnibus diebus habuit, *Matt.* 4. In cru-
ce patiens nudus pepedit, & mortuus, in sepulchro
alieno iacuit. *Luc.* 23. *Matt.* 27. Pauperes spi-
ritu vel paupertatem patienter ferentes exal-
tantur, ditantur, & remunerantur à Domino in
præsenti & in futuro. Nam Saul, qui uno seruo
contentus, longè quærebat asinas Patris sui,
non equos, & cuius familia minima, fuit vñctus
in Regem. *I. Reg.* 10. Dauid existens in pascuis, &
quasi pro nihilo reputatus, fuit per Samuelem
vñctus in Regem, quem etiam misit pater ad fra-
tres victualibus oneratum. *I. Reg.* 16. & 17. In cu-
ius figura Nabuchodonosor pauperes dimisit, &
diuites interfecit, vel captiuos duxit, & significat
Dominum, qui pauperes dimisit vel dimittit, &
diuites in infernum dedit. *Herem.* 39. Inter be-
atitudines quas posuit Dominus, prima est pau-
pertatis. *Marc.* 5. Micam remunerationem pro-
mittit Christus diuitias relinquenteribus propter
eum. *Luc.* 14. *Matt.* 19. Lazarus pauper in si-
num Abrahæ ab Angelis est portatus. *Luc.* 16.
Ob hanc causam pauperes & debiles ad magnam
cænam per Regis nuncios introducti sunt. *Luc.* 14

CAPUT

C A P V T X C V I I I .

De Pace & Concordia.

*Pax & concordia & unitas inter homine,
Approbatur ex complacentia fraternalis charita-*
tis.

*Comprobatur experientia externæ questionis:
Roboratur ex benevolentia Paternæ dilectionis:
Perturbatur ex assistentia interna corruptionis:
Consummatur in excellentia supernæ dominatio-*
nis.

PAx, concordia & unitas inter homines super omnia alia opera Deo placet. In cuius signum omnia alia animalia præter hominem fecit duplicita, Icilicet marem & fœminam; hominem verò unum, ut unitatem pacis & cōcordiæ commenderet. *Genes. 1.* Quamuis Dauid esset sanctus, noluit tamen Deus ut ædificaret ei domum, quia fuerat bellicosus, sed Salomon qui interpretatur pacificus, ut ostenderet solum paciforum accepta seruitia reputare. *3. Reg. 5.* Diligit Deus corda pacifica, & in eis habitat. in cuius figura ostensum est Eliæ quod Dominus non erat in commotione nec in grandine, sed in sibilo auræ tenuis, id est in loco quieto. *3. Reg. 19.* Quod Deus pacem sic diligit, patet ex his: quia in eius nativitate Angeli pacem annunciauerunt. *Luc. 2.* Pacem præcepit discipulis suis inter se habere. *Ioann. 14.* Pacem commisit Apostolis prædicare. *Luc. 10. Matth. 10.* Pacem in testamento reliquit. *Ioann. 14.* Et post resur-

rectionem suam pacem discipulis suis nunciatuit, ut habetur *Luc. 24 Joan. 20.* Pacem debent quærere qui prius fuerunt inimici, & maxime qui habent inimicos potentes. Ideo Abimelech pacificus est cum Isaac quem prosperare videbat, ut habetur *Genes. 26.* Sabaonitæ audientes ea quæ fecerat Iosue potentissimus, in Hiericho venerunt secum facere pacem. *Ios. 19.* Misit Ionathas legatos ad Bacchidem, ut componeret pacem cum eo, & Bacchides tamen fuerat dux exercitus, in quo Iudas occubuit & frater eius, ut habetur *I. Mach. 9.* Rex Demetrius misit ad Jonathan epistolam, rogans pacem. *I. Mach. 11.* Pacem inducunt inter homines, furori cedere, vel respōdere humiliter. Furori enim malorum cedendum est. Sic fecit Jacob recedens ab Esau. *Gen. 27.* Phinees & cæteri legati ad filios Ruben missi, in excusationem illorū benigna humilitate dulciter sunt placati. *Ios. 13.* De hac materia quære in præcedenti cap. de Patientia, &c. Pacem perturbant & destruunt multa. Nam aliquando pacem perturbat inuidia. Nam fratres Ioseph inuidentes ei, non poterant ipsi quicquam pacifice loqui, ut clare habetur *Genes. 37.* Avaritia seu copia temporalium rerum causa sunt turbatio- nis pacis, & fomentum discordiæ & iurgiorum, ut patet in pastoribus Loth & Abrahæ. *Gen. 13.* Simile habetur de Isaac & pastoribus Geraræ, propter causam prædictam. *Genes. 26.* Ambitio & superbia dominandi pacem perturbant, & discordias suscitant inter propinquos, ut patet in David &

Absq-

Absolone. 2. *Regum* 15. Ficta etiam pax perturbat & impedit pacem bonam & veram. Ideo Ionathas noluit recipere pacem Demetrij, quia ficte pacificare quærebat, ut habetur 1. *Machab.* 11. Pacis bonum ex gratia & dono Dei procedit. Vnde bonitas gratiisi prælati, & gratia & bonitas subditorum causa existit aliquando magnæ pacis, ut patet de Onia & populo Iudæorum. 2. *Machab.* 3. Propter hanc causam Paulus in suis epistolis paci præponit gratiam, dicens : *Gratia vobis & pax.* Dans intelligere, quod sine gratia non potest esse pax. Nam non est pax impiis, dicit Dominus, *Esaiæ* 57. De magno dono gratiæ diuinæ procedit pax, quando ille qui recepit iniuriam vel offendit, offendenti parcit ex animo, & pacem eius qui eum offenderat concupiscit. Sic David licet ab Absalone persecutus, quærebat pacem, dicens : *Est ne pax pueru Absalon?* ut patet 2. *Reg.* 18.

De Peccato & eius effectibus.

Peccatum nocet homini,
Ab interiori, depravando naturam:
Ab exteriori, procurando iacturam:
Ab superiori, exclamando pressuram:
Ab inferiori, deuastando figuram.

Peccatum ex sua turpitudine nocet homini ab intrinseco, quia humanam naturam de-

prauat & exterminat, tollit enim homini audaciam & causat erubescientiam. Nam primi parentes qui in statu innocentiae nudi non erubescabant, post peccatum erubescentes, se perizomatibus cōtexerunt. *Genes. 3.* Item auffert homini sensum, & infatuat eum. Vnde Adam qui ante peccatum tāta sciētia polluit quod rēbus omnibus imposuit nomina secundum proprietates ipsorum, post peccatum sic infatuatus est, quod à facie Domini cui nuda & aperta sunt omnia, abscondere se solebat *Genes. 3.* Salomonem etiam sapientissimum peccatum infatuauit, maculans eius famam. *3. Reg. 11.* Generatio peccantiū odiosa. *[Eccles. 27.] Itē,* facit hominem timidum, auferendo securitatem. Nam Adam qui ante peccatū pluries audiuit vocē Domini, nihil timens, post peccatū cū vocaretur à Domino ait: *Domine audiui auditum tuum & timui.* *Gen. 3.* Item tollit quietē intrinsecam, hominē nō sinens quiescere, quia labor stultorum affliget eos *Eccles. 10.* Similiter percussit Dñs cor David post quā peccauit populum numerando, dic̄s, *peccauit.* *2. Reg. 24.* Peccatum nocet homini ab intrinseco quia multo tiens pœna corporali puniuntur, vt patet in Adam & Eua expulsis de paradyso, cum maledictionibus & pœnis suis. Pœna viri fuit simplex, quia dixit Dominus Adæ: *In labore & sudore vultus tui vesceris pane tuo.* Pœna autem mulieris fuit duplex, dixit enim ei; *In labore paries filios & sub viri potestate eris.* huius duplicationis causa fuit, quia ipsa virum induxerat ad peccandum *Genes.*

Genes. 3. Sodomitæ etiam poena ignis & sulphuris sunt puniti. Gen. 29. Vxor etiam Loth, quæ peccauit contra præceptum Domini se vertendo, in statuam salis est conuersa. Genes. 19. Pharao etiam propter peccatum cognouit se flagellari, dicēs: *Peccavi in Deum verum.* Exod. 10. Quia filij Israel multo tiens Deum offenderunt peccando, fuerunt ab eo sæpius flagellati. Num. Indi. Josue. Regum. Judith. & per totum quasi verus testamentum. &c. Delerta est Hierusalem & omnis vrbs Iuda, propter malitiam quam fecerunt, ut patet: Hier. 44. Peccatum nocet homini à superiori, quia clamat vindictam, & specialiter peccatum enorme quocunque. sicut illud de quo dixit Dominus ad Cain: *Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra.* Genes. 4. Similiter dixit Dominus Abræ: *Clamor Sodomorum & Gomorreorum venit ad me.* Genes. 18. Clamor peccatorum vestrorum in aures Dei Sabaoth introiuit. Iacobi 5. Peccatum nocet homini ab inferiori, rectam eius figurā ad multa incommoda incuruando, & specialiter recidiuatio in peccatum, quod multum debilitat hominem, sicut recidiuatio in ægritudinem, debilitat corpus plus, ipsum in plura pericula inducendo. vnde in huius figura dicitur, quod postquam ambulavit Ioram in vijs pessimis, sic debilitatus est quod recessit ab Edom, & noluit ei soluere tributa. 4. Reg. 8. Seruus Salomonis aulus est insurgere contra eum propter peccata sua. 3. Reg. 11. Ad hoc facit Christi parabola. *Cum immundas spiritus exierit*

272 DE POENIT. PECCATORVM.

ab homine. Matth. 12. Luc. 11. Ob hanc causam dixit Dominus languido curato *Vade, noli amplius peccare, ne deterius tibi contingat.* Et idem dixit mulieri in adulterio deprehensa. *Ivan. 8.* Et ideo ad nostrum propositum possemus prædicta tria capitula concludere cum quadam autoritate sanctissimi Doctoris Augustini, vbi dicit, quod peccatum est difformitas, quam Deus detestatur, iniquitas quam dæmon amplexatur; infirmitas, qua totus mundus dissipatur.

C A P V T C.

De Pœnitentia peccatorum.

Pœnitentia debet fieri

Cum acceleratione, omni tarditate deposita:

Vera contritione, lachrymo stitate supposta:

Pura confessione, nuditate apposita:

Cum satisfactione & austeritate imposta:

Instificatione atq[ue] sanctitate composita:

Sic receptione & benignitate proposita.

POenitentia debet fieri celeriter, & non differri usque ad senectutem vel mortem. Non enim est tutum ire per desertum huius vitæ sine amaritudine pœnitentiæ. In cuius figura quamdiu permanxit Maria soror Moysi extra castra, non processerunt filii Israel per desertum. *Num. 12.* Hoc est etiā consiliū Sapientis: *Ne tardes venire ad Dominū,* *Ene differas de die in diē. vt Dñs ad pœnitentiā festinā indu-*

induceret homines, dixit exemplum de quibusdā super quos cecidit turris. Et subdit; *Nisi pénitentia, feceritis omnes simul peribitis. Luc. 13.* Ad hoc idē facit parabola de seruis vigilantibus, scilicet in pénitentia, & expestantibus Dominum suum quando reuertatur: quia diem & horam mortis penitus ignoramus. Nam secundum Gregorium: *Nihil certius morte, nihil incertius hora mortis.* Vnde dixit quidam poeta: *Hoc scio quod morior, ubi quomodo, nescio quando.* Quarentibus quibusdam Iudæis quid facturi essent, respondit Petrus: *Pénitentiam agite. Act. 2.* Dixerunt fideles: ergo Deus pénitentibus pénitentiam dedit ad vitam in vita exercendam. *Act. 11.* Ergo pénitentia in hac vita ab hominibus differri non debet, sed potius cum celeritate fieri. Ob hanc causam dixit Silo magister Vniuersitatis Parisiensis istos versus: *Linguo coax
vanis, croch corvis, vanaq³ vanis.* *Ad logicam pergo,
qua mortis non timet Ergo.* Pénitentia debet esse cum contritione cordis: cuius signum sunt lachrimæ fluentes ab oculis. Ideo audiens Dominus populum, iratus est propter murmur eorum. Luxit populus nimis, & in mane plus quam Deus præceperat facere voluerunt. *Numer. 14.* Ad vocem angeli populum increpantis leuauerunt vocem pariter & fleuerunt, ut habetur *Iudicium cap. 2.* Lamentante Esdra pro peccatis, dictum est ei: *Si est pénitentia in Israël, percutiamus fædus cum Domino Deo nostro, &c.* ut habetur *Esdræ 10.* Peccatrix mulier pénitens

sic

sic lachrymis abundauit, quod eis pedes Domini lauit. *Luc. 7. cap.* Quia Dominus vidit magnā in muliere contritionem in adulterio deprehensa, leuem & breuem ei pœnitentiam dedit, dicens: *Vade, amplius noli peccare.* *Ioann. 8.* Homo volens in pœnitentia contritionem habete, debet à turba recedere. In cuius signum Petrus qui peccauit in atrio, foras exiens fleuit amarè. *Matt. 26.* Pœnitentia post contritionem requirit nudam & aper-tam confessionem, propter quod Dominus translulit peccatum à David, quia ad reprehensionem Nathan se humiliiter accusauit, dicens se peccatū commisisse. *2. Reg. 12.* Post peccatum numeratio-nis populi confessus est etiam, dicens: *Ego sum qui peccavi.* *2. Reg. 24.* Ideo dicebat Iob: *Si iusti-ficare me voluero, os meum condemnabit me,* *Iob. 9.* Vnde David dixit: *Confitebor aduersum me iniusti-tiam meam Domino, & tu remisisti &c.* *Psalmo. 31.* In cuius figura Dominus decem leprosis pœnitē-tibus dixit: *Ite & ostendite vos sacerdotibus.* & se-quitur: *Dum autem irent, mundati sunt.* *Luc. 17* De hac materia quære in cap. de confessione 128. Pœnitentia post confessionem requirit integrum satis-factionem, quæ consistit in aperitate iejuniorum, & deuotione orationis, & largitione Eleemosy-narum, ut per aperitatem & iejunium satisfacia-mus pro his quæ commisimus in nos ipsos, per orationem his quæ in Deum, per Eleemosynam his quæ in proximum fuimus operati. Ideo Ach-ab antè sceleratissimus, operuit carnem suam cili-cio, ieju-

cio, iejunauit & dormiuit in sacco, & ambulauit
depresso capite, & Dominus temperauit pœnam,
quam ei inflixerat pro peccato commisso, ut dici-
tur 3. Reg. 21. Sacerdotes induerant se cilicijs, & ie-
junauerunt, à timore Holofernij, id est diaboli.
Judith. 4. Viri Niniuitæ fecerunt pœnitentiam,
induti sunt sacco, & iejunauerunt, & Deus indul-
xit. *Ion. 3.* Machabæus & qui cum eo erant depre-
cabantur Dominum, capita cinere aspergentes, &
lumbos accincti cilicijs, ad crepitudinem prouo-
luti. *1 Machab. 3.* Pœnitentiam etiam debent fa-
cere viri iusti, quantumcūquè sint amici Dei, quia
ex hoc eorum metita augmentantur. Ideò *Iob*,
quamvis esset vir sanctus, dicebat: *Ago pœniten-
tiā in faviilla & cinere. Iob ultimo.* Ioannes Bap-
tista sanctificatus in utero fugit ab annis teneris in
desertum, vbitam asperè vixit, & tantam pœnité-
tiā egit, quod dicebatur de eo, *Non manducans neq;
bibens Matth. 11.* Saluator noster qui peccatū non
fecit, in deserto quadraginta diebus & quadragin-
ta noctibus iejunauit. *Matth. 4.* Pœnitentes De-
us benigne recipit, eorum pœnitentiam accep-
tando. Nam Manassen Rex Iuda, qui propter
peccata ductus fuerat in Babylonem, quando pœ-
nituit, Deus benignè recepit, & eum ad gaudium
pristinū collocauit. *2 Paral. ultimo.* Vnde August.
*Tanta est enim Dei misericordia, ut Deus pœnitentem
in tantum diligat sicut illum qui nunquam peccauit.*
Libenter enim Deus recipit peccatores ad pœni-
tentiam, quia prædicationem à pœnitentia dicitur
incor-

Incœpisse Matth. 4. Magdalenam benignè recepit & magnam familiaritatem ostendens ei, eā multipliciter commendauit, vt habetur Luc. 7. Ad hoc idem facit exemplum de filio prodigo, qui benignè fuit receptus à patre. Luc. 15. Sic alacriter Deus recepit pœnitentes, vt dicit: *Gaudium est in cœlo super uno peccatore pœnitentiam agentem magis, quam super nonagintanonem iustos.* Luc. 15. Matth. 18. Libenter recepisset Christus pœnitentiam Iudæ, si quandò fuit pœnitentia ductus, non desperasser, non se ipsum laqueo suspendisset, vt habetur Matth. 27.

C A P V T . C I.

De Peregrinis, & Hospitibus.

*Peregrini recipiendi sunt
Cum hilaritate Dei militias:
Hospitantes liberalitate:
Pias delicias ministrantes:
De utilitate, nouas letitias expectantes:
Sed in paucitate veras diuitias pramonstrantes.*

Peregrinos debet recipere homo hilariter, quia frequenter recipit Christum & Angelos in suum hospitium recipiendo eos. Nam Abraham celeriter recepit Christum & angelos in hospitio quos credebat esse homines peregrinos. Genes. 18. Lotus reputans homines esse angelos & peregrinos

nos

nos transeuntes suscepit hospitio , & defendit ut
potuit à Sodomitis eis nefandam violentiam
volentibus irrogare. Gen. 19. In discipulis se ipsum
asserit recipi & contemni, cum dicit: *Qui vos reci-
pit, me recipit: & qui vos spernit, me spernit, ut habetur*
Matth. 10. Luc. 10. Paulus ait: *Hospitalitatem nolite
oblinisci, per hanc enim placuerunt quidā Angelis ho-
spitio receptis. Hebr. vlt.* Peregrinos debet homo
recipere libēter lētā facie, necessaria ministrando.
Sic liberalis & prouida videbatur esse Rebecca,
quandō seruo Abrahæ dixit: *Ingridere benedictę:
cur foris s̄las preparauit domum & locum camelis tuis.*
Genes. 24. Sine magna prece & libenter Moyses
à Iethro receptus est hospitio, ex quo postea eius
filia & nepotes fuerunt magnificè honorati, sicut
ipse vellet lētanter & libenter recipi. Ideo dixit
Moyses: *Dominus amat peregrinum & dat ei victimum,
amicum, vestitum, & vos debetis amare peregrinos,
quia ipsi fuisti aduena.* ut patet Deut. 10. Explora-
tores quos miserat Iosue, Raab libenter recepit.
Iosue. 2. Liberalis hospitalarius fuit Iob qui dice-
bat: *Foris non remansit peregrinus, ostium meum aper-
tum remansit viatori, Iob. 31.* Ambulans Iesus per
mundum non habebat ubi caput suum reclinaret
sed Martha eum libenter suscepit hospitio *Luc. 10.*
Sic libenter debent recipi peregrini, ut sint cogē-
di intrare hospitium, exemplo duorum discipu-
lorum euntium in Emaus, qui Christum peregrinū
coegerunt, ut patet *Luc. 24.* Peregrinos re-
cipientes multas à Deo recipiunt gratias & multa
miracu-

miracula. Nam Helias Peregrinus suscitauit filium mulieris apud quam est hospitio receptus. 3. Reg. 17. Mulieri Sunamitidi filium non habenti, Helias ab ea receptus hospitio, & filium impetravit, & ipsum mortuum postea suscitauit, 4. Regum 4. Gaudens recepit Zachaeus in suo hospitio Saluatorem, & ipse ei gaudium duplcauit quando salutem eius domui nunciauit. Luc. 19. Publius princeps Paulum cum socijs de confacta nauic euadentes, suscepit hospitio. Paulus autem liberavit patrem eius a febribus & dysenteria. Act. 28. Peregrinos recipiuit hospitio pauperes & artifices magis quam nobiles & diuites abundantes. Nam in Gabaa Beniamin non inuenit Leuita qui eum hospitio receptaret nisi senem de opere reuerten tem. Iudicum 19. Helias in Sarepta Sidoniæ solum à vidua paupercula hospitio est receptus. 3. Reg. 17 Petrus Apostolus est apud quendam Simonem coriarium hospitatus, ut patet Act. 10 cap. Paulus manebat apud Priscam & Aquilam qui erant eiusdem artis. Act. 18. Lidda purpurissa rogauit Paulum & socios suos secum hospitio habitare, ut patet Actorum 16.

C A P V T C I I .

De Permissione Diuina.

Permittit Deus aliquando nos flagellari, addens consolationem.

Electos

*Ele^tos tentari, subiungens depravationem;
Malos debellari, iniungens consolationem.*

Permitit Deus bonos affligi ad tempus eos postea mirabiliter exaltando. Sic permisit Jacob pati ab Esau, qui postea repatriavit ditatus abundantissimè *Genes.* 27. Tobiam excacari permisit, quem postea illuminatum gaudio ampliauit, ut clarè habetur *Tob.* 2. Iob grauiter affligi & depauperari permisit cui postea omnia duplicauit. *Iob per totum.* Dauid longo tempore permisit pati persecutionem Saulis, quem in regem Postea sublimauit *1. Reg. 18.* & sequentibus. Filios Israel affligi per Holofernem permisit, quibus postea victoriā magnam dedit. *Judith. 13. per totum de victoria.* De hac materia require plura, *De iudiciis Dei occultis cap. decimo septimo.* Permittit Deus aliquando bonos homines cadere in peccata grauia, ut non glorientur de sua sanctitate, nec confidant de sua constantia, ut alijs sciant compati quando peccant. Sic permisit cadere Samson fortissimum. *Iudic. 16.* Dauid sanctissimum. *2. Reg. 11.* Petrum promptissimum. *Matth. 26.* De hac materia quære plura *De iudiciis Dei occultis, sup. cap. 17.* Permittit aliquando Deus populum flagellari propter peccata prælatorum malorum, Sic Deus permisit quod filij Israel debellarent filios Beniamin, propter eorum scelus & peccata. *Indic. 20.* Sic etiam propter peccata populi & filiorum Heli permisit à Philistæis Israel debellari. *1. Reg. 4.* De hac ma-

teria quare plura De indicis Dei occultis ubi supra.
c. 17. & 14. Plures etiam diuisiones & exempla que-
re ibidem. quia verè eadem est materia utriusque
capitis.

C A P V T C I I I .

De Permissione Humana.

Permittunt boni aliqua fieri non libenter, ut cuiten-
tur eminentes defectus.

Vt consolentur subiacentes affectus.

Permittunt aliquando boni viri aliqua fieri, non
tamen libenter, & hoc ad vitandum malum
quod posset accidere. Sic permisit Iacob Benia-
min prædilectum ire cum fratribus in Ægyptum,
ne Simeon remaneret in vinculis & cæteri filii se-
cum fame & inopia morerentur. vt patet: *Genes.*
53. Sic permisit Abraham vt Loth separaretur ab
eo timens pastorum iurgium; ne homicidium se-
queretur *Genes. 11.* Moyses permisit vxori dari li-
bellum repudij, ne vxoricidium exercearent. *Deut.*
24. Permittunt boni homines aliquando fieri
aliqua non libenter, vt socios seu subditos con-
tentos reddant, & consolentur. Sic Dauid permi-
sit non iri ad bellum, Postquam vidi qnod erat
populo gratum, & ait: *Quid videtur vobis rectum
hoc faciam.* vt patet *2. Reg. 18.* Helyeus vt con-
tentarentur filii Prophetarum qui certificari vo-
lebant de Helia, permisit eos ire ad querendum
eum

C A P V T C I V .

233

eum quem ipse sciebat assumptum. 4. Reg. 2. Simō cognouit quod Triphon peteret cum dolo duos filios Ionathæ & talenta argenti, & tamen permisit dari, vt populum contentaret, & ne populus crederet quod fratrem suum negligeret liberare.
vt patet 1. Machab. 13.]

C A P V T C I V .

De Peruersitate Quorundam.

Peruersitas hominum consistit in extollentia sublimitatis, superbiendo;

In affluentia cupiditatis, in possidendo;

In exigentia Gulositatis, in comedendo;

In concupiscentia carnalitatis, lasciuendo;

In patientia ferocitatis, in detrahendo;

In negligencia sedulitatis, in exercendo.

PERUERSOS facit homines superbia & ambitio dominandi. Nam vocati Dathan & Abyron à Moysè, quia dominari volebant & non poterant, peruersè responderunt, dicentes: *Nunquid parū est tibi, quod deduxisti nos de terra fluēte lac & mel.* Num. 16. Superbi & vanè glorioli sunt sic peruersi, quia cauēt à minimis, & maxima scelera perpetrant. Sic Christus dicit: *excolantes culicē, & deglutientes camelū.* Matth. 23. Tales sunt similes Balaam, qui voluit, maledicere populo Dei, & dedit cōsiliū quā mulieribus populus est seductus. Num. 23. 24. & 25. Ita peruersi sunt superbi, vt si aliquē offendat se-

T 4

mel

mel non pacifcentur nisi peius faciant. Tales similes sunt regi filiorum Amon, qui videns quod iniuriam fecisset Dauid, adhuc eum voluit impugnare, cum eum potius placare debuisset. 2. Reg. 10 Sic etiam peruersi sunt superbi, qui non timet mala committere, ut videantur aliquid noui facere & si arguantur, interficiunt arguentes, Similes sunt Hierobam, qui sublimatus in regem, populū à cultu Dei deuiare fecit, & capi fecit prophetam qui eum super hoc scelere arguebat. 2. Reg. 12. 13. Idololatria, homicidia, & diuersa scelera Manasse inflarunt. 4. Reg. 21. 2. Paralip. 36. Solus Mardonchæus non adorabat Amon, & tamen ipse omnes Judæos conatus est occidere. Hester. 30. De hac materia quære plura exempla *De superbia capite 125. per totum usq; ad finem.* Peruersos facit homines peccatum Auaritiae. Nam auari ditant filios malos de spolijs bonorum oppositi Deo, qui ditanit Hebræos de spolijs Ægyptiorum. Exod. 12. Magna peruersitas fuit Iudæ proditoris, qui propter auaritiam & cupiditatem tradidit Christum, à quo beneficia immensa receperat. Matth. 26. quomodo auari sint peruersi & dyscoli, quære exempla pulchra *De avaritia quod est caput 17.* Quomodo autem peruertant iudicium, quære ibidem. Peruersos facit homines tertium vitium scilicet Gula. Nam prima mulier ordinem naturæ peruertit, quæ pomum vetitum comedere viro dedit, cum vir debuisset ei imponere quid deberet comedere vel vitare. Genes. 3. Filii Irael in deserto gula per-

læ peruersitate commoti, memorabant ollas carniū de Ægypto, scilicet de seruitute grauissima, de qua virtute Domini fuerant liberati, non faciebat aliquam mentionem. *Num. 11.* Hac eadem peruersitate idem populus laborabat, quādō dicebat: *Recordamur piscium quos comedimus*, sed de Manna etca Angelicā non curabant. *Exod. 16.* Quomodo vitium gulæ peruerat hominem, deornet & dementet, quare supra *De Gula. Cap. 45.* Peruersos facit homines Quartum vitium, scilicet Luxuria. Nam Amon peruersitate ductus luxuriæ Thamar sororem suam expelli fecit, quam prius oppresserat violenter. *2. Reg. 13.* Sic igitur peruersum est ingredi ad sororem ut præfatum ostendit exemplum. Sic peruersum est etiam lectum patris polluere. Ideo Iacob attendens peruersitatem filij sui Ruben qui ingressus fuerat ad Balaam concubinam patris sui. *Genes. 32.* Ad mortem veniens, dixit ei: *Non crescas, quia ascendisti cubile patris tuj.* *Genes. 49.* Absolon valde peruersus fuit, quando ad concubinas patris patenter intravit: & fuit maior peruersitas quam si ad eas clam introisset. *2. Reg. 16.* Duo senes, vnde debebant honorare Sussannam, quia noluit fidem frangere viro suo, eis consentiendo, eam damnauerunt ad mortē. *Dan. 13.* De multis peruersitatibus & malis, quæ facit luxuria quare exempla plura *De luxuria cap. 69.* per totum. Peruersos facit homines Quintum vitiū, scilicet Ira. Sic enim peruersi sunt iracundi, vt nō parcant benefactoribus, innocentibus & propinquiss.

quis. Similes sunt Sauli, qui cum Dauid ei seruiens ut eum latificaret, psalleret coram eo, agitatus ira, ipsum in pariete cōfingere procurauit. *1. Reg. 18.* Antiochus per suam culpam fugatus, iratus culpam suam in Iudeos volebat retorquere. *2. Machab. 9.* Herodes peruersus, iratus de Natiuitate Christi, in innocentes paruulos iram conuertit. *Mattib. 2.* De peruersitate iracundorum quære exempla plura *Deira in omnibus divisionibus eius, cap. 69.* Peruersos facit homines sextum vitium, scilicet inuidia. Sic enim peruersus est inuidus, ut de eo quod sibi non nocet, alijs prodeesse non velet. Similes sunt regi Edom & Seon, Regi Amoræorum, qui noluerunt vt filij Israel per terram eorum sine læsione transirent. Sic iuste eis accedit, vt qui noluerunt concedere modica sine danno, multa cum suo dispendio perdiderint, vt habetur *Num. 20.* Inuidi peruersores sunt, sicuti fuit Balaam, qui voluit maledicere populo quem credebat benedictum à Deo. Sed ipsi plura mala dicunt de bonis & iustis, quam de peccatoribus & malis. *Num. 22.* Saulus peruersus voluit percutere Ionathan, quia excusabat Dauid, cui ipse nequiter inuidebat. vt clarè habetur *1. Reg. 20.* Principes Persarum incusauerunt Danielem solum ex inuidia, quod tribus temporibus adoraret, vt habetur *Danielis Sexto capite.* Inuidi sic peruersè agunt, vt compatriotas, quos rationaliter deberent diligere, eo plus oderint & diffidant. Similes sunt Alcimo, qui cum esset de gente Iudeo-

Iudæo-
dere,
Mack
uersi
perue
dicit I
tende
es Si
quiet
pria,
tua, a
ris ga
dicit
Hæc
Ioan
catio
11. Si
uidi i
princi
11. D
per to
cit h
Nam
si eis
non i
Israe
in Æ
stina
luer
deut

Iudæorum, & Iudam & Iudæos deberet defendere, eos peruersè & nequiter accusauit, secundo Machabeorum decimo quarto. Inuidi enim sic peruersi sunt, ut nihil possit fieri quod ipsi non peruerterant & conuertant in malum. Nam sicut dicit Bernardus: Inuidus omnia opera peruer-tendo diffamat. Nam si ieiunas, dicit: Hypocrita es Si comedas, voracem te dicit. Si ambules, inquietum, Si quiescis pigrum, si erogas tua pro-pria, dicit te esse vanæ gloriæ cupidum; si tenes tua, auarum: si taces, insciūm & ignatum, si loqueris garrulum; si gaudes, dissolutum, si maturescis, dicit te melancholicum: si sapiens, superbum. Hæc Bernardus. Similes sunt isti Iudæis secundū Ioannem, quos nec austерitas vicit, nec mandu-catio decens Saluatoris potuit contentare. Matth. 11. Similiter Iesu ejcente dæmonia, Pharisei in-uidi miracula peruerterebant, dicentes: In Belcebub principe demoniorum eiicit demonia. Matth. 12. Luc. 11. De hac materia quære plura De inuidia cap. 65. per totum de detractione supra cap. 39. Peruersos facit homines septimum vitium, scilicet Acedia. Nam acidiosi inconstantes & peruersi sunt: nam si eis aliquid iniungitur operari nolunt. Si autem non iniungitur, conqueruntur. Similes sunt filii Israhel, qui auditis exploratoribus nunc volebant in Ægyptum redire, nunc contra voluntatem fe-stinare. Numerorum 11. Filii Ephraim rogati, no-luerunt ire cum Iepheth ad bellum, sed ipso re-deunte cum victoria, iurgati sunt contra eum,

quasi non essent vocati *Judic.* 12. De hac materia
quære supra *De Acedia.* cap. 3. per totum.

C A P V T C V.

De Perseuerantia in Proposito.

Perseuerare debet homo

In bonitate, operando feruenter.

In castitate, seruando decenter.

Virilitate præliando valenter.

Pœnalitate, tolerando patienter.

Grauitate, collaudando frequenter.

A Vanitate declinando, prudenter.

PE R S E V E R A N D V M est in bono opere incœpto, licet multa habeat homo impedimenta, scilicet est operandum frequenter & continuè. In cuius figura Neemias licet mulra impedimenta haberet, non cessauit ab opere, donec muri Hierusalem totaliter completerentur. *Neem.* 4. & 6. Si autem desistat homo ab opere iam incœpto, accidit exemplum de homine deridendo qui cœpit ædificare, & non potuit consummare. *Luc.* 14. Non debet homo dimittere opus bonum, licet contingat eum tribulationem incurrere. Nam Tobias remansit in timore Domini, licet plaga cæcitatis euenisset ei. *Tob.* 2. Tales sic perseuerantes exaudiuntur à Domino. Ideò dixit Eliachim ad populum: *Exaudi et Dominus preces vestras,* si in orationibus & ieuniis perseueraueritis *Judith.* 4. Non dimisit Daniel propter præceptum Darij & decret-

decretum, quin Dominum ut cœperat, adoraret.
Dan. 6. Hoc est quod Barnabas hortabatur Anti-ochenos in bono cordis proposito remanere.
Act. 13. Perseuerandum est maximè in proposito & firmitate castitatis. Nam licet homo stimuletur interius à carne, & solicitetur exterius, semper debet firmum propositum castitatis retinere. Exemplio Ioseph adolescentis, quem caro plus debuit stimulare, & tamen quamvis quotidie molestaretur à Domina, firmum seruauit propositum castitatis ut habetur *Genes. 39*. Constanter Susanna restitit duobus senibus, licet ipsa esset sola cum eis, ut ipso essent iudices, & maiores minas mortis inferrent, nec tamen thesaurum matrimonij violavit. *Dan. 13.* Maria firmum tenebat propositum castitatis, quæ in conceptione tanti filij, non consensit, donec audiuist quod eius conceptio non esset humana sed diuina. *Luc. 1.* Quomodo propositum castitatis seruetur in societate bonorum, & perdatur in societate malorum, quære supra *De castitate plura exempla cap. 26*. Quomodo autem sit castitas diligenda, & qualiter religiosi & clerici & viduæ debeant eius propositum retinere, quære *ibidem cap. 3. & 4. 5.* Perseuerandum est in prælijs temporalibus & spiritualibus, quia secundum Apostolum: *Non coronabitur nisi qui legitimè certauerit.* & secundum Gregorium: *Si vos delestat magnitudo præmiorum, non terreat certamen laborum.* In cuius figura David reprehēsus à fratre suo, & dissuasus à Saule rationibus

non destitit ab incepto, sed cum Philistæo viriliter pugnauit, quem & vicit. 1. Reg. 17. Quia Ioab perseverauit in obsidione ciuitatis Rabat, Ideo eius munitiones obtinuit. Et quia perseverauit in bello contra Absolon, victoriam habuit. Et nota quod Ioab ab incepto non destitit, quamuis esset Absolon debellatus, sed perfecutus est eum donec herentem querui perfodit eum tribus lanceis & occidit. 2. Reg. 12. & 18. Sic perseverauit idem contra Siba, in obsidione Abelæ, nec destitit donec abscessum cerneret caput eius. 2. Reg. 20. Perseuerandum est, tolerando perseveranter aduersa, siue à Deo, siue ab hominibus sint inficta. Nam constanter & perseveranter perseverauit Job, sustinendo ablationem rerum, mortem subitam filiorum, & proprij corporis durissimas plaga, quando in his omnibus non peccauit. Job. 1. Perseuerandum est multum in toleratione tormentorum pro nomine Iesu Christi, & defensione fidei Christianæ. Exemplo Eleazari, qui omnia tormenta perseveranter sustinuit, ne faceret contra legem. 2. Machab. 6. Septem illi fratres cum pia eorum matre magnum exemplum constantiæ & perseverantiæ ostenderūt nobis pro fide Christianæ seruanda, qui tot & tanta sustinuerunt passionum genera, ne paternas traditiones & leges transgredi cogerentur. 2. Machab. 7. Stephanus firmiter perseverauit, duros iactus lapidū alacriter sustinendo, donec Christo, pro cuius patiebatur amore, moriens spiritum commendaret, Act. 7.

Quare

quare autē perseverandum sit in patientia tribulationum, *inf. de tribulationibus quare cap. 133. per tot.*

Perseuerandum est in virtute gratitudinis domini pro receptis beneficiis , sine intermissione laudando Deum. Sic cœcus natus , à Domino plures interrogatus, ut in laude Dei deficeret, semper in laude Dei & confessione & publicatione miraculi constanter & sine timore perseuerauit. *Joan.*

9. In libetatione surdi & muti præcipiebat Iesus ne cui dicerent; quanto autem magis præcipiebat, tanto magis clamabat & amplius laudabant. *Marc.*

7. Apostoli post Christi ascensionem erant perseuerantes in laudibus, cum Maria matre Iesu. *Act.*

I. Qualiter autem laudandus sit Deus pro receptione beneficiorum, & euasione periculorum, & deiectione inimicorum , & ad operationem filiorum, & sanationē infirmorum , & in assumptione ciborum , quæ exempla plura *de Gratis agendis.* *cap. 8. 12. 34. & 54.* Perseuerandum est in malorum operum declinatione & detestatione, nec respiciendum est retro post egressum de societate malorum , ne accidat homini sicut vxori Loth post egressum de Sodomis , quæ retro aspiciens , in statuam salis est conuersa. *Genes. 19.* Mardochæus licet sciret Amon esse magnum in conspectu regis, tamen propter timorē eius non dimisit quin permaneret in proposito non adorandi eum, ut habeatur *Hest. 3.* Socij Danielis multum constantes & perseuerantes fuerunt ne statuam, quam exererat Nabuchodonosor, adorarent. *Dan 3.*

CAPUT CVI.

De Pietate Mulierum.

Pietatem exemplo mulierum habere debemus.

Ergo agentes necessitate constrictos:

Parum potentes ex paruitate relictos:

Et attinentes, consanguinitate astrictos:

Patientes, & penalitate afflictos:

Famam perdentes, ex impietate coniunctos:

Et viuentes, disciplinis astrictos.

Pietatem mulierum ad hæc scripta veteris Testamenti & noui commemorant, ut homines duros ad pietatem inducat. Pio igitur exemplo earum nos ducet ad pauperes & egenos, & maximè peregrinos. In cuius exemplo Rebecca videns seruum Abrahæ peregrinum & aduenam, bibere postulantem, pietate commota non solum ipsi bibere tribuit, sed ad aquauit camelos, & ille ipsi etiam plura repromisit. *Genes. cap. 24.* Vi-
dua Sareprana pietatem ostendit, quæ pauit Heli-
am aduenam & inopem & peregrinum, *3. Reg. 17.*
Tantam pietatem ad Heliseum peregrinum ha-
buit mulier Sunamitis, vt virum suum induceret
vt ipse aptum locum faceret ad manducandum. *4. Reg. 4.* Magna appetit humilitas pietatis Beatæ Mariæ Virginis ad pauperes, quia ad pauperes ire
nuptias voluit, vt deficiente vino verecundorum
pauperum coram filio fieret aduocata. *Ioannis 2.*
Larga etiam pietas Beatæ Mariæ perpenditur,
quæ cū

quæ cum in die Epiphaniæ aurum & dona à magis reciperet, postmodum in sui purificationem non potuit emere agnum quem offerret pro filio sed obtulit oblationem pauperum, scilicet parturum, aut duos pullos columbarum; quia illa munera erant iam per ipsam pauperibus erogata.

Matth. 2. Saluatori nostro pauperi & peregrino Martha præparauit hospitium, & ei necessaria ministravit. *Luc. 10.* Multum piæ fuerunt istæ mulieres, quas Lucas dicit ministrasse Domino prædicante. *Luc. 8.* Hanc pietatem habet pauperculae mulieres plus quam diuites, & multò magis merentur. Ideo Deus præfert duo minuta pauperis viduae oblationibus diuitum. *Luc. 21.* Lidda purpuraria magnam pietatem ad Paulum & ad socios eius habuit. *Act. 16.* Qualiter pietas deber haberi ad peregrinos, quære supra *Cap. 5.* Qualiter autē pijs simus ad pauperes, quære supra de liberalitate *cap. 55.* & 77. Pietas mulierum à quibus sumere debemus exemplum, est, ad pueros paruulos qui se iplos iuuare non possunt, vnde est quasi pietas infirmorum. Sic piæ fuerunt obstetrices Ægyptiæ, quæ pietate motæ, contra Pharaonis præceptum pueros paruulos seruauerunt. *Exod. 1.* Filia Pharaonis videt puerum Moysen paruulum in fiscella lachrimabiliter vagientem, ipsius miserta, in proprium sibi filium adoptando, mulieri tradidit ad nutriendum. *Exod. 20.* Cum Athalia occideret omne semen Regium Iosaphat, miseratus Ioas pueri patuuli, tulit ipsum, & ne cum alijs interficeretur,

ceretur, abscondit & nutritum. 4. Reg. 11. Pietatem exemplo piarum mulierum habere debet homo ad filios & sibi carne & fide coniunctos. Sic Aaron videns suos spirituales filios ab ignis incendio deuastari, currit ad medium multitudinis, deprecans Deum ut plaga cessaret. Numer. 17. Una illarum duarum mulierum cor habuit valde pium, cuius viscera super proprio filio quem Salomon diuidi per medium iussa erat, sunt commota. 3. Reg. 3. Mulier Chananæa tantam pietatem habuit erga filiam quæ vexabatur à dæmone, quod illius vexationem propriam reputabat, dicens: *Domine miserere mei.* Matth. 15. Mater filiorum Zebedæi pia erat ad filios, pro quibus sic sollicite Dominū deprecabatur. Matth. 20. Multum fuit pia mater Iesu ad filium Christum; quem cum perditum credidit sic solicita & cum dolore requisiuit. Luc. 2. Maximam pietatem autem omnium mulierum habuit beatissima virgo & mater Maria circa Salvatorem, quando discipulis fugientibus ipsa, si eum iuuare posset, in aliquo loco iuxta crucem filii sui ex maxima compassione & pietate stetit. Ioh. 19. Pietatem exemplo mulierum debet homo habere ad positos in tribulatione & mortis periculo, siue extranei fuerint siue propinquui. Sic Laab videns exploratores Israel ad mortem, miserta eorum abscondit eos, & quærentes eos subtiliter deiuscit. Ios. 2. Sic pia fuit illa mulier viri cuius dant in Bahurim, quæ nuncios Dauid quos Absolon quærebat ad mortem, pie abscondit in puteo, os

putei

17. I
Mard
berare
piæ,
& sec
cruce
22. Io
guent
Luc. 2
quem
mater
titudo
Iudæ
mo, ex
piter
fando,
bus co
precia
extoll
qui te
CHR
faman
stam e
comm
dilse,
teria c
cap. 77
Pie
corpo

putei velamine superposito contegendo. 2. *Regum*
17. In magno periculo posuit se Hester pia vt
Mardochæum & populum à mortis sententia li-
beraret. *Hester.* 4. Mulieres illæ multum fuerunt
piæ , quæ Christo patienti personaliter astiterunt,
& secutæ sunt eum plangentes, dum duceretur ad
crucem, quando eum Apostoli reliquerunt. *Luc.*
22. *Ioan.* 19. Ipso etiam posito in sepulchro , vn-
guenta portantes, pietatem ostendere voluerunt.
Luc. 24. *Marc.* 16. Petrum eductum de carcere,
quem Herodes decreuerat decollare, Maria pia
mater Ioannis pie recepit hospitio, vbi erat mul-
titudo credentium abscondita propter metum
Iudæorum. *Actor.* 12. Pietatem debet habere ho-
mo, exemplo mulierum , ad eos quos audiunt tur-
piter diffamari publice vel occulte, eos pie excu-
ſando, &, si possunt veridice , eos de bonis operi-
bus commendando. Sic blasphemantibus & de-
preciantibus Iudæis Christi miracula, pia mulier
extollens vocem de turba dixit illi : *Beatus venter*
qui te portauit, &c. *Luc.* 11. Accusantibus Judæis
C H R I S T V M , & eum coram Pilato pluribus dif-
famantibus vxor Pilati Christo compatiens, iniu-
stam eius mortem voluit impedire, de iustitia eum
commendando , quod de nullo viro legitur acci-
disse , vt habetur *Matth. cap. 27.* De hac ma-
teria quære plura exempla. *supra De Liberalitate*
cap. 77.

Pietatem habentes exemplo SS. mulierū, vitam
corporalem & spiritualem impetrantes cōseruant
sibi

sibi & suis, sicut manifestè apparet in Abigail, cuius virū propter eius crudelitatem Dauid & socij eius volebant occidere, ipsa propter pietatem quam habuit ad Dauid, se & virum suum à mortis periculo liberauit. *1. Reg. 25.* Propter pietatem quam exercebat Martha Dominum hospitando, voluit Christus eius fratrem Lazarum suscitare mortuum & iam quatriduanum. *Ioann. 11.* Thabitam propter opera pietatis Petrus Apostolus suscitauit à morte, cum à viduis & pauperibus quas ipsa piè alebat deuotis precibus rogaretur. *Act. 9.* Simile est hoc miraculum illi quod de Drusiana legitur in legenda Ioannis Euangelistæ.

C A P V T C V I I .

De Populi Mobilitate.

Populus cito mouetur, propria malitia & peruersitate.

Modicæ tristitia & pœnalitate.

Nesciens seruitia, facta largitate.

Si arcentur vitia, cum acerbitate.

Signis & nequitia, viens bonitate.

POpulus citò mouetur ex propria malitia & peruersitate in varias voluptates & varia verba contradicentes pluries sibi ipsis in operibus & verbis. Nam filij Israël quando habebant manna, petebant carnes, ex eadem peruersitate cæpas pepones & cucumeres postulabant. *Exod. 16. Nū.*

16. Ma-

n. Ma
monstra
eorum a
tur. Na
Et a qua
abelset,
tes, vt ha
prædica
suscep
finibus
Lystra
vt deos
tantes.
dixerat
ciemus,
misit. H
obuiam
dies dix
ge eum
facili in
dicas t
gyptum
eos del
sunt. S
sunt de
ribus I
tra Ho
runt, s
sunt co
ces Don

¶. Malitiosus populus in præsentia dominorum monstrat se subiectum & obedire paratum, sed in eorum absentia inobedientes & rebelles efficiuntur. Nam in præsentia Moysi dixit populus: *Cuncta quæ præcepit Dominus faciemus.* Et cum Moyses abesset, recesserunt, vitulum conflatilem adorantes, ut habetur *Exod. 24. & 32.* Audientes gentes prædicationem Pauli & Barnabæ, eos cum gaudio suscepserunt, sed peruersi eos postmodum de suis finibus expulerunt. *Acto. 13.* Homines de ciuitate Lystra Paulum & Barnabam voluerunt adorare ut deos, & postea lapidauerunt eos, occidisse putantes. *Acto. 14.* Idem populus qui ad Hieremiam dixerat: *Omne verbum ad quod misisti te Dominus faciemus*, post decem dies dixerunt: *Dominus te non misisti.* *Hierem. 42. & 43.* Similiter idem populus qui obuiam Saluatori clamabat *Osanna*, post quinque dies dixerunt clamantes magnis vocibus, *Crucifice eum*, ut habetur *Luc. 23.* Populus mouetur de facili in voluntates diuersas, propter aliquas modicas tribulationes. Nam rediens Moyses in Ægyptum, narravit populo verba Domini, quomodo eos descenderet liberare, & crediderunt & lætati sunt. Sed cito contra Moysen ira moti, conquesti sunt de eo & Aaron, cum affligerentur ab exactoribus Pharaonis. *Exod. 5.* Similiter filij Israel contra Holofernem se viriliter & vnanimiter parauerunt, sed post modicum aliqualiter tribulati, versi sunt contra Oziam pontificem & dixerunt: *Judicet Dominus inter te & nos.* *Indith. 7.* Populus ideo

296 DE PIETATE MULIERUM.

mouetur de facili; quia de acceptis beneficiis est ingratus. Nam cum Gedeon populum de manu Madian liberasset, dixerunt; *Dominare tu nobis, et iam filii tui*: quo mortuo, patris beneficia obliti, de eius septuaginta filijs nullum eorum in Dominum eligere voluerunt. *Indic cap. 9.* Samuel recuperatis urbibus de manu Philistinorum, populum liberauit, & tamen ipsi ingrati contra voluntatem Dei & Samuelis, Regem sibi tribui petierunt, ut habeatur *i. Regum 8.* Licet David bene rexerat populum, habitis multis victoriis, tamen ipsi omnium beneficiorum obliti, cum Absalone eius aduersario contra eum insurrexerunt. *2. Regum 15.* Quando Christus pauerat multiplicando panes, volunt eum regem constituere super se; sed statim beneficiorum obliti, signa ab eo fieri postulabant. *Joan. 6.* Populus mouetur de facili, aliquando propter cortejones & increpationes; vel propter verba aspera dominorum. Nam populus Israel sub Salamone honore & abundantia abundauit; & tamen ad vnu verbum durum quod Roboam eius filius dixit, indignati vehementer, pro maiori parte ab eius dominio recesserunt. *3. Regum 12.* Iudæisatis bono animo dicebant Christo, quod in Nazareth ciuitate sua operaretur miracula: & tamen post increpationem eis factam à Domino, præcipitare eum de montis supercilio voluerunt. *Luc. 4.* Populus mouetur aliquando de malo in bonum, licet raro. Et hoc propter miracula quæ aliquando vident. Nam cum apprehenderet populus Hiere

miam-

miam , dicens : *morte moriatur ; postea visis signis*
dixerunt ; Non est dignus morte. Hierem. 26. Quia
 populus nimis cito senibus Sufannam accusanti-
 bus credidit , condemnauerunt eam morte. Sed
 viso quod suscitauerat Deus spiritum Danielis , re-
 uersus est populus cum festinatione , & liberauit
 eam , & senes ipsos occiderunt , vt habetur Daniel.
 13. Filii Israel , qui ditati & armati exiuerant de
 Ægypto , videntes Ægyptios , contra Moysen &
 Aaron murmurare coeperunt. Sed postquam Deus
 mare miraculose diuisit & Pharaonem submersit ,
 Domino & Moysi crediderunt , vt habetur Exod.
 14. & 15. Cum vipera manum Pauli appre-
 henderet , omnes eum esse homicidam crediderunt ;
 sed cum eam excussisset in ignem , & nihil la-
 sionis sentiret , quilibet eum afferuit seruum Dei.
 Ador. 28.

De Præceptis Dei.

Præcepta Dei seruanda sunt ,
Ex lenitate iniunctionis mandatorum :
Ex fidelitate conditionis subditorum :
Sedulitate ostensionis exemplorum :
Acerbitate punitionis transgressorum :
Auctoritate impletionis Prælatorum :
Amanitate salvationis seruatorum .

Præcepta Domini seruanda sunt; quia leuia, &
 possunt faciliter adimpleri. Nam breue præcep-
 tum ad obseruandum, & breue ad memoriter re-
 tinendum dedit Dominus Adæ, scilicet ne de po-
 mo ligni vetiti manducaret. *Genes. 2.* Ut filij Israel
 leuia præcepta Domini obseruarent, iussit eos Do-
 minus sanctificari, cum ea deberent accipere, vt
 leues ab oneribus peccatorum, possent eis præcep-
 ptis leuius conformari. *Exod. 19.* Quia omnia le-
 uia tendunt sursum, præcepit Dominus filiis Is-
 rael vt vittas hyacinthinas poneret in augulis pal-
 liorum, vt haberent memoriam cœlestium man-
 datorum. *Numer. 15.* Ob hanc causam conqueritur
 Dominus, quod filij Rechab præcepta patris eo-
 rum, quæ erat valde grauia, (scilicet non bibere vi-
 num, & non habere domos) seruabant: sed popu-
 lis Dei præcepta leuia contemnebant, vt habetur
Hierem. 35. Præcepta Dei seruanda sunt: quia ser-
 ui & subditi eius sumus. Ideo ea usque ad mortem
 seruare debemus. Propter quod Balam, licet ma-
 lus, dicit regi Moab: *Dixi tibi quod facerem quic-
 quid præciperet mihi Dominus,* vt habetur *Numer. 22.*
 Susanna melius iudicauit in manus hominum ca-
 dere quam delinquere legem mandatorum Dei,
 infamiae & mortis periculo se exponens, vt habe-
 tur *Dan. 13.* Cum trucidarentur sub Antiocho le-
 gis obseruatores, multi de populo noluerunt in-
 fringere legem Dei, sed elegerunt potius trucidari.
I. Mach. 2. Duæ mulieres delatae sunt filios circum-
 cidisse iuxta Dei præceptum, quæ publice circum-
 ductæ

ductæ per muros, infantibus suspensis ad vbera, sunt proiectæ, vt habetur 2. *Mach*. 6. Eleazarus senex duros cruciatus sustinuit ne præcepta diuinæ legis infringeret. Et illud idem septem fratres cum pia matre eorum fecerunt, inauditatormenta & cruciamina sustinentes, vt habetur 2. *Mach*. 6. & 7. Præcepta Dei adimplenda sunt & obediendum est eis, exemplo aliarum creaturarum. Nameius præceptis obediunt angeli boni. Quia cum numerasset David populum, præcepit Dominus angelο vt percuteret populum, & percussit, & postea impetravit desinere, & ceflauit plaga, vt clarissime habetur 2. *Reg*. 24.1. *Paral*. 21. Mali etiam angeli præceptis Dei obediunt. Nam præcepit Dominus immundo spiritui vt exiret ab homine. Et sequitur: statim *dæmonia* exierunt. *Luc*. 8. Coruis præcepit Dominus, vt pascerent Heliam Prophetam, qui ei carnes & panem mane semper & vespere deferebant. 3. *Regum* 17. Similiter ventis & mari præcepit, & obediendo ventus & mare siluit & quieuit. *Luc*. 8. *Matth*. 8. Generaliter dicitur: *Præceptum posuit & non prateribit, ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum.* *Psalm*. 148. Præcepta Dei debent generaliter obseruari à Prælatis, & iidem debent alios postea facere obseruare. Ideo specialem memoriam fecit Dominus Iosue de obseruantia mandatorum, quoniam ipsum principem sui populi ordinauit. *Jos*. 1. Rex David instituens Salomonem regnaturum post se, instruxit eum dicens: *Tunc proficere poteris, si custodieris mandata quæ præcepit Do-*

minus obseruari. 1. *Paralip.* 28 & 3. *Regum* 2. Ex ordinatione Ioiadæ Pontificis imposuerunt filio regis Diadema, dederuntque in manu eius tenendam legem, & regem super populum statuerunt. 2. *Paralip.* 23. Rex Persarum monarcha totius mundi, non verecundabatur dicere; *Præcepit mihi Deus cœli ut adficerem sibi domum in Hierusalem.* 1. *Esdr.* 1. Pater Ioannis Baptistæ qui erat Pontifex, Prælatus, & vxor eius Elisabeth, erant sine querela, in mandatis Domini, & Dei iustificationibus incedentes. *Luc.* 1. Præcepta Dei seruanda sunt timore pœnæ & maledictionum quæ trāsgressoribus sunt paratae. Nam dicitur in Psalmo: *Maledicti qui declinant à mandatis tuis Domine.* Grauiter punitus est Adam, qui præceptum Domini non seruauit, cum ipse fuit de paradyso expulsus, & ad mortem ipse eiusque posteritas condemnati sunt. *Genes.* 3. Vir Dei, qui contra præceptum Domini panem comedid, fuit à leone occisus, vt habetur 3. *Regum* 13. De hac materia quæ plura exempla *De Obedientia cap.* 89. Præcepta Dei adimplenda sunt, propter remunerationem, quæ datur obseruantibus & custodientibus ea. Quia, vt dicitur in Psalmo: *In custodiendis illis, scilicet mandatis, retributio multa.* Quia Noe fecit omnia quæ præcepit ei Deus, sic fuit remuneratus à Domino quod fuit saluatus ab aquis cum tota sua familia, consumpta omni creatura, quæ contra Dei præceptum corruperat viam suam. *Genes.* 7. Adolescenti querenti à Domino quomodo posset fieri saluus, respondit Christus: *Si ad vitam*

vitam eternam vis ingredi , serua mandata . Matth . 19 .
 De hac materia quare plura exempla De Obedientia . cap . 89 . Quomodo autem diuinis mandatis
 obediendum sit magis quam præceptis hominū,
 non solum lingua sed opere , velociter atq; prom-
 pte , quare ubi supra .

De Prælatis & Principibus bonis .

Prælatus bonus & Princeps debet esse

Preamator subditorum:

Perscrutator secretorum:

Defensator commissorum:

Doctrinator insciorum:

Ordinator agendorum:

Confortator timidorum:

Liberator oppressorum:

Consolator afflictorum:

Excitator tepidorum:

Sustentator egenorum:

Refrenator superborum:

Visitator orphanorum:

Verberator transgressorum:

Extirpator peruersorum:

Exhortator petendorum:

Dispensator credendorum.

PRÆLATVS debet primo subditos snos di-
 ligere , siue spiritualis , siue temporalis Præ-
 latus vel Princeps . Ideo Moyses sic popu-

lum sibi commissum amatuit , & respuit maiorem
 populum, quam sibi Dominus promittebat , suo
 cōtentus populo quem amabat. *Exod.30.* Signum
 prælati erga subditum amoris , est quod ipse dili-
 gebat honorem cuiuslibet subditi sicut suum. Hoc
 signum habuit Moyses, quando desiderabat quod
 omnes de suo populo prophetarent , licet ex hoc
 eius honor & fama diminui videretur. *Numer. II.*
 Voluit Dominus delere populum post redditum
 exploratorum , & super maiorem populum ei re-
 gimen tribuere, sed Moyses recusauit. *Numer. 14.*
 Sic docuit Dominus bonum pastorem diligere
 populum suum , vt animam suam ponat pro ou-
 bus suis quæ ipsi à Domino committuntur. *Ioan.*
 10. Exemplo etiam suo hoc idem nos Dominus
 docuit , qui cum dilexisset suos , in finem dilexit
 eos. *Ioan.13.* Sic amabat Paulus suos subditos quod
 dicebat; Ego libenter impendam & super impen-
 dar pro animabus vestris licet plus vos diligens
 minus diligar. 2. *Corinth.12.* Prælatus & Princeps
 debet esse scrutator secretorum, perscientiam quā
 debet habere. Sic enim instruuntur Prælati; *Dili-
 git eum sapientia omnes qui præficiuntur populo.* *Sapient. 6.*
 Talis princeps fuit Salomon , qui sua sapientia &
 scientia perscrutatus est utrius duarum mulierum
 esset filius ille de quo mulieres cōtendebant : pro-
 pter quod audiuit populus quod iuste iudicasset
 rex , & timuerunt eum , videntes in eo sapientiam
 Dei esse. 3. *Reg. 3.* Signum est quod Dominus diligit
 populum , quando eis dat sapientem Principem

vel

vel Prælatum. Ideo dixit Regina Saba Salomoni: *Diligit Dominus Israel, quia te Dominus Regem constituit super eum. vera enim sunt, qua audiui de virtutibus sapientia tua, ut pater 2. Paralip. 9. & 3. Reg. 10.* Hanc sapientiam Paulus habuit, quando usque ad tertium cœlum raptus fuit, ubi audiuit arcana verba quæ non licet homini loqui. 2. Corinth. 12. Ideo de diuinis & arcanis atque humanis scientiis lac, potum & escam subditis suis dedit, ut patet 1. Corinth. 3. Prælatus debet esse defensor sibi commissi gregis, ut sit verus pastor, non mercenarius, qui amissis ouibus, quando lupum aspicit venientem, fugit. Ioan. 10. Talis Prælatus extitit Moyses, qui defendit Hebræum iniuriam ab Ægyptio patientem. Exod. 2. Bonus Princeps fuit Gedeon, qui de manu Madian commissum sibi populum defendit viriliter & prudenter. Iudicum 6. Sic Christus defendit Magdalenam à Simone, de ipsa in sua cōuersione nequiter & diabolice cogitantem, Luc. 7. Sic Petrus defendit discipulos à Iudæis, dicentibus eos musto esse repletos iplos rationibus & auctoritatibus defendendo. Actor. 2. Prælatus debet esse doctor nescientium & imperitorum, eos in necessarijs & utilibus instruendo. Tales promittebantur nobis à Domino, cum dicebat: *Dabo vobis pastores iuxta cor meum, & pascent vos in scienza & doctrina.* Hierem. 3. Ideo Artaxerxes monuit Esdram & Principes verbis legis instruere imperitos. 1. Esdr. 7. Ideo Iosue populum sibi commissum instruxit, quod cunctis diebus quibus ipse vixit

populus eius non destitit seruire vero Deo, ut habetur *Ios.24.* Quia Paulus verbo docuit, scripto & exemplo, ideo merito Doctor gentium nominatur.*1.Tim.2.* Ipse etiam Saluator cum ascendisset in montem, congregatis discipulis, docuit eos, ut clare habetur *Matth.5.* Et turbæ irruerunt in eum. *Luc.5.* Sedens docebat de nauicula turbas. *Luc.5.* Prælatus debet ordinare omnia officia exercenda à subditis, ut omnia fiant secundum ordinem & honeste. Sicut Moyses, qui consilio Iethro ordinavit quinquagenarios & decanos. *Exod.18.* Ipse etiam Moyses in populo suo sic ordinavit officia, ut Iosue tanquam Princeps temporalis iret ad pugnam, & ipse tanquam Prælatus spiritualis, pro victoria exoraret. *Exod.17.* Quando Prælatum aliquando absentari contingit, in suis subditis debet ordinari Vicarius, exemplo Moysi, qui cum se absentaret à populo, Aaron ordinavit in Vicarium, dicens: Habetis Aaron vobiscum; referatis ad eum si quid motum fuerit quæstionis. *Exod.24.* Apostolus dicit ad Titum: Quæ deflunt corrigas, per ciuitates presbyteros ordinando. *Ad Titum 1.* Prælatus vel Princeps debet populum timidum confortare in temporalibus & spiritualibus bellis. Sic Moyses oratoriis verbis populum pusillanimem confortauit, dicens: Nolite timere, quia Dominus pugnabit pro vobis. *Exod.14.* Similiter audita magna potentia Holofernis, Eliachim sacerdos magnus adunuit omnem populum, & eos mirabiliter confortauit. *Judith.4.* Apostolus Paulus timidum

dum & pusillanimem populum in suis epistolis plurimum confortauit, dicens: Confortamini in Domino & in potentia virtutis eius. *Ephes. cap. 6.* Prælatus debet, quantum est possibile, liberare oppressos. talis prælatus extitit Moyses, qui nunquam cessauit, ad multa se exponens pericula coram Pharaone, ut oppressum populum liberaret, ostendens quod eos volebat tam per se quam per alios liberare, ut patet *Numer. 6. & infra.* Ideo mandauit Dominus per Prophetam, ut Rex Israel inciperet præliari, ut populum in Samaria oppressum ab oppressione Regis Syriæ liberaret, ut habetur *Regum cap. 20.* Heliæus consolatus est mulierem debitum obligatam, oleum augmentando, & Sunamitem tribulatam de filio mortuo, quando eum suscitauit a mortuis, ut patet *Regum 4.* Saluator noster consolatus est viduam, cuius filius efferebatur mortuus extra portam, dicens: *Noli flere, cui reddidit filium suscitatum.* *Lucæ 7.* Mulierem in adulterio deprehensam Salvator noster pie & misericorditer fuit consolatus. *Ioan. 8.*

Prælatus bonus debet subditos excitare & incitare ad bonum, sicut Patriarcha Iacob, qui audiens quod alimenta vendebantur in Ægypto, pigrantes filios excitauit, & incitauit eos, dicens: *Quare negligitis?* *Genes. 42.* Quamdiu vixit Ioiada Propheta vel pontifex, quia Ioas Principem incitabat ad bonum, bonus fuit ipse Ioas, qui mortuo Ioiada, carens excitatore, pessimus est effectus. *Regum 4.*

Regum 12. Talis Prælatus erat Paulus Apostolus, qui in suis Epistolis pigrantes filios excitauit & subditos, dicens : *Hora est iam nos de somno surgere, quia propior est nostra salus quam cum credidimus, dies appropinquauit.* *Roman.* 12. In huius figura angelus (qui Prælatum significat , qui debet angelicam ducere vitam) Petru vinclum catenis & dormientem in carcere liberauit. *Actor.* 12. Prælatus bonus debet pascere & sustentare pauperes & egenos spirituali & temporali subsidio refouendo, vt sit alter Ioleph, qui fame pereuntibus , in Ægypto manu larga apparuit horrea Pharaonis. *Genes.* 41. Talis prælatus extitit Heliæus , qui panes fecit distribui filiis Prophetarum. 4. *Regum* 4. Saluator noster videns multitudinem deficientem ieconiis, ne in via deficerent eos, multiplicatis panibus & piscibus pluries reficiens , satiauit , vt patet *Mattib.* 14. *Ioan.* 6. Quando Christus Petrum instituit Prælatum, dicit ei ter : *Pasce oves meas. Non comedere vel occide :* quia Prælatus non debet occidere oves, eis lanam, id est , temporalia bona, & carnes, & sudorem, & sanguinem pauperum auferrendo, & nequitiose consumendo; sed potius debet oves pascere tripliciter, scilicet verbo diuino, exemplo bono, & temporali subsidio. Et talis pastor congrue est vicarius Christi, *Ioan.* 21. Paulus Apostolus sic desiderabat pauperem sustentare, quod quando non habebat de suo vt tribueret aliis , ab aliis acquirebat, vt patet de collectis. i. ad *Corinth.* 16. Hic introducitur execrabilis abusio malo-

malorum Prælatorum, qui non habent vnde pauperes sustentare possent, id est , carent eloquentia & sapientia, eò quod sunt inscii & ignari. non igitur capiunt ab aliis inquirere , sed potius oues fame perire permittunt. tales merito magis Mercennarii quam Pastores vocantur. *Ioan. 10.* Prælatus bonus debet verbis & factis refrenare & domare superbos. Talis fuit Moyses, qui refrenauit superbiam Chore, Dathan, & Abyron, dicens: *Quare erigimini filii Leni.* *Numer. 16.* Ezechias rex volens refrenare superbiam, facit excelsa destrui, ne superbis populus idolis immolaret. *4. Regum 18.* Samuel Prælatus perfectus Saulum superbum increpauit refrenando , quia inobediens fuit præceptis quæ præceperat ei Deus. *1. Regum 15.* Summus Pontifex Onias superbo Heliodoro restitit, qui templum Domini exspoliare volebat, & auferre deposita viduarum. *2. Machab. 3.* De hoc instruxit Apostolus Timotheum, dicens : *Dinutibus præcipe superba non sapere.* *1. Timoth. ultimo.* Prælatus bonus debet sæpe suos subditos qui longe sunt positi & dispersi, visitare , vt bonos confortet in bono, & malos corrigit puniendo. Propter quod dixit Iacob ad Ioseph, quam ad fratres suos vt Prælatum & Principem adorare debebant: *Vade, visita fratres tuos si recte agunt ; & renuncia mihi quid agatur.* *Genes. 37.* Talis Prælatus visitans fuit Samuel, qui circumibat ciuitates & loca, vt qui eo in aliquo indigeret posset, ad eū facilius haberet recursum. *1. Regum 7.* *Quando autem Prælatus non potest*

per

per seipsum visitare absentes, debet alios mittere visitantes. Sie Ezechias mittebat cursores per uniuersum Israel, ut reuerteretur ad Dominum. 2. *Paralip.* 30. Ipse etiam Iesus circumibat ciuitates & castra. Et ubi adesse personaliter non potuit, illuc discipulos suos ante faciem suam mittere satagebat. *Lnc.* 8. Prælatus bonus debet transgressores corrigerere & punire. Sic Moyses, qui populum punivit acerbe, quando conflatilem vitulum adorauit. *Exod* 32. Saluator noster nunquam legitur fuisse seuerus, nisi contra delinquentes, vendendo & emendo in templo, quos facto flagello de funiculis, & mensas numulariorum euertens, de templo tamquam excommunicatos eiecit. *Ioan.* 2. Ideo Prælato per Prophetam dicitur : *Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas figuris confringes eos. Psalm.* 2. Talis Prælatus Paulus, qui dicebat : *Arma militie nostra non sunt carnalia, sed potentia Dei. In virga enim ferrea veniam ad vos,* vt patet in Prologo super libros Moysi. Prælatus bonus debet extirpare peruersos, & rebelles, & contumaces, ne ouis morbida alias presumat inficere. Et secundum Augustinum in Regula: Non sit crudeliter sed misericorditer, ne contagione pestifera plurimos perdat. Sic Moyses Chore proteruum & complices, scilicet Dathan & Abiron, ne populum inficerent, extirpauit. *Numer.* 16. Iudas Machabeus extirpauit ex suo populo peruersos, sed eo mortuo exorti sunt qui operabantur iniuriam. 1. *Machab.* 9. Paulus Apostolus consuluit & mandauit Corinthiis de peruerso homine

mine, qui vxorem patris sui tenebat, exepelli de medio, eo quod ipse adiudicauerat cum Sathanæ in interitu carnis suæ. *I. Corinth. 5.* Sic Petrus Ananiam & Saphiram dura extirpauit sententia, ne discipulii discerent mentiri Spiritui sancto, & de agitorum precio defraudare. *Actor. 5.* Prælatus debet orare pro se simul & pro subditis ea quæ sunt necessaria ad salutem, & maxime pro redemptione culparum. Sic Moyses Prælatus perfectus, deuote & perfecte pro populo qui peccauerat exorauit. *Exod. 32.* Samuel dicebat ad populū: Absit à me hoc peccatum ut cessem orare pro vobis. *I. Regum cap. 12.* Videns Dauid Angelum percutientem populum, rogauit ut punitio reuertetur in eum. *2. Regum 24.* Orans Prælatus inducit populum ad orandum. Nam orante Esdra, fleuit eius populus & orauit. *I. Esdr. 9. & 10.* De hac materia quæ plura *De Oratione, cap. 93.*

Prælatus bonus debet distribuere beneficia, quæ tradere debet, non respectu carnis & sanguinis, sed respectu meriti & virtutis. Exemplo Moysi, qui distribuēs plastra Leuitis, nullum dedit consanguineis. *Numer. 7.*

Moriendo Moyses nullum de consanguineis vicarium reliquit, sed rogauit Deum fideliter & deuote, ut de bono duce populo fideliter prouideret. *Numer. 27.*

Christus Salvator noster nullum de consanguineis, quos habebat Apostolos, humano generi Vicarium reliquit, sed Petrum solummodo, dicitur.

do, dicens: *Simon Petre, diligis me plus hi?* Et tunc eum pastorem ad paicendum populum dereliquit. *Ioann. cap. 21.*

C A P V T C X.

De Prælatis & Principibus malis.

Prælati mali sunt consentientes in subditorum errores, non corrigendo:

Impedientes operatorum labores, in seducendo:

Non attendentes excusatorum dolores, ore fremendo:

Et destruentes inferiorum labores, in sua conuentendo:

Simoniam sequentes, prædicatorum tenores vita spernendo:

Distribuentes concedendorum honores, luxuria volendo:

Non sustinentium tormentorum horrores, puniendo.

PRÆLATI & PRÆCIPUE MALI SUNT ILLI QUI CONSENTIUNT MALIS OPERIBUS & PERPETRATIS, NON CORRIGENDO, SED EORUM PERUERSÆ VOLUNTATI & OPERATIONI PRÆBENDO CONSENSUM. **T**ALIS FUIT TUNC AARON QUANDO AD POPULI VOLUNTATEM FECIT VITULUM AUREUM QUEM POPULUS ADORAVIT. **I**DEO DIXIT MOYES: *Quid fecit tibi populus iste ut induceres super eum peccatum? Exod. 32.* HELI DICITUR CONSENSISSE FILIORUM PECCATIS, QUIA EOS NON CORREXIT UT DEBUIT; & TAMEN **L**EGITUR

legi
1. Re
misi
38.
trad
uore
Ioan
tur a
vitui
12. M
saler
omni
li fu
cum
vole
dire
dieb
tion
in no
ter A
rati
Præ
culp
uers
infer
les. T
& la
eos à
tus si
furi

legitur, quod eos corripuit solo verbo , ut habetur
1. Regum 2. Malus princeps extitit Sedechias, qui
misit Hieremiam principibus vexandum. Hierem.
38. Sciebat Pilatus quod Iudæi propter inuidiam
tradidissent Iesum, & tamen eis propter populifac-
uorem consensit, & ipsum crucifigendum tradidit.
Ioan. 19. Prælati mali bona nolentes agere nitun-
tur ad peccatum inducere. Sic Roboam, qui fecit
vitulos aureos, eos fecit populum adorare. 3. Reg.
12. Manasses eduxit Iudæam & habitatores Hieru-
salem ad operandum mala : ideo particeps fuit
omnium malorum quæ fecerunt, 2. Paral. 3; Ma-
li fuerunt Prælati principes Sacerdotum , qui cœ-
cum à nativitate à Deo liberatum ab eius laudibus
volebant retrahere, eius loquela similiter impe-
dire. Ioan. 9. Similiter principes Sacerdotum impe-
diebant Petrum & Ioannem, ne verbum prædica-
tionibus seminarent in populo, mandantes eis ne
in nomine Domini loquerentur. Acto. 4. Simili-
ter Apostolis omnibus post ascensionem & carce-
rationem impedimentum intulerunt. Acto. 5.
Prælati mali excusationes subditorum, qui nō sunt
culpabiles audire nolunt , sed eis aspere & per-
uerso ore frementes loquuntur, minas terribiles
inferentes. Ideo sæpe faciunt subditos esse rebel-
les. Talis fuit Hieroboam , qui vocem excusantis
& lamentantis populi audire noluit ; ideo fecit
eos à suo dominio deficere. 3. Regum 12. Magistra-
tus sine acceptione excusationis Paulum & Silam
furiose fecerunt carcerari. Acto. 16. Ad primum
verbum

verbum Pauli princeps Sacerdotum fecit eum a^z
criter verberari. *Acto. 23.* Felix & Festus Præsides
& Prælati excusationem Pauli noluerunt recipere,
propter quod Paulus ad Cæsarem appellavit.
Acto. 25. Prælati mali bona subditorum rapiunt,
& furantur, & destruunt, non proximorum salutē,
sed suam propriam utilitatem quærentes. De talibus
dicitur: *Omnis diligunt munera, & infideles so-*
cii furum. *Esa. 1.* De Nabuchodonosor Principe di-
citur: *Terram totam disperdidisti & populum occidi-*
sti. *Esa. 14.* Per Ezechiam dicitur malis Prophetis,
Prælati & Principibus, qui non pascunt gregem
sibi commissum, sed deuorant; *lac comedebatis, &*
lana operiebamini. *Ezechiel 34.* Prælati etiam mali
beneficia & dignitates sibi similibus tribuunt, non
attendentes ad merita, vel ad virtutes, & hoc pro-
pter pecuniam, vel propter alia lucra. *Talis fuit*
Demetrius, qui Summum Sacerdotem constituit
Alcimum. *I. Machab. 7.* Bacchides similiter elegit
duos alios viros impios, & constituit eos domi-
nos. *I. Machab. 9.* Iason qui summum Sacerdotium
emit ab Antiocho, fecit ritum gentium, & ideo
Simonia hæresis nuncupatur. *2. Machab. 4.* De
hac materia quære plura exempla supra *De Acce-*
ptione munierum. *cap. 2.* Item alia exempla *De Auari-*
tia *cap. 17.* Prælati & Principes mali habendi sunt
in reuerentia, & eis deferendus est honor, ratione
Prælationis, non ratione vitæ: & tenēda est eorum
bona doctrina, licet sit eorum vita spēnēda. Nam
David percussit cors suum, quia præciderat oram
chla.

chlamidis Saul, nec ei fecerat quicquam mali. 1. Regum 24. Eorum vitam pessimam non sequendam, sed non spernenda verba, docet nos Christus, cum ait; *Super cathedram Moysi sederunt Scribe & Pharisei, omnia qua vobis dixerint facite.* Sequitur; *opera autem illorum nolite facere.* Matth. 24. Prælati & Principes mali grauiter à Domino puniuntur etiam in præsenti. Sic præcepit Deus Moysi suspendere oinnes Principes contra solem, quia conserferant populo in peccatis. Numer. 25. Quia Saul fuerat malus princeps, permisit Dominus quod totum pondus belli irrueret super eum. 1. Regum 33. Rex Syriæ dixit seruis suis quod solum contra Regem Israel pugnarent, quoniam erat malus, unde quidam eum inter pulmonem & stomachum traiecit sagitta, & miserrime occidit. 3. Regum 17. Sobna præpositus templi, qui diu credebat viuere & gaudere, audiuit à Domino: *Quid tu hic?* &c. sequitur: *expellam te de statione tua, ut habetur Esa. 22.* Illi etiam mali & luxuriosi presbyteri, qui contra Susannā innocentem tulerunt sententiam, diuino iudicio fuerunt lapidati Daniel. 13. Non solum Prælatos & Principes punit Deus, sed aliquando flagellat populum propter malum Principem & Prælatum. Nam quia Dauid contra voluntatem Domini populum numerauit graui plagapopolus percutitus est.

2. Reg 24.

C A P V T C X I .

De Proditione & Proditoribus.

*Proditor in sua proditione
Beneficentibus nescit amicari.
Carne attinentibus querit aduersari,
Signis fraudulentis credit occultari.
Ambitiosis & potentibus credit dominari:
Pacem credentibus vult insidiari,
Poenis torquentibus debet mancipari.*

Proditores non profunt suis benefactoribus, nec eis recta amicitia coniunguntur, inuidia vel aliquo vitio stimulati. Sic cum Dauid coram Saule, quem ab opprobrio Goliath Philistæi liberaret, psalleret, ut dæmonis vexationem minueret, Saul visus est eum lancea perforare. 1. Regum 18. Saluauit Dauid habitatores Ceilæ: & tamen ipsi proditores eum ad mortem tradere voluerunt. 1. Regum 23. Multum fideliter faciebat Vrias relationem belli, in conspectu Dauid, & tamen fecit eum portare litteras mortis. 2. Regum 11. Proditores, conseruationibus prauis, aduersantur consanguineis & carne vnitis. Nam Cain exiuit contra fratem proditione in agrum, quem postea per inuidiam interfecit. Genes. 4. Sic licet diuina dispensatione sic factum, Iacob pro benedictione paterna Elau supplantauit. Genes. 27. Amon vocauit Thamat fororē suam, quasi accepturus cibum de manu eius, quam postea violenter oppressit. Ideo mulieres

lieres non debent verbis fallacibus hominum credere, quacunq; consanguinitate iungantur , ne decipientur. 2. *Regum* 13. Absalon fratrem suum proditiose ad coniuicium inuitauit , quem postea temulentum ex eius præcepto pueri nequiter & proditiose occiderunt. 2. *Regum* 13.

Proditores signis fallacibus suas prodiciones palliare nituntur; aliquando falsis promissionibus: aliquando fraudulentis osculis; aliquando falsis & simulatis lachrymis. Nam Saul promisit Dauid filiam suam, ut à Philistæis occideretur, 1. *Regum* 18. Proposuit Saul Ionathæ quod amplius non persequeretur Dauid , quem postea coram ipso statim interficere conabatur. 1. *Regum* 9. Palliatur aliquando proditio lachrymis. Nam postquam Saul fleuisset, quasi doleret pro persecutione Dauid, & iurauit eum non persequi amplius, persecutus est eū postea sicut prius. 1. *Regum* 24. Vxor Samsonis Dalila fundebat multas lachrymas apud eam, & eum postea decepit. *Indicum* 16. Salutatione, & osculis, & verbis, aliquando suas nequitias palliant deceptrices & proditores : nam cum salutasset Ioab Amasa, & quasi osculari volens, apprehenderet mētum eius, & diceret: *Ave frater*, eum percussit gladio in inguine & occidit. 2. *Regum* 20. Illa nefanda proditio Salvatoris, quam Iudas pessimus pro triginta denariis perpetravit, fuit salutatione præmissa & fraudulentio osculo palliata. *Matth. 36*. Iudei Paulo parauetant insidias , & tamen aliud prætendebant. *Actor. 33* Proditores propter ambitionem

316 DE PRODITIONE ET PRODIT.

dominij proditiones exerceant, cupientes ex hoc alijs dominari. Sic Zambri propter appetitum dominij Elam suum Dominum interfecit. 3. Reg. 16. Sellum filius Iabes concitauit Azariam dominum suum, & interfecit eum: & regnauit post eum tantummodo uno mense. 4. Reg. 20. Cum Senacherib in domo domini sui adoraret, duo eius filii eum propter ambitionem dominij occiderunt, licet neuter eorum regnauerit, ut credebant 4. Reg. 19. Triphon cum ambularet cum Antiocho domino suo, eum dolose & proditiose occidit, & quod ille habuerat sibi usurpauit. 1. Mach. 13. Proditores sub nomine pacis alios decipiunt & occidunt. Sic quidam inimici Neemiae cum ipso voluerunt amicitiam facere, ut eum proditiose fraudarent. Neem. 6. Ismael filius Nathaniæ & alii cum eo, cum Godolia in signum pacis & amicitiæ comedenterunt, & post prandium eum cum multis aliis occiderunt. Hierem. 41. Antiochus pacem simulari, pacem promisit, & muros Hierusalem postea dissipauit. 1. Mach. 6. Pacifice fuit Princeps tributorum locutus, qui percussit postea ciuitatem. 1. Machab. 1. Triphon sub nomine pacis Ionathan comprehendit, quem proditorie cum filiis suis interfecit. 1. Mach. 12. & 13. Apollonius in Hierusalem simulans pacem, venit, & vsq; ad diem Sabbathi requieuit, sed postea ex Iudæis festum celebrantibus maximam multitudinem interfecit. 2. Mach. 5. Proditores statim & grauiter puniuntur à Deo, & sunt inter alia genera peccatorum grauiter ab omnibus homi-

hominibus puniendi. Sicut fuit punitus Zambri,
qui post proditionem regnauit tantummodo septē
diebus, & postea incendio se peremit. 3. Reg. 30. Sic
ianitores Assueri, qui contra eum voluerunt insur-
gere, in patibulo sunt suspensi. Hester 2. Iudas Ma-
chabæus illos qui per pecuniam inimicos permi-
serunt recedere, tanquam proditores & fratrum
venditores occidit. 2. Machab. 10. Iudas qui Chri-
stum tradidit, post modicum abiens, laqueo se su-
spendit. Matth. 26.

De Prosperitate mundana.

Prosperitas mundana

Est in deliciis, causa delictorum, male terminabilis,
Est in dinitiis, laqueus stultorum, ultio damnabi-
lis.

Tenet in vitiis, dignitas honorum, parum perdura-
bilis:

Gaudet letitiis, belli triumphorum, breui mora la-
bilis:

Sed in amicitiis, globum dat multorum, dum speri-
tur stabilis.

Prosperitas mundana, quæ est in deliciis corpo-
ris, causa est multorum peccatorum carnalium,
& male terminatur. Exemplum in Sodomis, quorū
culpæ fuit causa abundantia, panes & ocij, propter
quod nefanda scelera commiserūt. Gen. 19. Ez. 16.

Filiij Iambri facientibus nuptias, venerunt Iudæi cum Ionatha, multitudinem occidentes, & cōuerſæ sunt nuptiæ in lamentum, & sonitus musicorum in luctum, & gaudium in mœrem. *I. Machab. 9.* Filiis & filiabus Iob vescentibus in domo primogeniti fratris, domus super eos cecidit, op̄imens singulos, & occidens. *Ioan. 1.* Finis deliciarum est mors & odium Dei, sicut Neemias dicebat expresse: *Manducauerunt, & saturati sunt, abundauerunt delitiis, & ad iracundiam provocantes. Neem. 9.* Ille epulo qui epulabatur quotidie splendide in breui portatus est ad inferos & torquebatur in lingua. *Luc. 16.* Prosperitas mundana quæ est in diuitiis, hominem infatuatum ad damnationem æternam inducit. Nam argentum tempore Salomonis non erat alicuius valoris, quia tanta erat in Hierusalem copia argenti quanta & lapidum. Vnde *Ecclesiast. 47.* Collegisti quasi aurichalcum aurum, & ut plumbum complesti argentum. Sed plus nōcuit Salomon tanta rerum abundantia quam tanta sapientia profuisset. *3. Reg. 11.* Abundantiam rerum temporalium despiciendam ostendit exemplum, quod dominus posuit de diuite, cuius ager uberrimos fructus afferebat. *Luc. 12.* Adolescens qui erat diues tristis recessit à Domino, quando audiuit ab eo, quod oportebat eum pauperem fieri, sc̄esse vellet de numero perfectorum. *Matth. 19.* Diues ille qui tot abundabat diuitiis ut byssō semper & purpura vestiretur, ad tantam venit inopiam quod guttam aquæ petens, non potuit obtinere, neque obti-

obtinebit æternaliter. *Luc. 16* Prosperitas munda-
na quæ est in honoribus & dignitatibus , homi-
nem ligat vinculis vitiorum, sed parum durat. Nam
Saul antequam esset in regia dignitate, fuit bonita-
te decoratus: qui accepto regno, cuncta præcepta
Domini præterit. *1. Regum 20.* Daud propter
multitudinem subditorum superbiendo, populum
numeravit. *2. Regum 24.* Ieroboam antequam esset
rex puer bonæ indolis fuisse legitur qui habito
regno, vitulos adorauit, & alios adorare fecit. *3. Re-*
gum 12. Cum corroboratus esset Ozias , eleuatum
est cor eius, & voluit adolere incensum: & quia re-
prehensus à Sacerdotibus desistere noluit, meruit
incurrere plagam lepræ. *2. Paralip. 26.* Manasses
fuit pessimus tempore regiæ dignitatis, sed angu-
stiatus & vinctus in Babylone, agens poenitentiam,
fuit bonus. *2. Paralip. 33.* Modicum durant hono-
res & dignitates , & male plurimum terminantur.
Nam Amon qui erat secundus à rege, & adoraba-
tur ab omnibus, post modicum tempus est turpi-
ter suspensus. *Hester. 7.* Statuam quam vidit Na-
buchodonosor percussam à lapide & in fauillam
redactam, indicat prosperitatem mundanam in di-
gnitatibus & honoribus nihil esse. *Daniel. 2.* Ma-
gnum fecerunt honorem Iudæi Domino viuenti;
sed vespriis reuersus est in Bethaniam , quia in
Hierusalem non inuenit hospitium : & post dies
paucissimos est ab ipsis turpiter crucifixus & oc-
cisis. *Ioan. 19.* Cum populus laudes diuinæ accla-
masset Herodi, ipse Herodes ab angelo est percus-

sus. *Acto. 12.* Prosperitas mundana quæ est in vicitoriis & triumphis , de quibus homines cōstue-
runt lātari,fréquēter est occasio peccatorum , cito
labitur,& in tristitiam commutatur. Nam Gedeon
executiens frumentum in area fuit bonus, ita quod
ei angelus voluit apparere; qui postea obtenta ma-
gna victoria,fuit malus. Dauid primo fuit sanctus:
post multas victorias gloriosus,adulterium & ho-
miciidium perpetrauit. Ptolomæus debellato Ale-
xandro,& habito eius capite , tribus diebus tantū-
modo vixit. *I. Machab. ii.* Prosperitas mundana in
prædictis omnibus hoc solum habet quod cōgre-
gat homini multitudinem amicorum,qui tribula-
tionis & angustiæ tempore disperguntur,iuxta ill-
lud Poeticum:

*Dum zephyri flabunt, multi comitantur amici,
At mox hos aquilo turbine flante fugat.*

Hoc patet in Tobia, qui quando erat pauper , &c.
Tob. 2. Nota h̄istoriam:tunc enim non legimus ab a-
liquo consanguineo visitatum , sed postquam fuit
illuminatus & diues factus,venerunt ad eum con-
sanguinei congaudentes. *Tob. 11.* Iob quamdiu fuit
afflictus , non habuit amicum sibi seruientem , sed
consolatores habuit onerosos: sed postquam Deus
dedit ei duplicitia,venerunt ad eum fratres ipsius fe-
rentes,&c. *Iob. ultimo.*

C A P V T . C X I I I .

De Prudentia & Sagacitate.

Prudentis officium:

Verba

Verba aliquando fingere, & simulare:
Discordes restringere, eosq; placare:
Inram non impingere, sed absentare:
Falsas artes restringere, atq; reprobare:
Ordinare depingere, ordinata dare:
Antequam attingere, opera probare:
Verbis multa fingere, paucaque monstrare:
Roburq; accingere, & disimulare.

P Rudentia magna est simulare & fingere verba,
& vnum aliquando ostendere pro alio : Nam
Abraham veniens in Ægyptum celavit veritatem
& vxorem dixit esse sororem. Genes. 12. Simile fecit
Abraham quando venit ad Abimelech regem. Ge-
nes. 20. Magna sagacitate usus est Iosue, simulando
fugam in obsidione urbis Hay. Ios. 8. Callide cogi-
tauerunt Gabaonitæ simulantes se venire de lon-
ginquo. Ios. 9. Ayoth simulans se portare pecu-
niam vel munera, Elgon astute decepit, ut habe-
tur Indicum cap. 3. Dauid coram Achis simulauit
se fatuum, ut posset ab eo fugere. I. Reg. 21. Iehu
se finxit honorare Prophetas Baal, quos postea
occidit. 4. Regum 10. Simulauit villicus pietatem
erga debitores, cuius prudentiam Dominus com-
mendauit. Luc. 16. Prudentis officium est per
verba dulcia placare iratos & discordes. Sic pru-
denter placauit Abraham Loth, & sedavit iur-
gium inter utriusque pastores. Genes. 14. Nuncij
missi ad filios Ruben, prudenter locuti sunt, & il-
li prudenter placarunt eos. Ios. cap. 22. Abigail

pru-

322 DE PRUDENT. ET SAGACIT.

prudenter placauit Dauid iratum contra Nabal vi-
rum suum. 1. *Regum* 25. Verba mulieris prudentis
fecerunt reuocare Abialonem ad Dauid , contra
eum iratum. 2. *Regum* 14. Sapiens mulier de Abe-
la, fecit Ioab ab obsidione recedere. 2. *Regum* 20.
Filii Israel simulantes fugam caute debellauerunt
tribu Beniamin. *Judicum* 20. Prudentia est, cedere
furori. Nam postquam Rebecca consuluit filio suo
Iacob ut obtineret benedictionem , consuluit ut
absentaret se ab ira fratris sui. *Genes.* 27. Explorato-
res quos misit Iosue , prudenter egerunt ut cede-
rent furori. *Jos.* 2. Discrete prohibuit Ezechias ne
populus responderet nuncijs regis Assyriorum, lo-
quentibus blasphemias ; quia non expediebat Iu-
dæos contra linguaces infideles litigare. 4. *Reg.* 18.
Prudentes cognoscuntur in verbis, siue futura præ-
conieeturando , siue præcongruētes parabolas as-
sumendo, veld discrete loquendo , vel bonum con-
silium dando. Nam Ioseph coram Pharaone som-
nia prudenter exposuit, & vt sapiens bonum con-
silio dedit. *Genes.* 41. Discretum & prudens
consilium dedit Ietro Moysi, ut Prælatum eligeret
in populo. *Exod.* 18. Similitudinem prudentem ac-
cepit Nathan , arguendo Dauid de peccato suo, vt
habetur 2. *Regum* 12. Roboam fuit imprudens, qui
senum prudens consilium non adimpleuit, sed iu-
nivit, vt habetur 3. *Regum* 12. Filius Prophetæ
prudentem similitudinem dedit, quando Achab
reprehendit & Iosaphat commendauit. 3. *Regum*
22. Magnæ prudentiæ verbum dicit Zorobabel de
forti-

fortitudine mulierum & veritatis. 3. *Ezdr. 4.* Inter prudentia documenta Tobiæ fuit, quod consilium à sapiente quærebat. *Tob. 4.* Visionem Nabuchodonosor Daniel prudenter exposuit. *Dan. 2. & 3.* Miræ prudétiæ & discretionis fuerunt verba Mariæ ad angelum & ad Elisabeth. *Luc. 1.* Prudentiæ signum est dissimulare iniurias, licet cognoscatur quid sit. Nam Saul dissimulabat prudenter non audire male de se loquentes, ut patet *I. Reg. 10. infin.* Cognovit Iudas dolum Nicanoris, & se prudenter extraxit. *2. Machab. 8.* Simon cognovit dolum triphonis, & tamen fecit quod petijt, ut scandalum vitaret. *1. Machab. 13.* Volens Paulus ire in Syriam, cognoscens paratas insidias, caute declinavit. *Act. 17.* Paulus prudenter aduertens fraudem volentiū eum ducere in Hierusalem, Cæsarem appellauit. *Actor. 25.*

C A P V T C X I V .

De Pueris bonæ indolis.

Pueri boni male agentibus sunt dissentientes:

Suis parentibus sunt obedientes:

Rebus decentibus sunt se exercentes.

PVeri bonæ indolis sunt obedientes patéribus, nec murmurant quando aliquid eis præcipitur. Nam Ilaac non legitur murmurasse, quando pater eum voluit immolare & occidere. *Genes. 22.* Quando Dauid debebat yngi in regem, erat puer, & pa-

scens ques, tanquam patri obediens. 1. Reg. 16. Pueri boni cognoscuntur, si vitia & malas societates oderunt. Nam Ioseph crimen odiens, accusauit fratres suos de crimine pessimo. Genes. 37. Tobias cū esset iunior, sic puerilia vitia oderat, vt nihil puerile gesserit. Tob. 1. Septem fratribus adolescentibus sic erat odio sacrilegium, vt crudeles sustinerent pœnas. 2. Mach. 7. Pueri boni se ad bona excitāt, & Ecclesiæ & loca sancta frequentant. Nam Samuel adhuc puer, minister erat in conspectu Domini, vt patet 1. Reg. 2. & 1. Machab. 3. Iosas erat septem annorum cum regnare cœpisset, & fecit bonum coram Domino. 4. Reg. 12. Daniel & socij eius sine magistro legem seruantes, sobrie & sancte inter pueros gentiles vixerunt, vt clare habetur Daniel. 1. Ioannes Baptista confortabatur spiritu, & crescebat, & erat in deserto vsque ad diem ostensionis suæ. Luc. 2. Iesus puer duodecennis inuentus est in templo inter Doctores, & descendit cum parentibus suis, subditus illis: omnibus pueris in exemplum. Luc. 2.

CAPUT CXV.

De Punitione delinquentium.

Punit Deus delinquentes propter peccatum transgressionis obedientia non sequendo:
Monstrationis incontinentia lasciando:
Elationis & excellentia superbiendo:

Rebel-

*Rebellionis sua potentia, vana colendo;
Turbationis impatientia iram sequendo:
Detractionis & inuidentia murmur ferendo.
Exarsionis & affluentia in appetendo.
Repletionis & corpulentia in comedendo:
Presumptionis irreuerentia in deridendo.
Ostensionis & preferentiæ se proferendo.
Omissionis & negligentia non exercendo.*

Punit Deus peccatum inobedientiæ. Nam pri-
mi parentes grauiter puniti sunt propter pec-
catum inobedientiæ, quod credebant nō grauiter
puniri. *Genes. 3.* Colligens ligna in Sabbatho con-
tra Dei præceptum, fuit de Dei nutu à populo la-
pidatus. *Numer. 15.* Quia Saul fuit inobediens
Deo in cæde Amalech, reprobatus est à regno *1.*
Regum 15. Vir Dei qui contra voluntatem Domini
comedit panem in domo Prophetæ, fuit à leone
occisus. *3. Regum 13.* Ciuitatem Sanctam permisit
Deus destrui & populum captiuari, propter ino-
bedientiam. *4. Regum 25.* Punit peccatum luxuriæ.
Nam originali mundo non pepercit, sed penèto-
tum aquis diluuii deleuit: quia omnis caro corru-
perat viam suam luxuriose viuendo. *Genes. 6. & 7.*
Quinque ciuitates fetenti sulphure & igni dele-
tæ sunt, propter peccatum contra naturam. *Genes.*
19. Propter peccatum commissum in uxorem Le-
uitæ, quasi tota tribus Benjamin fuit destructa,
ut clare habetur. *Indic. cap. 2.* Punit Deus pec-
catum superbizæ. Nam Pharaon cum Ægyptijs
sub-

326 DE PUNITIONE DELINQUENT.

submersi sunt propter superbiam. *Exod. 14.* Septuaginta millia hominum mortui sunt, propter superbiam Dauid, qui fecerat numerari populum. *2. Regum 24.* Antiochus superbus fuit graui plaga percussus, ita ut vermis scaturiret, ut patet *2. Machab. 9.* Herodes superbus, cui populus acclamabat honores diuinos, percussus ab angelo à vermis est commestus. *Acto. 12.* Punit Deus peccatum idololatriæ. Nam propter idolum quod adorauerunt idololatræ, ceciderunt vna die virginis tria millia hominum. *Exod. 32.* Egressus est ignis & deuorauit Nadab & Abiu, quia obtulerunt ignem alienum. *Leuit. 10.* Punit Deus peccatum iræ. Nam blasphemus qui blasphemauerat Dominum, lapidatus est à populo. *Leuit. 24.* Servus nequam qui noluit dimittere proximo suo, missus est in carcerem donec redderet vniuersum debitum. *Matth. 18.* Punit Deus peccatum murmurationis. Nam murmurante populo, egressus est ignis, & deuorauit castra, ut patet *Numer. 11.* Maria percussa est lepra, quia contra Moysen murmurauit. *Numer. 12.* Serpentes ignitos misit Dominus in populum murmurantem. Punit Deus peccatum Auaritiæ. Nam Achior cum supellefili sua periit, quia de anathemate per avaritiam tulit. *Ios. 7.* Grauiter punitus est Giezi, qui munera à Naaman propter avaritiam acceperat. *4. Reg. 5.* Heliodorus fuit male flagellatus, quia thesaurum viduæ spoliare voluit. *2. Machab. 3.* Avaritia Ananiae & Saphyræ fuit propter peccatum graui punitione punita. *Acto. 5.*

Punit

Punit Deus peccatum gulæ, vt patet in primis parentibus, comedentibus pomum vetitum. *Genes. 3.*
 Filij Heli, qui violenter tulerant carnes crudas vt lautius pararent, quos pater eorum non corripuerat sicut debuit, grauiter cum patre sunt puniti à Domino, vt bene patet *1. Regum 4.* Punit Deus peccatum irreuerentia ad Deum & ad homines. Nam Ozias irreuerenter tangentem arcam Domini, vt iuuaret, percussus est à Domino, & mirabiliter mortuus est, vt patet *2. Reg. 6.* Quadraginta duo pueri ab yrsis lacerati; quia irreuerenter Heilieum deridebant, *4. Regum 2.* Ozias quia ad modum Sacerdotum voluit adolere, non exhibens sacrificio reuerentiam, est factus leprosus. *2. Paralip. 26.* Punit Deus peccatum vanæ gloriæ. Nam Ezechias qui ostendit thesauros suos nunciis regis Babyloniz, omnes Dei sententia amisit, vt patet *4. Regum 20.* Quia eleuatæ sunt filiæ Sion, erit prouaui odore fœtor. *Esa. 3.* Punit Deus peccatum Acedia. Nam seruum inutiliem qui talentum sibi commissum multiplicare non studuit, præcepit Dominus in tenebras mitti exteriores & acriter puniri, vt patet *Matth. 15.* De hac materia quæ plura exempla de Acedia, videlicet *cap. 3.*

Praue mordentes, murmura sequuntur:

Cuncta pauentes, timidi feruntur.

Bella gerentes, sapientis vincuntur.

PUsillanimes dum timent minas, vincuntur & ruunt in magna pericula. Nam Loth qui debuit saluari in monte, cecidit postea in incestum & stuprum filiarum. *Genes. 19.* Sedechias dum timuit disPLICERE principibus, in mortem Hieremias consensit. *Hierem. 38.* Darius rex Persarum timens contradicere satrapis, misit Danielem in lacum leonum. *Daniel. 6 & 14.* Dum Petrus timuit vocem mulieris, Christum negavit, ut habetur *Matth. 26.* Pusillanimes myrmurate solent; sicut filii Israel quando viderunt Aegyptios venientes post se, non attendentes miracula Dei, timentes murmurare cuperunt. *Exod. 14.* Perlato ab exploratoribus, terrae promissionis cultores esse fortissimos, murmurauit populus. *Numer. 14.* Pusillanimes omnia timent, etiam non timenda. Nam filii Israel audientes vocem Domini dixerunt, timentes, Moysi: *Non loquetur nobis Dominus, loquere tu nobis.* *Exod. 20.* Balaach timens Israel, misit ad Balaam, plus confidens in verbis quam in armis. *Numer. 22.* Gabaonitae dixerunt ad Iosue, ad eum venientes, &c fecerunt pacta quæ ipse voluit. *Ios. 9.* Videns Petrus ventum validum, timuit, quando super mare ad Dominum ambulabat. *Matth. 13.* Timuisse videtur Nicodemus, qui venit ad Iesum nocte, quasi non audiens venire die. *Ioan. 3.* Arguit Dominus discipulos, qui ipso praesente

sente in mari fluctuantes timebant. *Matth. 8.* Discipuli timentes, Christum reliquerunt, & adolescens sindone nudus aufugit. *Marc. 14.* Cæci nati parentes timidi responderunt: quia timebant extra synagogam fieri, ut habetur *Ioan. 9.* Pusillanimes esse in præliis periculosest. Nam postquam filii Hay fugauerunt filios Israel, & mortui sunt triginta sex homines, expauit cor populi, & ad instar aquæ liquefactus est. *Iosue cap. 7.* Gedeon pugnaturus dixit exercitui suo: *Qui formidolosus est reuertatur:* & reuerla sunt duodecim millia. *Indicum cap. 7.* Israelitæ audientes Goliath, timuerunt nimis, & fugierunt præ timore. *1. Regum 17.* Saul videns castra Philistinorum, timuit, & expauit cor eius, & ibi occubuit, ut optime apparet, *1. Regum 28.* Roboam rufis & corde pauido, non potuit resistere exercitui Ieroboam, ut clare habetur *2. Paralip. 13.* Mortuo Holoferne ipsius exercitus est solo timore fugatus. *Indith 14.* Videns Iudas Machabæus quod defluxit exercitus eius, & bellum vrgeret contra eum, fractus est corde, & in bello cecidit, nec alibi legitur timuisse, ut habetur *1. Machab. 9.*

De Sabbati obseruatione.

*Sabbathi & festiis diebus debent homines:
Quiescentes nihil operari vanitatis.*

330 DE SABBATHI OBSERVAT.

Delinquentes, male tormentari pro peccatis.

At eridentes, verba prædicare veritatis.

Omnes gentes, rebus occupari sanctitatis.

Sabbathum interpretatur *quies*, quia in Sabbathis seu Festis debet homo quiescere ab omni opere seruili, & Festa custodire. Quia requieuit Dominus die septimo ab omni opere suo quod patrarat. *Genes. 1.* Ob hanc causam filii Israel colligebant, Manna die festo in duplo, ut Sabbatho feriarentur. Inter præcepta decalogi, solius mandati de obseruantia Sabbathi causa redditur. *Exod. 20.* Ita Iudæi custodiebant Sabbathum, quod nollebant se defendere ab impugnatoribus. *1. Mach. 1.* Mulieres sanctæ parauerunt aromata ad vngendum Christum, sed Sabbatho siluerunt, ut habetur *Marc. 16.* In huius figura requieuit Dominus die Sabbatho in sepulchro. *Luc. 23.* Sabbathum non obseruantes debent corripi & puniri. Nam colligens ligna in Sabbatho, iussu Domini fuit lapidatus. *Numer. 15.* Arguit Neemias calcantes torcularia & portantes onera in die Sabbathi. *Neem. 13.* Sabbathi & Festorum nunciatio debet populo nunciari, & in Festis Verbum Dei prædicari. Ideo hoc præceptum de custodia Sabbathi frequenter repetitur. *Exod. 20.* Nicanorem volentem præliari die Sabbathi, Iudæi sequentes eum instruxerunt, Sabbathum obseruare. *2. Mach. 15.* Ob hanc causam dicit Iacobus: Ignorantes voces Prophetarum, quæ per omne Sabbathum leguntur

C A P V T C X V I I I .

331

guntur. Moyses enim à temporibus antiquis ha-
bet in singulis Icuitatibus, qui eum prædicent in
synagogis, vbi per omne Sabbathum sacra Scri-
pta leguntur. *Acto r. 15.* Dicitur etiam quod Apo-
stoli loquebantur cum mulieribus quæ conuene-
rant die Sabbathorum. *Acto r. 16.* Sabbatho vel fe-
stis diebus debet homo multa bona facere, vel
plura, quam ferialibus diebus. Nam die Sabbathi
offerebantur duo agni, & aliis diebus unus, vt pa-
tet *Numer. 28.* Populus Israel videns quod hostes
die Sabbathi eos impugnarent, melius cogitaue-
runt se defendere; vt ostendatur quod istis diebus
magis resistendum sit temptationibus vel impugna-
tionibus. *I. Machab. 2.* Christus multa miracula fe-
cit in Sabbatho, vt patet per omnia Euangelia. Est
enim ratio prima, vt se ostenderet Dominum Sab-
bati, quod filius hominis est etiam Dominus Sab-
bati. *Matth. 12.* Secunda ratio est, vt intelligeretur,
quod à malo semper cessandum sit, non à bono,
sed Sabbatho liceat etiam benefacere. *Matth. 12 Lu-
ce 14.* Tertia ratio est, vt plures ædificarentur ex
visione miraculi, vt patet in sanatione inclinatae
fœminæ. *Luc. 13.*

C A P V T C X V I I I .

D e Sapientia mulieris.

*Sapientes debent esse mulieres,
Filialem inducentes exhortationem,*

Y 3

Coniu-

Coniugalem exercentes operationem:

Vidnalem sustentantes desolationem:

Virginalem offerentes illibationem:

Corporalem impudentes violationem.

Sapientes mulieres sunt, quæ filios suos instruunt, & eos bene corrigunt. Nam Sara prudenter procurans, intellexit ludum Ismaelis cum filio suo Isaac non esse bonū, & voluit Dominus, quod Abraham acquiesceret voluntati eius. *Genes. 21.* Rebecca fuit valde argumentosa ad instruendum Jacob: ut haberet benedictionem, *Genes. 27.* Cautetiam docuit ipsa Jacob, ut absconderet se ab ira patris sui, *Genes. 28.* Bersabee mater Salomonis sapienter verba proposita, ut filius eius regnaret, *3. Reg. 1.* Vna illarum duarum meretricum sapienter allegauit Salomoni, ut filius eius non occideretur. *3. Regum 3.* Mulier Sünamitis libenter voluit propter Giezi dimittere Heliseum, ut filium suscitaret, *4. Regum 4.* Sapientes debent esse mulieres coniugatae, & prudenter viris & aliis respondere. Nam Delbora vxor Lapidoth sapienter docuit Barach populum liberare de inimicis, *Indicum 4.* Anna vxor Helcanæ sapienter se excusauit coram Heli sacerdote. *1. Regum 1.* Abigail vxor Nabal per sapientem eloquentiam suam, liberauit virum suum à morte, *1. Regum 22.* Holda vxor Sellum sapienter confortauit Iosiam, & populo mala ventura prædicta, *4. Regum 22.* Hester vxor Assueri Regis, cum sapienti cautela fecit petitionem suam Regi.

Hester,

Hester.
gnouit
i. Vxc
egisset
bet est
stuta fu
alienig
li & po
Thecu
solon
quæ p
entiam
prude
pulum
ditb 8
nes in
Sarav
uit vt
cende
isse v
pauci
rendo
do fie
rum:
tuum
saluta
beth
Mag
Tert
do e

C A P V T C X V I I I .

333

Hester.7. Elizabeth vxor Zachariæ sapienter cognovit aduentum matris Dei filii, vt habetur *Luc. 1.* Vxor Pilati sapienter locuta est, & prudenter egisset si ei credidisset, *Matth. 27.* Sapientia debet esse in viduis ad instruendum alias. Nam a-
stuta fuit Noemi vidua, docens Ruth nurum suam alienigenam quomodo nubere posset Booz nobili & potenti, vt habetur *Ruth cap. 30.* Mulier vidua Thecuites sapienter induxit David, vt filium Absolon reuocaret exulem, *2. Regum 14.* Regina Saba quæ post mortem viri regnabat, venit videre sapientiam Salomonis & discere, *3. Regum 10.* Miram prudentiam & constantiam ostendit Iudith, populum docendo, & Holofernem occidendo. *Judit. 8. & 13.* Sapientes multum oportet esse virginines in orando, loquendo, & conuersando. Nam Saravirgo filia Raguelis, sapienter Dominum orauit vt eam de opprobrio liberaret. *Tob. 3.* Tam ten-
cendo quam loquendo pater beatam Mariam fu-
isse virginem prudentem. Nam parum & cum paucis locuta est; Primo cum angelo, discrete quæ-
rendo, & discretius acquiescendo, dicens: *Quomo-*
dio fiet istud? quoniam virum non cognosco. & ite-
rum: *Ecce ancilla Domini. Fiat mihi secundū verbum*
tuum. *Luc. 1.* Secundo locuta est cū Elisabeth, ipsam salutando. Et nota quod post magnas laudes Elisabeth, nihil ei respondit, sed Deum laudauit, dicens:
Magnifica tanima mea Dominum, vt habetur *Luc. 1.* Tertio locuta est cum filio, dulciter interrogan-
do eum, dicens: *Fili quid fecisti nobis sic: quia ego*

*E*s pater tuus, dolentes quærebamus te. *Luc. 2.* Quarto locuta est cum eodem filio, dulciter intercedendo pro verecundis & pauperibus sponsis, dicens ex compassione: *Fili, vinum non habent.* *Ioan. 2.* Quinto locuta est cum ministris, eos instruendo, dicés: *Quodcumquod dixerit vobis facite.* *Ioan. 2.* Sapientes sunt aliquando peccatrices. Nam Raab meretrix nuncios Iosuæ prudenter abscondit. *Iof. 2.* Maria Magdalena semper ad pedes Christi stetit: quia ibi primo remissionem inuenit, secundo exhibuit Christo debitam & deuotam reuerentiam laudando, tergendo, yngendo pedes Saluatoris. *Luc. 7.* Tertio audiuit diuinam sapientiam: quia stabat ad pedes Domini, & audiebat verbum illius. *Luc. 10.* Quarto obtinuit fratri sui Lazari resuscitationem & vitam. *Ioan. 11.*

CAPUT CXIX.

De Sacra Scriptura,

*Sacra Scriptura continet,
Testamentum vetustatis contentium figurarum,
Sacramentum nonitatis, expressum doctrina-
rum,*

Sacra Scriptura diuiditur in Vetus & Nouum Testamentum. Vetus autem Testamentum, diuiditur in quatuor pertes, secundum quatuor quæ pertinent ad vitam spiritualetm, in qua per scripturam

ram reformemur. Ideo quatuor sunt partes Scripturae Veteris Testamenti, scilicet,

Lex Praeceptorum.

Historia exemplorum.

Sapientia monitionum.

Prophetia prædicationum.

Vita namque spiritualis

In præceptis instruitur.

In exemplis ostenditur.

In monitionibus promonetur.

In prædicationibus perficitur.

Lex igitur præceptorum continet quinque libros, secundum quinque quæ requirūtūt in præceptis. Primo quinque præcepta traduntur. Ideo primo ponitur liber, vbi legem recipientium generatio scribitur, scil. *Genes. 5.* Secundo quo præcepta traduntur: ideo ponitur secundus liber, vbi præcepta legis traduntur, scil. *Exod. 20.* Tertio, qui sunt obseruantiae promotores: vbi ponitur tertius liber, vbi ministri Ecclesiæ staruuntur, scilicet *Leuiticus.* Quarto, qui sunt idonei executores: ideo ponitur quartus liber, vbi infinita à fortibus distinguuntur, scilicet *Numeri.* Quinto, qui sint dubiorum declaratores: ideo ponitur quintus liber, vbi per Moysen declarantur dubia, scilicet *Denteronomion.* Scripturæ sacræ Veteris Testamenti pars secunda, scilicet historia exemplorum diuiditur: quia quædam sunt exempla Prælatorum; & quædam Subditorum. Prælatorum exempla sunt sex. Nam debent primo, subditos in finem dirigere:

Y 5 quod

quod ostenditur per *Iosue*, qui populum direxit in terram promissionis, *Ios. 2.* Secundo, lites dissolueret; ideo diuersi iudices diuersis temporibus ordinantur, *sub libro Iudicum per tot. Tertio*, subditos instruere. Ideo Noemi instruxit Ruth, quomodo numeretur: quod totum ostenditur *in libro Ruth. cap. 3.* Quarto subditos defendere, ideo à bellis temporibus Reges subditos protegunt: quod ostenditur in *libris Regum*, & à pluribus, scil. ab his qui legem defendunt, ut *Mach.* De quibus dicitur *in libris Machabaeorū*. Quinto destructa reficere; ideo Neemias reædificabat muros Hierusalem, ut patet in *Neemia*. Et Esdras reædificabat templū quod erat ab hostibus prophanatum, ut patet *1. Esd. 3.* Sexto debent finaliter Deo adhærere; ideo *Job* adhæsit Deo in prosperis & aduersis. *In libro Job.* Exempla vero Subditorum ostenduntur in tribus. Nam debent subditi primo, seruare patientiam in aduersis. Quod docemur per *Tobiam*, qui excœcatus sustinuit patienter cœcitatem, ut patet *Tob. 2.* Secundo debent habere constantiam in aduersis. Ideo *Judith*, ponens se in periculis, constanter hostes deriecit. *Judith. 13.* Tertio debent habere benevolentiam in prosperis. Ideo *Hester* sublimis, populo beneuola fuit, *Hest. 4.* & *infra*.

Scripturæ sacræ tertia pars est Sapientiæ monitionum, quæ diuiditur. Quia quædam est admonitio generalis, qua monentur vniuersi cuiuscunque conditionis existant, ut habetur *in libro Ecclesiast.* Alia est admonitio specialis, & hæc est aliquādo *Præ-*

do Prælatorum, qui debent seruare iustitiam: & hoc ostendit *Salomon*, dicens: *Diligite iustitiam, &c.* Et hoc totum continetur in libro *Sapientie*. Alia est admonitio subditorum, & hæc est triplex, secundum triplicem differentiam subditorum. Nā prima est incipientium. Et hoc ponit *Salomon*, dirigenſ ſermones ſuos ad paruulos, ut patet in libro *Proverbiorum*. Secunda est proficientium, in qua ostenditur vanitas temporalium, quam dimittunt proficientes. Et hoc totum continentur. in libro *Ecclesiastic*. Tertia est perfectorum, in qua vir perfectus in contemplationibus eruditur multis modis. Et hoc in libro *Canticorum*. Scripturæ ſacré pars quarta, ſcilicet *Prophetia*, diuiditur: quia aut prædicantur opera Christi, quæ eſt prima prophetia, que prædictit eius incarnationem, dicens: *Ecce virgo concipiet*. Et hic *Esaias*. & eius passionem, dicens: *Ecce quaſi agnus mansuetus qui portatur ad viſtimas*. Et hic eſt *Hieremias*. Tertius Prophetæ p̄tædicit eius ascensionem: *Aquila grandis alarum magnarum venit, &c.* Et hic eſt *Ezechiel*. Quartus, Spiritus sancti missionem, dicens: *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur, &c.* Et hic eſt *David* in libro *Psalmorum*. Quintus finalis iudicii retributionem, dicens: *Aperiſtunt cœli, & iudicati ſunt mortui*. Hic eſt *Daniel*. Aut prædicantur opera filiorū Christi. Ideo opera duodecim tribuum filiorum prædicantur in lib. 12. *Prophetarum*. Scriptura S. Noui Testamenti diuiditur: quia in Euangeliis continetur opera Christi & verba. Quia primus describit eius humanitatem, dicens:

dicens: *Liber generationis Iesu Christi filii David filii Abraham.* Abraham autem genuit Isaac, &c. Hic est *Matthæus*. Secundus prædicat eius predicationem dicens: *Vox clamantis in deserto. Parate viam Domini.* Hic est *Marcus*. Tertius sacrificii passionem, dicens: *Fuit in diebus Herodis regis.* &c. Hic est *Lucas*: Quartus eius diuinitatem, dicens: *In principio erat Verbum: Et Verbum erat apud Deum, Et Deus erat Verbum,* &c. Et hic est *Ioannes*. Opera vero Apostolorum recitantur in libro quem fecit *Lucas* post Christi passionem. Et hic est *Actus Apostolorum*. Verba Apostolorum continentur in epistolis *Pauli* & in *Canonice*, vbi fideles omnimode instruntur. Futura pericula & annunciationes eorum in septem visionibus *Ioannis*. Et hæc est *Apocalypse*. Et hæc est sufficientia totius Sacrae Scripturæ & omnium eius librorum. Nam cum Christus tentaretur à diabolo, tribus verbis Sacrae Scripturæ se defendit. *Matth. 4.*

C A P V T C X X .

De Sepultura.

Sepultura tempore mortis est eligenda voluntate, loco venerabili:

Exercenda pietate, opere laudabili:

Negligenda aequitate, viro indomabili:

Exhibenda charitate parente laudabili.

SEpulturam debet homo eligere in loco sancto & honorabili, & diligenter ante mortem de ea cogi-

cogitare. Ideo Abraham cum diligentia emit agrū, vt mulierem ibi sepeliret. *Genes. 23.* Noluit Iacob sepeliri cum malis, sed dixit ad Ioseph , vt eum cum patribus sepeliret. *Genes. 49.* Hoc ipsum petuit instantे morte Ioseph à fratribus suis & filiis suis. *Genes. 5.* dicens; *Visitabit vos Deus virtutum, exportate ossa mea hinc vobiscum.* Hoc Moyses impleuit, quando exiens de Ægypto tulit ossa Ioseph. *Exod. 13.* Apparet Dominum de sepultura curasse quando dixit Iudæ: *Sine illam, ut in diem sepultura mea seruet illud.* *Joan. 12.* Vnde Tobias senior dixit Deo: *Nunc & Domine fac, & pracie in pace deponi spiritum meum.* *Tob. 3.* Sepelire mortuos opus pietatis & commendabile est, & opus misericordiæ; ideo David commendauit viros Iabes, qui fecerunt misericordiam cum Saul & filiis , sepeliendo eos , vt habetur *1. Regum 31. & 2. Regum 2.* Commendatur Tobias, quia libenter sepeliebat occisos in bello. *Tob. 1. & 2.* Erga sepulturam mortuorum impii Menelai, Iudæi multum liberales fuerunt. *2. Machab. 4.* Post prælium contra Gorgiam, pie venit Iudas , vt defunctorum corpora sepeliret. *2. Machab. 12.* Ioseph & Nicodemus qui sepelierunt Iesum in monumento exciso de petra. *Mattb. 27.* Viri timorati sepelierunt Stephanum, & fecerunt planctum magnum super eum. *Aitor. 8.* Sepultura indigni sunt rebelles & inobedientes fidei. Ideo vir Dei caruit sepultura, vt habetur *3. Regum 13.* Sepulturam debent filii cum solitudine parentibus exhibere. Nam inter monita quæ Tobias dedit filio suo, fuit hoc

hoc, vbi dixit: *Cum acceperit Deus animam meam, Corpus meum sepeli. Tob. 4.* Ideo spirituales filij, scilicet discipuli Ioannis, sepelierunt corpus eius. *Matth. 14. & Marci 6.*

C A P V T CXXI.

De Silentio & eius operatione.

*Silere debent specialiter mulieres obloquentes, non
cum fugiendo:
Intima non ostendentes, secreta tenendo
Et conuictia tenentes, his non respondendo
Clericaliter visentes, sacris assistendo, hominesq; sa-
pientes in tempore tacendo.*

Silentium tenere debent mulieres, quia earum loquacitas periculosa est; ideo dedit Dominus præceptum Adæ & Euæ, ut mulier minus loquendi materiam haberet, sed à viro discendi. His igitur prætermisssis, Eua garriendo & sèpissime terpentí respondédo, per nimiam loquacitatem paradisum perdit. *Genes. 3.* Vxor Iob stulte locuta est, quando Iob fuit à Deo percussus; ideo Iob reprehendit eam. *Iob 2.* Silere debent homines secreta sua & aliorum, nec ea reuelare, maxime mulieribus: quia nesciunt secreta tacere. Nam quia Samson reuelauit vxori secretum, ipsa in eius damnum manifestauit. *Judicum 14.* Item quia ipse indicauit suæ secretum fortitudinis, ipsa prodente, fortitudinem & vitam

& vitam amisit. *Iudicum* 16. Silere debet quilibet ad opprobria, tacendo nec ad dicta respondendo. Nam quia Cham opprobrium patris fratribus nunciauit, à patre maledictus fuit. *Genes.* 9. Ob hanc causam silebat Saul & dissimulabat se audire male loquentes Deo, eo ut non responderet eis. *I. Reg.* 10. *in fin.* Tobias auditis verbis iniuriosis ab uxore, non ei respondit, ut non litigaret. *Tob.* 2. Cum ancilla Saræ dixisset opprobrium, ipsa tacuit & cessit. *Tob.* 3. Mandauit Ezechias ut non responderet aliquis Rapsaci comminanti, & siluerunt omnes. *Esa.* 36. Falsis criminibus Susanna non respondit, sed flens in cœlum aspexit: & ideo liberata fuit. *Daniel.* 13. Maria peccatrix in domo Simonis tacuit. Ideo Dominus ipsam commendauit Simoni loquenti *Luc.* 7. Conquerenti sororini hil respondit Magdalena: ideo Christus eius aduocatus fuit, ut habetur *Luc.* 10. Discipulis in eam frequentibus propter effusionem vnguenti, etiam siluit, & Christus eam defendit. *Marc.* 14. Mulier in adulterio deprehensa, accusantibus non respondit. Ideo Christus eam absoluit, ut habetur *Joan.* 8.

Silentium obseruare debent Religiosi & Clerici, & viri spirituales. Et maxime & præcipue in Ecclesia. Vnde postquam locutus est Dominus ad Moysen, impeditioris & tardioris linguae fuit. *Exod. cap.* 4. Anna mater Samuelis in templo loquebatur. *I. Regum* 1. Iob sanctus reprehendit se de locutione, dicens: *In sapienter locutus sum, quod utramq[ue] tacuisse*

tacuisse Job ultimo. Hieremias in vtero sanctificatus, excusabat se, dicens: *Nescio loqui, quia puer ego sum.* Ierem. 1. Locuturus Paulus in synagoga, silentium indixit. vbi non est auditus, non debet ostendi sermo. Acto. 13. Silere debent sapientes usque ad tempus congruum. Nam cum Abigail placauisset David, non indicauit viro suo verbum, sed siluit vique mene, cum digessisset vinum. 1. Regum 25. Diu tacuit Hester, non loquendo de populo suo, ne suspecta fieret regi, sed suo tempore est locuta. Hest. 5. & 7. Beata virgo Maria, audita salutatione, prius tacuit & cogitauit, postea modeste respondit, *Luc. 1.*

C A P V T C X X I I .

De Societate bonorum.

Societas bona habet ab imminentibus iam liberatos efficere:

Conuenientibus locupletatos reficere:

Sancte viuentibus associatos perficere.

SOCIETAS bonorum liberat homines à periculis. Nam si fuissent inuenti decem iusti in quinque ciuitatibus Sodomorū, pepercisset Deus vniuersis, & euasiissent. Genes. 18. Homines de La-chis occisi fuerunt, quia non habebant societatem cum aliquo bono. Indic. 18. Raphaelis societas quā habuit Tobias, ipsum de multis periculis liberavit. Tob. 5. & infra, Occasione Danielis boni & prudentis

dentis Nabuchodonosor ariolis & sapientibus Babylonis, ut pater Daniel. 2. Propter societatem Pauli omnes de naui in naufragio sunt saluati. *Act. 27.* Societas bona causa est abundantiae. Nam ditatus est Laban propter societatem Iacob. *Genes. 30.* Benedixit Dominus domui Aegypti propter Ioseph, & multiplicauit substantiam. *Genes. 39.* Propter Iosphat bonum impetravit Heliseus aquam exercitiū. *Reg. 3.* In huius figura super discipulos congregatos Spiritus sanctus abundanter descendit. *Act. 2.* Societas bonorum bonos facit homines. Nam Saul cum Prophetis prophetare cœpit. *I. Reg. 10.* Ideo homines Deum timentes volebat secum habere Tobias, ut patet *Tobia 2.* Illi septem fratres cum bona matre iuncti, inuicem se hortabantur ad bonum, *2. Mach. 7. c.* Quamdiu fuit Petrus cum discipulis, bonus erat, sed cum fuit Iudæis associatus, Christum negauit. *Mat. 26.* Cœcus illuminatus à Christo, è synagoga eiectus fuit inter fideles à Christo receptus. *Ioan. 10.* Paulus post suam conuerzionem tentabat se iungere Apostolis ut fieret melior. *Act. 9.*

De malorum Societate.

Societas malorum est effectus temptationum humana-
narum.

Distractio consolacionum diuinarum.

- Illatina turbationum mundanarum.
Causativa perturbationum illatarum.
Inductiva detestationum & culparum.
Destructiva faderationum perfectarum.*

Societas malorum vitanda est: ne homo cum eis malus efficiatur. Ideo salubriter exiuit Abraham de Chaldeā, vbi erāt homines idololatræ *Gen. 12.* Non solum corpore, sed mente debet quis vitare malam societatem. Ideo dixit Dominus Abraam cum iam exisset corpore: *Egredere de terra tua.* & nota ibidem promissiones, *Gen. 12.* Noluit Iacob ambulare cum fratre malo, licet esset placatus & signa dilectionis ostenderet. *Gen. 33.* Hostes filiorum Israel voluerunt cum eis ædificare: sed ipsi bonovsi consilio, noluerunt. *i. Esdr. 3.* Cum irent omnes ad simulacra Tobias fugiebat solus in Hierusalem vitans eorum consortia *Tob. 1.* Societas mala causa est perdendi consolationes diuinæ. Nam donec Abraam fuit inter Chaldeos, non legitur illas consolationes habuisse; sed illis relicitis habuit plures. *Genes. 12. 15. 17. c.* Fugientem Iacob malum fratrem Dominus multipliciter confortauit. *Gen. 28.* Societas malorum dicit homines ad multa pericula. Nam propter societatem & habitationem quam Loth habuit cum illis de Sodomæ debellatus est, & captus, & plura sustinuit. *Genes. 14.* Ideo præcepit Moyses populo recedere de tabernaculis impiorum, ne cum eis perirent. *Numer. 16.* Occasione Achior qui tulit de anathemate

mate

mate, fuit' populus in prælio superatus. *Iosue* 7.
Propter quosdam qui comiserunt facinus, fuerunt
quasi omnes filij Beniamin destructi. *Ind.* 20. Pro-
pter quosdam malos de domo Saul , facta est fa-
mes in terra donec occisi sunt. 2. *Reg.* 21. Iosaphat
fuit fere occisus, vadens cum filio Achab ad præ-
lium 4. *Reg.* 3. Homo Dei dixit ad Amasum , quod
debellaretur si iret cum Israel , qui tunc erat ma-
lus. 2. *Paralip.* 20. Quoniam Judas Machabæus
fuit sociatus Romanis, tunc, & non prius debella-
tus fuit. 1. *Machabæo.* 19. Societas malorum causa
est multarum iniuriarum. Nam Loth multas in-
iurias & iacturas sustinuit à Sodomis, cum quibus
habitabat, vt patet *Genes.* 49. Quidam mali sic con-
citauerunt bonos , vt Paulum facerent sine causa
lapidari. *Actuum* 14. Demetrius argentarius in E-
pheso omnes homines bonos & deuotos malicio-
se turbauit. *Actuum* 19. Societas mala causa est
peccatorum multorum, nam amicitia quam ha-
buit Amnō cum *Ioab*, dedit ei viam, vt oppimeret
Thamar lororem suam. *Nota historiam* 2. *Regum.* 13.
Multi prius nescientes rebellionem , postquam
adhæserunt absalon, regi suo rebellauerunt 2. *Reg.*
15. Ozias fecit malum coram Domino , quia erat
gener & socius domus Achab pessimi. 2. *Paralip.*
26. Amicitia duorum malorum senum fuit causa
falsi impositi criminis *Susānæ Dān.* 13. Petrus quā-
do fuit cum ministris Iudæorum, Christū negauit:
sed quando fuit cum discipulis est confessus. *Mat.*
26. Helymas magus quærebat auertere procon-

tuem à fide: ideo ei associabat. *Act. 13.* Societas malorum facit eos concordes in malo , vt noceant bonis. nam Balaach & Balaam concordauerunt se ad maledicendum populo Dei; vt habetur *Nu. 22.* Adomiboseth & quatuor reges concordes fuerunt contra Sabaonitas qui fecerunt pacem cum Josue. *Iosue 10.c.* Iabin rex & alij reges contra Josue & filios Israel pugnauerunt, qui omnes ab eis percussi sunt, & numerātur triginta & vnuis , qui perierunt *Iosue 12.c.* Madian & Amalech & cæteri orientales contra populum Domini. *Iudic. 9.* In passione Domini maledicti homines , scilicet Herodes & Pilatus facti sunt amici, Ut optime patet *Lu. ca 23. capite.*

C A P V T C X X I V .

De Spe & Longanimitate.

Sperare debent homines petitorum premisiones quamvis differantur.

Aduersorum consolationes quando tribulantur.

Triumphorum coronationes. quando præliantur.

Sperare debet homo bonum re promissum, licet differatur. Nam multis annis expectauit Abraham filium , quia centenarius erat quando natus est ei Isaac. *Gene. 21.* Ad promissionem factam Abraham usque ad ingressum semenis sui in terram promissionis fluxerunt anni, 460. *Gen. 15.* Erat Simeon in Hierusalem , expectans consolationem Israel,

Israel, id est, aduentum Christi. *Luc. 2.* Ascensurus Christus in cœlum præcepit Apostolis ne discederent, sed expectarent promissum patris. *Act. 1.* Sperare debent homines tribulati, recipere consolationem. Nam promisit Deus Israel flagellari longo tempore in Ægypto & in deserto, antequam veniret ad terram promissionis, quæ erat patribus remissa, ut patet *Exod. per totum.* & *Num. per totum.* Afflictus corpore, spoliatus rebus, orbatus filijs sic dicebat Iob: *Si occiderit me, in ipso sperabo.* *Iob. 13. c.* Parentibus Tobiae irridentibus, eū & dicentibus: *Vbi est spes tua?* respondit *Filiis sanctorum sumus,* & vitam illam expectamus quam datus est dominus his qui fidem non mutauerunt. *Tobia 2.* Cum Susanna esset morti condemnata, erat cor eius in domino fiduciam habens. *Dan. 13.* Vnus illorum septem fratrum cruciatus à tyranno ait: De cælo membra ista possideo, scilicet propter legem Dei ipsa despicio, quia ipsa me recepturum spero 2. *Machab. 7.* Sperare debet homo victoriā cum est in bello. nā filii Israel contra tribum Benjamin præliantes debellati sunt, sed tandem sperantes in Domino victoriā habuerunt. *Judicum 20.* Dixit Dauid Philistæo *tu venis ad me cum gladio & hasta: ego autem venio ad te, in nomine Domini.* sperabat enim firmiter per Deum victoriā obtinere, & sic factum est ut habeatur *1. Reg. 17. unde psal.* *Melius est sperare in Domino, quam sperare in principibus.*

Mo DE STRAGIBVS HOMINVM.

C A P V T CXXV.

De stragibus hominum diuersis.

Strages facta sunt multæ.

De delinquentibus, pro maleficiis, ut puniantur.

De non credentibus veris iudicis, ut confundan-
tur.

De innocentibus, dei iudiciis qua ignorantur.

STrages hominum concedit Deus fieri prop-
ter peccatum; nam terribilis strages hominum
& animalium facta est tempore diluuij, quoniā
olum octo animæ remanserunt rationales, vt pa-
tet Gen. 7. Quia homines perierunt diuersis plagis
in Ægypto & in mari rubro, quare supra, de 100.
millibus hominū bellatorū viginti annis & supra
numeratis. Num. 2. Non intrauerunt terram pro-
missionis, nisi duo, scilicet Caleph & Iosue; sed alij
omnes perierunt in deserto, propter peccata eo-
rum, Num. 14. Occasione vxoris Leuitæ 15. millia
hominum, præter mulieres & patuulos sunt oc-
cisi Iudicum 20. Propter superbiam numeratio-
nis populi Dauid, ceciderunt 72, millia homi-
num 2, Regum. 18. id est, ultimo. Strages magna facta
est in infidelibus à fidelibus, adiuuante Deo. nam
magnam cædem fecerunt filii Israel de Madianitis,
quod patet in præda quam fecerunt, quæ fuit
72. millia virginum; omnes autem mulieres cor-
ruptæ, & viri fuerunt occisi. Num. 31. Tempore Io-
sue fuerunt occisi infiniti homines infideles tam

in

in ciuitatibus quā in castris. *Iosue per totum. Temporibus Delboræ Gedeonis & Iephre multi fuerunt occisi ut patet Iudicum 4.7.11. Interfecto Goliath multi Philistæi fuerunt occisi. 1. Reg. 17. Aduersus Gorgiam, sex millia hominum peremerunt viginti millia, per auxilium eis datum à Deo 2. Machab. 8. Propter prælia quæ commisit Iudas Machabeus contra Apollonium & Seron principem exercitus eius multi perierunt, de quibus habetur 1. Machabeo. 3. Legitur duodecim habuisse victoria. Iudas ab 8. cap. Machabeo. 2. usque ad finem, in quibus multa millia hominū perierunt. In primis ceciderunt de his qui erant cum Licanore nouem millia. 2. Machab. 8. Postea de his qui erant cum Timotheo & Bacchide duodecim millia. Consequenter qui cur Timotheo, 21. millia. Deinde de Iudæis vigintiquinque millia. Item Lysia, duodecim millia, postea in quodam præsidio Timothei decem millia. Item cum Antiocho tredecim millia. Item in Carnon fortissima ciuitate duodecim, Item in Ephon vigintiquinque millia. Item cum Nicanore vigintiquinque millia. Item in castris Antiochi imperatoris quatuor milia. Numerus occisorum, 221. millia. Strages hominum aliquando facta est iusto Dei iudicio, & occulto aliquando, de bonis. Nam magnæ strages fuerunt quando illi quatuor reges Sodomitas bellauerunt, & Loth ceperunt, licet eorum numerus non ponatur. *Genesis decimo quarto.* In diebus Hely quando fuit captata arca,*

352 DE STRAGIBVS HOMINVM

cederunt de Israel triginta millia pugnatorum. 1.
Reg 4. Asa rex Iuda habuit in exercitu suo 580. mil-
lia pugnatorum, Æthiopes verò decies centena
millia: & venerunt Æthiopes ad interitum, 2. *Para-
lipo 14. capit.* Phacee filius Romeliæ occidit vna die
de Iuda 120. millia bellatorum. 2. *Paralip. 28. capit.*
Tempore superbi Amon ceciderunt in regno Af-
sueri 70. millia de hostibus Iudeorum *Hester 9.*
Quando Antióchus cepit Hierusalem , in triduo
fuerunt interficti octoginta millia, & quadraginta
millia vinciti, & venditi. 2. *Machabeorum 5.* Occisus
est Judas cum multis & reliqui fugierunt. 1. *Macha-
beorum 9.*

C A P V T CXXVI.

De superbia & iactantia.

Superbi & vane glorioſi ſunt.

Suis maioribus inobedientes:

A superioribus cito descendantes:

Summis in honoribus gloriam quarentes:

Multis facinoribus causam inducentes:

Dedignantis animi moribus reſiſtentes.

Superbi ſunt inobedientes Deo & suis maioribus.
Nam Eua, propter excellentiam quā appetiuit,
cum audiffet: *Eritis ſicut dii, de ligno vetito come-
dit,* & ideo inobedientes fuit. *Gen. 3.* Agat vidēs ſe cō-
cepiffe ſpreuit dominam ſuam &c. *Gen 16.* Pharao
super-

superbus nolens Deo obedire dixit : *Nescio dominum, & Israel non dimittam.* Exod. 5. Rebellio & inobedientia Chore & complicum eius ex superbia magna processit. Num. 16. Superbia & humiliatio ducunt hominem ad locum sibi deputatum. Nam qui se humiliat exaltabitur. Mat. 23. Luc. 18. & eiusdem 14. Ideo volentes superaedificare turrim , habuerunt diuisionem linguarum. Gen. 11. Grauiter fuit punitum peccatum elationis Dauid , quando populum numerauit. 2. Regum 24. Amon qui solebat ab omnibus honorari , fuit in patibulo suspensus. Hester. 7. c. Nabuchodonosor per superbiam depositus est de solio , & gloria ipsius ablata est. Dan. 4. cap. Balthasar per superbiam imperfectus est, & Darius successit ei. Dan. 5. Nicanor ita erat superbis quod vendebat Iudeos antequam eos in capo vinceret ; & tamē fuit debellatus. 1. Mach. 7. & 2. Mach. 15. Fugatus turpiter Antiochus , de perfidia superbe locutus est: sed Deus percussit eū insanibili plaga. 2 Machab. 19 Herodes superbe induitus,cum populus ei acclamatet laudes diuinas, ab Angelo est percussus. Act. 12. Superbi desiderant gloriam & honores. Nam Saul petijt coram Samuele, populis, & senioribus honorati. 1. Reg. 15. Positi ad custodiā turris dixerunt : faciemus nobis grande, &c. 1. Mach. 5. Contraria gloriante de primo genitura valet, quod Cain natus est ante Abel. Gen. 4. Esau ante Iacob Gen. 27. Manasses filius Ioseph antequam Etfraim, qui tamen habuit benedictionem dextræ. Gen. 48. Dauid fuit minimus inter fratres

tres. 1. Reg. 16. Adonias natus est ante Salomonem; & tamen Salomon regnauit. 2. Reg. 3. Superbia est causa multorum peccatorum. Nam voluntas dominandi quam habuit Ieroboam timens, ne populus rediret ad Dominum, fecit eum idololatrate, 3. Reg. 12. post victoriam habitam de Arphaxat, Nabuchodonosoris cor eleuatum est, & multis gentes & regna destruxit, Judith. 1. Antiochus superbus intravit in Sancta Sanctorum cum superbia, & accepit altare aureum, ut habetur 1. Mach. 1. Alcimus superbe & falso accusauit Iudam & populum Iudeorum, 1. Mach. 7. Discipuli cum gloriarentur, dicentes: *Etiam demonia subiiciuntur nobis*, Christus respondit: *Videbam Sathanam quasi fulgur de caelo cadentem, scilicet, ut vos ad peccata trahearet*, ut clare habetur Luc. 10. Superbi sunt dediti gnantis naturae. Nam Abimelech percussus a muliere, vocauit armigerum, dicens: *Percute me, ne dicatur quod a foemina sim occisus*. Iudic. 9. Nicanor Iudeis dicentibus: *Est Deus in caelo qui iubavit agi diem septimum*, indignatus respondit: *Et ego potens in terra qui impero*, id est, iubeo negotia regis impleri, 2. Machab. 15.

C A P V T C X X V I I .

De Suspitione & falsa Crudelitate.

Suspitiones sunt uxorum zelatores, mala cogitationes.

Fal-

Falsorum creditores, atq[ue] approbantes:

Bonorum peruersores, praeue comitantes.

SVspiciōsi zelotypi de suis vxoribus. Nam cogitauit Abraham quod non erat timor in Gerara & quod occideretur ob vxorem suam. *Genes. 21.* Postquam turbatus est Assuerus contra Amon, & ille iaceret super lectum Hester, rogans eum pro salute sua, dixit Rex quod reginam volebat opprimere. *Hester. 7.* Suspiciōsi ut plurimum sunt falsa credentes. Nam suspicatus Laban, quod Iacob fūratus esset deos suos, scrutatus est supellecstilem eius; & tamen erat rectum. *Genes. 31.* Iacob videns tunicam tintā sanguine, credidit Ioseph esse mortuum. *Genes. 37.* Fratres Ioseph ducti ad comedendum, crediderunt, quod vellet eos subiugare servituti. *Genes. 43.* Cum iuisset Samson in domum patris sui, parentes illius crediderunt quod odio repudiasset eam, & tradiderunt eam alteri, *Judic. 14.* Videntes discipuli ambularem Dominum supra mare, putauerūt eum esse phantasma: *Matt. 14.* Discipuli timebant Saulo adhærere, suspiciētes eum non esse conuersum. *Actor. 9.* Suspiciōsi omnia bona conuertunt in malum. Nam Heli vi-dens Annam verbum non efferentem, aestimauit eam ebriam esse, *1. Reg. 1.* Misit David nuncios ad consolandū regem Amon, super mortem patris: Principes autem suspiciati sunt quod causa explorandi venisset, *2. Regum 10.* Cum Ieremias iret ad Beniamin, custos portæ Ierias ei imposuit, quod ad Chaldaeos iret, ut habetur *Hierem. cap. 37.*

Pha-

DE TENTAT. ET PROBAT.

Pharisæus qui Christum inuitauerat, videns mulierem flentem, ex suspicione murmurauit. *Luc. 7.* Alius Pharisæus videns publicanum orantem suspicatus est & credidit de eo malum. *Lu. 18.* De Apostolis varijs linguis loquentibus dicebant Iudæi quod essent ebrij musto potato. *Act. 2.* Barbari videntes viperam pendentem ad manum Pauli sine læsione, crediderunt eum esse homicidam & magum. *Act. 28.*

C A P Y T C X X V I I I .

De Tentatione & Probatione hominum.

Tentat Deus homines.

Si in voluntate sint obsequentes, ei credendo.

In prosperitatibus se corrigentes, bene viuendo.

In aduersitatibus sint patientes, non conquerendo.

Tentat Deus aliquando hominem, ut probet illum an sit ipsi obediens vel ipsi credat. Sic tentauit Abraham & dixit ei: *Tolle filium tuum quem diligis, & offer illum.* *Gen. 22.* Dixit Dominus ad Philippum: *Vnde ememus panes ut manducent hi?* hoc autem dicebat tentans eum, ipse vero sciebat quid esset facturus. *Joh. 6.* Tentat Deus homines in prosperitatibus temporalibus & spiritualibus, ut bonum faciant. Sic tentauit populum in deserto dicens. *Ego pluam vobis panem de celo.* colliget quisque

que quantum sufficere possit : &c. Exod. 16. Loquente Moysè populo , cunctus populus audiēbat voces, videbat lampades ardentes & monte fumigantem tūc dixit Moyses: *ut probaret nos venit Deus, ne peccaretis.* Exod. 20. Tentat Deus homines seu probat tribulationibus , vtrum patientiam & virtutem habeant. Ideo non deleuit penitus homines de terra promissionis, ut probaret per ipsos Israel an seruarent eius mandata. *Judicum 2.* Dereliquit Deus Ezechiam ut tentaret, & non fierent omnia quæ erant in corde eius quando venerunt nuncij regis Babylonis ad eum 4. Reg. 20. Postquā Tobias fuit cæcatus sustinuit temptationem. Ideo permisit Deus euenire illi ut posteris exemplum eius patientiæ daretur, *Tobie 2.* Iudith dixit tempore obsidionis: *Memores esse debetis, quomodo tētati sunt patres, ut probarentur si vere colerent Deum.* *Iud. 8.* Job propter multas tribulationes dicebat: *Probanuit me Dominus quasi aurum quod per ignem transit* *Job. 23. capit.* Tentauit Deus Petrum ambularem supra mare , per ventum validum scilicet tribulationem. *Matt. 14.*

De Tentatione à Deo.

Tentare non debet homo Deum.

Se exponendo ad magna pericula tam desperatis.

Semper perdendo temporis curricula cum obstinatis.

Tentare non debet homo Deum exponendo se peri-

se periculis cum desperatione, dicens: Si Deus nō permisit non nocebunt mihi. Ideo Abraham ingrediens Ægyptum prudenter tacuit Saram esse suam vxorem, ne se & illam in discrimen poneret. *Genes. 12.* Simile fecit idem Abraham, vt habetur *Genes. 20.* Et Isaac fecit illud idem, *Genes. 26.* Nisi enim sic fecissent, Deum quodammodo tentassent, vt dicit sanctus Augustinus *super Genesim:* Quia semel superares filii Israel iterum se periculis exposuerunt, tentantes Deum, & ducentes arcam Domini, fuit arca capta, & ipsi debellati, vt patet *I. Regum 4.* Sciebat David se regnaturum post Saulem, quia vnctus erat à Samuele: non tamen commitebat se discrimini, sed custodiebat se vt debebat. *I. Regum 26.* Cum piscis inuasisset Tobiam, non expectauit vt angelus eum eriperet, sed iplemet se iuuit, & branchiam apprehendens, tenuit piscem, cum tamen angelus eum cito liberare potuisset, vt habetur *Tob. 6.* Saluator tentatus vt se de pinnaculo præcipitaret, respödit diabolo: Non tentabis Dominum Deum tuum, &c. Scriptum est enim: Angelis suis mandauit de te, vt custodiant te in omnibus viis tuis. potuisset enim aliter descendere, & non exponere se periculo, vt habetur *Matt. 4. Luc. 4.* Paulus cum posset expectare & miraculose euadere, voluit tamen per sportam submitti de muro. *Acto. 9.* Item cum tribunus vellet eum facere torqueri, dixit se esse ciuem Romanum. *Acto. 22.* Item cum haberet iniquum iudicem Cæsarem appellauit, vt habetur *Acto. 25.* Tentat Deus ob-

stina-

stinatos & peccatores , tempus eorum perdentes , sicut populus Israel multotiens tentauit Deum in deserto , Numer.8. Oziam qui statuit populo ter. minum, reprehendit Judith, dicens ; *Qui estis vos, qui tentatis Deum.* Judith 8. Iudeis quærentibus, si liceret censem dare Cæsari , vt Iesum caperent in sermone , reprehendit eos Iesus , dicens : *Quid me tentatis hypocrita?* Ostendite mihi nūmisma census. cognouerat enim eorum nequitiam, vt patet Matth. cap.22. Cum eieisset Iesus dæmonium, & locutus est mutus , quidam tentantes eum, quærebant signum de cœlo. Matth.16. Petrus increpans dum dixit Saphyræ vxori Ananiae : *Quid conuenit vos tentare Spiritum sanctum,* vt patet Act.5.

De Tentatione diaboli.

Tentationi diaboli

Non est credendum: quia sagaciter cum fraudulenta habet offerre,

Non est credendum: quia mendaciter verba latentia habet proferre

Non est obsequendum: quia tenaciter cum violencia habet inferre,

Sed resistendum pertinaciter, cum prudentia illa perferrere.

TE N T A T diabolus sagaciter & cum fraudulenta, nam in serpente callide humanum genus

360 DE TENTATIONE DIABOLI.

genus tentans , incepit à parte debiliori , scilicet à muliere. *Gen. 3.* Item explorando à longe incepit , & non ex abrupto comedere pomum suasit, *Gen. 3.* Item non tentauit mulierem de peccatis ad quæ nullam haberet inclinationem , sed de esu pōni suasit, vt de curiositate sciendi bonum & malum , & de dignitate mācri. Vt patet *Gen. 3.* Sagaciter conforrexit Sathan contra Israēl , cum incitauit Dauid ut faceret populum numerari *I. Parali. 21.* & *2.* Regum vlti. Sagaciter procurauit Diabolus mortem Christi cum misit in cor Iudæ, vt traderet eū. *Iob. 13.* Tentat etiam Diabolus mentiendo , & vnum pro alio ostendendo , nam negauit pœnam transgressionis dicens: *Nequaquam moriemini & promisiſt bona ex transgressione, & subiunxit: sed eritis sicut dii*, *Gen. 3.* Saluator etiam ostendit regna mundi dicens omnia mentiendo : *Hac omnia dabo tibi si cadens adoraueris me* *Mat. 4.* *Luc. 4.* Ob hanc causā dixit Petrus Ananiæ : Cur tentatit vos Sathanas mentiri Spiritui sancto *Act. 5.* Tentat etiam Diabolus tentationes inferendo , sicut petijt tentari *Iob.* in rebus, filijs , & persona *Iob 1. 2. 3.* instantे passione dixit Iesus Petro : *Sathanas expetinat ut vos scribraret sicut triticum* *Luc. 22.* Tentationes volentes vitare, sapientia vti debent in resistendo : & non debent alicui reuelare homini , quem credant de eodem vel simili vel maiori esse tentatum, sed alicui discreto vel sancto viro , qui confortet eos in bono. Nam illi duo senes tentationem sibi inuicem reuelantes, ad peius prouocati sunt

Christus in sua tentatione quando fuit tentatus à tribus, scilicet Gula, Superbia, & Avaritia, ad quæ possunt omnes aliae tentationes reduci, ipse ostendit non per potentiam, sed sapientiam, & Scripturæ verba, vicit, & vincere nos docuit. *Matth. 4.*

De Timore Domini.

Timere debet homo Deum:

Vt possit subsistere in perfectione, ne decipiatur.

Vt possit desistere ab offensione, ne illaqueatur,

Vt possit persistere in perfectione, ut lex impleatur,

Vt possit resistere, ne punitione gravi puniatur.

Timere debet homo semper Deum, quia usque ad beatitudinem confirmatus non potest esse homo securus: nam angeli in cœlo & primi parentes in terrestri paradiſo peccauerunt, ut patet *Genes. 3. & Esa. 4.* Loth qui inter pessimos peccatores fuit bonus, tamen postquam exiuit, inebriatus cū filiabus peccauit. *Genes. 19.* Timor Domini facit hominem à peccato desistere, &c. peccata cauere. Ideo credidit Abraham, quod Abimelech faceret eum occidi propter Sarah, dicens: *Cogitavi quod non esset timor Dei in loco isto. Genes. 20.* Obstetrices Deum timuerunt, id est non necauerunt filios Hebreorum, *Exod. 1.* Iunior Tobias qui exercebat nuptias cum timore Dei, non intravit ad uxorem usque ad diem tertium. *Tob. 8.* Eleazarus noluit ve-

tita manducare, sed tormentatus ait: *Domine propter timorem tuum libenter haec patior.* 2. *Machab.* 6. Timor Domini causa est quod homo bene operetur, & diligit Deum; ideo voluit Dominus filii Israe-
timorem incutere & legem cum tonitruis &
igne dare. *Exod.* 20. Abdias dispensator domus Achab, qui timebat Dominum, abfondit Propheta-
tas, & pavuit eos, cum Jezabel volebat eos occide-
re, 3. *Reg.* 18. Iosaphat docuit iudices, ut timor Do-
mini esset inter eos, si bene vellent regere popu-
lum, dicens: *Consule obsecro in praesentiarum
sermonem Domini,* 2. *Par.* 18. & 3. *Reg.* 13. Plus ti-
mens Tobias Dominum quam Regem, rapiebat
corpora occisorum, & sepeliebat eos, ut patet *Tob.*
2. Judith vidua, quia timebat Dominum, sic opera-
batur ut nullus loqueretur de ea malum verbum,
Indith. per tot. Item aliqua de quibus commenda-
tur *Iob*, quod esset bonus, iustus & timens Deum.
Iob. 1. Viri timorati se elierunt Stephanum, quod
est opus misericordiae, *Act.* 8. Decouerzione Cornelij dixit Petrus: *In omnigenite, qui timent Deum
operantur iustitiam.* *Act.* 10. Timorem Domini non
habentes grauiter puniuntur. Nam omnes quos
misit rex Babylonis ad inhabitandam Samariam,
non timuerunt Deum: & misit Deus leones qui
interficerent eos, 4. *Reg.* 17. Ionas qui Deum non
timuit, tempestatem meruit: quod nautæ videntes
timuerunt Deum, *Ion.* 1. Ob hanc causam dixit Do-
minus: *Timete eum qui potest corpus & animam per-
dere in gehennam, &c.* *Matt.* 10. Sitam grauiter

pugn-

C A P V T CXXXII.

368

punitus est seruus , qui non timens Deum non multiplicauit talentum ; quid fier de illis qui omnia bona sua viuendo luxuriole dissipant, vt pates Matth. 25, Valde grauiter puniuntut illi qui opera iniquitatis perpetravit , Deum non timentes : quomodo ergo punientur qui opera pietatis & misericordiae non exercent , Matth. cap. 25.

C A P V T CXXXII.

*Timor malorum de bonis,
Timent mali bonos,
Scientes adesse pugnatoris praesentiam,
Videntes inesse punitionis sententiam.*

Timent mali bonos, quia sciunt Deum esse cum eis, & pro eis pugnare; ideo dixit Abimelech ad Abraham: *Dominus tecum est in cunctis, que agis, iura ne noceas mihi.* Gen. 21. Ægyptii in sequentes filios Israel, dixerunt: Fugiamus Israel quia Dominus pro eis pugnat contra nos. Exod. 14. Videt Saul quod Dominus esset cum David, coepit timere eum. I. Reg. 18. Herodes timebat eum, sc. Joannem, sciens eum esse iustum & sanctum, & amicum Dei. Matth. 14. Marc. 6. Timent mali bonos, propter vindictas & vltiones quas vident fieri ipsis, vel a Deo pro eis. Nam princeps quadragenarius, qui tertio venit ad Eliam, reuerenter locutus est ei: quod quia non fecerunt alij duo, fuerunt ab igne consumpti, ut habetur 4. Reg. 1. Cum copletus esset murus in Hierusalem, timuerunt omnes gentes per circuitum, Neem. 6. Cecidit timor Iude & fratribus eius propter eorum

A a 2

corum

264 DE TYRANNORVM NEQUITIA

eorum victorias super omnes gentes, & peruenit
ad regem, 1. Mach. 3. Audierunt aduersarii que ope-
ratus est Ionathas in bello, & timuerunt, ut patet
1. Reg. 4. Postquam Lysias fuit debellatus à Iuda,
voluit cum eo pacem facere, promittens omnia se
facturum, ut patet 2. Mach. 11. Post mortem terri-
bilem Ananiæ & Saphiræ, erant discipuli in porti-
cu Salomonis, cæterorum autem nemo audebat
coniungere se illis, sed honorabat eos populus.
Acto. 5. Facto terræmotu Paulo & Sila existenti-
bus in carcere, custos carceris tremefactus ceci-
dit. *Acto. 16.*

C A P V T C X X X I I I .

De Tyrannorum nequitia.

Tyrannorum nequitia appetit,
Cum nituntur extirpare excellentes, eos deprimendo,
*Mentiuntur se amare subiacentes, multa promis-
tendo,*
Molinuntur lacerare impotentes, eos occidendo,
Persequuntur eos dare corrigentes, pœnas inferendo,
*Amplexuntur valde chare delinquentes, iustos affli-
gendo,*
*Illabuntur tormentari innocentes, malis compla-
cendo.*

TYrannorum nequitia est: quia nituntur om-
nes quos regnare & prosperare timent, op-
primere. Ideo Pharaon varias vias inuenit ut posset
extin-

extinguere filios Israel, homines affligendo labo-
ribus, & filios eorum submergedo, vt patet *Exod.*
1. Abimelech filios Gedeonis, vt solus dominare-
tur, occidit septuaginta fratres suos, *Judith.* 9. Post
multa beneficia à Dauid percepta Saul quarebat
eum ad mortem, & occasione ipsius, occidit 85 Sa-
cerdotes, *1. Reg.* 22. Tyranni delectantur in crude-
litate. Nam septem reges amputatis manuum &
pedum summitatibus, faciebat Adoniboseth col-
ligere sub mensa reliquias, *Indic.* 1. Manasses Rex
Iuda effudit sanguinem innocentium; & impleuit
Hierusalem cruore occisorum innocētum. 4. *Reg.*
21. Quamuis habitatores urbis exirent honora-
re Holofernem, ferocitatem tamen eius non mu-
tauerunt, *Judic.* 3. Amon magis crudeliter procu-
rabat omnes Iudeos occidere, quam soli Mardo-
chao parcere, *Hest.* 3. Nabuchodonosor fecit cru-
deliter socios Danielis mitti in fornacem, *Dan.* 3.
Effusiones languinis & multa alia & crudelia le-
guntur de Antioeho, *1. Mach.* 1. Comprehēsos An-
tiochum & Lysiām Demetrius noluit videre, sed
iussit occidi. *1. Mach.* 6. Nimiam crudelitatem fece-
runt tyranni missi ab Antiocho in Eleazarum &
septem fratres, *2. Mach.* 6. & 7. Tyranni prodito-
res sunt, & quæ promittunt non seruant: Nam
Pharao multa nequiter Moysi promisit, quæ post-
ea non seruavit, sed in contrarium vertit, *Exod.* 6.
7. 8. Nequiter ex proditione Tryphon occidit Jo-
nathan cum duobus filiis *1. Mach.* 13. Herodes si-
mulabat se yelle adorare Christum, sed eū volebat

266 DE TYRANNORVM NEQVITIA

occidere, & occasione ipsius occidit omnes pueros qui erant in Bethlehem & in omnibus finibus eius, ut clare pater *Matth. 2.* Tyrannorum iniquitas est exercere saeuitiam in reprehēdentes & corrigentes eorum vitia. Nam prēcepit Ieroboam comprehendi virum, qui arguebat eum *3. Reg. 13.* Occidit Baasa Rex Israēl Iehu prophetam arguentem eum, sicut factum erat ei verbum à Domino, ut optime patet *3. Regum 16.* Salmanasar percussus plaga propter superbiam suam & blasphemiam, i-ratus multos occidit, ut optime habetur *Tob. 1.* Tyranni bonos opprimunt, & malos absoluunt. Nā Iezabel fecit Heliam quæri ad mortem, & Prophetas Baal fecit saluare, quos tamen Helias occidit, *3. Reg. 19.* Naboth bonus mortuus fuit, procurante Iezabel, sed non falsi testes, qui fuerunt contra eum, *3. Regum 21.* Antiochus Menelaum sacrilegii accusatum abscondit & accusatores occidit *2. Mach. 4.* Tyranni ad petitionem Principū innocentes occidunt & opprimunt, sicut præcepit Sedechias Hieremiam incarcерari. *Hierem. 38.* Andronicus rogatus & appreciatus à Menelao, occidit Oniam summum Sacerdotem, ut patet *2. Mach. 4.* Herodes Ioannem iustum ad petitionem saltatrixis in carcere decollari præcepit, quod & factum est. *Matth. 14. Marc. 6.* Pilatus in Christo causam non inueniens mortis, ad petitionem Sacerdotum illum flagellauit & occidit, *Matth. 27.* occidit Herodes Iacobum & videns quod placebat Iudeis, incarcerauit Petrum, *Acto. 12.* Ad petitionem

titionem quæstuariorum magistratus fecerunt
Paulum & Silam flagellari, *Aet. 16.*

De Tribulationibus & earum effectibus.

*Tribulationum effectus sunt,
Patientes confortare, adducendo consolationes,
Delinquentes demonstrare, ostendendo deviationem,
Pœnitentes animare, inducendo contritionem
Sustinentes exorare, remouendo indignationem
Promerentes coronare, conferendo premiationem.*

TRIBULATIONEM libenter & patienter portat̄es sequitur consolatio & prosperitas. Nā Ioseph plus cr̄euit & prosperatus est in exilio, quam si fuisset inter fratres suos in domo. *Gen. 41.* Quanto magis Pharao filios Israel affligebat, tanto plus multiplicabantur & crescebant. *Exod. 1.* Heliā persecutum à Iezabel angelus confortauit, & panem & aquam ei attulit, *3. Reg. 19.* Excæcatum & derisum Tobiam Dominus multiplicitate consolatus est, *Iob. 2. & 10.* Iob sustinuit tribulationes in rebus, in filiis, & in proprio suo corpore. Nam rebus fuit spoliatus, filiis fuit orbatus, in persona vel in corpore fuit à diabolo flagellatus, in anima, verbis vxoris & amicorum iniuriatus; & quia hæc omnia patiēter portauit multas inde consolationes diuinæ & temporales recepit, ut patet *Iob. per tot. Ezechiel in medio captiuorum vidit mirabiles visiones,*

nes, vbi fuit multipliciter lætatus. *Ezech.1.* Pueri
in camino receperunt angelicam consolationem,
cum quibus Nabuchodonosor vidit similem filio
Dei, Dan. 3. Vnde per Psalmistam dicit Dominus;
Cum ipso sum in tribulatione, &c. Tribulationes ve-
niunt propter peccata hominum. Ideo fratres Io-
seph dixerunt: *Merito hac patimur. Genes. 42.* Quia
post obitum Iude Machabæi, surrexerunt iniqui
& peccatores, facta est famæ magna. *1. Machab.*
9. Tribulationes inducunt homines ad poenitentiam
& contritionem. Nam filij Israël afflicti à ser-
pentibus diexant: *Peccauimus. Numer. 21.* Videns
David contritionem propter peccatum elationis
suae, humiliter cognovit culpam suam, & egit poenitentiam. *2. Reg. 24.* Nabuchodonosor commuta-
tus in bestiā recuperavit sensum, & poenitens lau-
davit Deum quē ante blasphemauerat. *Dan. 4.* Antiochus dum esset santis, fuit homicida, sed percus-
sus, poenituit & Deum laudauit. *2. Mach. 11.* Tribu-
lationum remedium est oratio. Nam in tempore
tribulationis clamauerunt ad te, & exaudisti eos,
Numer. 9. Susanna in damnatione mortis posita,
non habens recursum ad humanum adiutorium,
fleens orauit & suspexit in cælum; sicut auis à cani-
bus circumdata & in terra posita non habet refa-
gium, nisi eleuet se in altum, & volet versus cælū,
Dan. 11. Tribulationes permittit Deus sustinere
bonos à malis, vt magis mereantur. Nam pro ve-
ritate quam Hieremias populo prædicabat, fuit
percussus & incarceratus. *Hierem. 32. & 38.* Decre-
tum

tum iniquum erat factum ab impiis, ut omnes cruciarentur, qui sacrificare nolebant, *2 Mach. 6.* Natus in mundo Dominus, cito est passus pressuram ab impiis, quando compulsus est fugere in Agyptum, *Math. 2.* Lapidato Stephano, facta est persecutio in Apostolis, & dispersi sunt per mundum ad praedicandum. *Aetor. 8.* Post suam conversionem Paulus passus est multas tribulationes a Iudeis, & submissus est in sporta per murum. *Act. 9. 2. Cor. 11. in fin.* Item Paulus & Barnabas electi sunt de finibus Persicis, excusso puluete de pedibus, *e Act. 13.* In ciuitate Lystris cum aate hilariter receptorus esset, postea lapidatus est Paulus, *Act. 14.* Occasione puellæ curatæ Paulus & Silas sunt caesi & incarcerati, *Act. 16.* Multas tribulationes alias & persecutiones eius require in *Act. Apostolorum usq; ad fin.* Ab aduentu Spiritus sancti usque ad persecutionem Ioannis sub Domitiano fluxerunt multi anni. Et illo tempore Ioannes non habuit tot & tantas rebellationes & tribulationes, nec tantum Ecclesiæ profuit quantum quando fuit in exilio in Pathmum relegatus, *e Apoc. pertot.*

De Veritate, quæ odium parit.

*Veritas parit odium,
Si de odientibus quis bona loquatur,
Si de delinqüentibus quisquam corrigatur.*

Siperversis gentibus quis commisceatur.

IAm primo veritas parit odium, quando quis bonus dicit bonum de inimico illius cui loquitur. Nam Balaath rex Moab multum dolebat quando Balaam benedicebat populo Israel licet hoc verum esset, nec tantum eum honorauit quantum decreuerat honorare, ut patet *Numer. 24*. Ira-tus est Saul contra Ionathan, quia veritatem dicebat excusando Dauid, *1. Reg. 20*. Cum veritatem di-sisset Achior de populo Israel, indignatus Holo-fernes voluit eum occidere. *Indith. 5*. Veritas parit odium, quando reprehenduntur & corriguntur malii. Ideo Ionathan filius Gedeonis fuit interfe-ctus ab Abimelech, quando dixit veritatem, argu-endo eum. *Iud. 9*. Cum propheta increpasset Re-gem Asa, iratus rex iussit cum mitti in neruum. *2. Paral. 16*. Sedechias incarcerauit Hieremiam, qui arguebat eum, & prædicabat veritatem. *Hierem. 38*. Quia Ioannes Baptista arguebat Herodem, ideo pro veritate iussus est decollari. *Matth. 14. Marc. 6*. Oderant Pharisei veritatem Christi loquentis & reprehendentis hypocritas. *Luc. 14. Matth. 23*. Ve-ritas parit odium in malis hominibus, propter eo-rum peruersitatem. Nam quando Hieremias præ-dicabat veritatem, missus est a peruersis in lacum vbi non erat aqua. *Hierem. 38*. Pro eo quod Daniel ostendit Bel & dracones non esse deos, missus est a peruersis inter leones. *Dan. 14*. Ex verbis veris Eleazari in iram versi sunt impii, qui in eum fuerāt inimici, *Mach. 6*. Principes Sacerdotum denun-ciaue-

ciauerunt Apostolis, ne in nomine Iesu veritatem loquerentur. *Acto. 5.* Audientes Pharisei & Iudei verba Stephani dissecabantur cordibus, & stridebant dentibus in eum. *Act. 6.* Multos aduersarios habuit Paulus pro veritate, quā prædicabat. *Act. 9.*

C A P V T CXXXVI.

De Vnitate, Concordia, & commun
Consensu.

Unitas & Concordia,
Est Deo placabilis atq; grata;
Malis est odibilis, bonis preziosa;
In bello terribilis, & victoriosa,
Si quis eligibilis, nec est fractuosa;
Vita perfectibilis & religiosa.

VNITAS multum placet Deo & ipsi plurimum grata est; ideo ex uno homine voluit humanū genus exire: ad ostendēdum quantum gratum sit ei vnitas in pluribus. Vnde dicit *Aug.* Creare voluit vñā; vnde multitudo propagaretur ut hac munitione vnitas in multis seruaretur. *Gen. 1.* Vniti debent esse homines ad bonū, & non ad malū. Vnde populus Israel vnitus fuit ad recipiendam legem. *Exod. 9.* Auditis à Moysi verbis legis, respondit cūctus populus vna voce: *Cūlla qua locutus est Dominus, faciemus.* *Exod. 24.* Ad faciendum templum & vestes sacras mysteriorum, obtulit populus vnamitter necessaria. *Exo. 36.* Cōgregatus est omnis Israel quasi vir vñus ad plateam, & dixerunt *Esdra*

vt af.

372 DE UNITATE CONCORDIA

vt afferret librum legis. *Neem. 8.* Cum exposuisset Achior verba Holoferni, omnis populus cōmuni locutione & lamentatione & fletu Domino preces, effundebat. *Judith. 6.* Vniti & non diuisi sunt homines in bello temporali & spirituali. Nā congregatus est omnis Israel quasi vir vnuſ, ad succurrentum & prællandum & vindicandum stuprum uxoris Leuitæ. *Ind. 20.* Egressi sunt omnes quasi vir vnuſ, ad succurrentum fratribus in Iabes & Galath, *1. Reg. 1.* Vniti debent esse clerici & seculares in electione. Ideo venerūt vniuersit̄ tribus Israel ad Dauid in Ebron, vt vngerent eum super Israel regem, *2. Reg. 5.* Post mortem Iudei congregati sunt omnes vnanimiter, & dixerunt Ionathas; *Te elegimus nobis hodie in principem.* *1. Mach. 9.* Vniti & vnanimes debent esse Clerici, & Apostoli. ci viri; ideo post ascensionem Domini erāt omnes discipuli in oratione: & sic inuenit eos Spiritus, & intravit corda eorum. *Act. 1.* Omnes qui credebāt erant omnes simul pariter & habebant omnia cōmunia, *Aetor. 2. § 4.* Punitis Anania & Saphira factus est timor in Ecclesia, & erant vnanimes in porticu Salomonis. *Aetor. 5.*

C A P V T CXXXVII.

De Voto & eius consensu.

*Votum & eius obseruantia,
Repletio tormentorum habet reficere,*

Discre-

etio vounorum habet afficere,

etio promissorum habet proficere.

tum vouere debent in tribulationibus op-

pressi, ut à tribulationibus liberentur. Nam
Jacob fugiens persecutionem votum vouit, dices:
Si fuerit mecum. Genes. 28. Debellato Israel & abla-
ta præda, votum vouit Israel Deo, & postea victor
fuit. Nm. 21. & Indith. 20. Viri qui erant in naui cū
Iona tèpore tempestatis timentes immolauerunt
hostias, & voverunt votū Domino. Jon. 1. Antio-
chus postquam percussus est à Domino insanabili
plaga, vouit se mirabilia facturum. 2. Mach. 9. Votū
indiscretum non debet homo facere, & si faceret,
non debet seruare. Tale votum fecit Iephthe quá-
do promisit imolare, quod primo ipsi occurseret.
Jud. 11. Pro indiscreta & mala causa vouit Absalon,
volens rebellare patri. 2. Reg. 15. Crudele votum &
impium fecerunt Iudei dicentes. *Denitione voti-*
mus nos nihil gustare, donec occidamus Paulū, Act. 23.
Votū facientes debent votum reddere; ideo Anna
quæ vouit pro filio obtinendo, statim cū obtinuit
filium, adimpleuit votum quod voverat. 1. Reg. 1. Laz-
tatus est populus, cum votum spōte promitteret:
quia toto corde, quæ voverant Deo offerebant, 1.
Paral. vii. Azar rex Iuda quæ voverat pater suus, ob-
tulit in domum Domini aurum & argentum, ut
ostendatur quod vota patrum debet reddere filii
& hæredes, 2. Paral. i. Rex Artaxerxes præcepit
Esdræ & populo ut facerent munera, quæ promi-
serat Domino. 1. Esdr. 7. & 8. Omnis populus post
victo-

victoriā venit in Hierusalem , & tulit
causta & vota sua. *Indith. 16.* Heliodorus
tus & per orationem sanatus hostias ob
tis reddidit. *2. Mach. 3.*

C A P V T C X X X V I I I .

De Zelo bono contra peccatores.

*Zelus bonus est, acriter arguere palam delinquentes,
Graniter irruere in transgredientes.*

Zelus bonus est, arguere acriter publicè de-
linquentes. Nam videns Neemias onera por-
tantes & vxores ducentes alienigenas , obiurga-
uit eos & acriter arguit. *Neem. 13.* Confidenter at-
guit Helias errantem populum , & Prophetas Baal
fecit occidi. *3. Regum 18.* Onias Sacerdos viriliter
arguit & restituit Simoni volenti aliquid in ciu-
itate moliri. *2. Mach. 3.* Miro zelo feruebat Ioannes
Baptista, dicens: *Genimina viperarum.* *Mattb. 3. Luc.*
3. Et etiam arguendo Herodem dicens : *Non licet*
tibi fratri tui vxorem, &c. *Mattb. 14. Marc. 6.* Dure
increpauit Dominus Scribas & Phariseos dicens:
Va vobis Scribe & Pharisei. *Mattb 23.* Et ardentि
zelo Stephanus arguebat Iudæos dicens. *Dura cer-*
nice, &c. *Act. 7.* Paulus cum feruore reprehendit
Elymam, quando dixit : *O plene omni dolo & omni*
fallacia. *Actor. 13.* Zelus bonus est etiam vlcisci &
punire acriter in iniuriam Dei delinquentes; ideo
feruebant filij Iacob obstupram Dinæ oppressæ,
& acriter Sichem & oppressores punierunt. *Gen.*

34. Moy.

[Vorlesung p. egs. VD17; 12: 122512Y]
(Ad B. VI. 12)

BIBLIA AVREA,
Seu
LOCI COM-
MVNES E VETERI ET
NOVO TESTAMENTO SECVN-
dum ordinem Alphabeticum
congesti.

OPUSCVLVM

Ex vetustate rerum, summa diligentia rebus, &
omnium Theologie studioorum, maxime
CONCIONATORVM commodius
inseruire iussum.

A

Fr. ANTONIO AMPICOLLO, Ord. Augustini-
ni, ante centum & amplius annos
concinnatum.

COLONIÆ AGRIEPINÆ
Sumptibus PETRI à BRACHEL.

Anno M. DC. XXVIII.

([https://vd17.gbv.de
/vd17_image_full_view?zuid=99
aeb2-45df-b859-057187cf0205](https://vd17.gbv.de/vd17_image_full_view?zuid=99aeb2-45df-b859-057187cf0205))

h

a. Admodum Reverenda, Religiosa pietatis &
eximia traditio eius.

D. VVOLTHERO
HENRICO STREVES-
DORFFIO, SS. THEOLOGIAE
DOCTORI COLONIENSIS, ORDINIS
S. Iohannes Professarii, & Ordinis Eremit.
S. Aureli Augustini Piscer, & per
infatuos Germanam Vi-
ficatores, &c.

VV M nuper in libel-
lum lunc, ante annos
centum & quod ex-
currit, excusum, inci-
dissem, eumq; doctis viris inspec-
tendum dedissem, autores illi mihi
fuerunt, ut rursus tundem prelo
2 fobz

k. sign. 2
Ladefort. v.
Biem. B VII, 19

(<https://www.gbv.de>

/durl/61332e03-36bb-4372-8b51-fdf8672d8f39?width=400)

